

1

161

203

Süleymanî II. Mehmedî

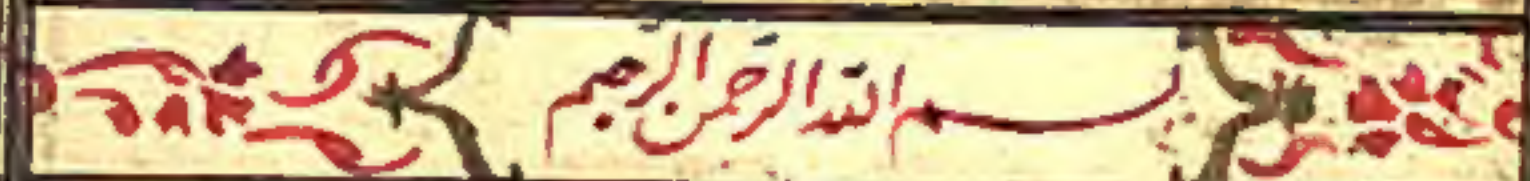
Kütübü Hasek Hüsnü Paşa

Yeni

Bahçe

203

نوی

ایندی و صلوات نامیت و نسبت زاکیات اول خورشید حقیقه و دو عالمین
و جالس اریکه اسرای کونین و حاکم حکم الهی و سبب قریب عربان صلوات
قطب دائرة نبوت و سر محفل ارباب رسالت خداوند عالم غیب الشهادة
و نتیجه افکار اصحاب الروایة و الدرایة لایسخت الرأفة و الرحمة
و مظهر انظار اصحاب اکفوة و اکجوة سلطانة الکوین و رسول
الثقلین اوزار ربنا نازل اولسونکه مظهر اسرار لولایت و منبع النواذ
و ما ارسلک اولوب بنار عالمیه عین رحمت اولان وجود
محرمی سبب المشرق و بالتبع آل و اصحاب اولسونکه انوار مسکک
بهائیه و اهب اولندک سیمیل نعت و بالتبع هم بهت و ن مصداق فخر
انجم اولوب و مقصد خلق و بکوه اسراف جمع عیدین اهل فدا
و اهل فدا اولان شهاب طیبی اول سرای اسرار رحمت بیرون رحم
و طرد اینست و و بعضی اول خورشید ارتد و یغناضه ایله
اقتران می واقع اولمده کسی اوها فی الغار تقریبید مقرب و یکی
منها اندر لک احتیضا صید اول شرف شمس ایله مشرف و منور اولمشور
و بعد بوجده اعرق عبا و احمد و بولمده نبی محطی اعاصی با صید
و بولمده نبی امر نجی رحمت الله الله عوینن اقرا نه بعد الله غفر الله له
و لوالدیه و احسن و الطیف الیه و الیه اول انجم هدایت و مضی
منبع رست عنوانده معنوت اولان مشرف بلال ارقوم اعنی به
حضرت ابی ابوب الانصار رضی الله عنه و نفع الله و بیا کما یستغاثه

حضرت نیک جامع میر لرنج امامت خد متبند مشرف اولوب بود و دفعه
 سدهم سلیم خان مالک زمان دولتمند متراجمه جامع شریف نیک
 مجد و ایتناست موفق اولمده طرفه لندند بر تعیین اولمده افی فی الله
 صلی الله علیه و آله و سلم بن افندی حضرت نری بو عبده فقیر فقه بضاعه و رفع
 غبار عدم قدرتمز اید بید حسن فن ایدوب با بقا تاریخ هجرت طغوز
 یوز بنش ایکی سده سده خاتمه اکفاظ امام سیوطی قدس الله سره
 حضرت نیک ترمیز لرنج و کند و لرنج بر واسطه و بالواسطه احادیث
 شریف اخذ اید نوده علی بن احمد انصاری شافعی نام عالم عامل زمان
 سلطنت سلیم سلیم علیه الرحمه و العفرانده حمیه قسطنطینیه به سفر
 ایدوب بعضی کتب از حضرت ایدوب ابوب انصار رضی عنه به قبر
 منصور لرینی زیاده متوفی ایدوب و کفرندن سیدنا خالد ابن زیدک
 قبر منوره لری و تر به مظهر لری زیارته مقدار اولمده قس اطرافنده
 اولمده ابوب زانث حمزه مک روایت بیور و قری احادیث شریف لری
 نریه مظهر به سنده و جامع منوره لرنده افراوند ریس اولمده لری بو
 سخی ایست و کتب اطرافنده اولمده احادیث شریف لرنده سی خبر
 و اولی و ایت عالیه کت حسب و سنده و رسول الله علیه الصلو
 و السلام حضرت نیک خنده نه رتبه عالی و ساری به کرایدن
 امینا لرینه سبب اولمده حواصیرندن غافل اولمده قنندن کند واره
 غیرت و علمت استیجاب ایدوب روایت بیور و قری احادیث

شریف لرنج کند واره و اصل اولات ایکی یوز مقداری حدیث شریف
 جمع ایدوب و آخرنده برخانه ذکر ایدوب اولمده خالد بن زید حضرت نیک
 نسب سعاد لرینی و مطلق انصار رضی الله عنهم حضرت نیک فقه لرنج
 و انصار ایچدن خالد بن زید رضی الله عنه حضرت نریه خاص اولمده فضائل
 این حضرت نفحات العیالات ری فی فضائل ایدوب ابوب انصاری
 اسمیده بر رساله تالیف ایدوب لکن عیله اوزده اولمده ترکیبه
 ترجمه به محتاج که حتی اولمده عالیه کت انتساب مراد ایدندن
 عربیه به نسب اولمده استقام ایدوب و یوز بوقیه حقیره کنج و ابرام
 بیور و قننده و افعده بوا مره اتهام بر اثر عظیم و عایه کسیده اولم
 ایچون بو حقیر فقه بضاعه و کثرت کتب شریف لرنده توجیه به شروع
 اولمده حتی سبحانه و تعالی بوا عظیمی نسیمیل و موانع و غوائل
 سعادیه و ارضیه دلت مصنون و محفوظ ایدوب انمده لری بو خبر و ال
 اولمده قنندن سید و نیا و اخر لرینی معهود و مراد لری حصول اید حضرت
 ایدوب اولمده اولمده که مصنف محوم بوا حدیث شریف ناخذ لرنج
 بیان ایدوب متداوله و مشهوره کتب احادیث و بعضی
 صحیح و معتبره اولمده سیر لرنج اخذ ایدوب جمله دن بیوی
 حافظ علامه علی دین ابن کثیر کت جاب و نه یایه سنده لرنج
 مشیر کت جامع الاصول لرنج و ابوالفضل عبد الرحمن جلال الدین
 السیوطی کت در المنور لرنج و جامع کبر و جامع صغیر لرنج کت

کتاب معتبره لدون اخذ ایدوب ضیا الدین ابن الابرک جامع
 الاصوله ص و بوحديث شریفک کن ربه زمر ایدوب کذلک حفظ
 عماد الدین ابن کثیره ک و کینه حافظ عماد الدینک بدیه و نه با به
 به کوشیخ امام سیوطینک و المنشورینه و امام مزبورک جامع
 کبرینه بالکک و جامع صغیرینه بالکک و زوائد اسمی کتابه بالکک
 ز و امام سیوطینک کتاب سائر سند و اولور اسم کتابک
 اسم صریحک ذکر ایدوب و امام سیوطی تلذذه لریه شمس
 و مشقی شام صاحبی کتابک زوائد کبر اسمی کتابه بالکک و حافظ
 زکی الدین عبد العظیم مندرینک زغب زجیب اسمی کتابه بالکک
 و عماد الدین ابن کثیره مصابیح العشاق اسمی کتابه مص و امام
 قسطلانی کتابه مواهبه و اولور زمر و اشارت ایدوب بوندون
 ماحد الکشف و مفاصله و اسما اینست زک و کتابک سن
 ترجمه او زمره اول باب توحید و ن بد اینست و بوحید فقیر اول
 حدیث شریفک اعوانی و محاسنی ثانیاً بحسب العربیه تحت القفل
 معانی ثلث تفصیل و بوحید شریف متعلق اعتقادیه و علمیه و
 بعضی منها سبب جمله به لازم اول اسم ثلث کلیمه و تقریه به بیان
 و بکتاب ترجمه به شروع اول است و حسی سمیه و تعالی تکمیلک
 مینست ایدوب اثنا کتا بنده اولان خطا و سقطا ترجمه عفوینه
 موانعه ایدوب و بولک نظر ایدوب و مطالعه ایدوب اخوان با صفا قصور زمره

نظر اینمیب بوحضری و عا خیر به لریه و امونش بوردید
باب مطالعه فی التوحید و الاخلاص فی العبادیه و التمسک بها
 یعنی بوباب توحید حقده و عبادته اخلاص ایدوب و عبادتی
 قول و فعل تمک اینتمک و جو به حقده حضرت ابی ابوب الانصار
 رضی الله عنه حضرت تریه متصل سند ایدوب روایت اوله احادیث
 شریفه باب در
 عن ابی ابوب الانصار رضی الله عنه
 مصنف حوم بوحديث شریفک کن ربه و ال ایدوب زمره ایدوب
 یعنی بوحديث شریف امام سیوطی تریه المندرینه و ابی ابوب
 الانصار رضی الله عنه حضرت تریه متصل سند ایدوب روایت اوله و اسم خالد بن
 زید بن کلثوم خوارزمی عقیقی بخاری بولکم راوی حدیث ابی ابوب
 الانصار رضی الله عنه حضرت تریه کتابک بیانی ایدوب که اسم
 شریفی خالد ویدر لر اسمی زید و جد ایدوب اسمی کلثوم و
 کتابک منی و لامک فقیده اسم تصغیر صغیر سید و کلثوم بن یزید
 اختلاف اولدی انک ایچو بنو مناده و ذکر اولو لشاهی و القلمی
 منی خوارزم متصل اوله بقدر خوارزمی ویدی و عقبه ثانیاً ایدوب
 اوله بقدر عقیقی ویدی ویدر لر منی بخاری متصل اوله بقدر
 بخاری ویدی نکم تفصیل ثانیاً و انت انتد تعالی ذکر اوله بقدر
 قال انت نبی الله لا یدخل النار الا به یقول لا اله الا الله و

حدیث علی بن ابی طالب

رواۃ بن عباس کرم الله وجهه لذلک مزید آخر الکتاب ان الله
اعرابه قال فعلک فاعلی ابواب الانصاری به راجع ان
 همه نکت کسریده در ظنن عاری قول بعدن واقع اولیغندن
 خبریده یا منکلم اید تعبیر اولیغندن نکت حضور سعادتیه بوحیث
 شریف وار و اولدق راوی حدیثان غیر برکس بولند یغندن
 با خود حدیث انجی ای ابواب الانصاری به خطاب اولد یغندن
 اولش اولد وانه همه نکت فتحیده اسمی ضمیرت نه رمتن حدیث
 داخل دکلر زیر امتن حدیث لا بدخل و نه اشفی سید خبری
 لا بدخل جمله سیدر جمله تاویل مفوده خبر نه کلمه سنگ فاعلی
 لا بدخل کلمه سنگ ان مفعولید احد کلمه سی فاعلی احدون در
 ان اندر شک شفای شریفت رحی شهاب ده قرائدن نقل
 ایدر یقول جمله سی احد کلمه سنگ صفتید مفعول تقدیم اولد سی
 فاعلیک زیل طویل اولد یغندن با خود می طبع اول داخل اولد یعنی
 نارا اولد یغندن نشیر ای کون اولش اولد لا اله الا الله لفظ
 مراد یقول کلمه سنگ مفعولیدر لچندن حکمی نفی ای کون
 نا اولان لا در اله فتح او زین مبنی محل منصوب اسمیه خبری
 محمد و خور موجود با خود فی الوجود کلمه سیدر له فانک کسریده فعال
 وزنده نالوۃ معاسنه در کن بکنوبک اسمی اولد یعنی کبی
 اله باله دن معبود معاسنه در کرک با کنی اولسون کرک

بالل اولسون لکن بومقامه معبود با کفۃ تخصیص اولندی زیرا
 معبود بالل بالل منفی دکلر زیرا کفره فخره اصنام و غیره عبادت
 اید بر الکلر سی اذات استن در لفظه جعل له لفظاً مرفوع لا اله الا الله
 محل ابعیدندن بدلد خبر محمد و قدر استن امضغ اولق جائز دکلر
 زیرا التوحید دن مقصود حق سبحی و تعالی دن غیر معبود با کفۃ
 وجودنی نفی در بخش ساز فرض اولان معبود با کفۃ مفاریننی نفی
 دکلر شکم خروج توضیحده مبتدیه **حاصل** معنی محرزندن ابن عک حضرت
 ابی ابواب الانصاری رضی الله عنه حضرت زینب متصل سند ایدر تخریج در و
 ایدر که ای ابواب الانصاری رضی الله عنه بیور دیو که تحقیقانی الله
 صلی الله علیه وسلم بکا خبر و بر دی و بیور دیو که نوع ان نندن لا اله
 الا الله کلمه طیبست قائل اولان کس دن برکت نادر صیحه داخل
 اولار مصنف بوحیث شریفی امام سید طیبک در المستوفی اسلی
 تعبیر نه نقل و روایت ایدر **تذیل** بوحیث شریف بر کاف
 مستدین اولندی بری لکه اصل ایدر حق سبحی و تعالیست
 طرفه کلان ضرورت دیشیه بی انقاف و قبول ایشک در رشک
 بوقدر که بومقامه ذات باریک اولویشک و وحدانیست کشت
 و اولویشته واجب اولر صفتی واجب اعتقاد ایدر دب و شانه
 لایق اولان صفتی مستعدر بوقبله تصدیق ایشک رکشی یا لکه
 بویک ایدر مؤمن اولوب ناره داخل اولی میده لائق اولار بیکه پیغمبر

علیه الصلوة والسلام نبوت و رسالتک تصدیق اینک که ده محتاجه
 اوله اولیجی حدیث شریفین انجی لا اله الا الله و یک ایله ناسیجین
 خلص اولور و یک منفرم اولدی بولجا اوج وجه ایله جواب ویرلدی
 بولکه بومشقی مقارده یعنی بالکل کله توحید ذکر اولان مقارده شطر ثانی
 اولان محمد رسول الله کلمه سیده مذکور در لکن شطر اولی ذکر ایله اکتفا
 اولمنده رکعه توحیدی ذکر ایکن کشتی البتة محمد رسول الله و یک
 مراد ایله و بر جوایده بود که لا اله الا الله کلمه سی مجموع کلمتین شهادتینه
 علم کی ایشده و بر جواب دفعی شریفینده کله توحید لا اله الا الله محمد رسول الله
 و بکه وضع شرعی ایله دفعی ایشده و بر سطره دفعی بود که اصل
 ایمانک رکعه ایله ایستیل بعضی در فضیلت و بولار محمد عبده
 و بر بزر و لا طایفه بولار که ایستیل بولار اقرار بولار و بر بعضی در تفضیل
 ایستیل بولار ایستیل بولار و بولار که در حالت اضطرار ده و اگر ایستیل
 رکعتی بولار اولور و بولار بولار مذاب خفیه یعنی بانه بولار بولار بولار
 بولار ایستیل بولار ایمانک تصدیقده و بولار بولار بولار بولار
 بر اعضا بولار حال احتضار ای اولان دفعی فرض ایشده ایمان ایستیل
 تصدیق و ایمان قبول فعلی اولان بولار بولار افکار قلوبده اوله بولار
 انجی قلب ایله تصدیق فرض اولوب و هر حاله قلب محفوظ اوله بولار
 رکعت حاله احتضار و اگر کتب حاله اضطرار ده فرضیتی بر حاله بولار
 اولان لکن مکلف عباد اولوب و عبودیت و جسد و مرکب اولان

انسان عبارت اوله بولار بالکل اعضا جسد و ن برین اعمال
 اینیچه جسد ده کمال اولوب کانه عبد بر جسد ایله مؤمن اولمش اولور
 انک ایکن اعضا جوار حدن تصدیق اقرار ضم ایند بولکه حتی قبله
 اوله تصدیق دلالت ایله ای ایمانک معنا لغویسی بالکل تصدیق
 اولوب و جمیع حاله سقوط قبول انیموب اقرار بعض حاله سقوطی
 قبول ایند و کنه اقرار لکن اولدی و بالکل اقرار ایله انک ایمانک عند الله
 مقبول اولدی لکن حالت اختیار هم عذریق ایکن اقرار ترک
 ایله انک ایمانده معتبر اوله بولار بر جسد و رکعت و بر جسد و عدم
 رکعت فهم اولدی انک ایکن حالت اختیار ده رکعت معتبر اولوب
 و حالت اضطرار ده عدم رکعت معتبر اولوب بولار بولار کشیده و بالکل
 تصدیق بولار بولار ایمانک اعتبار اوله بولار بولار اوله بولار بولار
 اقراری ترک ایستیل بولار اوله بولار بولار اتفاق ایستیل بولار اوله بولار
 تصدیق و ایمان بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار
 بولار بولار تصدیق اعتبار اوله بولار بولار بولار بولار بولار بولار
 بولار معلوم اوله بولار حدیث شریفینده مجرد بولار بولار بولار بولار
 سبب عدم دخول بولار اوله بولار کفایت ایستیل بولار اولدی مع هذا
 بالکل اقرار منافات ایمانده معتبر و بولار بولار بولار بولار بولار بولار
 تصدیق بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار
 خلص اولور و بولار و امام بخاری و حاکم و ابوداود و ترمذی و ابن ماجه و
 نسائی و بیهقی و غیره و بولار بولار بولار بولار بولار بولار بولار

بخاری شریفین
 بولار بولار

تا بیدار بر یک قلبی خالص و یک قلبه موافق اوله رقی و بودار و اولمش رادی
 مطلق مقیده عاده و عاده ده حمل جائز اولد بقیده مطلقا قول ایله وارده
 اولان احادیث شریفه مقیده اولانه حمل اولور و با خود بوحیث شریفه
 قول ایله تعبیر اولوب اقرار طرفه انهم و اعتقاد اولمش شول کسه به حاله
 یا مختصر ایکن یا جنک جدال انکسده قلبه تصدیق واقع اولسه لکن
 تفصیل ایکنه وقت بولمش مجرد بولکله توحیدی ذکر ایدوب اول حاله اوز
 اقرار کسه نار مجید خالص اولور امت مرحومه بهر حال حالت اضطرار
 کلمتین شهادتیک کافیه اولمش اختیار مراد اولمش اوله و صیغه
 مضارع ایله تعبیر اولمش چونکه کلام شهادت کافیه فرض عیند ایا مؤمنه برکه
 اقرار فرض عیند ایدن صریحاً کلامی فضائل اعمال سبب توب الی التمه
 و قول اولد و فضا ایدن و احصا ایدن داخل و کلام اخلاق دینه دن خلاص بولوب
 اخلاق عینده ایدن متصف اولمش سبب رزق ایدیکه ایکن معبود بیک حق
 سبب اولد و تعالی حضرت قری اولوب و بر شعی انکس اراده سنی خلق انسی
 ایدم اولد بیک انکس اعتقاد ایدن و کلام حاکم بولکله طبعه انکار ایدن و کلام اولد
 تکریم ایدن و تکریمه ناموسی التمه دن فناء و حق سبب ایدن و تعالی
 تعظیم ایدن عبادت و اعتقاد ایدن و باطنه سک ایکن انکس عبودیت اقامت
 شرف سنی ظاهر اولور و رادی برکت بوصفت ایدن متصف اولد فده یقینی زیار
 اولوب و قول ایدن ایله جنه و جلاله عذاب جیمدن خلاص بولور
 بولکله ایکن تکریم و استعراجه و اولد ایدن مضارع صیغه سید تعبیر اولد

الکلی

و پرسند و می بود که بوحیث شریفه فاهم اولدیکه مؤمنین بر یک
 نارجمه داخل اولماز لکن مطیع و کرک عاصی مع هذا بولکامعارض احادیث
 شریفه وارده اولمش که عصا امتقن بر فرقه نارجمه قلوب صکره
 جنه داخل اولد جعفر بولکام جواب بوحیث شریفه مراد مطلقه اولد رقی
 داخل اولماز و یک اولد و با خود بوحیث ایکن مختصر اولوب عین
 وقت بولمش کسه خاص اولمش اولد و با خود کلام طبعه نک تکرار نه
 ترغیب ایکن اولمش اولد و دخی معلوم اولد که توحید ایکن قسمه بری
 توحید و یوبیت و بری توحید عبودیت و توحید یوبیت و یوبیت همیع اشیا حق
 تعالی دن غیری خالق بوقدر دیوا اعتقاد ایدن و توحید عبودیت حق
 تعالی دن غیری معبود بوقدر دیوا اعتقاد ایدن و معتبر اولان
 توحید عبودیت رزق ایدن بولکله توحید یوبیت ایدن ایدن اولماز
 شک بعض کفره حق سبب ایدن و تعالی دن غیری خالق بوقدر دیوا اعتقاد
 ایدن کن تاشین و احسانه عبادت ایدن بولکله اولد فده انر
 حق عینده بر شعی عیند بر حق تعالی تقریب ایکن بولکله عبادت
 ایدن رزق ایدن بولکله کفر دن خلاص بولور
 خاص اولد بقدر حق تعالی و غیری معبود بولکله بوقدر دیوا عبادت
 ای تخصیص ایدوب ایا کسه بقیده و پیغمبر مؤمن و موحد اولد و توحید
 عبودیت بولد فده ایله توحید یوبیت بولکله بولکله عموم خصوص
 مطلق واردر و دخی معلوم اولد که توحید ایکن مراتب واردر اولکلی

مرتبه توحيد شرعیه در توحيد شرعی مجرد حق سبحانه و تعالی است و ذاتی وحدت
 ابدیه اثبات ابدی و جمیع ماسوا و ان کرک ذاتی کرک صفاتی بر شیده
 مشبه شدن منزله و مرتبه او در یو قبیله اعتقاد جازم ابدیه اعتقاد و یو قبیله
 اقرار ابدیه شرعاً مؤمن و موحد اولو را که احکام اسلامیه اجرا اولو بود و یو
 عوامک توحيدیه در بوندی کوه بعضی اشیا به سبب علی پاره سه اسناد
 ابدی و ب مزو حقیقی حق سبحانه و تعالی اولو یکتا بلکه لشکر جائز در
 لکن بوبه اولان که مؤمن کامل اولو مزو بر اعلم و قنات و قلب
 سبب مالک اولو مزو اخلاق زبیر و ن خرم و غیبت و کبر و ریا و عجب
 و کمی روت خلص به نه حرا اعمال خیریه بی کند و به مضاف ابدی و ب
 فاعل حقیقی این است که یو واقع اولو یکتا و یو شرعیه سی حق توحيد صفاتی
 و در که یو که متفرقه و یو اصطلاح اینست که در افعال کثیره به فاعل
 واحد یک فعلند و صا و یو سبب و انت واجب الوجود و ده
 مشبه شدن و یو اعتقاد و یو یکتا به نال اولان فاعل و صیم اولو ب
 و خرم و کبر و کون خلص یو یکتا و یو یکتا اولو بوبه یو یکتا
 بندگی و یو یکتا به خروج ابدی و حقیقی از سبب اولو بوبه یو یکتا و یو یکتا
 اولو یکتا اصعب در مشبه کامل اولو یکتا و یو یکتا بوبه یو یکتا خلص بوبه یو یکتا
 صکر که اولو یکتا به اعتقاد ابدی و یکتا لازم که حتی اراده خرمیه به
 صکر اولو یکتا و یو یکتا و یو یکتا اولو یکتا و یو یکتا در در مرتبه سی و بی
 توحيد و اندر یعنی فاعل حرا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا

انکار

انکار ابدی و ب لا موجود الا الله و یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 نف نیکت جمله شدن خلص بوبه یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 باطلان احراز مشکل اولو و اکثری مذهب زندقه کید و یو یکتا و یو یکتا
 قنند بوبه یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 جمع تغییر ابدی و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 بغدادی قدس سره یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 تفرقه تعلیل و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 احراز لازم و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 موجودات کلبی مزو ابدی و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 حکیم مطلق اولو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 تاثیر در شد که یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 افعال مطلق اولو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 عبادت و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 بر شیده یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 مخلوق و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 ابدی و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 ثواب و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا
 یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا

و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا و یو یکتا

عبد سبب اوله عبد مطلق قالور زبر احق سبحانه و تعالیٰ نیت اراده سی
 امر خفیه ر عیبا حق تعالیٰ نیت اراده سی نه معتقد که الی اثبات ابدی فعلی
 مراد ابدی و خلق ابدی و یقول خیر نده قالور اما قولک اراده سی سبب
 اولد یغث بدک حق قول مراد ابدی ر اگر حق تعالیٰ مراد ابدی سه معلوم
 اولور که حق تعالیٰ نیت اراده سی قولک اراده سه معلق ایش و اگر
 حق تعالیٰ خلق ابدی سه معلوم اولور که قولک اراده سه حق تعالیٰ نیت
 اراده سی تعلیق اولد مش با وقت موافق اولد یعنی یا خود اول ماده
 مبرم اولد یعنی حصول بولوب خلق اولد یا خود انده قوله بر مضر
 اولد یعنی قوله توفیق ابدی خلق ابدی که الذی هدینا لهذا ما کن
 کنهندی لولا ان هدینا الله حق تعالیٰ حکمتن غافل بون نده
 بوا امر اصعب اولد و الله الموفق

عن ابی یزید الانصاری رضی الله عنه حدیث
 مضطرب حرم نوحید خفته اولان حدیث شریفه هر که عبادت
 و عبادت و الله اخل ملک و روحی خفته اولان حدیث شریفه شروع
 ابدی و حب بنو و حق امام سید طینت در کلین قولن من منقول اولد یعنی
 و ان ابدی نده و استوارت ابدی و حب بنو مشد عن ابی یزید
 الانصاری رضی الله عنه انه قال جاء رجل الى النبي صلى الله عليه وسلم
 فقال دلنی علی عمل یجوز لینی من الجنة ویباعدنی عن النار قال تعبد الله
 ولا تشرك به شیئا و تقیم الصلوة و توفی الزکوة و تصل رحمک

درم الله فالد

فما ادر قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ان نیتک بما امرته دخل
 الجنة رواه البخاری و مسلم و التی فی عنه **الاجاب** فقال کلمه جاد
 او زبر نه معطوفه و لنی و الکت ضعیف لام مشد و نیت فختیه و ن بدل
 امر حاضر در و لاندن مشتقد لامک کسر یله و فی جائز در سن و لانت
 ابدی و یکدر علی عمل و لنی کلمه سه منعقد ریز تبینی کلمه سی او نه بدنی
 دن فعل مضارع معلوم در نقد بر امر فوعدر جمله سی عمل کلمه سه صفت
 تقرب معنسه در من اکتبه ده اولان من کلمه بدنه نه منعقد
 و صد در بیبا عد لفظا مرفوع مباح و دن فعل مضارع در عن ان ر
 بیبا مدنه کلمه سه منعقد ر قال کلمه سه فاعلی رسول علیه السلام
 راجعه ر فیه تا نیت فخی و با نیت ضعیف و و الکت رفیعده جمله استیافیه
 و لا تشکک لافان رفیعده فیه او زبر نه معطوفه رکذ لکت و تقیم
 کلمه سی لفظا مرفوع فعل مضارع در یا قامت العود دن یا خود در که
 غایر از جلیج سزا قامت و یکدر یا خود فاستیاب السوء قدن یا خود که
 کند که فعلی و ثواب ترتیب ابدی که بخاری ادا اینه و یکدر و ثواب
 الزکوة تا اول نیت ضعیف و تا نیت نیت کسر یله در نقد بر امر فوعدر
 و ان ادر مشتقد ر ابتداء و یواخره بر شیء و الصلوة و یواخره انکس اکتون
 و کونده فقره تعلیک شرط در فعل کلمه سه لفظا مرفوع فعل مضارع در
 و فیلدن مشتقد در هم ایکن نیت بیستج اولان و ابستد
 او زبر کلمه سه او بار دن مشتقد و ثواب کلمه معنسه در فاعلی خفته

کلمه سی
 صفت

فیضانِ کلمتِ الہیہ

صفت من اخلص اربعين
صباح

خبر واضح است اینه صاحب اولور ابه جسد کلبه راعی مرفیه واحول
 بهیه اینه صاحب اولور و اگر مفاد الله تعالی انکار و شک و کفر از اینه فاسد
 اولور ابه جسد کلبه ارتکاب مجوز و عصبیه اینه فاسد اولور هر مکلف
 اوزرینه در صدد که جمیع حالاته قبه اقبال ابد و بخل ف رضا باری
 اولام شبیه مجنون و شهوت نفسانیه به انزها کن منع اینه که معنی
 شربها به مبادرت وجود و محو مانع استعمال انیمیه معنی بعضی که فلبه
 بدن ان نه بر بدنه اولام بلکه تشبیه ابتدیر بر اعضا در عبادت
 تشبیه اینه بر اناس علی دین ملوکهم مفهومی که عبادتک صلاح و فایده
 ملوکک صلاح و فایده تا بعد و بعضی که ارف تشبیه ابتدیر و اعضا
 صادره اولام ایلمکات و اشجای تشبیه اینه بر اکر بر اخلاص تریایه وانی
 تربیه اوزرینه اولور فایده انده نبات حبه و اشجار شجر حاصله اولور و اگر
 تربیه ستر اولور فایده انده اولور ابه انده نبات بی فایده حاصله
 اولور فایده انده انده جرم و البعد الطیب کخج نبات بازم ربیه و الذی حیث
 لای کخج الا کله او یو یو و ب بومعنا مراد اولور و بعضی که عنبه
 صوبکار به تشبیه اولور و اعضا در صوبکار جرم اینه و که انزها
 تشبیه اولور و اگر بر بولکار و هم حقهم صوصافیه اولور جرم اینه و که
 انزها در خازنات کله و مزید اولور ابه صوبکار اولور نباتات
 و اشجای نه نما و نظارت کلور و اگر مخزجه طایش و طیرانی و مزخرفات
 اینه محمول اولور اینه و طایر اینه و اگر مزخرفات طبعیت فیه بدن

اولور

حصه دار اولور ابه صفوت کبد و جرم اینه جسد محمل رسد و
 اولور فایده محمل مفصوح و اصل اولور کذکک قلب ان که ان تک
 ان اولور امور کلیات و جزئیات و امور دینی و دنیوی و واجبات
 و جازات و محرمات بندینی فرق و هر بر رنده حکمت نه اولور بغیر و هر
 بر رینک اسبابه ادراک اینه اولور زیرا بونری ادراک اینه عقل
 کماله عقل کمالک محلی فلبه ر قلب بر حوض کبه در حواس فایده
 قوه بصریه و قوه سمعیه و قوه لاسه و قوه شائیه و قوه ذائقه بونر اول
 اول حوض داخل اولور جرم اینه جسد محمول کبد بولور
 فایده بر کت تک و انما حسی شاع و نیوی و مزخرفات و به به تعلیق اینه و که
 قلب مزخرفات معلوه اولور حوض طایر و طیرانی اینه محمول بونری کبه فایده
 قلب محمول اولور کبد که در آن کلور اسباب اشتیایه و حقایق حکمیه
 ادراک اینه مز اولور نه اسلحه و نه سوبله حکمت و شریک معنی بعضی
 سوبلیه بشر دنیا و آخرت طراب اولور شیطان و نفس و اخلاق
 و نیمه خشرانه اینه محمول اولور اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه اینه
 انجمنی همی اکل و شرب و شهوات فایده اولور فایده فایده فایده فایده
 و من یرد ان یفعله یجعل صدره طیفقا فزجا آیت که بیدار فایده داخل
 اولور بهایم و بلکه بهایم داخل اولور اینه بونک نظر بر کت طریقی
 بر از اول حواسه حسی اینه و امور دینی و دنیوی به متعلقه اولور مزخرفات
 کلور و کله و اشته و کله فایده افعال استیجاب انجمنی ظاهر اولور

معلومند رمضان رمضان مشتق از مض اعراف معناه سرد و
 شهره و به در شهره شبیه اولی باشد وقت تسبیح حرارت صیف
 و فتح اولی یعنی رمضان و به بر بعضی شهر لفظی ذکر شده با لکزدگان
 و یکت مکرده در وید بر زبان رمضان اسماء الله بندگان لازم کلام
 لکن بوجهی شریف شهر لفظی مجرد ذکر اولی مع عدم کراهت
 و بعد و به بر اندر رمضان بصوم کلمه سنگ مفعول بهمه ریخود
 مفعول زاید و بجنب الکبار از جمله سیده ماقیده معلوفه از آفرین
 استثنای و فعل کلمه سنگ فاعلی عبده راجعه به جمله سیده اولان مان
 عبده کلمه سنگ خبر به سیده استثنای محذوفه لایه فعل مکانا جمله سیده
 تقدیر کلام عبده لادن بر عبده بوقدر کلام صفت و متبع اوله مکان لادن
 بر مکان داخل از لادن الاجنه داخل از لادن از لادن کلمه سنگ فاعلی صیب
 کلام راجعه به الکبار مفعول قول و او عدا در با خود سینه فیه در
 بومشلی اولی و در لادن بچند و به بر عطف اولی یعنی صورت به با ما قبلی
 استثنای تا وین اولی بفتح بعد کلام سیده و به سیده ای غیر معنی
 اولی و به خود الکبار از انجا رمضان لفظی و لا لغم الکبار و یکت
 از لادن اندکی فاعلی استغفار میوه و یا سیده از خبری الکبار و به خود عبده
 قال کلمه سنگ فاعلی رسول علیه السلام راجعه به الکبار کلمه تا بعد
 سیده از محذوفات خبر بهر هی الکبار کلمه باله تقدیر نه در وقت
 النفس و الله از منزه الرفق معلوفه در رخصت از یکت فحید لغت

موجب القرائات الباقی

بقره

چینک ابتدا بیره سورته رک شینه در رکعه جمع کثیر و مثنی
 بطی ابو شیمیه الطوق اولی ریخود چهار سفرند مشت کیره
 اولی یعنی مکان سورته رک کتمه اولی را اشراک برشی آفره
 شد یکت اینکدر و این جبهه خا اهل کت کثیر به محدثان حجاب
 مسند بر ذلک اسمیه و سمویه سن هر اهل کت ضمی و سیدین
 حکم بهم شده و بعدن صکره و او کفا و او دین صکره یا مفتوحه
 اید حفاطه حدیث حافظ اسماء قبل این عبده حضرت نیک لقبه بوقدر
 محذوفه بی بایندر حاصل مع مصنف مرحوم در المستوفی اسمی کت بدن
 و جامع الکبیر و نقل اید را ندره مؤلفین از این جبر و این خبانک
 صحیح و حافظ سمویه و جاک کت مسند بکنه و این عی کرد و بوقدر
 ابواب الالفیه بر حضرت بنی منهل سیده اید و ایت اید در ابواب
 الالفیه رضی الله عنهما زبیده رسول الله صلی الله علیه وسلم دن
 رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت ی یور و بر که عاقل و بالغ اولی ان نه
 بر انسا بوقدر که حتی سینه و فاعلی به عبده بینه برشی شریک بینه
 عبده سیده و عبده بکنه اید اید بینه بینه بینه بینه بینه بینه
 در مضانه صانم اولی دکن که کت در این اجتناب اید بوقدر متصف اولی
 عبده آفره بر مکان داخل و لادن الاجنه داخل اولی را صیبت کرام الله
 عنهم بوقدر و جمله سر منزه لکن کت در و بوقدر بوقدر و بوقدر
 علیه السلام بر شیخی حق سبحانه و تعالی بکنه و ایت بکنه بکنه بکنه

نفس معصومیه بغير حق قتل اينکد و پرسی چنگد و خوار اينکد و ديوب جواب
 بيورد بر تيزيل و دخی معلوم اوله که بوجدیت شریفک صه رنده بی تری
 مراد اگر بالکرت وجه اولور سه عجد و ماعد اشراط السلام ذکر اولور
 اولور حکمت ذکر اوله یعنی با هنوز حج فرض اولد یعنی وفته حدیث شریف
 ذکر اولش اوله با خود حدیث شریفک مورد خاص اولوب کند و
 حج فرض اولمیه کنه حقه بیور بشه اوله با خود حج ساز شرافظ
 کیه اولوب عمر نه بر کره فرض اوله یعنی اکثر اوقات بلکه هر کونده
 و هر سه و اکثر اشخاص فرض اولور بیور بشش اوله و اگر عبادت
 مراد ارکان اید اولم مطلقا عبادت عامه اید بود که رانک شانه
 اینها عطف خاص علی العام لم بقیده ذکر اولش اوله بوجدیت
 مراد مؤمن موجد اولور اولور با خود مطلقا عباد اولور شرک
 اجتناب و بجنب الکبار تخلف داخل اولور **مسئله** بوجدیت شریفه
 شرک یکی کره ذکر اولور شرک اگر ایکسیده شرک اکبر محل
 اولور بری تاکید اولور اندی بونیه صورت اندیقه تصور اولور و
 اوله ایکسیده مراد شرک اکبر بوجدیت و بجنب حکم شرک
 عطفی عطف خاص علی العام اولور اولو شرک برده که ضعیف مجرور
 لغظه عدل را جاع اولور و عبادت مطلقا عباد مراد اولور صورت ثانیه
 ایکسیده مراد شرک اصغر اولم را با هم منع مراد اولور بوجدیت
 عملی تعسف و ادور زیر اال شرک باله قولک شرافظ شرک

الک

اکبر در و صورت ثانیه اولکند مراد شرک اکبر ثانیه مراد شرک اصغر
 بوجهی که شک صورت ثانیه کبیر اما صورت رابعه که اولکند مراد شرک
 اصغر ثانیه مراد شرک اکبر بوجدیت شرع بینت معتبره در تأسیس
 تاکید اولی اوله یعنی ایکد بواجبه مقامه اولم شرکک بر نه مراد
 شرک اصغر اوله یعنی صورتی ریاء حال عبادت اینچینه حقه داخل
 اظهار لهم اولور لکن ریاء عبادت اید نادور اندی بونیه مراد
 عبادت اوله بیت خالصه بولنی کافیه استصحاب بیت شرط
 و کله را ثناء عبادت عارضه اولم و سوس مانع و کله لکن بقدر الطاقه
 دفعی اید مجاهد اولور و هم ریاء اعمالی بطال اینتر نو ایکت افایب
 اولور ریاء در خلص متعبر غایت الباب ریاء فرایدر معنا مراد
 بود که عبادت اوله بیت خالصه اید شروع اید و ب اشاء عبادت
 عارضه اولم بظن است دفع اید بوم قیامته ریاء عبادت استخالفه خلص
 بولوب دخول اولین اید حقه داخل اولور **مسئله** صوم رمضان هر عام
 و بالغ اولان فرض عینه صوم دیوب بلوغ فجر و غروب شمس و ک
 بیت اید اکل و شرب و جماع و مساک اینکد در روز رمضان صحیح
 و مقیم اولان بالطاق فرضه و رمضان غیر صوم جائز و کله را با غیر
 اولور اختیاف اوله و صوم رمضان مطلق صوم بیته اولور و قی
 قوت شلعه و ک بیت جائز در روز رمضان عن قصد اکل و شرب ایکه
 تا عیادت ملاقات اید جماعت کفارت و قضا لازم کلور بونیک

حق بود که شر که با عدا کبیره بی حرکت ایمان حق تو بسز و فانی
 اید را به کنایه مقداری جهنمه مغرب اولوب صکره جنبه داخل اولور
 جمله بی مغفرت اولوب دخول اولین اید و خول هر جا نذر اید ایمان
 نقد بقدر عبارت در اعمال صاکه ایمان جز و طکر بوار تکلیف نقد بقدر
 ضرری بود در خصصه حق سبی نه و تعالیه خوف و حیا ایدوب فعل
 قبیحتی استعظام ایدرک اولور ایسه و هم حق سبی نه و تعالی قائله و خفده
 قرار ایدن بر ایه الذین امنوا و یومنون معا علیهم ایتمشد به نقد جعفرنده
 و عید شد به وار و اولور ایسه و **مسئله** کبیرک تو لیسند و عدد نده
 اختلاف اولدی بعضی و بدیر که کبیرک کبیرک کنایه که قرآنده و حدیثه
 از تکاب ایدم حقیقه و زیاده حد و آخرته مطلق عذاب شدید کفر
 اوله جانی بیان بود و مطلق اوله و بعضی و عید مطلق و کلام رشیده اید
 بیا اولور و نیت در و بدیر و بعضی هر معصیت که عیدانده اصرار اید اول
 کبیره در و هر معصیت که استغفار اید اول صغیره در و بدیر و بعضی کبیره
 و صغیره استیاء اخلاقیه و در مطلق کبیره اوله شرک و کفر اندن اکبر کنایه
 اوله بقدره یا کبیر در و مطلق صغیره حدیث نقد رانده اید صغیره
 بود و بواجب تک اما سنده هر نه قدر کنایه و اید استند نسبت
 اید صغیره در اخلاقیه نسبت اید کبیره در مطلق قتل نفس شرک نسبت
 اید صغیره در قرار عن الزحف نسبت اید کبیره در و بدیر لکن بود و بدیر
 بحث و از زرا اید کبیره ده ان تخشعوا کبره ما تمیز و انما عه تکبر

فلم

عظم سیمایم بیان بود و یوب کبیره دن اجتناب اید و نک
 صفاری مغفرت اولور و یوبیز و یوب و سزایات کبیره درم و اخلاقی
 شریعه درم منقسم اولور کبیره اید صغیره بیستند فرق اولی استغفار
 اید امر اضای اولدی یعنی صورتده فرق بولماز انک ایگو انم حدیث
 و فقرها فرق ایدوب کبیره اید صغیره بیستند مبادیت بولدی ایدوب
 مذہب طریقه شود جواب و بدیر که بر آدم ایکی کنایه برینی ارتکاب
 مر او ایدوب حق سبی نه و تعالی تک خوفده شدن ترک ایدوب
 اصغر از تکاب ایسه اول اکبر درم اجتناب اید و کبیر ایگو اصغر
 مغفرت اولور بود و بیضا و بدیر مسطور در و بعضی هر معصیت حق
 سبی نه و تعالی تک عظمت نسبت اید کبیره در و بعضی کنایه
 حق تعالی کبیره یه ایهام ایدیکه هر کنایه کبیره بیستند و بعضی شایع
 و احوال اجتناب بقدر تفاوت اید شد علی به و سزایات ایدیت هر اید
 ایمان کبیر و کلام و بدیر و حق کبیر عدد نده اختلاف اولدی
 ابن عمر رضی الله عنهما زواج بیستند طغور در اولی شد که یا یکی قتل
 نفس را و صبی حسمه اولایه زنا اید ایهام در و بی زنا بیستی
 عن الزحف البی سحر بدیعی ماکر بیستی الکمل سکر بی ستم اولان اناج
 و با بایه عاصی اولی طغور بی بیست الیهان نایع منع ایدوب
 و بیست الیهان نایع ظلم اینک ابو هریره رضی الله عنه و بیستند
 ربا الکمل اینک طغور ضم اولمشد ربا کون اون اولور حقیقت

علی کرم الله وجهه بود کوران سر قد اید شرب عمری ضم اینکند بود کور
 او را ای که اول در شریع عقائد ده بود مذکور در اما مشکوه شریعی علی القیام
 این عمر و اینکند بدیدر و پیش و این عباس و اینکند بنمونه یقینه
 و سجد این جبر طغوز بود با قدر و پیش و شیخ ابولی لب ملی نک
 قوت القلوب اسمی کن بند ذکر ایدر که کب از حقه و اوده اولان
 احادیثی جمع ایندم که از آن بدی بود لم دور وی قلبه دور وی
 سانه او بی بطنه ای که سی زجده ایکی بدوده بر ایا فده و بری جمیع
 بدنه شامه را اما قلبه اولان شرک و معصیه اصرار نیست اینکند
 و الکلیات رحمتن امیک کسمک و عذ ایندن و مکرندن این
 اولی در ولایت نده اولان بیان پیره شادک اینکند
 و محمد بن محمد بن شمس و بر ما و ده به ایندم و ابو حاکم حنفی از بیان
 پیره بین شمس اینکند و بری سحر اینکند و اینکند اولان شرب
 غیر اینکند و یتیم مالی الی اینکند و با اهل اینکند اما زجده اولان
 زنا و لواط بدوده اولان بغیر حق قتل نفس اینکند و سر قد اینکند با فده
 اولان بوم زجده کفاد و در اولان اینکند جمیع بود کاش علی اولان
 والدین و ابا و جفا اینکند و غیر معلوم اوله که با عذر فریضه و واجبه
 ترک اینکند کیره در و نور کره اولان از کتاب حرانده بود که
 بر کره اینکند کیره در اما سن عذ اسر نکاح شدن بر کره ترک
 ترک اینکند صغیره در اما ترک اوده به مصر اولی کیره در اما

لایق

مکر و باقی ارتکابه کیره در لکن کن به حرامی ارتکابه بود و در حق ای که
 کن از شر که یعنی مطلقا کفر در کفر شرک کن اعدا و از شر کن حتی کسی نه
 و تعالی در غیر شر عبادت اینکند بود نه ناس مختلفه بعضی بی خبری
 خلق این حتی کسی نه و تعالی در شرعی خلق ایدر شیطان در و بدیدر
 و بعضی بی حلق و دور در عاصه ایدر و بدیدر و بعضی بدیدر
 که اکب سببه در و بدیدر و بعضی سببه تا سیر و بدیدر و بدیدر
 و ایهب اوله بر و بعضی عقوق مشوه در و بدیدر و بعضی حضرت
 کریم ایدر حضرت عیسی به تکریر و در و بدیدر و بدیدر و بدیدر و بدیدر
 شرک در و بعضی مانع عالمی منکر و بعضی حتی سبحانه و تعالی در غیر
 معبود با کنی بود و بدیدر لکن مؤمن به و بر بی انگار ایدر و با خود
 الحاح دال اوله بر فعل استیوب با خود بر قول سوبیوب با خود و بدیدر
 برینه تخفیف ایدر و با خود تخفیف دال اوله بر فعل استیوب و بدیدر
 شرک و کفر لکن با کفر کفر در اکثر این کن یک حال بود و شرک
 ایدر کفر حکمی بود که کفر از بیجه به اهل اولان و کفر خاوند
 نزوح جائز اولور و لکن مشرک کجاست و کفر لکن مغفرت اولیوب
 و جزیه مطلوب اولاده و بدیدر بود بدیدر شرعیه شرک کن در او
 بود و در و در حق کفر دن حکم کیره ذنب قتل نفس قتل نفس
 ایوانی دارد رسیده قتل اینکند اجنبی قتل اشد و زبیر
 ایکی جبهه شمش اولور بری قتل و بری قطع رحم قریب قتل ایکنده

والله في ما خود ولد نه قتل اكبر و لكن بعض كره ولدي قتل والدي
 قتل شد اولور مثل فقرون قور قوب اطعام ايدم مم ديو ولد
 قتل والدي قتل شد اولور اگر بومل حظه اولار ايسه والدي
 قتل شد اولور و بوجديت شريفه انواع كبا نردن ايجي اوجي ذكر
 اولمنه مي كيك و مجبده اولدرك حاله موافق اولمير كونه
 بوجده اوجه منحصر دكلدر بعض حد بنده ورت و بعض حد بنده بدی
 و دخی ذباوه ذكر اولمير و دخی بوجديت شريفه و خوله
 مراد و خول اوليند زير كيشه و رافعه و واجبه نه كي هو حقه ادايد
 كبا نردن اجتناب ايسه بوجال اولد و قات ايد و كده حق تعالى
 اندر صغائر نه عفو ايد ب حساني سيانته غالب اولمير اولور
 زير اذخول اوليند مانع اولمير بونور و دخی ذنوب و ورتند اولمير
 اندر توبه سه مفعول اولر اولوع كفو را يكيغي استغفار ايله حسانت
 اتباع ايله مفعول اولور اولوع صغائر در اوجي حقوق البرهمن اولور
 توبه ايله مغفرت اولور و لكن توبه سه كيدر ايسه مثبت الله كنده و
 و بر ايسه عفو ايد و بر ايسه عذاب ايد و صكره جنة داخل اولور اولوع
 كبا نردن كبا نرده اگر رافعه و واجبه نه ترك ايد اولور ايسه عفا
 ايتيجه توبه اولار و اگر حرماني و مكروهاني ارتكاب ايد ايسه ايد كونه
 نادم و بشيما اولوب انهميه غيبت ايد اولور و دور دخی نوع حقوق
 عباد و انك دنيا نه توبه سه ما خود اولمير شمس عین موجود ايسه عيني

اول

افعال في التوبة

وكل ايسه بدني صاحبته و بر مك ايد اولور يا خود صاحبته وفات ايد و ب يا خود
 غائب ايسه ورنه سنده ايد يا خود ورنه بوق ايسه اخرنده صاحبته ايهال
 نيته فقرايه و بر مك ايد اولور يا خود استخار ايله اولور و اگر توبه سه
 وفات ايد ايسه اوج در لوطريق ايله مواخذ اولور يا حقي سبحانه و تعالى
 فضليه خصمي ارضا ايد يا خود توبه سه و ارايه خصمه و بر يا خود خصمك
 كن يك كمال تحميس ايد

ايجده بنده

بوجديت شريفه مصنف مرحوم جامع كيردنه نقل ايد و ب كن رينه كفا
 ايد رنه ايتمير

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال جاء رجل الى النبي صلى
 عليه وسلم فقال يا رسول الله دلني على عمل اعمد يقربني من الجنة
 و يبعدني من النار فذكر له ان لا يشرك بشيئا و يقسم الصلوة و يؤتي الزكوة
 و يقص دار حلك فلما اذبر قال ان منك با امر به و نهي ايجده رواه
 البزار في مسنده عنه **الاعراب** اعمد كنه سي لفظا مرقع فعل مقدر
 جمله سه عمل كنه سنك صفت يقربني و يبعدني فلهذا لقي اكر لفظا مرقع
 ايسه صفت بعد الصفت اولور و اگر مجز و بر ايسه ان مقدر ايد مجزوم اولور
 امره جواب اوله فوردن ايكي روايته وارد اولمير انجده كنه سه امر
 حاضر و اجتناب كيشدن اولور و واليه كنه ايد كنه و بر ايسه
 لا تشرك كنه سه مرقعه اولق احتمال مجز و نه اولق احتمال ايكي

تقدیرده اعبد اور زینہ معطوفند رکن اگر مرفوع اولو را به همی معناسند
 تاویل اولو عطفک صحیحه ایگون اما تقیم و توفی و فصل کله ری مرفوعه
 و ما قبله معطوفند و کس از اعاب بالاده ذکر اولن حدیثه اولو
 کبیر **حاصل** مصنف مرحوم امام سیوطینک جامع کبیر ندن نقل ایدر که
 امام سیوطیه امام بزرگ است سند حضرت ابی ابوب الانصاری
 رضی الله عنه حضرت زینہ متصل سند ایدر روایت ایدر که نبی صلی الله علیه
 وسلم حضرت زینہ بر رجل کلوب دیدیکه یا رسول الله بنی بر عکله و لالت
 اینکه بنانی اشیم اول عمل بنی جنه تفریب و نار و بعد ایسون
 رسول الله صلی الله علیه وسلم پیور و بر که حق سبحانه و تعالی به عبادت
 ایدر و الحاق با دنده بر شش شریک ایدر و اقامه صدقات ایدر و ایضا
 زکوة ایدر و رحم صاحب صد ایدر و فک اول رجل و دلوب کند و کس
 پیور و بر که اگر اول رجل نامور اولد یعنی اعیال تمسک ایدر ایدر و دخول
 اولین ایدر جنه داخل اولو **تفصیل** و دخی معلوم اولد که بوحیث شریفه
 و بوند نصکره کله جاک حدیث شریفه راجله مراد کیم اولد یعنی امام سم
 حضرت ترینک روایتی شول که در که رسول الله صلی الله علیه وسلم
 حضرت زینہ بر سفرده بولندق رسول علیه السلام ناقه به را کب اولد رف
 کبیر ایکن براعاجی کلوب ناقه نک زنا منی اخذ ایدر و بار رسول الله
 اخبر عن عمل و یوسئوال ایدر و لفظ آخر ایدر و لنی علی عمل و یوالی اخر
 اکدیت سئوال ایدر و کده رسول علیه السلام جواب ویر میوب اصی

کرانه نظر ایدر و پیور و بر که براعاجی موفقی اولدی خود پدایتلندی و یو
 پیور و قد کسائله سئوالنی اعاده ایدر و ب سائل تکرار سئوال
 ایدر و کده بوجواب مذکور پیور و ب ناقه به ترک ایدر و یو پیور و بر اول
 رجل جوابک اخذ ایدر و ب و دند کده اگر بوجمل امر اولد یعنی افعال ایدر
 تمسک ایدر ایدر جنه داخل اولو و یو پیور و بر و اما امام بخاری روایت
 بون تفصیل یوقدر هم اول امر دن جواب پیور و بر و بر روایت ایدر
 بوندن صکره کله جاک حدیث شریف اور و ایدر ایدر بوحیث شریفه
 بر قاج سئوال و در بری بوکه بنجون اول رجل کت و کد نصکره جنه
 داخل اولد جفک بیان پیور و ب مواجه سنده بیان پیور و بر
 جواب بوکه اول رجل اهل بادیه دن اولوب بو رخصته فهم ایدر
 عبادنده نکاسل ایدر و ب فرائض او زینہ نوافلی زیاده ایدر و بر
 رخصت جائز اولد یغذون و بر سئوال بوکه با امر به لفظنی صیغه غائب
 ایدر پیور و ب آمرنی ذکر ایدر امرت صیغه سید پیور و بر جواب بوکه
 حقیقته بو مذکورات حق سبحانه و تعالی نک امری اولد یغذت اعلام
 ایگون صیغه مجهول ایدر پیور و بر سئوال حق بوکه اول سائل
 سئوال ایدر و کنگ عقیبنه جواب ویر میوب اعاده سئوال ایدر و
 اصی کرانه نظر پیور و بر جواب بوکه جواب مذکور ایدر امور شریفه
 اولوب سفر وقت مشغله اولد یغذون بلکه اصی ب کراندن بعضی
 غافلدر و یو توقف پیور و ب انرا استماع حاضر دن اولد و بر

و بوجوبك نفی انزه ده عام اولسون ایكون و اول سائلك بكونك
سؤال اینه بیه علمت هدایت و توفیق اولد یفك اعلام ایكون اوله

الحديث ٦

بو حدیث شریفی مصنف مرحوم حافظ زکی الدینک ترفیع فرمیدن
نقل اینده و کنه کناره علمت اوله رقی تا ایدیه رمز اینده

عن ابی ابوب النضاری رضی الله عنه

قال ان رجلاً قال للنبي صلى الله عليه وسلم اخبرني بعمل يدخلني الجنة
قال تعبد الله ولا تشرك به شيئاً وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصل
الرحم رواه البخاري وسلم **الاجابة** بو حدیث شریفك اكثر
اعرابی اول مرور ایدن حدیث شریفك اعرابی کبیر لکن بو حدیث
شریف بور و اینده اخبرنی بعمل صیغه سیده واردا و لمشدر بدخلنی
صیغه باللفظاً مرفوع بعمل صیغه سینک صفتیه ریا خود لفظاً حمز مد
ان مقدر اید زو فی اگر تیک کبه هر نقد نفس اخبار دخول جنة
سبب قریب اولما ز ایه ده سبب قریب اولان عمل سبب
اولمشدر یعنی خبر دیر که عمل ایدیه هم عمل ایدیه بلکه اول عمل بنی جنة او خا
ایشون دیکدر **حاصل** من امام بخاری وسلم ابو ابوب النضاری
رضی الله عنه حضرت زبیه متصل سند ایدیه روایت ایدر که ابو ابوب
النضاری حضرت زبیه بیورر که بر رجل نبی علیه الصلاة والسلام و بدیکه
یا رسول الله بجا بر عمل خبر دیر که اول عمل بنی جنة او خاله سبب اوله

مجلس الصلوة والزكاة

نبی علیه السلام بیورر دیر که حق سبحانه و تعالی به عبادت ایدر سک
و عبادتنده اگا برشی شریک اینتر شک و صلوات مفروقه و قند
ادا ایدر سک و زکوة مفروقه اربانه اعطا ایدر سک و رحمة صله
ایدر سک دیورر دیرر سائلك فاصلی حدیث اولده ذکر اولندی

الحديث ٧

بو حدیث شریفی مصنف مرحوم امام سیوطینک جامع کبیر نون
اجز اینده و کی ایكون کناره یا لکن کاف ایدیه رمز و اشارت ایدیه

عن ابی ابوب النضاری رضی الله عنه

قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من جاء يعبد الله ولا يشرك به
شيئاً ويقيم الصلاة ويؤتي الزكاة ويصوم رمضان ويتقي الكبائر
فان له الجنة قالوا وما الكبائر قال الاشرار ما بد و قتل النفس
المسماة و قرار يوم الزحف رواه الامام احمد بن حنبل في مسنده
والف في ابو يعلى وابن خبات والطبراني في معجم الكبير والحاكم
في المستدرک والفضلاء المقدسی فی المختارة عنه و سیاحت فی باب
الزكاة والصيام نحو ذلك للمناسبة ونحوها **الاجابة** من طمسه سی
شرطیه در و مینه اور جا فعل شرطیه فان له الجنة جمله اسمیه
جاء شرطیه در مینه انک خبری بالکذا فعل شرطیه ریا خود بالکذا جاء
شرطیه ریا خود فعل شرطیه و جاء شرطیه جموعیه ریعبد الله کلمه سی
جمله عالییه در جا کلمه سک فاعلند لا يشرك و یقیم و یؤتی

و بعدوم و بتقی کلمه ای بعد از زین معطوفه در و دخی ذار کلمه سنگ
 بوم کلمه سه اضافتی معنی فی در بوم مطلقا وقت معنا سه در حاصل
 معنی احمد بن حنبل سنده و امام شافعی و ابو یعلی و ابن حنبل
 و دخی امام طبرانی معجم کبیر سنده و حاکم حضرت نوری سنده رک اسمی کنیزه
 و ضیا مقدسی مختاره اسمی کنیزه حضرت ابی ابوب الاضراری
 حضرت زینة متعلق سنده ابوداود و ابوداود که رسول اکرم صلی الله علیه
 و سلم حضرت نوری بیور و دیگر که اردن و عورتان برکنه حتی سبانه
 و تقالی به عبادت ایدر اولد یعنی حال و دخی عبادت سنده برشی شریک
 ایدیک حال و اقامت صدقه و ایند زکوة و شهر رمضانده صائم
 و کبانزدن کنده و حفظ ایدر اولد یعنی حال و کلمه ای به جنت انک
 ایچوندر و دیو بیور و دیو اصحاب کرام کبانزدن و دیو سوال بیور و قلنده
 حتی سبانه و تقالی به شریک نوشمن و نفس سنده به قتل انیک
 و زحف و قنده فرار انیک و دیو بیور و دیگر تفصیل بود حدیث شریفه
 جاء کلمه سیده بغیر اولوب غیل یا خود و ام ایله بغیر اولتمه سندن
 فهم اولندیکه اعتبار خاتمه به در زیر ابر کسه بود عملی استیلوب
 کلمه کفر ایله ابطال انسه اخرته بونرا ایله کتمه مشن اولور بولجا کوه
 من عمل ایله کلمه حدیث و اثر لری جمله بی جا ایله مقید در زیر نفس
 عملک فائده که بود قدر بلکه فائده اول علی استیلوب غیبت ایله
 برکنه به ویر میوب ویر با ایله و سنده ایله و سنده علی ابطال ایله کلمه

لمن

اشیا ایله حبیط و ابطال استیلوب علی الدوام استیلوب رک اخرته کیدر
 الیه دخول اولین ایله جنته داخل اولور و الا معاذ الله تعالی شریک
 ایله کیدر ایله محمد نامه داخل اولور و اگر شریک نه عاقد از الفی ترک
 ایندی ایله و قضا ایندی ایله ترک ایندو که ایچون بر عذاب
 و قضا سی فرض ایکن قضا ایندو که ایچون حتی شقه عذابه گرفتار
 اولور و اگر قضا ایدر ایله بغیر عذر و قندن تأخیری ایچون عذاب
 مستحق اولور کذلک کبانزری مرتکب اولم اگر توبه سز کیدر ایله
 معصیتی ارتکاب ایندو کی ایچون بر در لو عذابه گرفتار اولور و اگر
 توبه ایدر کیدر توبه سی مقبول اولور ایله کبانزدن اتقا اینمش
 اولور لیکن اول کونه مصیبتک عذابیه اصی به اصابت ایندو که
 خود به حال اولماز **باب** ما جاء عنه فی اتباع الکتاب العزیز و السنة
 یعنی بویابده اولان حدیث شریفه بغیر ابوب الاضراری رضی عنه
 الباری حضرت نوزدن کتاب عزیزه و سنت رسول الله اتباع حقیقه و اد
 اولم اثر لری ذکر اولمشدر بویابده مش را الیه حضرت نوزدن روایت
 اولان بر حدیث شریفه که ذکر اولور بود حدیث شریفه مصنف
 مرحوم امام سیوطینک زنجیر زهیب اسمی کتابندن نقل ایندو
 کن رینه تا ایله و غیر اینمشدر

عن ابی ابوب الاضراری رضی الله عنه

قال خرج عین رسول الله صلی الله علیه وسلم وهو مرعوب

فقال الطبعون ما كنت بين أظهركم بكتاب الله اهلوا حلاله
 وحرما حرامه رده الطهراني في الكيه عنه وروايت ثقات **الاعراب**
 خرج فوجدن شنفدر على كلمة سي صله لند وحقون طلع منكانه
 يعني بزم اوزر بزمه طلوع ايندي ويكدر كانه رسول عليه السلام
 بدنه يا خود شمس تشبيه ايدوب طلوع اثبات اينكمه استغاثه
 مكنيه اولش اولور يا خود خود چي طوف تشبيه اينكمه استغاثه
 مصرحه تبعيه اولور وهو كلمه سنده اولام واد حاليه در هم مبتداور
 مرعوب ز عبدن مشتق اسم مفعول مبتدا نك خبر بد رعب دلو
 خودن نشات ايدن فرغدر يعني جاعوب و بدنده حاصله وانا
 از خودر جمله سي خرج كلمه نك فاعلي اولان رسول عليه السلام
 و در حاله فقال كلمه سنده فالتعقيب در عطف ايجوند فقال كلمه نك
 فاعلي رسول عليه السلام راجعه ريعن خود نك تعقيب نك بيرونه
 ويكدر الطبعون كلمه سندن اثنا غيبي الی ازاك ديت مفعول قولدر
 الطبعون كلمه سي الطاعنه مشتق امر حاضر ك جمع مذكر بد راط
 و بد انقياد و تسليم ايدوب قلب ايله اينانوب واعضا اجوارح
 ايله اتباع اينكمه ما كنت كلمه سنده فامصدر به ذريت معنائدر
 كنت افعا فافعه دن نفس متكلم وحده در بين كلمه سي
 ظرف مستقر خبر منصوب در جمله سي تاويل موزده الطبعون كلمه نك
 ظرفه رده كوني بين اظهار كم ويكدر اظهار واسطه معنائدر يعني

سرك اوردن كیده و ايجك زده اولدني ويكدر و عليكم كلمه سنده كين
 واد عطفه در عليكم اسم فاعله راكر بنفقه تعديه ايد راي الزموا
 معنائدر عليكم انكم كين و اگر با ايله تعديه ايد راي استمسكوا
 يعني متمسك اولوب اخذ ايدوك ويكدر بو مقابله با ايله تعديه
 ايند و كنه معنائنه حمولدر بكتاب الله مفعول به در جمله سي
 الطبعون اوزر به معطوفدر اهلوا جمله سي عليكم بكتاب الله جمله سندن
 بدل و زاننده در كمار اتصال اولد يغندن عطفه سرك اولدي
 اهلوا همزة قطع ايله احلاله دن مشتق امر حاضر در حلاله لفظ منصوب
 اهلوا اهل نك مفعول به صر كدر و ضمير چور كن ب الله راجعه
 كذا نك و حرما حرامه بونك كيدر و دخی اهلوا كلمه سي افعا
 باينده اولغله همزه سي عبرت ايجوم اولد يغندن اهلوا ديك
 اهلوا احلاله حلال ديك اولور **حاصل معن** امام طبراني معجم
 كبيرنده را ويري نك اولد رن حضرت ابي ايوب الانصاري رضي
 عنه الباري حضرت نرينه متصل سندا ايد روايت ايد كه حضرت ابي
 ايوب الانصاري حضرت نري بيور دير كه بركه معاشره اصحاب
 بزم اوزر بزمه رسول الله صلى الله عليه وسلم حضرت نري بدر كيه
 طلوع بيور دير حال بو كه بر شيبه ن خوف انباش كيه و بجا بزنه
 بلكه وجود خمر نرنده اثر خوف مشايده اولد رن بزم بيور دير كه
 اي اصحابم و احقر بن مادانكه سرك ايجك زده موجود ايكن

بنام قلم و قلم یعنی سنت سنی و طریقت مستقیم به اتباع ایدک
و بنام یکدیگر و کند و کند حق سبحانه و تعالی نکات کتاب
منزل اول قرآن کریم کند و کند تمکات ایدک قرآن کریم یکجند
حق سبحانه و تعالی نکات حلال ایدک و کی اشیا به حلال اتجا ایدک
و حرام ایدک و کی اشیا به حرام اتجا ایدک **تفصیل** بوحديث
شریفه فخر کائنات صلی الله علیه وسلم حضرت نوری خوف اید
طیغ بیور به سبب یا امت مذنبه سنگت قرون تعدون
صکره بدع منکرات و اعتقادات باطلات اید متصف اولوب
بنمش ایکی فرقه اوله جعفری کند و به اعلام و الهام اوله یغند
است اصحابی تفرق و تشعب اید به کتب احوال باطله به اتباع
اید و دیو خوف اید و بیور منشن اوله یا خود بعض کس
نوریه و انجیل کیه کتب سماویه نکات عشو خاتنی مطالعه اید و کات
بسماع بیور و ب انرا اتقی قرآن کریم و سنت سنی به اتباع
تخریف و تحریف ایچون بولمیری کند و لرندن نهیه عجز بیور و نرندن
وجود محترم نرنده بر خالت عارفه مش اید اول منشن اوله و یا خود حق
سبحانه و تعالی نکات کند و به انعام بیور و یعنی مقام تبلیغی مأمور الهی
اوله یغند عجا مأمور اوله یغند کیه ادا اید بیور بهیم و به مقام عبودیت
کام عجز اطهار ی بشان عبودیت اوله یغند مقام و عطا نصیحت
وجود محترم لرنده آثار خوف حشیت مستولی اوله سی عادت حشیت لری

اوله یعنی ایچون اولمش اوله یا خود واقعده بعض اصحاب بن خوف امر الهی
امور غیر ضعیف به مش اید بیور و ب اول عملده باقی فالور و دیو خوف نرندن
اولمش و الله اعلم بحقیقه انکار و دخی بوحديث شریفه مراد کتاب الله
و سنت رسول اتباع اید امر اولوب کتاب الله اید تمکات امری اید کمین
کتاب و اوزرنه سنتی تقدیم بیور و ب الطیغونی تقدیم اوله یعنی
و نه ناشی اوله که بعض کس را اتقی حرام و حلال کتاب الله ذکر اوله ندر
اعتقاد اید و کون اوله انوری و ایچون الطیغونی تقدیم اوله یعنی
کتاب الله حرمات اوله یعنی کیه کذکات رسول علیه السلام نکات نهی
بیور به سی اید و بعض شعی حرام و نهی اوله و زیارت کریمه و فلیح
الذین یخافون عن امره ان یغیبهم فتنه و یو بیور مش حق سبحانه
و تعالی نکات امریه می لغت اید فی رسول علیه السلام شفاعت اینکده
عذابدن خلاص بولور اما معاذ الله رسول علیه السلام معوضی اوله
خلاص بولور از احق سبحانه و تعالی کند و به اله عت رسول علیه السلام
اله عتک شرط اید و ب من بطع الرسول فقد طاع الله و یو بیور مش
و هم رسول اطاعت حق عبودیت رسول علیه السلام عفو حق عبودیت
بوالیه و نیاده ممکن و کدر اما حق الله توبه اید عفو و نیاده ممکن و کدر
شوقه که رسول علیه السلام اید و کی او امر و نواهیست کند شعی
الله راجعه و دخی معلوم اوله که بوحديث شریفه ذکر اوله نه صیغه
و جوب ایچند لکن احوال نرندن مراد اگر کتاب الله نکات حلال

اعتقاد اینست و بیکت ایه و جوب ایکنه زیر احدی حدی اعتقاد است
 و فخره لکن حدی اکل و شرب و استعمال بعضی کوه فرض اولور بعضی
 مستحب و بعضی کوه مباح اولور اما فرض اولان مشول و فخره در که
 بر آدم جابج و عطشان اولوب حدی اکل و شرب ایه جکشی
 وار ایکن سه رمق ایه جک فخر اکل اینه یه کی محقق اوله اول آدم
 اکل و شرب اینست فرض اولور ترک اینست حرام اولور اگر چه فخره
 اخره کیده ایه انیم و کنه کار اولور اما مستحب اولان فخره بر که مریض
 اولوب مباح اولان اشیا دن برشی ایه معا که اینست ایه اینست
 مرضی دفع اوله جی اوله اول ششی ایه معا که ایدوب مرضی دفع اینست
 مستحب یعنی اول معا که ترک ایدوب مریض اوله دن اولید
 لکن اول معا که ترک ایدوب اول مریض ایدو فخره نکت انیم و کنه کار
 اولور اما مباح اولان مشول و جودک فخره و بقا سنده و فخر اولان
 فخره و الطیحه المذیبه لری اکل و شرب اینست مباح در ترک اینست
 فخره جائز و در بلکه اولید اما حرام اولان اشیا جی هر حاله و هر
 و فخره ترک فخره و فعلی حرام در الا مضطر اولوب اندن غیر اکل
 ایه جکشی بویک و اگر اخی اکل اینست کده هلاکت اوله جی محقق
 اوله اول زکات اکل مباح اولور اما حرام ایه معا که نکت جوازده
 اختلاف واقع اولدی بعضی علی جوازده و ایه اولید لکن اکثر
 جائز و کله در وید بر زیر احدی سبحانه و تعالی برشی حرام اینست و کله

انده حاصه با فخره قائلان اینست و واسطه سلب ایدر و یو حدیث شریف
 وارد اولمش در اکل مینه به قیاس اولور زیر معا که علی مطلقون در
 اکل مینه علی مطلقه و دخی حریمات یا اکل حرام در مشول فخره
 و یو غلش و با شنه ضرب ایدر کت هلاکت اولمش و با خود فخره
 انقیده هلاکت اولمش حیوان و با خود جانور الله هلاکت اولمش حیوان
 و بسمله ایدر بوغاز نهمش و با خود اسم الله دن غیر اسم ایدر بوغاز
 و با خود بسمله ارسال اولمش حیوان ایدر و با بسمله الطیحه
 تفنگ و اوق ایدر صید اولان حیوان و مطلقا برنجی جان و ایلان
 و محلب صابی طیور لسانی و نجاست اکل ایدر هوام و حیوان ایدر
 و بکر بر در باقی نوعدن ماعدای اکل حرام در و کذ لکت شکر
 اولوب یهودی و نصرانی اولید کفره نکت بوغاز لایق حرام در و فخره
 طوبه قدره نکره بیک حرام در الام و کت الکله شوق و بویک کت
 و با خود صومعه اعانت ایکن جائز در اما شیر و بایت مطلقا حرام
 و بالقوه سکر شادن اولان سکر است و سکر و بکره بیک
 قدر مباحات شرب حرام در و کذ لکت مطلقا بولک و در شرب حرام
 اما لباسی حرام اولان حریر و با غلش مش حیوانات جلدی و
 و خا تو نکره و کفریه مخصوصه اولان لباس و صاخره التودن و کشتن
 اولان لباس بیک حرام در لکن اوزنه التودن و کشتن قیلتیش
 لباس جائز در اما استی لای حرام اولان التودن و کشتن عیث

جائز اولود وبری باباسنک و باباسنک مشکوهری وبری اوغلنک
 و اوغلی اوغلنک و قزی اوغلنک مشکوهری وبری بر خاقور ایلده اول
 خانلنک باباسنک قزقنداشنی باخود اناسنک قزقنداشنی باخود
 اول خانلنک ار قزقنداشنی قزقینی باخود قزقنداشنی قزقینی برنگاهه جمع
 اینک وبری کرک نگاه ایلده و کرک ملک یمین ایلده ایکی قزقنداشنی
 جمع اینک هر ایدر ایدر کرک بر بنی تطبیق ایدوب عدته منقضیه اولوق
 حکمه یاخود وبری وفات ایندوکن افری نکاح جائز در امار ضاع ایلده
 حرام اولننده اون ایکیده وبری سود اناسی و سود اناسنک اناسی و سود
 باباسنک اناسی هر مقدار عالی اولور سنه هر ایدر وبری سود قزی و سود
 قزقنک قزقنی و سود اوغلنک قزقنی هر ایدر هر مقدار اسفل اولور
 ایلده وبری خانلنک امرزدکی قزقنک اول ارکست سودن
 اولسون و کرک افرارکست سودن اولسون هر ایدر وبری کور
 قزقنداشنی و سود قزقنداشنی قزقنی و سود ار قزقنداشنی قزقنی و سود اناسنک
 قزقنداشنی و سود باباسنک قزقنداشنی و سود باباسنک و سود
 اوغلنک مشکوهریده هر ایدر ایدر سود ار قزقنداشنی اناسی و سود
 اوغلنک قزقنداشنی حرام و کلدرد و هر ایکی صبی که بر محمد و بر سوده امر
 احدیها آفره هر ایدر که چه تفضیلک مقامی و کلدرد لکن و قوی اکثر
 اولکزمب ثلث اولد یغذت خزانه الفقه اسمی کتابدین ترجمه الفقه
 علی وجه البیان بودایه مناسب کوردلوی باب بابا و حنفی فصل

کتاب العلم و نحوه یعنی ابوباب ابوالیوب الانصاری رضی الله عنہ حضرت زین العابدین علیه السلام فضائل و بوجہ بجز علم طبعت بعض موافقی بیان
مقتضی کلام حدیث شریف بیان شده در بوجہ اوج حدیث شریف ذکر
اولدی بوجہ حدیث شریفی مصنف مرحوم جامع الکبیر و نقل ایند و کندن
کناریند کاف ابد و مر اینست

اکدبث ۹

عن ابی ابوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
علیه وسلم **مسئله** واحدة یتعلمها المؤمن خیر من عبادة سنة
و خیر من عتی رقیة من ولد اسمی عیسی و ان طایب العلم و المرأة
المطیعة لزوجها و الولد الباقی و الولد یبدخلون الجنة مع الانبیاء بغير
حساب و راه ابو بکر النقاش و الراقی فی تاریخ محمد **الاعراب**
مسئله کلمه سی مصدر در اصطلاح در رقیقه مطلوبه در که کند و اوزینه
و لیس سر و اکتوب بر بیان کنور و لور عملون مطلوب اول قضیه
موقوف اولور و اوجه کلمه سی صفت رتاکید اچوند رتعلمها المؤمن
جمله سی صفت بعد الصفتة مؤمن ابد قید اولی منسی مثل و نه
اولد یغنه اشارت بر رتاکید مثل دینی اچتی مؤمن تعلم ابد رتاکید
تعلمی امور معاشیه و هم ملک صاحبیه نفعت ایمان شریطه
و رتاکید نقد ابد مثل دینی تعلم ابد ایمان اولد قد نفعت نفی
اولی از خبر کلمه سی مصدر در تفضیل معنی شده در لفظ ارفع مبدع

مطلوب العلم و المرأة المطیعة
والولد الباقی

خبریند که کلمه سی خبر کلمه سی متعلقه لام احتصاص اچوند من عبادة سنة
خبر کلمه سی متعلقه و خیر له کلمه سی خبر اوزینه معطوفه من عتی
اکما متعلقه رتبعیه عتی اعتاق معنی شده در اعتاق چو بر عبده قوه
شرعیه اولان حریتی اثباته رقیه و اکتانک بوبینه و بر امره
ذکر جز و اراده کمل طریقه مجاز مرسل اولدی رقی شخص رقیقه استعمار
اولدی اعتاق شخص رقیق و یکت اولور من و لیه ظرف مستقر رقیه
کلمه سنک صفتیه و ان طایب العلم بهره نک کسیده در طایب العلم
مع معطوفاتها ان نک اسمیه و بدخلون جمله سی خبر بد رجمه سی مسئله
واحد جمله سی معطوفه از و جها کلمه سی کسیده کی لام عاملی تقویه اچوند
حاصل معنی انکه حدیث ابو بکر نقاش و امام رافعی تاریخیه بوجیه
شریفی حضرت ابی ابوب الانصاری رضی الله عنه الباری حضرت زینة منصل
سند اید و روایت اید که حضرت ابی ابوب الانصاری در حضرت زینة رتاکید
رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیدر و یلکه مؤمن اولت کشینک
نعم اید کی بر مسئله اول مؤمنه بر سنة عبادت ایتدن و اسمی عیسی
علیه السلام اولاد لاندن بر رقیق اذ ایتدن کند و بر خبر لور و دغی
تحقیق طایب علم و اوجه مطیعه اولان خاتون و اناسه و یاباسه
بر احسان ایدن اولادین و عظام حضرت اوزینه بنده بغير حساب جنته و حل
اولور **تفصیل** مسئله دیوبال حبیان اینه و کمر و جبه اوزن موقوفه مطو
اولان قضیه در انی فاهم اینک استیاد کثیره به حی جبه اولوب از جمله

اوستا و حاوی اولوب و ایل علم و ایل سنت اولق کیه و طالب اولانده ده
 ذهن مستقیم و ضبط قوی و خلوص و طوبیت اولق کیه و شیطانک تسلی
 طالب علم اشد اولوب برکنه نک علم سعی ایدوب عقائد داعی لندن
 برسنده تعلم اینمندن جهل اید بیده عبادات و طاعت مشغول اولور
 شیطان اید اولد یغندن طریق علیک سندن و طالب علم اول
 طریقین صده و اضلانه اینجانی اشد اولمشده و کذک نفس
 هوایه و فی علم فی معارض اولوب و انی نفس و هوایک مفتاح
 منع ساعی اولد یعنی جهندن نفسنده عدد اکبری اینجی علم اولد یغیون
 ایکی عدد و ایله جنگ و جدال اید و ک اول مسئله تحصیل عبادت
 بدیه و فایده دن برسنه عبادات و طاعت اینمندن افضل و اول
 مؤمنه خیر لو اولمشده و کذک عبادات مالیه اینمندن حضرت اسرار
 علیه السلام اولادری اشرف ان ندخ اولوب رفیت و معلومیت
 و انری استقام برده و جهل لائق اولد یغندن انک رقبه لادن
 سندن رفیتی سبب اید سبیلک تخلیه و ش نری اولان عربنی
 اثبات افضل عبادت مالیه اولمشه راندی دیشدن برسنده تعلیمی
 بوندن افضل اولدیکه کذک نفسی نفس و هوایک تسوی و شیطان
 لعینک و سوء اغوا سندن منع اینمکله اولان کذک نفسی رفیتدن
 تکلیف اینمکله نفسنه مالک اولمش اولور ایدن صکره کیفیات
 تصرف ایدر زیر نفس اما ع اید جی پده نک سدی اینجی علم

ان نک مکرّم اولوب و ادم علیه السلام مکت مسجود من نک کرام اولمشه
 اینجی علم اید و راکر عبادت اید اولمشه ایدی ملائکه نک عبادت نری ادم
 علیه السلام اید اکثر و عصبانن معصوم اولد فرندن مسجود اولان ملائکه
 اولوب ادم علیه السلام انزه تعظیم اید مامور اولور ایدی ملائکه کرام
 عبادت نک عرض ایدوب و نحن نسبح بحمک و تقدس لک دیو جواب
 و برده کونده انی اعلم ما لا تعلمون معرض رده علم اید منصف اولد قوی
 کنده و نه اید راوندی و یا لک عبادت ایدن شایسته خدمت
 اولد یعنی اشکار اولدی و کذک ادم علیه السلام فی بالک علم سبب
 دخول جنت اولدی کن اینمسون دیو اکل شجره منیه ذله سی اید محل
 امنی و نه به و دار اشل و جی پده ده براز نام اسمایه مسکنه تطینو
 اتون ایگون ارضه ازال و آنده اسکان اولدی و کذک موسی
 علیه السلام صاحب شریعت و اولوا العزم اولان مرسلین و بالذات
 بعد ایدر نه و جیل طوره و اذا افترک خطیله حنی طیب و حکم الله
 موسی تکلیم اید رس غلامدن ممتاز و مفضل ایکن حضرت علیه
 السلام نعلم علم لده مامور و اول سفرده کذویه واقع اولان تعب
 و مشقتی بالضروره اظهار ایدوب تقدیق من سفر ناه انصب دیو لوق
 علیک سفری انعب اسفار دن اولد یغک جهان ایدی و کذک علوم
 اولین و آخرین کذویه تعلیم اولان افضل مخلوقات علیه الصلوٰه
 و السلام حضرت نری و علیک مالم کن تعلیم اید حنی طیب و بل واسطه تعلیم باری

اولد قدیم صکره قاب قدسینده رؤیت اید مشرف اولش ایکن
فی علم ان لا اله الا الله اید نامور و قل رب زدنی علما کسید مشغول و
امرا اولدی و احاصل علم انچه نسبت اید جمیع مخلوقاتک علمده نقصان
اولد یغند برکت و علمه فائز کلد رانک ایکن بوحیث شریفه
حیثه داخل اولنجی دکن قید طایفه ن عن ص اولیه جعنه اشارت ایکن
طایب العلم تغییر اولوب صاحب العلم تغییر اولدی و انک ایکن طایب
علم انبیاء عظام اید بیده جعنه تغییر حب و خولت بسته اولدی لکن
بوحیث شریفه عبادت مفضل علیه اوله رقصه و دین اولمده
دخی شوکه اشارت اولد که تحصیل علمه سعی ایدن کیشید مجور تحصیل علم
کند و به عبادت و غیره اولد زانکه که بنی اول علمی تحصیل کند و نفسی
عبودیت قید و اخیری راه خدا یارشد و اید نفس اماره برنده اسیر اولد
افضل اعم اوکرامیت محمدن برینی نفس اماره بدندن اشتر
و زبیه ایند که نصک الواسع حریث اید طریق مستقیم شی سوتی اید
امنا اینک کسید بنیت اولور ایسه اول علم صاحب جعنه برسد عبادت
اولور انتمعیل علیه استمداد بر رقبه به اعتقادن خیر اولوب
و انبیا علیک و بکشونه و لا یخون احدا الا الله مضمونجه لیس خلقی
اولان خشیه باری اید دخی متصف اولوب انجا بخشی الله من عباده
المعلم و متطوعی فعل شیده انرا اید مشرک اولوب و جنت دخی
انجی دکن لمن خشی ربه عفو و نجه عباد خاصه شیعنه خاص اولمده انبیاء

عظم

عظم اید تغییر حب جعنه و خولک اسبابه نسبت انتمش اولور
و اما نفوذ بالله تعالی طلب علم اید بنی انجی عظام دنیا به جمع اید و ب
نفس اماره نکت و عوینته نفویه و مقتضای نفس هوا به اجر اینته
اولور ابه استغاده اولان علم لا ینفع اولوب علم سوده داخل
و شیطان لعینک عنصر اشیا به علمی سبیده و اسیرین خلقت طین
و بیکله کند و نکت عنصرک آدم علیه السلام یک عنصری او زبیه تقدیم اید
امرا باری به حیث لغت و معارفه به مشغول اولد یعنی کیه و انجا جزیره و منوی
اولان علوم مشغول اولوب معصیه الله سعی و عبادت استغفار
اینکله شیطان اید جهنم و خولده معینه شایسته و لائق اولور بوحیث
شرفین مراد اول طایب و کلد و دخول جنت جزایه اولد یعنی بیا
الکافیه در دخی انبیاء عظام اید معینه بر وجه دخی بواولده کیه بر حق الذکر
ایت کریمه ده انبیاء علیک بر حالدری دخی بود که و انچه این احدا
الا الله مصداقجه انبیاء عظام حضرت انوری امر موعود و نهی منکر و اهر احد
المرهده حق سبیه و تعالی حضرت نور و ماعد برکت لومندک ششیده
اولد قدر کیه کند نکت علیا عطا مده ناس بنیت حق سبحانه و تعالی نکت
او امر و نواهی سنی کند و ربه اعلان و اید ان اینده مکینه نکت لومند
و طعنن اخر از اینتر اید انبیاء علیا مده معینه لائق اولور و دخی علما
اولد که بونکته و ما قبلنده اولان نکت طایب العلم و یکت اگر عیتر اسخیز
ذیکت اولور ایسه و اما اگر طایب العلمن مراد هنوز با فعل طلبه

اولان مبتدا معنای است ایها عظام اید معینه استحقاق طاعت نبوی
 انجی خشیه ماری و اجراء حقوق اولوب بوجالی اید اخذ کید رایب معینه
 مستحق اولور و بیکدر یا خود طلب علم احر عمل اولد یغذت منزله شهادتی
 احر از اید مستحق اولور و بیکدر و دخی معلوم اولد که حدیث شریفک صدقه
 مستله واحده تعلیمک فضاغی بیان اولد قد نصکره بکار فضاغی افر
 بیاندن فائده بواول که اولکی طالب و مبتدی حقه در اما ایکنی ریح
 بولوب کمال بولور حقه در یا خود اولکی هنوز مستله تعلیم اولان
 حقه در ایکنی علم کد که نصکره اندن احکام جزئیات استخراج اید
 حقه اولد یا خود اولکی عالم حقه در ایکنی عالم اولوب عملی اید بفعل
 عامل اولان حقه اولد و دخی زوجه ای حقه اولان مرأه بفر حساب
 حقه انبیا اید مفا و خوله شایسته ولایت اولسی شول جهرندن اولد که
 چونکه خنی سچانده و تعالی به تقرب اسبابندن بری ناس اید حسن
 معاشرت و حسن خلق در لطایع ناس اید مختلفه رایکی کیشک قلبک
 تألیف اصعب امور و ندر و ناسه خدمت دخی مشکله رکن ناسه
 خدمت اینک یا خادم اولق اید اولور خدمت نخل اید مدک کفک
 ایجا راید انفصالی ممکنه اینک ایستلی اولور یا خود علم و جاریه اولق
 اید اولور که اعیان اولد یعنی فکر اید مستلی اولور لیکن شول خانوکه
 حره اولوب زوجه سی اکلن اولد قد کچه و کوند زما کولانک
 لجنه و ملبوس تنیک غسله و اولد نک ارضاعه و فیکت تسکینه خدمت

نخل ایدوب نک نکاح دخی انجی زوجه نک پنده اولوب بروجهلد
 موندن غیر سی سبیه سر اولد یغذت حق سچانده و تعالی نک امر نه
 و زوجه نک امر نه اما عتی جمع اید و کچون انبیا عظام اید معینه مستحق
 اولوب اول قضیعتی احر از ایدوب مع به از زوجه نک کند و اوزرنه
 حق انجی قضا و لمر اولوب س از خدمت بیت و ولدی ارضاع زوجه
 تبرع لمر بقیده اولد شد کذک و والد و والده سده از اوجفایه بالکلیه
 نک اید و کندن عکره مال و بدنا انعام و احسان و اطاعت اوزرنه
 اولان و دخی اصعب امور اید عمل ایدوب صبر اید و کچون اولد دخی
 معیت انبیا عظام شایسته ولایت اولد و دخی زوجه نک زوجه
 اما عتی از سده لشره جفویوب و فرایند حجت اید و کچون ابا اینیمه
 و شتر عه موافق اولوب حق سچانده و تعالی نک امر نه خنی لف اولیک
 امور و اطاعت و انقیاد اینک اولوب اگر شتر عه خنی لف اولیک سچانده
 بر امر تکلیف اید رایب رفق اید منع و تاخیر نه سعی اید و قع اید و کندن
 خدمت قادر اولوب زوجه نک عسری و اراکین اجرت اید خدمت اینچون
 آدم استخدا من غیر اینیمه و کذک اولد ارضاعه قدت و اراکین زوجه
 مرضیه استیجاریه و شتر اسه تکلیف اینیمه و کذک زوج اولان دخی
 خانو نک خدمت و ارضاعه قدرتی یوق اینک و کندن جاریه شتر اسه
 و ایجا راید قدرتی و اراکین البته خدمت اید جو خانو نه جبر و تکلیف اینیمه
 زراحتی سچانده و تعالی لا تقارر والده بوولد و لا مولود له بوولد

بپوروب لم یبقی اضارون منع بپور مشد و کذلک باباسی و اناسی
 خانه لرینه و عباده لرینه کتدن منع اینمیه و دینه متعلق بر مشد ظهور
 ایند و کت زوجنه استغنا ابده زوجنه دخی اگر قدر فی دار این شکله
 حل ایله و اگر یوق ایله بر عاقلن استغنا رابده و اگر یکسده اینم
 ایله اول خانه بر مندن عالمه کیدوب استغنا اینمیه اذن و دیره
 اگر اذن و یرمز ایله اذن از خانه کتدن کتیده باس یوق قدر و کتیده
 اولاد دخی والدینه بر و حسن ابده اگر والدیه لرینه خانه ایله دخی کتدن
 غیریده اطاعت ابده ازا و جفا لرینه تحمل ابده کتیب بر کیده جک اولد
 کیدر ایکن اعانت اینمیه اما کتیب دن خانه لرینه کتیده ده اعانت
 ایله و اگر کتور از لرینه هلاک اولور لر ایله یا کتور صوابه غسل ایله و ب
 بر حقون دخی ابده یافره بوبد اکر ام واجب اولیجی مسلم اولوب صلی
 اولور ایله اعانت نه و جهره اولد جفت بولما قیاس ایله اولور

احکام بیست و نه

بوحیث شریفه فی حدیث سابق کبی جامع الکبیر اسمی کن بدن منقول
 اولد یقین کن لرینه کاف ایله رمز اولمسته سافک رمزید
 اکتفا اولمسته

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه

قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم ط لب العلم والمرأة المطیعة
 زوجها والولد النبار بوالدیه بدخلون الجنة بغير حساب او وده شیخ

لکون

احکام بیست فی البدور السافرة عن شیخ اسماعیل ابن غافر المعادی فی
 فی الاربعین عنه **الاعراب** بوحیث شریفه کت اعرابیه حدیث سابق
 اعرابیه کبیر لکن بوحیث شریفه البارة بوالدیه با ایله وار اولمسته
 و بورد و اینده مع ال انبیاء ذکر اولمسته و بوحیث شریفه
 معنسی و تفصیلی بقده مذکور در اعادیه حاجت و کتور شیخ
 احکام بیست بدور سافرة اسمی کن بده اسماعیل ابن غافر المعادی کت
 حدیث اربعین ابی ایوب الانصاری بدن یخر یجینی بوردایت
 ایله ذکر ایله کرک یوقار دده ذکر اولمسته و ایندن بقده روایت
 اولسون و کرک نقل بالمعنی اوله رق یوقار و کت ناله اولسون

احکام بیست و یک

بوحیث شریفه مصنف مرحوم ضیاء الدین ابن ال تیرک جامع الاصول
 اسمی کن بدن نقل ایند و کت کنایه صوابه و بورد و رمز اینمسته

عن یحیی بن سعید الانصاری

رحم الله تعالى قال ابو ایوب الانصاری رضی الله عنه من اراد
 ان یکثر علمه وان یعظم حکمه فلیجالس غیره غیره نه رواه ابن عساکر
 عن یحیی بن سعید عنه **الاعراب** من کلمه سی شریفه در اولد کت
 اراده دن مستفاد اراده دیو عبده فوئد که انکله بر شینک و کت
 با خود عدمت زجج ابدر فاعلی من کلمه سده راجعدر ابن مصدیر و د
 یکتر ناه متعنه کت ضمینه جوق معنایه در لفظان این ایله منصوبدر

من اراد ان یکثر علمه
 ویعظم حکمه

حد لفظی مرفوع ان کلمه فعلک فاعله غیر مجرور من کلمه سنده راجعه
 جمله سی ان کلمه سنک صد سید ان مع صله تاویل مفروده محلا
 منصوب اراد کلمه سنک مفعولید ر علمه نه او معلوم اندر زیر اکثر
 معلوم اولور ان بعظم کلمه سی ان یکتر او زینه موقوف بر عظم کلمه
 ضمیده عظمه است تقدیر ان مصدر به اید منصوب بر جمله کلمه سی لفظی
 مرفوع بعظم کلمه سنک فاعله ر علمه حاکم کسر به لغزه ثانی و سکونت
 و وقار معانسه در و اصطلاح حده غضبک حرکتی و قنده طایف اینک
 با خود کند و به ری ظلم اید الکا مکا شفا غیر اینک اما هیچ معافات اینک
 نیت اینک عفو و مشی اید عقاب به عجب اینک نه او در مقاومت اید یک
 عقاب بزرگ اید و به هر نه زان فرصت بولست مقاومت اید جاک اول
 بولکا حق ویر ر فیجی لیس کلمه سنده کی فاجرا اید و در و خوبی و اجبه ر بزا
 جفا امر اول فدا داخله اولسی و اجبه ر یجی لیس محاسنه دن مشتق امر غایبه
 فاعلی کشنده مستتر من کلمه سنده راجعه غیر کلمه سی فیجی لیس کلمه سنک
 مفعولید عشره غیر کلمه سنک مضاف اید در ضمیر مضافه عشرت
 و به مطلق قوم قبیده معانسه در عشره دن مستفاد اکثری قوم قبیده
 اید الفت و معاشرت اولد یغذون عشرت و بندگی حاصل معنی
 بو حدیث شریفی محمد حبیب دن این ع که حضرت نوری کب ر تابعین دن یکی
 بن سعید الانصاری ر بده حضرت ابی ایوب الانصاری رضی عنه حضرت نوری
 روایت اید که ابو ایوب الانصاری حضرت نوری بیور و دیگر که بر کلمه علوم نه که

نفس و حدیث و فقه علومند اولان معلومانک کتر تنی و علمک
 زینتی اولان علم صفتک بحسب الکلیفیه عظمی مراد و قصد اید ر به
 قوم قبیده سی و خصم اقربا سنک غیر اولان اهل علم و قبیده ابو جی
 ایسون دیو بیور و دیگر **تفصیل** بو حدیث شریف ابی ایوب الانصاری
 رضی الله عنه حضرت نوری ارسال اید روایت اولمش یعنی ابو ایوب الانصاری
 حضرت نوری رسول علیه السلام استماع ایندوم دیور روایت اینم
 لکن او بده ایکن اصحابک موقوفی مرفوع حکمده در یا خود نقل بالمعنی اولفده
 احتمال دارد و دخی فیجی لیس امر به ندب ایگو ندر یعنی تکبر علم و عظیم علم
 اسبابی کند و به اسهل اولور و یکدر بوخسه عشره نید اولوب نوری
 تفصیل دخی حکمده و دخی علمک تکثیری مطلوبه علمده قناعت جائز کلام
 زیر حق سبحانه و تعالی رسول علیه السلام هر نه که انعام ایند به زیاده
 طلب اید امر بیور میوب الال علمک زیاده کسه طلب اید امر بیور و ب
 و قل رب ذو نع علم بیور شد و دخی علم کثرت اسناد اولوب
 علمه عظم اسناد اولمشی علم معلومه تابع اولوب معلومان بحسب
 الملكیت تعدادی قبول ایند و کندن هر نقد حکما غنده صح اولان
 علمک کند و مقلد کيفدن اید و معلومان به تبعیت اید کی قبول ایند
 اما حکم کیفیت نف به دن اولد یغذون کتر قی قبول ایند یکی ایگون الکا
 عظمت اسناد اولندی با خود علم و کشف مقامند اولوب علم انک
 زینتی اولد یغذون وصف کبی اولد یغذون تعدد و کثرت ذات مجرر سنده

جاری اولان علم و عظم قدری جمله استقامت بدو حق اخلاق
 حمیده بچندن علم ذکر اولیسی علم تو دم کیه اولوب عالم کثرت
 الحق علم اولیسه اشارت در حق ادعیه ثانویه ده اغنی بالعلم و زینی باکلم
 واقع اولمش و حضرت عمر رضی الله عنه حضرت نوری علی علم ایدک عظیم
 اولیق ایچون دیو یورمش و حق سبحانه و تعالی قران کریمه
 علمی علم مقارنه اوله رف ذکر یوروب والد علم عظیم و آیت اخبریده
 و کان الله علیها بیورمش و علمه علم علم خیاریدر زیر علمی
 اولین علم علمی صرف ایدک حکم محلی بجز بعض معصیه و بلکه معالیه
 کفره راضی اولور مع الحق سبحانه و تعالی رسول اکرمه و اعظم علیهم
 دیو کافین و منزهة عن غیبه علمه انتمکله امر بیوردی صاحب زینت و بر مر
 و شجاعت و امر معوج و نهی شکر کیه و انفسه مانع اولور و جین خلق
 و بجهت سبب اولور و علمه علمه حریزه در ذالت و ناسک
 کند و در سبب گواه و فصل عبودیت و علمه حرمیت اینیموب اله افندن
 بعید ایدک حایل قلوب کند و هم انتفاع ایندن محروم اولدینه
 سبب اولور شکم آیت کریمه حق سبحانه و تعالی رسول علیه السلام
 خطابت یوروب فیما رجه من الدلت لاهم و لو کنت خطا غلیظ
 القلب لا یفقد من جودک دیو یورمش یعنی با حمد اگر سن علم
 و لیست ایدک منصف اولیسه سبب ایدی انوسنک اطرافدن چندن
 طایف اولوب فائده نبوب در سبب اخذ ایندن محروم اولور لر ایدی دیو

بویورشد اما علم ایدک منصف اولان عالم ضروری هر کس چنت ایدر
 و چندن منصف اولور اول سبب فائده کثیره اخذ ایدر
 و اگر بر مؤمنی ارشاد ایدک حکم اول رفق ایدک معالیه اینکله ارشاد ایدر
 شکم حق سبحانه و تعالی موسی و هرون علیهما السلامی و عونه ارسل
 یور و فقه فقول له قول این لعله یقین کر او بخشی دیو امر یوروب قول
 لیتی نزد خشیه باعث اولمش اشارت بیورمش و نامه رسول
 اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت نوبک عظیم اولمش من ایدوب
 فیما رجه من الدلت لاهم دیو یورمش و او بر ایدک علم علیه السلام
 حضرت اسی علی با خود حضرت اسحاقی تشبیه یور و فقه فقه با علم
 عظیم و آیت اخراوه بغلام عظیم دیو یورمش علم ایدک حکم کیه در صفت کیه
 اوله بعنده شخص واحدی هم علم و هم علم ایدک توصیف ایدر و حضرت
 ابراهیم بوماده بی من یورمش و حضرت شعیب علیه السلام حقه
 قوی انک لا یبک اکلم الرشیبه دیوب علم ایدک و تشبیه ایدک توصیف
 اینمشده علم اولانینج رشت و عود او و واقع مطابق علم لایسی
 ملحوظه و اکثر در زیر علم اولان کزک حکم و کزک ایسی عود مانع
 و سکونت اوزله اولوب بوسیدن مسئله واقعی اوزله فهم اولور
 و لطفین تشبیه بر حق اولور و حق می طینه واقع اولمش غضب
 اینمش و کندن حق قبول ایدر و حق ظاهر اولور اما غضب اوزله اوله
 می طب تشبیه سن عرض ایندن خوف ایدر حال ایچون مع الکراهه

عظیم اولیٰ است مراد بیدار بیدار و غیره اولان نفس مقتضای کمال
 غیری اولان روح مقتضای کمال خلق و مجامع اینست و بیک اول و دومی
 معلوم اوله که باله ذکر اولان متناظر اولان قدس هرشی تقدیر اول
 ایدک هیچ برکست امر الهی به مخالفت اید و کیچون غضب اینست که اختفا
 ایدر لکن امور شرعی امور دنیوی به مخالفت امور شرعی حتی سبیانه و نیک
 امری و نه ایدر حتی چنانچه و تعالی ابتدا عیده اول امر ابتدا و کس فکرت التی
 وانی ایله قدرتی خلق ایدر اندیشه که اراده سن صرف ایدر ایدر با خود نفسی
 کف ایدر امر ایدر مثل ابتدا مال اعطا ایدر اندیشه که زکوة ایدر و حج ایدر ایدر
 ایدر اولیچنی عیده قدرت و اراکین اراده سن صرف ایدر ایدر معروف
 اولور و اگر اینست امر الهی به اجرا کیچون ابتدا نصیحت و اگر اولیچ
 ضرب دخی اولیچ اینست چنانکه جدال اولور بودا شکی نیست و در شکم قران
 کریمه ایست سبیل برکت با حکمت و الموعظه اکس و جادلهم بالنی
 یحی حسن ایدر رسول اکرم امر اولیچ بونده علم اینست که مذموم و بد
 ماحضه غنی و دخول اکمل و یعنی بویک حضرت بیه ابوب الانصاری
 حضرت نوح علیه و داخل اولوب و طهارت و استی حقیقه و زینت اولان حدیث
 بیانده در حق و یومعجرت فحیده و دایده خالی اولیچ معاسنه مصدر در
 صکره نقص وضو کیچون خالی اوله حتی جمله خل سبیه ایدر یل بویاده
 اوج حدیث شریف زینت اولدی
 عین ابی ابوب الانصاری

رضی الله عنه بوحديث جامع الاصول و جامع الكبير و نقل اليعقوبي
 مصنف کن ربه هو و کاف اینه رمز و اشارت اینست قال قال رسول
 الله صلی الله علیه وسلم اذا انی احدکم الغلط فلابتقبل القبلة ولا یولها
 ظهره شرقا و غربا رواه الامام احمد بن حنبل فی مسنده و البخاری و مسلم
 و فی الجامع الكبير و ابن ابی شیبة و احمد و ابو داود و الترمذی و النسائی
 و ابن ماجه عنه **یعنی** بوحديث شریف ایکی کن بدن نقل اوله بینه بعضی
 محذورنده زیاده و نقص واقع اولش اما امام احمد ک مسندن و بخاری
 و مسند روایت اوله یعنی جامع الاصول و جامع الكبير ذکر اولیچ
 اما جامع الكبير و ابن ابی شیبة و احمد و ابو داود و الترمذی و النسائی و ابن ماجه
 و همهم الله حضرت ترمذی و فی حرج اوله ذی زیاده اینست که کیچون مصنف
 زاد فی الجامع الكبير و بدی **الاعراب** اذا شریطه و رانی فعل باضه جار مجز
 یعنی کلمه و یکدر احد کم کلمه سرفه کلمه فاعلیه کلمه ضمیر مجز و احد کلمه یک کلمه
 ایدر ایدر حاضر اولیچ که اینست عبادت لکن کلمه می طلب مراد اولیچ هر دو
 شاعدر با خود ایدر حاضر اولیچ بوقول ایدر حجه ایضا کلمه کلمه کلمه کلمه
 حاجت کیچون مطهر اولیچ فی ارض و استدر مکرم قضا حاجت اینست
 کن به اولیچ در قلوب تقبل کلمه سی بعض روایتده لاکس کسریه سی صیده
 و بعض روایتده لاکس رفیده و مضاع صیفه سیده و بولما کور و لولها
 کلمه سید اما معطوف اولیچ یحیون لادن صکره یا اس کنه ایدر اولیچ اقتضا
 ایدر مع پراسمه باد بوند راوی اولیچ اولی روایت ترجیح اولیچ شکم کرمانی

اصول التوبل و التوفیق

بویده بیان اینست در اول بولها نام شده و نک کسر بیه توبه ن مستفاد
 و نک معنای در نهی اولد بقدر لفظاً مجزوم در استقبال اوزینه معطوفه
 ضمیر مؤنث قبله راجعه قبله فاکت کسر بیه نازده کند و طرفه توجه اولان
 جمله ظاهر کلمه سی لا بولها کلمه نک مفعولید ارفه معنای در ضمیر احد کلمه
 راجعه شرفوا کلمه سی نشرفون امر حاضر در شرفی و بوشرف جانند
 توجه اینک در جمله استغاثه در بوحیث شرفه قبله خطبه النفا
 وارد و او تخیر بکون غولوا کلمه سیده شرفوا اوزینه معطوفه در غوب جانند
 توجه اینک دیگر **حاصل معنی** امام احمد بن حنبل سنده و بخار و سلم
 و جامع الکبیر و اینده این ایسید و احمد و ابو داود و ترمذی و شافعی و ابن
 ماجه حضرت ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه حضرت زبیر بن عقیل سنده
 روایت ابی ایوب الانصاری حضرت زبیر بن عقیل رضی الله عنه رسول الله صلی الله علیه
 و سلم روایت ابی ایوب سنده و بزرگ ای اهل مدینه و با خود اهل مدینه
 کلمه قبله سینه شرفه و غوب اولیوب جنوب و شمال اولان سنده یک قضا
 حاجت جمله اگر کلمه قبله بزرگ جنوب قضا حاجت انیسون
 با خود ارفه بزرگ جنوب انیسون با شرفه توجه ابیوب صولک قبله و بزرگ
 و بویژه و غیر تفصیل بوحیث شرفه معلوم اولد بیکه کرک بنا بیکه
 و کرک خطره شول و انشوط ایدر کن قبله استقبال و قبله سنده بار کراحت
 تخیریه ایدر مکره و اما بول و لغو اندکند و کلمه قبله فارسی استنجی
 و استبرائک کراحتی بویژه است و کلمه بیکه کراحت تنزیهیه ایدر مکره

و بعضی

و بعضی بیکه کراحت صحراوه در اما بنا بیکه کراحت بوقدر دیدید بیکه
 علقی مدنگه و جن صحراوه عبادت ایدر اما بنا بیکه عبادت ایتر انفره و
 عورت بری مشکفا و لیسون بیکه ندر و بیکه لکن اصح اولان مصداق بیکه
 زیرا بونک علقه قبله و مکره کرک صحرا و کرک بنا بیکه سینه و بیکه بعضی
 مطلقاً کراحت بوقدر دیدید و لیسوی بیکه این عمر رفیع و عنای حضرت زبیر
 الله صلی الله علیه و سلم حضرت زبیر بن عقیل شرفه قاضی و قبله ارفه کرک و بیکه
 حاجتوک قضا ایدر و بیکه روایت اینست لکن ابی ایوب الانصاری
 حدیثی قول رسول الله این عمر و اینی فعل رسول الله قول فعل اوزینه
 مقدمه زیرا جائز که اول فعل حضرت رسول اگر بدن ضرورتی ناشی
 اوله زیرا قبله جانند غیر استقبال و استند بار اید بیکه حاله محلی
 کوه بالضرورت استقبال با خود استند بار جائز و با خود و لیس ایدر حرم
 و لیس معارض اوله و لیس حرمیت ترجیح اولیوب و بیکه بوحیث شرفه
 منقهر اولد بیکه قبله استقبال و استند بار منقهر و بیکه استقبال
 نامور و لکن مراد بیکه بیکه بالاحتمال ذکر اولد یعنی بیکه بویژه بیکه
 و اهل مدینه بیکه قبله شرفه و غوب اولیوب جنوب و با خود و شمال اولان بیکه
 اما قبله سینه شرفه و با خود و غوب اولان جنوب و با خود و شمال اولان بیکه
 شرفه مقصود بود و کذا بیکه شرفه و قمره قاضی بول و لغو است
 زیرا بونک حق تعالی بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه بیکه
 بیکه قاضی بول و لغو و فی اوزینه اصابت انیسون بیکه بیکه

صحیح بخاری
 سنه

و دفعت بجاری کرمانی مرحومک بود باده مذاهیکت اختلافی بیان
 ایندوب بیدر که قبلیه استقبال و استند بارده اصحاب کرام اختلاف ایندیر
 ابوایوب الانصاری حضرت نوری نهیکت نعیمه وصی و ابنه نک بود
 مت وانه ذایب اولی را ما ابن عمر رضی الله عنہی حضرت نوری بنوئی ابی
 صحراوه در اما ابنه ده قبلیه استقباله بایس بود و دیویدر مشرکیم بید
 ابیه ذکر اولندی اما خطای این عمر مذہبی اولیدر و بیک لکن اولی اولان
 ابوایوب الانصاری قولیدر که احادیث مختلفه فی جمع و هر وجه عمل
 ایوب و مہما لکن و لیکن اعلم اوجب اولد بغند و امام نووی حضرت
 صحرا ابیه ابنه یقین ایضا و کلمه ابنه نکت بخوبینده مشقت اولد بغند
 دیت را اما بونا بیک فقرا عظیم مذاہبی بود که امام مالک و امام شافعی
 بر ہما الله صحراوه استقبال و استند بار حرامد را اما ابنه ایکنده حرام و کلمه
 بیدر و اما امام احمد ای نور مذہب زده بر و ابنه ایکی صورت زده حرامد
 و داود و طحاہر مذہب نے صحراوہ و ابنه ده استقبال و استند بار جائز
 شک امام احمد حایب تقدیرت بود و بیت منقولدر و امام ابی حنیفہ بید
 صحراوہ و ابنه ده استقبال و استند بار جائز و کلمه بالاح مذکور اولان ابوا
 ایوب زغایبہ ہذا و شکم امام احمد دن وہ بود و بیت حضرت منقولدر و کلمه
 بواختلاف جوآوہ و مرتدہ و لکن جمیع مذاہب اولی مستحب اولان
 ضرورتیہ استقبال و استند بار ترک ابوب قتیہ حرمت اینکدہ
 اینکدہ **بیت** لا

ورق ابوایوب

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
 علیہ وسلم اذا انتم الغائط فلا تقبلوا القبلة ولا تستبرؤا واما لکن
 غزوا وشرقا قال ابوایوب فلما قد منا و جدنا مرحیض قد بیت
 قبل القبلة فتخوف منها و استغفر الله عز و جل رواه البخاری و مسلم
 و ابو داود و الترمذی عن مصنف مرحوم بوحديث شریفی جامع الاصوله
 نقل ایند و بکون کن ربه صود بود و مراثت ابیدی و بود و ابنه ایکنم
 صنفه یعنی خطاب ابیه روایت اولد و ولایت قبول و بنوئی حاضر
 جمع مذکری ابیه و لا تستبرؤا و دیو استند بار تغییر بید و لکن کلمه سنگ
 نباده سید و غز و کلمه سنی تقدیم ابیه روایت ابی لیدی و ابی و نالی
 حدیث یاقین بیدر و مرحیض کلمه سے عیم مفتوحه و حایب و حایب و حایب
 ابیه مرحاکت جمیعہ مرحاض بیکت کبری و مانک بکرنیدہ سن
 ابیه جاک مکانک اسمیه قبل القبلة فاکت کبر و با موصد نک فتجید
 جانب مغاسنه و رخنه کلمه سی نون اولک فتجی و نون ثانیہ نک
 سکونید الحرف بحرف و ن یفسر منکم مع الفی و در و قد بیت جمیعہ
 مرحیض کلمه سنگ صنفه **حاصل** معنی امام بخاری و مسلم و ابو داود
 و امام ترمذی ابوایوب الانصاری حضرت منقولدر و ابیه روایت ابیدر
 ابی ایوب الانصاری حضرت نوری رسول الله صلی الله علیہ وسلم حضرت نون
 روایت ابوب رسول الله صلی الله علیہ وسلم حضرت نوری بیدر و یکه قیام
 سز و حجر نفوله قضا حاجت ایکن و ارد بکرمه قبلیه استقبال اینکدہ

ص

و قبله از دیگری دو نفر و لکن یا غلبه توجه ایدوب صد لک قبله توجه ایدوب
 و یا خود شرفه توجه ایدوب صد لک قبله توجه ایدوب و یو یور و یو ابوا
 ابوب الانصار رضی الله عنه حضرت نری یور و یو که وقت که رسول علیه السلام
 شرفه نری که شام شرفه بعضی اصحاب ایله هجرت ایستاد شام شرفه
 مغسک و خلارک قبله فارشونا اولمش بولدی قیامت نری برسی
 قضا حاجت ایکن کند کج بوز لری بوزی قبله و نری بر طره توجه ایدوب
 اولو جهله قضا حاجت ایدوب صد لک حق سبحانه و تعالیه بر مغفرت
 طلب ایدوب و یو یور و یو یور و یو یور و یو یور و یو یور و یو یور
 اولو نری بر یو که اصحاب کرام رضی الله عنهم حضرت نری جمله سی مجتهد لری
 شام شرفه نری قبله فارشونا اولمش بولدی کور و کج عموم بولی و کور
 بول و نفو کج قبله استقبالی کج جواز نری و ابوب اولان صحنه کرام
 مقد اولده استقبال جاز اولده بولدی کج نری کج ایدوب و یو قبله و ن
 منحرف ایدوب امر یور و یو یور لکن کند و لری نری قبله ایدوب استقبال ایدوب
 مجتهد کج مجتهد لری نری جاز اولده بولدی و بر مستند و یو که حضرت
 ابوب الانصار رضی الله عنه حضرت نری قبله فارشونا توجه بوز ایدوب ایکن
 استقبالی ایکن نری لازم کلدیکه استغفار ایدوب و یو یور و یو یور
 بولما بر قاج کج بولدی کج نری بولدی که استقبالی کج جوار نری نری نری
 مزجوع اولوب یا خود و اخو اولان عمل کج نری اولده بولدی انکله
 عمل ایدوب کج عمل ایکن استغفار ایکن اولده و یا خود کج کج

هر قدر قبله و نری منحرف اولمش سی تکلف نری رده بلکه اعضا نری بعضی
 اعضا نری استقبال ایکن اولوب کمال ایکن بولدی بولدی کند و نری
 قصور بولوب ایکن ایکن استغفار ایکن اولده و یا خود هر مؤمن کند
 عمل و احتیاط نری و کج نری ریح و اولی بیوب اخر نری مر جوع و خل اولی
 بیکن واجب ریح بر کج ریح مؤمن نری نری نری نری نری نری نری نری
 کور و کج اول نری مجتهد قبله اولمش باطل اولده بولدی نری منع ایکن جاز و
 لکن کند و نری نری ایدوب نری نری اولی اولان طره جذب ایکن
 اولی و اخر نری ابوب الانصار رضی الله عنه حضرت نری ایکن جوج اولده بولدی
 و مر جوع اولدی رسول نری جواز اولده بولدی منع ایکن و لکن نری و نری
 و جذب ایکن اولی ایکن اولی یو نری یو و یو ایکن استغفار ایکن
 اولده و یا خود کج جوج ایکن اولوب نری نری نری نری نری ایکن
 استغفار ایکن اولده و الله اعلم بالصواب

الحديث ۱۸

عن ابی ابوب الانصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه
 وسلم اذا ذهب احدکم الى الغائط والبول فليستقبل القبلة ولا يستقبل
 بوجهه رواه مالك والبيهقي في معجم الكبير والبيهقي في الموفقة عنه
 بوجده نری نری مصنف مر جوع جامع الایصول ایکن کج نری نری نری
 کج نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری نری
 الی غیر الغائط و محل البول و یکدر مضاف محذوفه نری استقبال کج سی

لایک کسر به نهی فائیدر کند لک ولا بسند بر یکدیگر سی دانک میگویند نهی
 فائیدر ضمیر مؤنث فیدر راجع به بفرجه کلمه سنده با علی سبیل التنازع
 ایلی فعلت برینه متعلقه ضمیر مجرور احد کلمه سنده راجع به **حاصل معنی** امام
 مالک و شافعی و امام طبرانی معجم کبیرین و امام بیهقی معرفه اسمی گنایند
 ابوالایوب الانصاری رحمه الله علیه حضرت نوبه منقول سند ایدر روایت ایدر که
 ابوالایوب الانصاری رحمه الله علیه حضرت نوبه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوبه
 روایت میبرد که انور فی سعاده بود و دیگر که فحان سکن بر یکدیگر غایظ
 و بول محمد فوط و بنول ایون که سکر و حیدر فیدر استقبال و فیدر
 بمسند بر اینسون و بود و بر سر از تفصیل بالاجیه اولمشه تکرار
موجب دلالت **باب** ما جازعه فی الاستیلاء یعنی ابوالایوب
 الانصاری علیه السلام و کلمت و طریقه متعلقه و اولمشه حدیث شریف
 بیانده و استیلاء به استیلاء بائین مصدر در اصله و طیب طلب
 اینک متغایرند و لکن به مقابله طریقه است معایه مراد و شایع
 که با اینک بیانده و کی و جواز و استیلاء به استیلاء استیلاء و حبیب
 یعنی در ظاهر و دیگر لکن استیلاء با لکلیش ایدر ظاهر ضاحیه اما
 استیلاء و استیلاء به صوابه اولسون و کرک طریقه استیلاء اولسون مطلق
 طریقه استیلاء به صوابه مصنف و ایدر ایلی حدیث شریف ذکر اولمشه
اکمیت ۶۰
 ابن ابوالایوب الانصاری رحمه الله علیه فاک قال رسول الله صلی الله علیه

وسلم انوا استیفاء احد کم فلیستج من انما اجمار فان ذلک طهره
 رواه الطبرانی فی الکبیر و اکام فی الکن و ابن عبد البر فی التمهید عن مصنف
 مرحوم بود حدیث شریفی امام سید طینک جامع الکبیر ذن نقل ایدر و کیون
 کن اینه کاف ایدر و از اشارت ایدر **باب** استیفاء فعل با ضمه
 استفعال بائینده و فی شمس لفظه و تیقف معانده در بعضی سکن بر یکدیگر
 اولمشه و ایدر یعنی دقیقه و کلمه فلیستج امر فائیدر و کلمه سیده
 صلی استیجی در جزه عدمت اخرنده با حذف اولمشه استیفاء و
 مستفاده استیجی لغته و کلمه طلب اینکه در بر یکدیگر و اولمشه استیفاء
 خروج ایدر و قار و رانه و بر این سبب طلب ایچون اولمشه صوابه و قار و رانه
 و افعی طلب اینک و دیگر و محشی و از روایت مرحوم بود و کلمه سیده
 شریفه و سیدیز ذن طهر و ایدر اولمشه و کلمه سیده و کلمه سیده
 کلمه سیده و صوابه یا حذو و حذو و تراب و حذو کلمه سیده یا حذو
 اینکه در بر سببیک غیر بدین خروج ایدر فی اولمشه استیجی و کلمه سیده
 لغته بود استیلاء و فی و بر حکم اتفاق اولمشه و کلمه سیده اولمشه استیجی
 و بر **حاصل معنی** امام طبرانی کبیرین و جامع حضرت نوبه اصحاب کرانک کلمه
 زبانی ذکر ایدر که کتابنده و ابن عبد البر تمهید و ابوالایوب الانصاری
 حضرت نوبه منقول سند ایدر روایت ایدر و ابوالایوب الانصاری رحمه الله علیه
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوبه روایت ایدر که سعاده
 و کلمه سیده سندن بر یکدیگر اولمشه و ایدر لغته و ایدر و کلمه سیده

کتاب ۱۶

عن ابی ایوب الانصاری رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ صلی
اللہ علیہ وسلم یا معشر الانصار ان اللہ تعالیٰ قد اثنی علیکم خیراً
فی الظہور فما ظہورکم قالوا نستنجی بالماء قال ہو ذاک فعلمکم وہ رواہ ابن
ماجہ وابن المنذر وابن خاتم وابن الجارود ودارقطنی واکاکم وابن مردودہ
والقیس والمقدسی عن ابی ایوب الخ کور وجابر بن عبد اللہ الانصاری وانیس
بن مالک رضی اللہ تعالیٰ عنہم مصنف مرحوم بہ حدیث شریفی امام سید الکبیر
جامع الکبیر من نظر ابند وکیچون کنارینہ کاف ابند من انبتہ **والاعاب**
معشر مہیک فنجی وعبیک سکونیدہ جماعت معاسند دریا جماعت الانصار
وہیک ہو ذاک نہ کہیند بہند خیمہ ی نستنجیک مصدقہ ی استنجا **چند**
ذاک ظہور انا رذریعہ ما ابند استنجی انکم حتی نقایک ثنا ابند و
ظہور دریا خیمہ ثنا یہ راجعہ اسم اشارت ظہور اشارت رذریعہ ثنا اولی
یہ ظہور و ذہنیکم وہ یکہ عینہ کے فاشترط مجذوذ جو ابند ریعہ اذکان الامر
کذلک فالتزمہ ویکد یک شرا ابی معلومہ **رجا بصل** معنی یعنی خیر جین
ابن ماجہ وابن المنذر وابن خاتم وابن الجارود ودارقطنی واکاکم وابن مردودہ
وضیاء المقدسی صاحب کراہن ابی ایوب الانصاری وجابر بن عبد اللہ
وانیس بن مالک رضی اللہ عنہم حضرت ابن مردودہ روایت ابندر رسول
اکرم صلی اللہ علیہ وسلم حضرت بوری بیوردی کہ راجعہ انصار حتی سبحانہ
ونعالی سزای کامر طہارت او زہد اولد بلکہ حقیقہ خیر ابند ثنا ابند

وہاں کوئی جہان جہان

سزاگت ظهور کردند و در دیوستانال بود و قنده انور جواب و در دیو که رسول
الند بزرگ صوابه استنجا اید و در رسول اکرم جواب بود و در اندی بو ثنا
اولین بود حضرت را و بد اولیچ ترک اینموب ملاذمت اید و بولم بود
تفصیل بود بیت شریف مسجد قباوه ساکن اولان انصار حضرت اتری
حفه در قضیه بود اولی که وقتا که عمر بن عوف قبیله سی مسجد
قبایی بنایدوب رسول اکرم را جانید بر که انزه نشریف بود و بنای قبیله
وانرا انکله افخی را اید و رسول اکرم اجابت یو و بنای شریف بود و در و نماز
قلید بر ایندا بود و بدین بنا اولان مسجد بود در یوماه عمر بن عوف کت قنده استوع
عظم این عوف قبیله سباعت حبه اولوب انزه بر مسجد بنایدوب شایان
ابو عامر را هی کنور و اب امام اینکلی قضیه ایند بر کتی اصل مقصود الی
مسجد قباوه اینکلی بنید بنی نظرنی اید و اب کفره تقویت و ابو عامر زاینه
حقی جمع اینکلی ایدی وقتا که مسجی تکمیل شد بد رسول اکرم کلوب بارسل
الند بر م ایچم زده علت حاجتی و حاجت ضاچی کمتی را و در بغلور ایچم زده
مسجد قباوه کتدن عاجز اولد قورین انزه آسلا یا دلسون ایچون بر مسجد
بنایندک نشریف بود و اب تبرک و نیم زده نماز قلید بر جود و در کونیت
خزکانات پرده شریف ترک اخدا ایدوب قیام بود و اب کتکه شروع بود و قنده
واللین انکله و مسجد اضرا آتیب کریمه سنی نازله اولوب رسول علیه السلام
انما بدین منع اولدنی یعنی نمون کند که مؤمنینه حضرت ایچون مسجد بنایدوب
و کفر آدنی کفره تقویت ایچون و تبرقیا بین المؤمنین و فی مسجد قباوه

صدقه ایكون اجتماع ابدن مؤمنك بمنزله تفریق ایكون واصل و ابدن
 حارب الله و رسوله حق تعالی ابد و رسوله ابد محارب قصد ابدن الو عام
 را بهی انده اسكان ابد بر و ب بودی الحاکم رکعت ایكون و یختلف
 ان ارادنا ال اکسنی و فی ان یمن ابد رکعت ایکن بر نم مراد بر حضرت
 حسنی در و الله یشهد انهم لکاذبون حق سبحانه و تعالی شهادت ابد که
 انیمینست کاذب در ایکن مراد در رفته در ان نعم فی ابد یا محمد اول مسجد
 بن ابدی نماز ایكون و ابد و انوره مسجد اسس علی النقی نقوی و
 بنا فلان مسجد که مسجد قبا در من اول دوم ایکن ان تقوم فی بقیع سنگ
 اول مسجد اول و ب بنا فلان اولی در فیه رجا اول مسجد قبا بر آری
 کشید و ابد رکعت ایکن ان بطهر و انما یکث اولایه محبت ابد و ابد
 بطهر بن حق سب و و یلک یا کله محبت ابد و فقا که بوابت کریمه فانه اول
 فخر کائنات مسجد فخره ابدن منوع اول مسجد قبا ایا بس طهارت
 ابد موصوف اوله فخره فخر کائنات الامران و چشم و حسن بن عدی
 و عام بن سکن و و حشی رخی الله عنهم حضرت انوریه امر بید و بیکه و ابد
 اول ایا بس طهر عالم مسجدی هم ابد و ب اخراق ابد و ابد و ابد اخراق
 ابد و ب طهری برین ابد بر اندن رسول اکرم هر جا برین ابد بیکه مسجد
 قبا ایا بس طهری برین و انوره بوابت کریمه ده حق سبی که کند و این منظم برین
 ابد و صف بود یعنی تشبیر ایكون مشی بید و ب مسجد قبا بیکه بر
 یکنده انصار در بر از و انرا و انرا و انرا سوار سوار بید و بیکه سوار سوار

بنا فلان مسجد اولی در فیه رجا اول مسجد قبا بر آری

مسکون انوسکون ابد ب حضرت عمر حضرت نوری جلد سی مؤمن در رسول
 الله بنده انرا بید بیدیم بود انرا طهر فتن جواب و بر و بر دخی رسول
 اکرم بود و بیکه سوار فضا را فی اولور مسکون انرا نعم اولور و جو جواب
 و بر و بر و حق تعالی نکت توجه ابدن صبر ابد مسکون انرا نعم ابد و بید
 شقی و فخره ده حق تعالی به شکر ابد مسکون بود و فخره نعم هر حاله شکر
 و بید جواب و بر و بیکه رسول اکرم و ب الکعبه بود مؤمن در و بوابت
 تصدیق بود و ب جلوس بود و بر انوره سوار بود و بیکه یا معاشه انصار
 حق سبحانه و تعالی سزای بوابت کریمه ده تا ابد و ب طهارت ابد و صف
 ابدی سزای ابدن الله فخره ده تشبیر بود و بیکه انرا بود و بیکه یا رسول
 الله فخره ده محبت کند بیکه ده طهارت ابد نجاستی از الله ابد و کن عکله طهر
 اولی ایكون نگار احتیاطی صواب ابد عشر ابد و جو جواب و بر و بر رسول
 اکرم بوابت کریمه یس کند بره تشبیر ابد و بیکه بوابت کریمه یس کند و بر ابدی
 وجود و کن نجاستی شقی و بر ابد بالکعبه از الله ابد و کن تفکر نگار صواب ابد
 غسل مستحب اولی بید و بیکه
باب ما جاء من فضل الوضوء
 یعنی بید و بیکه بوابت کریمه ده تشبیر ابد و بیکه بوابت کریمه یس کند و بر ابدی
 حضرت رسول اکرم بوابت کریمه ده و فخره ده و بیکه بوابت کریمه یس کند و بر ابدی
 بیکه بوابت کریمه یس کند و بر ابدی بوابت کریمه یس کند و بر ابدی
ابجد ۱۲

مسکون انوسکون ابد ب حضرت عمر حضرت نوری جلد سی مؤمن در رسول

بنا فلان مسجد اولی در فیه رجا اول مسجد قبا بر آری

تقرب الی الله بنیت ابدست الوب و خضوع و خضوع ابدی نماز الی ضم ابدین
کشی و یکت اولور و لغزب ایجا بدن اعم اولور امدی حدیث سلفین
مراد و الله اعلم معارف اخر مراد اولوق فتم اولور بودا و لیر بودا که نرم نده
ایستاده نیت بالاتفاق سنه را ما اعم اعظم عتده ابدست الان کتبه
ختمی کرک تقرب الی الله اولسون و کرک ازاله حدیث اولسون ابدین
و کولان صوما مستعمل اولور اما ازاله حدیث بنیت الوب با خود هیچ
نیت اولور ایستاده ما مستعمل اولور حدیث ما مستعمل اولوسی ذنبی نظیر
ایند و کتبه نذر و یو تعلیل ایند بر فقرها کت بو تعلیل نذر منقظم اولون توبه
الی الله بنیت اولون ابدست ن ذنوب مغفوت اولور ایستاده و الله اعلم
بالغیب و دخی مثلی حدیث نذر و شراح اختلاف ایند بر ک مغفوت اولون
کی نر سید و خوشه صفات عید مراد صفات نذر و بد بر ذرا اتفاق ایند بر که
کی نر کت عفو و سبب یا نر نذر و یا خود حد لازم کندی ایستاده اجراء عدد
و یا خود حقوق عیون ایستاده استعمل نذر و ابدی اولور مغفور اولون ایستاده
صفات و نیت بر کت یا خود جوی نر جج اینست نذر و یا خود صفات نری اولون
کون در اجماع صفات اولوب مثل صبی اولوب یا خود هیچ کت اولون صفات
صورت اولون عید موفق اولوب یا خود صفات شمس صکره توبه اینست یا خود
صفات عید عید حرسه استکمال ابدی ان کت یا نر نیت السببات مهذبه
صغیر یا اولوب ایستاده اول کت به کون توبه اولون ابدست
و نماز کت فائده شعی و بر کت رفع اولور و نر نیت کت نیت اولور

بوصور نده اولون کت کت اگر کت به دار ایستاده بعضی علی اول کت کت
تخفیف اولوسی رجا اولور و بدست شراح بخاری کرک یا بدست جوی بوبه
تخفیف اینست و دخی اولون روایت من عمل و یو مطلق ذکر اولوب و عمل
تغیری صاکه و فاسد شامل ایستاده مغفوت توبه سید و یا خود من نیت
روایت توبه سید عمل سید به حاصل اولور اولون توبه عید در و یا کت یا
تخفیف قبیلون اولور

الحمد لله

عن ابی الوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه
و سلم من نواکی امر و صلی کی امر غفر له ما تقدم من عمل رواه الامام احمد
فی مسنده و عبد بن حمید و الدارمی و النی و ابن ماجه و ابن حبان و الفیاض
المقدسی فی المنی رة و دخی معلوم اولور که بو حدیث سلفین متنی
یو قار و کت حدیث متنی عید لیکن مصنف هر دو کت نسخ سنه
بر یو مکرر ذکر اولوب بولند بو تکیه بر کت و جوی معلوم و کت نر نر
و نر نر منقول اولور کت نر نر و نر نر نر و نر نر نر کت کت
جامع ال اصول و بو حدیث کت کت به جامع الکبیر در و نر نر بو حدیث
عبد بن حمید ایستاده صفات المقدس زیاده قلند را نر نر یو قار و یو ضم
ایستاده کت کت نر نر نر کت زیاده اینست ممکن ابدی و الله اعلم
بالمرام اللهم بر جوب میکنند که یو قار و نر نر نر نر نر نر نر
و نر نر کت ایستاده اولون ایستاده و ابن حبان ایستاده من عمل روایتی

بيان يكون اوله **اوله** ما جاء في التخلل في الوضوء والطعام يعني
 بوابه ابدسته وطعامه تخلل حقه اية الوب الانصارين يخرج وروايت
 اوله احويت نائنه وروايت مصنف اوج حديث شريف ابراز
 ابدى تخلل نفل بائدين مصدر ورفيع بائدين وحي استعمل
 اوله لغته ايكي سينك جند برشي اوقام ايشكه در رويها وشدك
 ارسي خلك وديكر اراغاج ابد تخيل وابدسته الدري وياقدي بقدر
 وصفك ال ايله خلل له من معاسدور
الحديث ١٩

عن اية الوب الانصار رضي الله عنه حديث المتخللون في الوضوء
 والطعام رواه الامام احمد في مسنده وابن عبد البر في التمهيد عنه مصنف
 مرحوم بوجديت شريف ضياء الدين ابن الاثيرك جامع الاصوله نقل
 ابيه وكذا في كونه صوابا وروايت ابدى الوب **باب** عند الكس
 اوقام جند نه كوزل شيه وديكر رويون ايشكه ابد يرك بعضير
 جند اكله حذو ايله مركب برقله حبال شي معاسد موضوعه وديكر
 بولكا كوزل بلفظ معزو اوله بعضير جند فعله رواه اسماء بنت جند
 فضلكه خا عليه وديكر نو كوزل فاعلى ايله جند كان ذلك الشئ احمدا
 اوله واوله اوله كوزل وديكر المتخللون كسري اسم فاعلك
 جمع مذ كوزل اوقام جند اكله سينك مخصوصه وديكر جند
 اوله جند اكله سيد باخود مسند احمد ذلك خبره وديكر المتخللون في الوضوء

حديث التخلل في الوضوء والطعام

فمن

ضمير جمع واكلمه سدا جند فعلك فاعلى مخصوصه تطبيق اوله
 حضا نفلن وروايت الوضوء كسري متخللون كسري متعلق مفعول فيه
 والطعام كسري كسري معطوفه **حاصل** معناه امام احمد سنده وابن عبد البر
 ترمذ اسلي كن نه ايو الوب الانصار رضي الله عنه جند ترمذ منكره
 ابد روايت وخرجه ابد ركه ايو الوب الانصار رضي الله عنه جند ترمذ
 نه كوزل اوله شونكه ابدسته وطعامه تخلل ابد جند باخود نه كوزل
 شونكه راندكه ابدسته وطعامه تخلل ابد جند **نقص** بوردنه
 بوجديت ايو الوب الانصار رضي الله عنه بولق ابد موفى اوله روي
 روايت اوله لكن بون صكه كسري جند جند موفى اوله روي روايت
 اوله روي جند نه جند متعلقه تفصيل بونكه جند اوله جند

الحديث ٢٠
 عن اية الوب الانصار رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 جند المتخللون بالوضوء والمتخللون من الطعام انا تخيل الوضوء والطعام
 والابستق ودين الصانع واما تخيل الطعام فمن الطعام ابد شئ
 اشد على المكبر من ان يراي بيت انسان صا جهها طعاما وهو قائم
 يقضي زواة اليه حتى يعني بوجديت شريف مصنف مرحوم امام احمد
 جامع الصغير اعل كن بدين امام برافعي روايت بونكه بالكل ايو الوب
 الانصار رضي الله عنه روايت ابد في انا غيب ترمذ كن بدين نفل
 امام طبريكن مع كسري بونكه واما امام احمد سنده تفصيله جند اوله روي

وعلما حضرت نرنیک روایتی ضم ایوب روایت اینست شکم مصنف نا ابد رقی
نزهیه رمز و اشارت ایند بیوردی و راه الطبرانی فی معجم الکبیر و احمد فی مسند
کل هما مختصرا عن ابی ایوب الانصاری و علی الله عنهما قال قال رسول
الله صلی الله علیه وسلم حببة المتخللون من امته فی الوضوء و الطعام
یعنی امام طبرانی معجم کبیر و امام احمد مسند و ابیسی بیده تفصیل
مختصر اوله رقی ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه و تابعین عطا
حضرت نرنیک روایت ایند را ابی ایوب الانصاری حضرت نری مرفوعا و علی
حضرت نری مرسلا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نرنیک روایت
ایند را ابی ایوب و ابی نعیم یعنی حکم سر نب و اوله امام طبرانی معجم
الکبیر ابن مالک حضرت نرنیک روایت ایند و کذا مصنف مرحوم
و نه و راه الطبرانی فی معجم الاوسط من حدیث انس بن مالک مرفوعا
و یو یوسنی یعنی کذا زغب و یوسن نقل اوله رقی ابو حدیث شریف
امام طبرانی معجم الاوسط انس بن مالک رضی الله عنه حضرت نرنیک
روایت ایند و قد راجع حدیث اوله رقی مرفوعا روایت ایند نیز بود
روایت غیر انحاء اوله یعنیه ناجی و اصل بن عبد الرحمن رقی و ابی نعیم
اعتماد روایت ایند و کلر ایجاب و نه و ابی نعیم کلها علی و اصل بن عبد
الرحیم الرقاشی و قد وثقه شعبه و غیره انتهى و یوسن ابی نعیم
یعنی ابو حدیث طبرانی کلر ایجاب و نه و ابی نعیم کلها امام طبرانی
انس بن مالک رضی الله عنه روایت ایند و که طبرانی امام

کبر اینک نداری واصل بن عبد الرحمن راقشید و ز زیر اسب و غیره
 این نقد و این حدیث را **باب** حدیث مفصلک اعراب بود که جمیع المتخللون
 بلا صد کلمه سنده بانی میباشند و روایت اخروی و نه سید و المتخللون کلمه
 اولی متخللون او ز نه معطوفه من الطعام کلمه سنده که من ابتدایه در
 متخللون کلمه سنده متعلقه بربع طعام است است ابدان و سخی تخمیر
 و کدر تخمیر الوضوء کلمه سنده اما تفصیل در تخمیر مبتدا و وضوء کلمه
 اضافی بمضی فی در با خود عاملک خاصه اضافی قبیلند بمعنی الامور فی
 مبتدایک خبرید مضمضه و بواغنه صود و رطب جالقیه و در مضمض مضمض
 مصدر و الاستثاق لفظ مرفوع المضمضه او ز نه معطوفه در استثنای
 و بود و نه صود و فاکر آنکه در رو بین الاصابع با قیبه یا بعد از معطوفه
 بین کلمه سی محدثه اولی تخمیر کلمه سنده ظاهر فی رو التخمیر بزر الاصابع
 نظیرنده در اصابع اصبعه و غیره بر حق معنی سنده در و ابدا کلمه سنده و اد
 عاطفه در تخمیر الطعام مبتدایه من الطعام ظاهر فی مسبق خبر و بود
 بوقار و جمله به معطوفه را از کلمه سنده اگر چه مفیده ایله روایت اولی به
 لانه نظیرنده در لایک حدیثی فیما سید را هم ضمن متفقهم و لکن بر و با خود
 احب کلمه سنده متعلقه نظیر کلام التخمیر من الطعام لانه با خود و اجدر
 و اگر چه لایک کلمه سنده روایت اولی به سنده استثنایه در سنده
 مقتضی بر و با خود کلمه سنده سوال اولی به که وضوء و تخمیر امور شرعیه و نه زرا
 وضوء و سنده و لکن طعامت تخمیر مطلقا نمی خور لایک امور شرعیه و نه

اولد یعنی ندن اولد بیدر بوجا جواب اولد ورق علقی بیان اولغند ضمیر مضارع
ضمیر ندن لیس کلمه سنگ اسمرشی کلمه سیدر اشد لفظا مضروب لیس
کلمه سنگ خبر بیدر بیزنی محدود اشد کراپه اشد ر جلدی ان نکت خبر بیدر
علی الملکبر اشد کلمه سه متعلقه ر ملکبر تنبیه صیغه سیدر الف لام همزه
ایکوندر حفظه ملکبری و یکدر من کلمه سی اشد کلمه سه متعلقه ر ان برابر
انکت فحید تنبیه صیغه سیدر الف ضمیر بار روز ملکبرن عبارتند و یکدر تاویل
مضربده اشد کلمه سنگ مفعول به غیر صیر کیدر و مفضل علیه در بین
استان صاحبها بر یا کلمه سنگ کلمه فیدر استان سنگ جمعی در ویش
و یکدر صاحبها و یک اول ملکبر صاحبی یعنی اول ملکبر صاحبی یعنی
اول ملکبر ک موکل اولد قدری مؤمن و یکدر طفا مال لفظا مضروب
بر یا فعلنک مفعول بیدر و هو قائم کلمه سه و او خالیه در هر کلمه سی صاحبها
کلمه سه را بعد ر یصلی جمله سی قائم کلمه سنگ صفتیدر جمله خالیه صاحبها
کلمه سه ان خالده حاصل معنی امام برهانی رحمه الله ابوالیوب الانصاری
رضی الله عنه به منضم است بیدر تخریج و روایت ایدر که ابوالیوب الانصاری
عقده نوی بنی و دیوید کورن اولد بیدر شول ایدر سه نخل و طعمادن نخل
ایدر بیکر اما ایدر سه نخل مضربه و استق ق و بر مضربه اراستی تخمیدر
اما طعمادن نخل و شول ایدر سه باقی قریب طعمادن نخل تخمیدر زیر اشد
موکل اولان ایکی نخله ان نکت ویشری ارا سه و طعمام قلوب
و طعمایه انکس زین نافع قائم اولد سه بیدر زیاده کریدر برشی بوقدر تفصیلی
اولد

بوحیدت سر بیدن مفهوم اولد بیکه مضربه و استق ق و الدین و ایدر بیدر
بر مقربین خدایم و طعمادن نخل ویشری اراستی خدایم ایدر بیدر
مضربه و استق ق غلظه فرضدر و ایدر سه سنده و الدین و ایدر بیدر
خلایم ارا بر مقربین منضم خلق اولد صولیه ایصال ایندن و اصل اولد
ایسه فرضدر و ایدر بیکر الدین و ایدر بیدر غلظه صولیه اصل اولد و ایدر بیدر
سند و مضربه و استق نکت مدتی مضربه ده صولیه نیک جمعی است
ایدر و استق قده بوزنک و لو کندن ایدر و کرمک ایدر سه و ایدر
و مبالغه اینکس فی سند الا صوم حالده اقل ایدر اکتفا اولد بوزنک مبالغه
صاحب مبالغه نکت ذکر ایدر و کی اوزن مضربه و مبالغه صولیه خلق نکت
و اصل اولد رغوغه لازم دکلدر و استق قده بوزنک ایدر اولان کلمه
نجا و ایدر استق لازم دکلدر ایا کافیه اسلی کیده و مضربه و رغوغه
ایند و کیده و استق قده استق را ایدر و کیده مبالغه اینکس اولد بوزنک
ایدر خد مبالغه دایم ماکدر مضربه و استق قده استق اولد ایدر و ایدر
صولیه صانع الیه و یکدر و استق ر یعنی نخلی ایدر ایدر بیکر اولد
بورشنی صول الیه طومق ایدر و ایدر ویشری ارا سه و طعمادن نخل
ایسه عقود و ایدر کثیر اولد شول مرتبه ده اولد که نظر ایدر ویشری
ااشنده طعمایه نکت ایدر و ایدر نکت رتبه اولد با خود ویشری فوق اولد
جنب ایگون احوط اولد صولیه نکت ایصال و ایدر مضربه اینکس
اندم صولیه نکتها اگر استق اوزن ایدر سه مضربه مبالغه قائم اولد

و اگر انگشت طولی و راق خالص است اگر ایست قائم اولور و دیدار ق
 قاضی نکست قوی بود اما واقعات فایده ایکی صورت دهه جنبه که جفت
 انگشت چاقو قد لغیر و بوب خالقمیه به شرط اینست رجب ایگون
 احوط اولیا ده بود و دخی مضمضه دستت قد است اولیا هر برنده
 یکی صوابه او هر که انگشت در مضمضه به استتاق او زینه تقدیم فی سنده
 حقه علامه ده استتاق مضمضه او زینه تقدیم اینست سنی زکات التمس
 دید مسطور در دخی اید سندن و سندن ماعدا و قد به باغی شی الم
 اینست مضمضه مستحبه رفته ابن عباس رضی الله عنه روایت اید که هر که
 اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زین ابین شرب اید و بقم شرب زینه مضمضه
 اید بر و بولند باغ و از و بولند عینک بیان پید و دخی الدین
 خدا لمصحه مستحب اولیا اینست اصاع الن صول الی او سینه قیوب
 خدا لیب صک صول الن صاع الی او سینه قیوب تخمیر اینست روایه
 بر مفرین تخمیر اینست و کف صول النک شرب مفرین صاع ایاغی سر
 بر ما عینک ایچ طمغه او غار اید و ب صاع ایاغی تخمیر اید و کف باش
 بر ما عینک ختمش اولی اندر صول ایاغی باش بر ما عینک سر جبر ما عین
 انرا اید اما یکسین تخمیر اینست اما ایست یوسف عینه سنده روایی
 بود که ابو داود حضرت الن رضی الله عنه روایت اید که رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم حضرت هر اید است عقیقین برکت شریفه سیده صو
 طولی و بوب عینک شریفه لر ختمه او غار پیور و و کیه سعاد و نک تخمیر

بود

اید و روی و بر بولید امر ایست و یو پیور روی و امام زندی و این مایه
 حضرت عثمان رضی الله عنه و دخی بولید روایت اینست اما اینست عینه
 اید سنده لکین تخمیر مستحبه و بعضی امام ایست یوسف قولک سر صبح اینست
 اما علامه صک و بشک تخمیر اینست فقیه ابواللیث بن سنده ذکر اینست
 ابن عمر رضی الله عنه و عن ایست خلال اید امر اید روی و دخل لک اید و کیه
 و بشری ضعیف اولور و بر ایدی و حضرت عمر رضی الله عنه کوشه خرا غنمتر
 صوابه اینست المعنی منع اید کب برص عینی ابرات اید و بوب و قشر اید
 تخمیر منع اید و بوب اکله عینی نور و ثور و یو پیور را اید و امام او زاعی سر
 اغاجی اید تخمیر عرق الف عینی ابرات اید و یو ذکر اینست و صیقل
 صول و نار اغاجی و العون اغاجی و او نر و سیور که جوی اید تخمیر دخی کیه
 فقری ابرات اید و اغا ده پیداه اولان اسود و اصغر اولان شیدن تخمیر
 مستحبه و تخمیر اینست و کف لک و لکشی ارا سنده بوب فی او سینه اولان
 طعای اخراج اید و بوب طبره اینست و یا خود بوبن ایکی دخی جاز و لکن
 احسن اولان و بشری ارا سندن اخراج اینست و کفی آتمن و بوب او سینه
 اولان بوبن احسن و دخی کم اید و کف اول مسحب اولان اول
 ایچ اغا با و ج لک غنر اید که کف عینی و بشری را سی خبر اید سیده و اولو
 لکم کیه و بوب بقیه اینست و شرفه الاسلام و بشری حکم اید و بر زنی حلیت
 و یو ذکر اید

الکتاب

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 جئت المتخجلون ان تخجل اصابعك بالماوان تخجل من الطعام
 رواه ابن شيبه عن مصنف مرحوم بوحديث شريف جامع الكبير ون نقل
 ابنه و چون کنایه کاف اید رمز و اشارت پیروی بود و ابی ابن
 ابی سیه تخریجی او زین در مثالی و مقصدی بالاده ذکر اولی است و نیز
 فالید را بخی بود و اینده ان تخجل اصابعك بالماوان تخجل من الطعام
 لفظی و اولی ان تخجل تاكف ضمی و حاكف فخی و لام شده ده ك
 كسریه فعل مضارع ك مفرود مذکر حی طیبه ان مصدریه اید تا و مفرود
 جئت المتخجلون جمله سنده اولان متخجلون كسریه سندن بدل بعض من
 الكل اوله رقی بود و اصابعك كسریه ان تخجل كسریه مفعولیه
 بالماوان كسریه اگر با استغانت ایکن ابی اصابع تخجل كسریه صوابه
 اولی بیان یكوز نماون مراد حقیقت ما اولور و اگر با و فی معنی
 ایسه ما و مراد وضوء اولوب الخ ذكر فعلی مراد اوله رقی مجاز مرسل
 اولور بجه اصابع تخجل وضوء ده و ریک اید تخجل اصابعك محلی
 بیان مراد اولور سزاوار اید ظاهر در باب با جاعله فی السواك
 بالیل یعنی بواب حضرت ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه در كیچا و
 مسواك استعمالی حقه اولان اثر را باید سزاوار و ابی سیه ك
 كسریه استعمال اولان افاده ویران و یا جو و مطلع ایك ك نظایر
 انك ویران اما اصطلاح مسواك ویران و یا جو و مطلع نظایر ویران

اصابعك

بومقاده مراد اولان معنی نانی یعنی معنی اصطلاحی بود و باید مصنف مرحوم
 ابو ایوب الانصاري بن برعد و حدیث شریف ذكر اینست زبانی بخی بود
 كیچا بخی او یا ندقه استعیم اینك حقه اولان حدیث ذكر اینست
 و اما وضوء و غیره استعمالی بعض اشافیه كسریه كسریه فمندی
 ذكر اوله جقدر

الحديث

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 كان يستاك من البيل مرارا رواه ابن شيبه عن مصنف مرحوم بوحديث
 شريف عن عبد بن ابن كثر ك جامع الاصول و نقل ابنه و كذا كذا
 رمز و اشارت اینست **الحديث** عن ابي ايوب كسریه مقدم خبر در ای مردی عنه
 و كذا ان رسول الله كسریه ان بهره كسریه جمله بخی تا و بخی مفرود
 مؤخره در كان افكار فاضله و ن اسمی كسریه رسول كسریه را جقدر
 يستاك كسریه يستاك يستاك و ن فعل مضارع و فعل يستاك و ن البیل
 من تعقیبه در بعض البیل و كذا مراراً كسریه كسریه فمندی
 مفعول مطلق می رسیه استیلا كسریه را فمندی در حاصل یعنی بخی
 بخی ایوب الی الف و ج قدر معنی الله عنه و ن روایت كسریه كسریه
 معنی الله علیه و سلم و نیز كسریه كسریه كسریه كسریه كسریه كسریه
 انچه را بخی یعنی مسواك و نیز كسریه كسریه استعمالی اید را بخی

نقیس

بوجیه ترفیحات الفاضلی ایچ ایوب الانصاری حضرت نریکه رولیا حدیث الکریم
 جائز و زبر احدیث لغت هر قدر یا لک لفظ الطلاق اولدور ایضا
 محمد بن قول رسول و فعل رسول و تقدیر رسول الطلاق اولدور بمقام
 فعل رسول حکایه و در زیر علم حدیثک موضوعی ذات رسول محمد در تفریحی و
 رسول محمد نک قولک و فعلک و سکونک حکایه و در مکان کلمه ای بر تقدیر
 فخر حاشانک بوداده عایت حسنه از اولد بگفت بیان ایکن در دفعی معلوم
 استیاک سنت موکده در مسواک و بد کمر عود آبی ایچ حدیث اولن کسند زبرا
 آبی اولان ایچ اغوز ایچ سن دفع ایچده اسدور و دیشده سده ایچ و معده
 قوت و بر و غلبه کی سرجه بر منی غلظنده اولوب دلوله بر شرب یعنی بر قدر
 اولن مسجده و مسواک استیلا لیسک مسواک غس ایچوب اغوز بوقار و
 وضع ایچکده فی مسجده و کند و استیلا ایند و کده حکم غسل ایچوب اغوز استیلا
 اوز و بر کده فی جائز و لیکن اوزنه افک مسواک استیلا جائز و کله و
 و بره چک اوله قیسی سنا اکبر ایچده اکا و بر مک خر مستحبه و صبیح
 عادت ایچون ایچون استیلا امر ایچک مسجده و صاع طریقه بید و مسجده
 و استیلا ایند چک اوله اگر ایچده و یا خود خانه قائم اولد چن اولد قد استیلا
 مراد ایچده و شرک بانه و او جبریده سور و جوق مبالغه ایچده دم حقیقی استیلا
 اولد یعنی ایچا مطلق اغوزی نظیر مراد ایچده و بیکرینه لایعوضا و بیکر
 او جبریده و کله بیکرینه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه

اولدور اولدیکه فخر کائنات علیه افضل الصلوة حضرت نری خانه لیسرینه
 تشریف بید و قد مسواک ایچده و بیکرینه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 او باند و قد و تهجد قائم اولد قد مسواک استیلا ایچر لایعوضا
 بید و قد استیلا ایچده رک تشریف بید و بیکرینه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 مسجده لیکن بیه موضعه استیلا ایچده اولدور بر و بیکرینه و یا غنیه و یا غنیه
 سکوت سببیده یا خود کمرت کلام سببیده و یا خود کلام و شر بیه ترک سببیده
 و رایچه اگر ایچده لیسر ایچا ایچکده اغوزک رایچه تغییر اولد یعنی و قد و یا غنیه
 او باند و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 بو موضعه استیلا ایچده اولدور و یا غنیه اول اوج کره اغوزیه
 لیسر صواب سور و حکم ایچده استیلا ایچده و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 ایچده و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 قائم اولد چن اولد قد کمر استیلا مسجده بید و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 صاحب شر بعضی فقهها مطلق مسجده استیاک کله و بید و یا غنیه و یا غنیه
 و یوزک ایچوب و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 ایچده لیکن فاضل و کوه حدیث ایچده تشریح ابن همام قولی ترجیح
 ایچوب احادیث یعنی جمع ایچون خانه قائم اولد چن و بیکرینه و یا غنیه و یا غنیه
 ایچده اولد و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 محمد صانع لیسر استیاک کله و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه
 فاضلی جو قدر کله و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه و یا غنیه

روایت و تخریج اید که ای بن کعب رسول اکرم صلی الله علیه و سلم سوال
 اید که یو رو بر زاردم بعضی خا تونه تقرب اید و ب صکره کس کلوب شریعت
 منقطه اولوب ایزال واقع اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما
 صلی الله علیه و سلم یو رو بر زاردم بعضی خا تونه تقرب اید و ب صکره کس کلوب شریعت
 یو رو اینه اوده قهر سوز واقع اولدی و ساز بوجده متعده اولت مثل
 حدیث سابقه ذکر و بیضا الخیر رو و فی یو حدیث شریف نسخ اید تعارضی فرغ
 اید نه دلیل اولودنکم چا بوکایا ث رت اولدی

اکه بیست و نه

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 تحت کل شجرة جنة رواه ابن جریر عن طحیة بن یافع عنه و رواه ابن راجه عن
 ابی داود و قد یقنه ابن ابی لیس موقفا علیها مصنف حرم بوجده تیر فرغ
 الکبیر اسلی کن بد نقل اید و کجی کن رینه بالکلی فی اید نه و مشدث اید نه
الاعراب تحت کل سر جهات سنده و طرف مکان مهمل و فی کل سنی حذف
 جاز اوله یقنه محسنه اولان لقب لفظه ایضا اولت نه و سینه مقدم
 خبر و کل لفظی لفظی محذوف و مضاف الیه شجرة کل سنی سینه فنی و عنک
 سکوئید باجو و سینه فنی سینه قبل مضاف و لفظی محذوف و کل کل سینه مضاف
 الیه اید رجینه لینه بوجده مضاف سنده و نه یقنه و مضاف و کل سینه
 صلوة نه یقنه لینه لفظی محذوف و مضاف سنده و حاصل معنی محرمه نه بن راجه
 طحیة بن یافع و طحیة بن یافع و فی ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه و

روایت و تخریج اید که ای بن کعب رسول اکرم صلی الله علیه و سلم سوال
 اید که یو رو بر زاردم بعضی خا تونه تقرب اید و ب صکره کس کلوب شریعت
 منقطه اولوب ایزال واقع اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما اولما
 صلی الله علیه و سلم یو رو بر زاردم بعضی خا تونه تقرب اید و ب صکره کس کلوب شریعت
 یو رو اینه اوده قهر سوز واقع اولدی و ساز بوجده متعده اولت مثل
 حدیث سابقه ذکر و بیضا الخیر رو و فی یو حدیث شریف نسخ اید تعارضی فرغ
 اید نه دلیل اولودنکم چا بوکایا ث رت اولدی

اکه بیست و نه

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه و سلم
 تحت کل شجرة جنة رواه ابن جریر عن طحیة بن یافع عنه و رواه ابن راجه عن
 ابی داود و قد یقنه ابن ابی لیس موقفا علیها مصنف حرم بوجده تیر فرغ
 الکبیر اسلی کن بد نقل اید و کجی کن رینه بالکلی فی اید نه و مشدث اید نه
الاعراب تحت کل سر جهات سنده و طرف مکان مهمل و فی کل سنی حذف
 جاز اوله یقنه محسنه اولان لقب لفظه ایضا اولت نه و سینه مقدم
 خبر و کل لفظی لفظی محذوف و مضاف الیه شجرة کل سنی سینه فنی و عنک
 سکوئید باجو و سینه فنی سینه قبل مضاف و لفظی محذوف و کل کل سینه مضاف
 الیه اید رجینه لینه بوجده مضاف سنده و نه یقنه و مضاف و کل سینه
 صلوة نه یقنه لینه لفظی محذوف و مضاف سنده و حاصل معنی محرمه نه بن راجه
 طحیة بن یافع و طحیة بن یافع و فی ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه و

روایت و تخریج اید که ای بن کعب رسول اکرم صلی الله علیه و سلم سوال

من کلمه را جعفر دان بر کوه نم انصت کلمه سه ماقبله معطوفه انصت
 کلمه سه فعل لازم اوله رقی سکت معانسه در و معنای اوله رقی اسکت معانسه
 استغفار اوله نور به مقادیر سکت معانسه فعل لازم را اذ اخرج الی امام جمعه ای
 انصت کلمه سکت فید به وقت خروجه من مکانه لودج المنبر و مکدر بوجه
 دخی ثم اید معطوف اوله سه ماقبله فی لف حالت اوله یغیج نذر زرا
 به مقادیر مقام اربعه وارده که به پیونده ایکن اوله اخصا لکه انی بیان
 ایدوب انصت ال و استیک و شمس طیب و لبس احسن نیاید به
 عفا لودا اید عطف اوله روی دخی پیونده خروج وقت که عفا لکه
 خروجه سکت غایتی مسجد اولیسی در قاف نایسه نخلی بولغا سید روی
 دخی مسجد داخل اوله قد نصکره اوله اخصا لکه نازا به مستغول المنبر
 و بر روی خطیب منبره خروج ایند و کنه و فکله سکوت ایدوب فارغ اوله قد
 نکلی کنه ایتمسید به پیونده سکت تبدیله اشارت ایکن ثم اید عطف
 فیم یکنم جمعه سر معطوف انصت جمعه ای اوند به فاعلی نخنده مستتر من کلمه
 جعفر انصت ذکر اوله قد نصکره لم یکنم ذکر اوله سر اولی خطبه عالیه
 سکوت ایکنی خطبه ایکنه سکت اینا سنده سکوت محموله رفا اید عطف انسی
 صلا خطبه پیونده اوله بینه اشارت ایکن ثم اوله حقه غایت ایکن بفرغ
 انصت حقه اید معطوفه رفا علی امانه جعفر کنه لک من صلا نه کلمه سنده که
 ضمیر مجرور به جعفر رجا نیت کلمه افکار نافعه و به ایکن نخنده ستر
 بالانه مذکر رفا لمانه در کفاره ببالنه اید اسم فاعلک مؤنثه لمانه

اید سنده ایکنی اید رجا نیت جمعه ای جزا سنده لک کلمه سنده لم کفاره کلمه
 متعلقه رفا موصول و لودج عبارت عبارت به پیونده مستقر صله در ضمیر مؤنث کنه
 بوالفعال سنده لمانه جمعه جعفر و بین زنده در ضمیر مجرور اوند به عطف افاده
 جاعه مستتر اوله بینه رفا لمانه کلمه سر فاعلک فتمیده اوله افرکات مؤنثی
 اوله رقی جمعه کلمه سکت صفیبه **حاصل معنی** ایدوب ال انصاری رضی
 عنه رسول اکرم صلی الله علیه و سلم به روایت پیور که بنم اینده برکتی جمعه
 کونده غسل ایدوب و مسواکت استغفار ایدوب و اگر عنده راجحه طیبه ل
 برشی دارا به ایکن مس ایدوب و احسن نیاید لبس ایدوب انهم منکر لک خروج
 ایدوب ایکنی مسجد قصد به مسجد کلوب و ناسکت امور لینه و لیا ایدوب ایکنی
 جاعه داخل اوله قد نصکره حقی سینه و نه ایکن کنه و پیونده راند و کنه قد رفا
 قیدوب انهم خطیب محمدن منبره خروج قصد به خروج ایدوب کنه سکوت
 و ایدوب خطبه تمام اولوب خطیب جمعه دوم از ایخ اوله قد نکلی ایکنی
 بوشلی جمع ایدوب به اخصا لک جمعه موفق اوله یعنی جمعه دوم جمعه الهی
 و ایدوب ایکنی ایکنه که سینه ایدوب اخصا لک کفارت اولوب است ایدوب و ایدوب
تفصیل به حدیث سنده بوم جمعه و فی مسجدا لک فاج حبیب نیاید اول
 اخصا لک بعضی سینه و بعضی ستر و اول حضرت بعضی سینه و بعضی ستر
 اول حضرت بری اغشاله بوم جمعه ایکنی سینه و بعضی سنده و جعفر
 و ایکنی ستر و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 کنه و غسل فرض اولسون و اگر کنه حاصه جمعه ایکنی غسل ایسون سینه و ایکنی

نام و نام خانوادگی

ہر مؤمنہ کو کثرت نعمت بہ بندہ کہ بد قیام و حسن حال کہ و کثرت نعمت مایہ کہ البتہ
 فاضلہ کہ انعام و احسان ایندہ کے نعمت بنی مطلقا اطہار احمد ربونی ظہار
 ابہ محل جمعیتہ اولہ خصوصاً جمعیتہ لجنہ احسن اولہ جمعیتہ عبد اللہ یحییٰ
 اول نعمتہ احسن ابہ نہ و انکث بندہ جمع اولمقدر ابدی غسل بدنی تطہیف
 اینمکملہ اطہار حسن حالہ و استباکہ اغتذہ اولان را یکہ کر بہاری دفع اینمکملہ
 اخوانہ اولان مؤمنہ اذا اولاسنہ و تطہیف کذلک مؤمنہ کبر بر ربہ محبتہ و سیدہ
 و احسن ثباتک بسر اینمکملہ نعمت مایہ یہ اطہاری محل عبد و صرف اینکث
 اولہ نعمتہ یونیت ابہ اول کوندہ بو حصال جمع ابہ یک جزائے کفارت ذلویہ
 اولسہ رکن شول شرط ابہ کہ بو حصال فدا احمد و سیدہ اولیہ مثل سبب امر و
 اولوب فتنیہ باعث اولور ابہ بو حصال لکث ترکہ احب اولور زبرامعصیتہ
 و سیدہ معصیتہ ہر تقدیر بوجہ بیت شریف ملحق اینہم مقید اور نہ مجملہ
 و دفعی تم فرج حتی بانے المسجد تغییر نہ منقہم اولان بو حصال بندہ اولک
 بندہ ضرورتک انتہا سے مسجد اولمقدر یعنی بر شرف محلہ واریت و کہ ابہ
 مال یعنی ہر مشغول اولیوب اینکی مسجدہ و ارقدہ مصباح یعنی فی الصبح
 کورک بو حصال اجرا ایندہ کہ لشکر مسجدہ غیر خطہ اینن صرف اینا مکرر
 و لم یختار و باب الناس و بکث یعنی مسجدہ وارقدہ اگر خطہ یہ شرح اولک
 صفوف اول زمرہ محلہ لوفی ابہ بر کث لکث باشند و انوابہ و شراعتہ
 او ایتمیہ اینا نردہ محل بولور ابہ جلوس ابہ و اگر صف اولہ محل و ابہ
 و ناس صفوف اخیرہ وہ فقود اینمکملہ ابہ اول زمرہ بطریق الامکان

اودا در اخبار ایدیه کت صف اوله کتک جائز اولور اما خطبه به شروع اولده
 صف اوله محل اوله بد کتک مکر و پدر چنان بولد یعنی محله جلوس ایدر
 زبر اخطیبی و صحابی استماع خطبه دن مشغول اینکث و آخرت نکلمه
 وسیده اولقی امر مکر و پدر شتم رکع فاش الله ان بر کع کلک مندن منظم
 اوله یک مسجده بروفته داخل اوله که هنوز خطبه به شروع اولمه مش اوله یک
 رکعتن زیاده نافذ به مشغول اولمه وقت اوله زبر ایوم جمعه ده حفظه مکرند
 ما حد مخصوص اول کور ای کور نه ملاکه تعیین اولدر ابواب مسجد حرام
 اولوب ابتدا داخل اوله کتک اسمی کن بت ایدر اندر صکره داخل اوله نه صکره
 داخل اوله نه علی الترتیب کن بت ایدر خطبه به شروع اولدق و قتره
 طی ایدر استماع خطبه به مشغول اولور زانده لشکر داخل اوله نه وقته
 یازم ز جنبه جهان یازم بت ایدر ای کون حضیره القدس جمع اولجن
 وقته جمعه داخل اولدک ترتیبی اوزده ترتیب ایدر یعنی اول داخل اوله
 اول مت ایدر صکره داخل اوله صکره مت ایدر ایدر بر سرنا احد العلو
 باب بهر ایدر مسجده داخل اوله قده اگر قرآن کریم تلاوت اولور بولد
 ایدر و از مناجات و اراسته تلاوت قطع وقته نه شرح جائز
 و اگر صاحب بوق ایدر نازی ترک ایدر استماع اینکث افضله کن
 تلاوت ایکی درلودر بولد که بر سر مناجات مسجده کنه و قنده چهار ایدر
 تلاوت ایدر انی استماع اینکث مشغول اولقی جائز اولور و بهیچ
 استماع ای کون مخصوص تلاوت اولور انی استماع افضل اولور شکم

جوامع کبریه ده محله استماع مانس ای کور تلاوت اولمنی کجه و خرم
 انصت اواخرج الامام کلک مندن منظم اولن خطیب محل مخصوص مندن منزه
 عروج ای کور خروج ایندو که سکوت ایدر قرائت قرآن و تسبیح و صلوات سلام
 و سزاکاری ترک ایدر بونویسایت ایکن ترک لازم اولدق لشکر یا لغویات
 ندم نه مکرده اولد یعنی معلوم اولور بلکه فساد جمعه به سبب اولور و دخی منزه
 قریب جلوس اینکث مطلق افضله و بعضی خطبه قلمیه ذکر و ثنا اولمنی
 استماع اینکث ای کور بعید اولالیدر و پدر لکن بدعتی اخبار ای کون
 سنخ ترک جائز اولدق زانده مدح و ثنا اینکث سینه خطبه در سینه مدح
 بوقدر اصح اولان قول بودر خصوصاً بولدیده رده جامع کبریه اولن خطبه
 بدعتی نه عالی و کله رده جمعه کتک اول سینه ایدر بین کتیه خطیبک و دیگر وقته
 ادا اینکث حرام مکر و پدر زبر جمعه ده لشکر ادا مکره را کسینت محله تاخیر دون
 اخبار ای کون ایدر اول وقته تعبدی ایدر کتک و عجزه مانس استماع ایدر
 ادا اولن شخص نه نه خبر دارد که حتی تاخیر اولمنی مش اوله بلکه بونم و وسیده
 کرا اینی تاخیر کرا مندن متفیل کثیر ایدر نقل ایلمسی یا هر دو بهر دو خطبه
 مراد بعضی جوامع بوجاهت مت ایدر و اول جایی کست مطلق مراد اولن
 سنخ تاخیر اخبار ایدر م و اول جواب و بر جمع بد احقیقتی نیست بود کله
 بلکه جمعه ایدر صکره قرائه معین اولد یعنی ای کور اصح احد من اقی بر ایدر
 اکمال المکر و بهر خبر امر مکر و پدر که مضامین شریفک آخر جمعه سینه وقت
 خطبه ده کاسه خوان تغییر اولور که و با حق ازل آیت کریم کتک کن بت

ایدر دوام بطور سفرها زمان افعالیدر زیر اخطه دقتند خطبه بعد و سنی
 اولین خطبه محمد و خطبه سر اوله در سنی مطالعه ایدوب تکلم کن بنی اصلاح
 امام ایه بوسه بروی ایکن اصح اوله زکمر دید یزید اوله خطبه انتر
 اولین و بر کماله مرو و اولیه خطبه استماعی فرض ایکن این ترک ایدوب
 کن بن مشغول و بیکه تکلم و آخری اشغال و ایدوب سبب اوله خواصه نند
 اوله ایکن علی به غی و انرا ایدوب می دله و می صمد و ایدوب غیر فائده سی بود و هر
 و اخرج الامام کلامه منفرم اوله انک بریده بود که امام ایدوب بر مقام مخصوص
 اولوب سنی انده و ایدوب منبره عروج و قنده مسجد داخل و ملق خرم
 تکلم مین بر خطبه عادت بود در ایدی محل انک حد دی بودیت
 شریفه معلوم اوله یک اولی ایات محمدن خروجی آخری صلات جمعه
 خارج اوله سنی منفرم انک خطبه به شروع انبردن اول و خطبه
 شکله نرنده و خطبه در اسکله نمانده شروع ایدوب قدر محمد و جاز و ایدوب
 منافی و کلامه بر ایدوب شریفه ایدی انک افضل بی اوله در عمل فضل
 عمل جابزه منافی و کلامه را باس بر انک ترک اولی در بود محمد سکوت و ترک
 عمل افضل اوله متفق علیه بودیت شریفه ایکن حکم آخرت اوله
 نواجذ شریفی بی اوله در و فقره انک خطبه یک تجویزی حکم دنیا اوله صحت
 جمعه به مانع اوله منسید و دوفی جمعه آخری به قدر نوبه کفارت اولوب
 ایدوب قدر جمعه آخری در مراد اوله هر اوله اوله حصال کندینه بود جمعه
 مقدم کین جمعه اوله قدر زیر کفارت کین اوله هر کله کله اوله زبکین شایع

بخاری کرمانه کله کله اوله جمعه اوله ده جانش و یوب کله کله و نوب
 بود که جمعه کفارت اوله سنی و بودجه ایدوب سنی الی ما تفر مغفورا و ملق
 و ایدوب شکر آب کریمه لیغفر لک الله ما تقدم من ذنبک و ما تاخر و ایدوب
 اوله در بود دفع ایدوب شکر کله کله حدیث شریفه هر اوله اوله بودجه
الحکمیه

عن ایه یوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه وسلم
 الصلوة الخمس و الجمعة واداء الامانات کفارة لما بینها قبل و ما واداء الامانة
 قال الفصل من ایکن به فان تحت کل شعرة جنازة رواه ابن ماجه و محمد بن
 نصر و الشافعی و الطبرانی فی معجم الکبیر و السراج فی مسنده و البیهقی فی شعب
 الایمان و الغیة و المقدسی فی المثلث و ابن عساکر عن یوسف بن یحیی عن صف
 مرحوم حافظ زکی الدین زعرب زعمیه ان ایدوب و کجود ایکن رینه بالکمال ایدوب
 و رواه ت ایدی **الاصح** الصلوة الخمس ترکب و صغیر منبذ ایدوب
 انک اوزر به معطوفه الی الجمعه منبذ ایدوب ایدوب منبذ الی الجمعه تقدیر نده بود
 واداء الامانات و فی ما قبله معطوفه کفارة منبذ انک خبر بدیهه منبذ و غیر
 مؤثرت منبذ او ما عطف علیه یا راجع و سائر احوال معلوم **حاصل** جمعه
 غمه و جمعه کون عساکر کفارت جمعه به و ایدوب و امانات او انک اوله صلوة منبذ
 و جماعت واداء الامانات منبذ اوله صغیره کفارت و فی کفارت صلی الله علیه وسلم
 حضرت یوسف بن یحیی بود و قد کله و ایدوب امانات مراد شریفه در
 و یوسف سنی اوله قدر واداء الامانات جنازة فیصل انک در زیر هر شعرة کشنده

خطبه
 عادت صلوة جمعه و جمعه

کفایت ثابت لفظی اولی یغذم و بولوا شیهه پیر کرده اختلاف واقع اولدی

الحديث ٩٠

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم يا معشر المسلمين من جاء منكم اجمعة فليغتسل وان وجد طيبا فليغتسل عليه ان يمس منه وعليكم بهذه السواك رواه الطبراني في معجم الكبير مصنف مرحوم بوحديث شريف في امام سيد طيبك جامع الكبير من نظر ابنه وكيچون كن ربه بالكر كفاف ابد لمزوات رت ائمته **الاعراب** معشر لفظ معناه دور لفظي منصوب مناد بغير مقدر او عوالت مفعول به و قد كثر منه جنس حكيم لفظي ايجو ندر اسم محمد و قد رانا من عليه تغذ برنده در عيه كثر من ظرف مستقر خبر ان بمس من مقدر ابد مفعول له و رلان بمس تغذ برنده در حاصل معني امام طبراني معجم كبير نده حضرت ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه حضرت ندر متفضل سنده ابد رويت ابد رانده رسول افخم صلى الله عليه وسلم حضرت ندر رويت بيور رانده رسول اكرم صلى الله عليه وسلم حضرت ندر بيور و بركه اي مسددي عني سنده بهر كيك صلات جمعه ايجو ندر جامع كذا رايه غيبه لكون واكر نطلب ابد جاكش برشي بولند رايه اول كسنيه ان مس ائمه كده باس بوقدر واكر ايد رايه اوليد ركن بوسواكه من زمت ابد برك بوحديث شريف ندر فهم اولند يوم جمعه ده بوحضال نده و نه ايكس نك سنك اكر اولد بغه ندر برام صيفه سنده و بري عليك صيفه سنده اولند رايه مس طيب لابس صيفه سنده اولند كيك كرايتي نفي مراد اولندي

الحديث ٩١

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول من اغتسل يوم الجمعة ومس من طيب ان كان عنده ليس من السواك ثيابا ثم خرج حتى ياتي المسجد فمكع ان بداله ولم تؤذ احد اتم الغت اذ فرج امامه حتى يصلي كانت كفاه لما بيننا وبين الجمعة الاضر رواه الامام احمد في مسنده عنه بوحديث شريف حافظ علي والدين ابن كثير ك جامع الكبير ندر نقل اولد بغه مصنف كن ربه كرو رروا رت ائمته رايه بوحديث شريفك اوابيه ومعنا بوقار و دم ذكر اولك حديث شريف كيدر لكن بوح روابنده اذ فرج امامه لفظي زياده سيله رويت اولندي

الحديث ٩٢

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اربع من سنن المرسلين الخ و العظم والسواك و التكاثر رواه احمد وابن عسبه وسعيد بن منصور وعبد بن حميد و الترمذي و قال حسن غريب وكذا احمد في مسنده و البیهقي في شعب الایمان عنه بوحديث شريف مصنف مرحوم امام سيد طيبك جامع الكبير و جامع الصغير ندر نظر ابنه و كنه ركن ريد كفاف و صند ابد رانده رايه لکن امام احمد مسندك غير ندر و ابنه شيهه وسعيد و عبد بن حميد و ترمذي و ابنه رايه كن بده و ده موجود اولوب امام احمد مسنده و بيهقيك شعب الايمان اولك رويت بالكر جامع الصغير اولد بغه و كذا احمد قولك فوقه بالكر و ابد رانده بوحديث شريف

الحديث ٩٣
عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اربع من سنن المرسلين الخ و العظم والسواك و التكاثر رواه احمد وابن عسبه وسعيد بن منصور وعبد بن حميد و الترمذي و قال حسن غريب وكذا احمد في مسنده و البیهقي في شعب الایمان عنه بوحديث شريف مصنف مرحوم امام سيد طيبك جامع الكبير و جامع الصغير ندر نظر ابنه و كنه ركن ريد كفاف و صند ابد رانده رايه لکن امام احمد مسندك غير ندر و ابنه شيهه وسعيد و عبد بن حميد و ترمذي و ابنه رايه كن بده و ده موجود اولوب امام احمد مسنده و بيهقيك شعب الايمان اولك رويت بالكر جامع الصغير اولد بغه و كذا احمد قولك فوقه بالكر و ابد رانده بوحديث شريف

بویاده ابرو و اینده با بزرگ اعظم و سواکت ذکر اولده یعنی باقیه مناسب
اولد یعنی ایچون اولده **اعراب** اربع کلمه سر لغظ امر قوع مبداء در هر لغز رنگه
ایله اسم عدد و اولوب تمیزی مقرر اولده یعنی بنگره مخصوصه قوه سنده در
مبداء اولغه صاکنه ریزا اربع خصایر لغز برنده در مؤنث اولسی معده و
خصیت اولد یعنی نذر من سن المرسلین ظرف مستقر خبر در سبب کلمه
سببک ضمیر سببک جمع و طریق معانی در مرسلین هر سببک جمعی
در سره بویانیا و عظم ایچون کند و به وخی اولم احکامی کند و نامور اولد قده
فکره امته تبلیغه نامور اولانه ویرلای خود بشقه شریعت اید ارسال اولانه
ویرلر کرک کما به اولسور اولسون ایکی معنایه کوله جمیعده احصا ریزا
اینی دلو مطلقا حق سبحانی و تعالیات امری و نهایی تبلیغ ایده نه ویرلر کرک
نامور اولسور اولسون ایچونک شریعی اولسور و کرک بشقه پیغمبرک شریعی
پیشا بسور عتقا حارمه لک کسری دتون مشهوره وید اید قه و کبره
بر بویه ویرلر ایچونک بر اغذین حاصل اولد اول اغچک نیز ای
وینور بیر ایچونک بر سنده ایکی کره براق بر ویرلر متغول و لغظ اربع کلمه
بدله ویرلر خود ابتدا و آخر و ک خبر بد و مضاف محذوف اولد رقی استعمال
ایچونک و کورد تعظم کلمه تفعیل با بنده مصدر و در عظم استعمال کند ویرلر فیه
مستطوفه ریزا جمیع لغزه جمع و ضم اشک ویرلر شریعت بر عتده ویرلر اول لغز
اید اجنبیه خانوانک ایچونک و طانی قصد ایده کرک لغزه مالک اولک
و طانی صاحب اولسی مقتضیه رکته روح اید روجه نک و یا خود کینک

ایجاب و قبولی و مجلسه و ایچونک حضرت بد و خطبه او فتن سنده و
انام سیولیکت جامع الکبیر جامع الصغیر و ایندنه امام احمد و ابن ایسیه
بن منصور و عبید بن حمید و امام ترمذی و جامع الصغیره امام احمد ک مبداء و امام
پیرفتیکت شعب الایمانی زیاده سیده حضرت ابی ایوب الانصار رضی عنه حضرت
منصل سنده ایله روایت بیورلر انوره رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و روایت
و درت حضرت مرسلین علیهم السلام کستورنده بری خدا اید صاکن
بویانین ویرلر کوزل قوخلی شرایده عظم لغتی و بره سواکت استعمال اینک ویرلر
نکاح اید اولک **تفصیل** بوحیث شریعت منقول اولدیکه بودت حضرت
انیا در سببک خصال کسب سنده و انورک شریعتنده امور بر خود ویرلر
و فخر کلمات علیه افضل النجات حضرت ترمذی منسوخ اولدیکه خصاله انوره افتد
اید نامور اولد یعنی بویانیه و فی امور مستوره اولدی لکن بودت حضرت
سواکت و لغظ و انما بر غیب و تفعیل و انما کرکته اولدی اولسی متفق علیهم لکن
من اید نکاح بعض و فیه تفعیل اولی و بعض و فیه کرک اولی و انور اما حاکم
استنباطی حقه هر لغز جدیت دارد اولدی ایله اصحیپ کریم فخر کلمات
صلی الله علیه و سلم حضرت نریک استعمال بیور و قلنده شریعه ایندیر بر بویانیه
علی اختلاف ایندیر که صفاته و صاحه خاتون فی اولدیر با خود ویرلر ایچونک بعض
علی فعلی حب اولدنه و اهراب اولدیر و بیورلر که امام ترمذی و عبید بن حمید
عقیده روایت ایدر که بن الحسن بن مالک رضی الله عنه عتده رسول
اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت نریک شعر شریعتی مخصوصه با کوردم ویرلر روایت

بندی و بری و فی ایامه رضی الله عنه حدیثی که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم انصاف
 شجره خردج یوروک کجی لاری بیاض اولش کورد کوه خطاب یوروک باعنه
 انصار کیه لریکی باصا رو یا قرخی ابده تخطیب ابوب اهل کن به مخافت ابده
 وید لمر یوروک و امام حسن و امام حسین رضی الله عنهما و کبار صحابه کث اکثری
 حضاب ابده عمل ابده یوروک حدیث شریف و فی یوروک نذر و حضرت ابی الوب
 ان انصار حضرت زبیر بن عوف ابده عمل ابده اوله و علی کث اکثری زکی اولیدر
 و یوروک لیدر یوروک عمر بن سعید رضی الله عنهما مرفوعه و بیت ابده که رسول
 اکرم صلی الله علیه و سلم یوروک ویر که برک کث کیه سراق اولور ابده اول
 آفتق الکافور و الایوب و با خود حضاب ابده عمل ابده ابده نذر اولور زبیر
 یوروک و یوروک مسعود رضی الله عنه فخر کائنات صلی الله علیه و سلم حضرت زکی کیه
 و باشد اوله شیبی یعنی آفتق یوروک ابده و با خود یوروک ابده تغییر ابده کیه
 کورد ابده و یوروک و ابده یوروک حضرت علی کرم الله وجهه و سلم بن الکوچ
 و ابده ابن کعب و سلم رضی الله عنه که ایدم جم غیر حضاب زکی ابده یوروک و ابده
 بن محمد بن عقیق و حضرت انس رضی الله عنه حضرت زبیر کث عذره شوره
 رسول الله صلی الله علیه و سلمی محبوب کورد و ابده و ابده کث اکثری
 وجود محترمه ابده محضوب اولوب حکم امام انس رضی الله عنه و ابده
 انبیا شوره شریف باقی اولور ابده یوروک تخطیب ابده اوله و ابده بن محمد
 کوردی بو اوله و یوروک ابده عمل ابده یوروک ابو هریره رضی الله عنه حضرت زکی
 یوروک و یوروک کث اکثری فضل النبیات حضرت زکریا آخره شریف یوروک

هر کس ده که شوره یوروک یوروک ابده حنا ابده تخطیب ابده یوروک یوروک
 بو معنی نماید ابده و حضرت انس رضی الله عنه در رسول اگر در حضرت
 صادر اوله یوروک انکار و ابده و ابده و اکا صل اخلاف اولور ابده در
 جواز ده و کله و ابده انبیا ابده یوروک جمع ابده و اختصاب مطلق زکریا
 اولور و حاجی و صفای غبار و حفظ ابده یوروک لکن اوله یوروک ده عادت
 و کله ابده زکی اولور و ابده ابده ابده و ابده و ابده و ابده و ابده و ابده
 ابده و ابده حضرت زکریا لکن نذر و ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 شایسته شریف شوره یوروک یوروک ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 ابده حضرت یحیی و حضرت عیسی علیهما السلام و ابده ابده ابده ابده ابده
 ابده زکریا حکمت و ابده تفصیل کاتب اولور شایسته ابده ابده ابده ابده
 بر کورد و کث اکثری ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 نظایر که کث اکثری ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 و نفع جهنم اعم و ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 و ابده حفظ ابده و ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 ابده و ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 و امام غزالی ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 جمع اولور ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 جد و ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده
 و کث اکثری ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده ابده

ابو ایوب الانصاری، ابو واصل روایت ابتدای و هوالقه ابو واصل نقل
 قال ابو واصل ویر که لقیبت ابی ایوب الانصاری بن ابی ایوب الانصاری
 معانی اولدم فصاحتی بجا مصافی ابتدای فرای فی افکاری لولا بنم طر نفرد
 طول کوردی یعنی طر نفردم اوز امسم کوردی فقار ابی ایوب الانصاری
 بکادید بکه قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یثنی احدکم یعنی خیرکم لک
 بالاده مذکور حدیث شریف یور ویدر دیوب مذکره ابو ایوب الانصاری
 رضی الله عنه بجا بود حدیث شریف بنیاده روایت یور ویدر جاک احمد الطبرانی
 رجال الصبیح خلا ابی واصل یعنی ابی واصل بن ماعدا امام احمد کت و امام
 طبرانی کت رجال در حدیث صحیح رجال در بدو و توفیق حاجت بود در الا ابعاد
 حدیث صحیح رجال در حدیث صحیح رجال در بدو و توفیق محتاجه را کت ایچو دار فطنی توفیق
 اثبت **تفصیل** بود حدیث شریف منقسم اولد بکه تقسیم افکار بر اسم سب
 و ترکی مکرر و یکن الکنه علیه نکت ایچو دنیا و آخر نه کندن مستوف اولد
 جن امور که منین نه و سائر امور بخوبی و بدین و دنیا سنده سر اولد
 بلکه مضرت اولد استیاد استوف بر امر نهی و فعل شکر ایچو استیاد
 بدنه متعلق اولد امور استوف اولد بدنه تقدیم اولد حق فرض اولد امر دین
 و سب فی اعمال فرضیه و احوال واجبات اولد بدنه تقدیم اولد بالقرینه رنگم
 خیر کائنات صلی الله علیه وسلم حضرت نوری قیامت نه و قد ویدر استوف ایچو
 قیامت در عاقل اندک دیو اسلوب حکیم اولد بدنه جواب ویدر و قرآن
 که بدو لایق احوال استیاد ان بدنه لکم استوف کت آیت کریمه سید حق سبحان

الذکر

و تقایم مبرم ذکر یور ویدر موافقت تفصیل سئواله منع اولد ورو فی
 بود حدیث شریف تقسیم افکار سنت اسلام دن اولوب و ترکی امر مکرر و سب
 منقسم اولد سب تقسیم افکار سائر انبیا عظام کت و فی سب و فطره عشره
 و ابراهیم علیه السلام کت و اذ ابی ابراهیم رب بکلمات آیت کریمه خبر ویدر
 متنی اولوب تمام یور و قد در حصوله ندر و مضرت ار اسنده بی سب و سب
 سبیه لایق مانع و بی سب اولد و سب سب سب سب سب سب سب سب
 و شریه و اخره مصافی ده استغفار اولد سب و تطویل افکار و ترکی
 اولد سب سب و هر وقت و تطویل مکرر و در الا جهاد و فتنه اعدایه هر با سب و ترکی
 ایچو جائز و در زبیر افکار سب سب اولد کت سب سب سب سب سب
 اولد اول الذکر مکرر ایچو کت تقسیم اینک را الیک تقسیمه ایکی طریق ذکر
 اولد سب در بر امام غالی و امام نورین کت ذکر ایچو ویدر که صاع الیک صول
 بر مغنه بدو ایچو مکرر اولد سب سب سب سب سب سب سب سب
 تقسیم ایچو مکرر صول الیک سب سب بر مغنه بدو ایچو مکرر سب سب
 ایچو مکرر صاع ایچو کت سب سب بر مغنه بدو ایچو مکرر سب سب
 مکرر صول ایچو کت سب سب بر مغنه بدو ایچو مکرر سب سب
 مبتدیه کت سب سب در بر طریق هر حضرت علی کرم الله وجهه حضرت نوری و سب
 اولد ندر که بوبیت ان جامع در بینها جواب سب سب سب سب
 الیک ابتدا مختصر بر مغنه شکم خواسته که خال و لایق ایچو مکرر و سب
 و اولد لایق ایچو مکرر ایچو لایق ایچو لایق ایچو لایق ایچو

حدیث شریف
 ایچو سب
 سب سب

ولات ایدر صکر سبابه که سین الکا دلات ایدر صکر صول انکث ابراهیم
 بر ایدر یک شکم او عبده که الف دلات ایدر ب صکر وسطی که واد دلات
 ایدر یک صکر صکر سبابه صکر بنصر و فو فانکث ترتیب اوزن تقیید بو
 لبریق بر مفرک اسم و بیدرک بیوب بو بیتی حفظه الحق ایدر اولور و دخی
 تقییم ایند و که صکر لمر نفکرک دفن انکث لایقذر زیر اجنکک و سحر ک
 سحر ایند و نامور و شیطه طویل اولم بر مفره فو و ایدر و دفن اولیان
 لمر نق ایدر لعب ایدر دیوار و در و آیت کریمه حق سبحانه و تعالی الم یحضر
 الارقن کفنا احمیث و امواتا دیو یور در اما و دفن اینموب بر بره القایم
 ناس بو قدر اما کنیفه و شد القانکث لمر و در مریض ابرات ایدر ویدر
 و حوز و شد بو تقییم انکث بر من عینک ابریش ایدر ویدر اما تقییم
 و قی اقی بر هغه و اولم ایله اول بش کونده اگر فرق کونه تجا و ایدر
 بشه کرا بیت ایدر لمر ویدر جمعه کونه و بخشه کونه حقه و اولور و شکم
 جمعه کونده بر که تقییم الظفار ایله لمر تقیید شعبه لمر ویدر جمعه و جمعه افرایه
 و کت حق سبحانه و تعالی اول که یه بد یادم حفظ ایدر و اوج کوم دخی نام
 اولور و دیو ویدر و اولم و کت حدیده و اولور و اولم که بر که کور ویدر
 و بر من و بخشه و فقر عینک لمر ایمن اولم کت مراد ایدر و بخشه کونه بعد
 العصر تقییم الظفار اینسوز ویدر و اولور و اولم
اگر سبابه
 عن ایه الیوب الانصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه

وسلم لنی عن خبر السی و تدع الظفار کت کظفار الطیر تجتمع من ایدی
 و انکث و التفث رواه الامام احمد و الطبرانی فی البکیر عنه مصنفه حرم بو
 تریفر امام سید طینک جامع البکیر ند نقل ایند و کچو کت رینه بالکلیف
 ایدر و انیمه ر بو حدیث شریفکث اعرایه و مالی یوقار و کی حدیث شریف
 کبیر لکن بونده ت لنی کلمه منی طب صیفه سید و انکث به کلمه سر زبانه سید
 وارد اولور **عاص** حضرت ایه الیوب الانصار رضی الله عنه روایت
 بیور در رسول اکرم صلی الله علیه وسلم خبر سیدم مسنوا ایدر یک لمر نفکرک
 تقییم اینمیه منی طبه خطاب بیور و ب سن بجا خبر سیدم مسنوا ایدر سن
 و الظفار نه تقییم اینموب الظفار طبور که ترک ایدر سن انکث اچنده جنت
 و جنابت و تفث یعنی کیر و یاس اجتماع ایدر دیو یور و **بفصل** بو
 شریفه جنابت اجتماع ایدر دیو یور و قدر ند صکر معلوم اولدیکه بر که
 عن ایند و که اگر لمر نفکرک ار اسه ما و ظاهر اینمیه ایله غسلی صحیح اولم انکث
 اچکرم فقها اعظام بیور ویدر که اگر بر که لمر نفکرک ار اسه و صدیقی
 اولد یغند صدیقی قبول اینمیه بر شعی بولندر ایله شد غفور و یاغ کبی
 انکث غسلی صحیح اولم و اگر کیر و غیری صدیق و شعی اولور ایله ایصال یاه
 حاجت بو قدر غسلی صحیح اولور ویدر بو بابده فردی و ند لمر بعینه فرق
 بو قدر صحیح اولم **بو در باب فی حدیثه العون** یعنی بو باب انکث
 عورت برینک حد و در حقه اولم احادیث بیانده در بو بابده مصنف
 من قوم ابو الیوب الانصار رضی الله عنه و بر عدد حدیث نفور و ایند

اینمیه اینمیه
 اینمیه اینمیه

الحديث ٢٩

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ما فوق الركبتين من العورة وما اسفل الشرة من العوق رواه الدارقطني
والبيهقي في سننه عنه مصنف حرم بوجوه حديث شريف حافظه في الحديث
ترغيب ترهيبه نقل ابنه كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
ما موصول مبتدأ و اعضاؤه في باره فوق طرف ملكه مبهمة في لفظه منقولة
طرف مستقر موصولة صفة سبعة ركبتين رانك ضمير و لكانت سكونية
ركبة نكته سبعة و في قبا غر و كذا من العورت كذا في طرف مستقر مبتدأ
ضمير بوجوه و لكانت سبعة سبعة و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
الف لام جنس ايجوز و كذا كذا و ما اسفل الشرة من العورة كذا في ياله
او اني بونك كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
كوكبة و ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
رسول اكرم صلى الله عليه وسلم في رواية يورده لانه شول اعضاؤه
شول موضعك و في قبا نيك فوقه اوله نظر خرام اوله عورت برن
و و شول اعضاؤه كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
دارقطني و امام البيهقي سننه ابو ايوب الانصاري في منقوله كذا في ياله
ابو نعيم بوجوه حديث شريف منقوله اوله ركبتين و سبعة نك عورت
اوله مسير و ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
حديثه ركبتين عورت و سبعة عورت و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله

منهم زده ركبتين عورت و سبعة عورت و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
نظر حفظة دكل ملكه صلا نك سري فرض اوله موضوعي و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
نظر ابنه حرام و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
و ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
برن نظر حرام و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
لكن نظر ابنيك اوله حاصل اوله اوله دلي ادب اوله و ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
ما عدا و ضرورت كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
و منظور ايه خرك كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
و كرك كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
سبعة سنه نظر و سبعة عورت كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
اوله سبعة ايه كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
اعضاؤه اوله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
اوله بوجوه كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
فتقنه نظر ايه حرام و كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
ركبة سبعة سبعة كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
و ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
و و طي حلال اوله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
سبعة سبعة كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله
نظر دلي بوجوه كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله كذا في ياله

و گفته واضح قوله ايا قد يكت لو بعد ان غلبت ناعدا به نظر مراد ما صحت
 حکم رجل اوله بالکسر ایدر که با بینه ستر فرزند حره فاند اجنبی اولان
 رجله ارا به حرام اوله اعضا رسته فرزند و جاریه ده که نکست سره ایدر که
 بینه و قرنی وارقه سی و فخر بینه ستر فرزند رام ولد و مدبره و مکانه ده جاریه
 حکمده در و صلته ستر کند و نفسی ایگو نمیدر یوسف غیری ایگو نمیدر علی خفیه
 اخفیه ایند بر بعضی غیری ایگو ندر نظره اوله یعنی کبیر و دبی بعضی نفس
 ایگو ندر دبی حتی بر که مکشوف العور بیت مظهره نازق غیر ایگو ندر
 و بود ایهب اولان کوه ناز صبیح اولور نفسی ایگو ندر وینره کوه صبیح اولور بعضی
 اولکی قولی صبیح و یوب فتور و بر دیر و بعضی قول ثانی ایدر فتوی و بر دیر
باب ما جازع فی ستر العورت سبی فی الحکامات و عامه من اکرام الضیف
 و اکار و کجوا نکست یعنی بویاب ابوالیوب الانصار حضرت ندر حضور صیده
 و عا طوره ستر عورت و ستر نکست ذکر بلا صیده اولان ستره و جوارزه اولان
 قوم مشور اکرام حقه اولان احادیث باید در مصنف ایکی حدیث نفع نظر اندر
الحکیم

عن ابي ایوب الانصار رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم جاره ومن كان يؤمن بالله واليوم
 الآخر فليكرم امير المؤمنين بالله واليوم الآخر فليكرم من كان
 فلا بد فعل الحكم رواه ابو يعلى وابن حبان والطبراني في معجم الكبير واکبر في
 مستدرک والبيهقي في سننه والضياع المقدسي في المختارة عن عبد الله بن

حکیم

یزید الکلمی عنه بوحديث نبوی مصنف حرم ز غیب ز هب اسمی کنید
 نقل ایند و کجی زن رینه ناید و زوات رت اینده **الاعراب** من کلمه سی الف
 عمود ندراره و عورت ستر مدد کان کلمه نکست اسم نخته من کلمه راجع
 نمیدر یومن جمله سی غیر مفعول بیدر کان جمله سی فعل شکر کلمه فلیکرم کلمه
 فاجرا ایند و بیکرم کلمه اکریم بیکرم دیر امر فایده ر جاره است کلمه رجاره جوارزه
 در قوم مشور و کلمه فلیکرم کلمه نکست مفعول بیدر که نکست فقره ثانیه ده اولان
 فلا بد فعل و دخل بدخل نهی فایده ر اجتماع کلمه ندر اولور لای که سر ایدر
 حرکه و بر یور اکیم کلمه سر مباله صیده سید حرارت کسب ایند و ان مکات
 اسمیدر لفظ مفعول لای بدخل کلمه نکست یا مفعول به صیده و و یا خود اصح قول
 کون مفعول فیه و ظرف مکان بهم ایکن فیه نکست مخدوف اولوسی بدخل
 کلمه نکست حضا نشند ندر الیمیر استثنای غیر غدرای فلا بد فعل اکیم بشی
 الیمیر و کلمه میرز بیگ که سید و یا نکست سکونید سره ایدر که بینه ستر
 ایدر بشماله و بر فقره ثالثه ده من فلیکرم کلمه سی من کلمه سنی بیاندر اکر من
 موصول به ظرف مستقر حاله و اگر موصوف ایه مفعول **ما صنف** حضرت
ایو

ایو ابوالیوب الانصار رضي الله عنه رسول الله صلى الله عليه وسلم روايت
 بیدر لارادن و عورت ندر بر که که حق سبی ز و تعالیکت و اربغه و لکینه
 و قیامت کونه ایمل کامل ایدر مؤمن اولور ایه قوم مشور ز اکرام السنون
 حتی از کسید و قهر کلمه حق سبی ز و تعالی به و فی قیامت کونه ایمان کلام
 ایدر مؤمن اولور ایه حیه ستر عورت ستر داخل ایدر سنون و دخی ستر

خانه بزرگ در قفس بیکه حق سبی نه و تعالی به دخی قیامت کونه ایمان کامل
 اید مؤمن اولور ایله مطلقا حاکم داخل اولسون بوحیث شرفی اولور یعنی این
 حبس و امام طبرانی معجم کبیرنده و حاکم مستدرکنده و امام بیهقی مستدرک و ضیاء
 مقدسیه حق سیده عبدالدین بزرگ انطیمیدن انزوده ایله اولوب لایف بیدین
 روایت اید **تفصیل** و دخی معلوم اولد که بوحیث شرفی اید ایله مراد
 کمال ایماندر زیرا اکر امام جار و دخول صحیحی ترک امور مندر و بدندر امور
 مفروضه فی ترک اید کسی ایماندر خروج اید و کند هر صکره امور مندر و بدنی
 ترک اید خروج انجیه کلی بطریق اولی در و دخی کمال کمال سید ابراهیم انجیه
 سفرهم اولد بیکه بوا امور کمال ایمان قلبیه مستقر اولسکنت نمره اولان
 امور دینده امور فرضیه ایله ادا ایدوب و افعال محرماتدن اجتناب ایدوب
 صکره مستحبات ایدوب عمل و فکر و مشتهر هاندن اجتناب بدن اجتناب در و دخی
 مؤمن بهر ایدوب ایچنی حق سبی نه و تعالی به ایمان و یوم آخرت ایمان
 ذکر اولوب سائر مؤمن بهر ذکر اولوب سبی مدار ایمان بوا یکبیر اولوب
 یا خود ثواب و عقاب و غیر و شرک نمره سبی و منفعت و مضرت ایچنی یوم
 آخرتده ظاهر اولوب و اول کونده ملک ایچنی حق سبی نه و تعالی سکت
 اولد یعنی ظاهر و متبیین اولد یعنی بوا یکبیر ایمان کمال اولوب لایف لایف
 اتمام انجیه اعدون و مقدم اولد یعنی ایچنی ایکبیر تخصیص اولوب لایف اولد
 و هر جمله جمله شریفه نکر اولوب سبی بوا امور کمال نه اتمام و هر فصلت
 کند و اتمده حسن اولوب بر بر لایف تبعیتی مشر اولسکنت ایچنه اولد و دخی

کمال ایماندر
 حدیث اربعین شریفه

خانه اکر امام کندوبه احسن ایدوب و طرفه اولان ادا بهر و تحمل اینک
 اید اولور و برآمده اعانت قلب اینسه فی ایچنه اعانت ایدوب و فرض قلب
 ایدوب که قدرته و ایدوب اراض ایدوب و اگر حجت اولسه عباد و ذات
 ایدوب حجتیه سبب اتبع و کندوبه خبر اصابت ایدوب که نمره و معصیت اینک
 ایدوب که تغزیه ایدوب و خانه سبب مضرت اولد حق بنا الحاله انجیب و ایدوب
 روزگار کت قطع ایدوب حجت انجیه بنا انجیه و آشکار کند وینفا که بهر یکبیر
 و یا خود اتمده ایدوب که انزوده ایدوب ایله و لایف اتمده سبب کون و اولد
 محال اتمسون ایچنه اولد کت طهره ایدوب سبب انجیه و فو فو لی طعم بشور که
 انزوده ایدوب ایله و اگر انزوده اول طعم بولور ایله ایدوب انجیه سبب یوم
 و دخی حیرانده اقرب اولد ایچنه از رینه ترجیح اولدور اقربیت اوج در اولد
 برر مکان جهنم اقرب و بری اسلام جهنم اقرب و بری نسب جهنم اقرب
 در شکم آب کریمه و اکابر ذی القربیه دن مراد بوا سبب و اقربا سبب و اکابر
 انجیه مراد جهنم و دیدل و بعضی اولد مراد مسکن رتائیدن مراد کافور
 و دیدل و بعضی اولد مراد قریب المسکن اولد مراد سبب مراد بعد اولد
 و دیدل حتی حدیثه قفس بیکه بایه اقرب ایله اول احسن اولد
 اولد و اولد و اکمال حیران او جد بری کافور انک حق یا لک جواد
 و ایکبیر مسکن انک حق هم جوار هم اسلام و او حجتی و ایدوب انک حق
 هم جوار هم اسلام و هم قرابت از دوا و حقوق ایدوب ترجیح اولدور و دخی
 بعضی فرق خانه به و ایدوب جوار و دیدل و بوقلی سلف اخذ ایدوب لایف اولد

هم بودیت شریفه مستقیم اولاد کشف عود اولاد فخره جازره جازره جازره
 مطلق جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 ممنوعه جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 فتور ویرمشر و لکن قاضیه خلافت و اهل بیت و اهل بیت و اهل بیت
 مشر و معد و بد فتوی و پردی و رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و سلم و سلم
 اولوب و نوره استغفار بید و قدر و خاله بن الولید رضی الله عنه و قدر و قدر
 محض و منه داخل اولاد بغیر فاضل برکوی طریقتیه سنده ایدوب اراره
 جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 کتب فقریه و رجال و ف ایچون هم و نوره جازره جازره جازره جازره
 لا باس به تعبیر نه مستقیم اولاد ترک اولاد و اکا صلبه و نه و نه و نه و نه
 لکن اکر رجال و ف ایچون و کشف عود و دار عود و نوره جازره جازره جازره
 و اکر مخانه و ف ایچون و قدر و اولاد و نوره جازره جازره جازره جازره
 و منه محتاج اولاد و اکر بیده بیده بودیت شریف ایدوب و سلم
 خاتونیه از ویرمشر اولاد و لکن هم ای اولاد کوره بالضر و قاضیه
 فتور سی ایدوب و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
اکه بیست و سه

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم جاره ومن كان يؤمن
 بالله واليوم الآخر فليصل احب اليه من غيره ومن كان يؤمن بالله

واليوم الآخر فليصل جاره اولي صحت ومن كان يؤمن بالله واليوم الآخر
 من لکم فلا بد من احوال بودیت شریفه مصنف مرحوم ترغیب ترهیب
 اسمی کن بد و اخذ ایند و کچون کن رینه تا اید و نوره جازره جازره جازره جازره
 عن ابي ايوب کله ستر طرف مستقیم خبر در ان رسول الله صلی الله علیه و سلم
 فتخبره مؤخره و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 بیه اولاد و لکن بودیت شریفه فلیصل جاره اولی صحت زیاده سیده و نوره
 اولاد فلیصل کله ستر لکن سکونیه امر غایبه و غیره اکر به انکث مفعولیه
 فلیصل قول خبر ایا خود فلیصل خبره نقد برنده در او تنوع ایچون و سلم
 بیک صمیمه سکوت معانه و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 عنه و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 ارد و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 مؤمن اولاد جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 آخره ایچون کامل اید مؤمن اولاد و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 اید و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 ایچون ایدوب و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 حق سبی و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 اولسون بودیت شریفه اولاد و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 خل و نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره
 نوره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره

مع جمیع حدیث بودیت
 شریفه جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره جازره

ایند وکنه عمر بن عبد العزیز دخی خانو تر جی مد منع ایندی بوماد مصنف
 مرحوم ابویوب الانصاری رضی اللہ عنہ دن نقل ابیر قال یعنی ابویوب
 ابویوب الانصاری حضرت نوری بیور دیکر کہ فہمیت ذلک بن بوحذیت
 شریف تصحیح ایچوہ اریک ایلم زبرا نمیت اکدیت الی فلان دیر بر شرف
 محدث صحیح ایچوہ ارسال ایند وکلر وقتہ الی عمر بن عبد العزیز فی خات
 خاندہ ایکن عمر بن عبد العزیز فکتب عمر بن عبد العزیز دہ مکتوب ایلم
 ارسال ایندی الی ایلم بکر بن محمد بن عمرو بن حزم ابوبکر بن محمد بن عمرو
 وابن حزمہ ان مثل سنوای ابرہ سکت دیو محمد ثابت محمد بن ثابت
 عن حدیث ابویوب الانصاری بنک حدیثہ فاند زبرا محمد بن ثابت رضی
 فتو اسر ایلم عمر اولمنسی مرضیدہ رفت الی ابوبکر دخی نامور اولد یعنی حدیثی
 محمد سنوای ایندی تم کتبہ سکر ابوبکر حدیثک معنی متضمن مکتوب ارسال
 ایند زالی عمر عمر بن عبد العزیز ففتح عمر بن عبد العزیز حضرت نوری منع ایلم
 الف خانو تر من اکام جارو حاند داخل اولد بوند فہم اولدیکہ
 محمد بن ثابت بالکر خانو ترک منع اولمنسید فتور وروب رجالی منع ایلم
 رواہ بوحذیت شریف یو یوہ روایت ایند این جان ابن حبان
 صحیحہ ذاکاکم دخر فاکم حضرت نوری مسند کہ مسند رکنہ وفار دخی
 فاکم حضرت نوری بیور دیکر کہ صحیح ال سنوای بوحذیت صحیح ال سنوای دور دور
 الطبرانی فی معجم الکبیر والوسط وخر بوحذیت شریف امام فہرانی معجم کبیرہ
 واسطیہ روایت ایند من روایت عبد بن صالح کاتب البیت عنہ

بکک لک بنی اولک عبد اللہ بن صالح کک ابویوب الانصاری دخی
 روایت ایندی ولس عنہ عمر بن عبد العزیز عبد اللہ بن صالح عنہ
 بوحذیت شریف عمر بن عبد العزیز ارسال روایتی بوقدر تفصیل ودفی کلام
 اوج لومور اولکی نوعی شول کلام کہ انی تکلم ایلم کند ویا خود آفہ نفی
 وخری اولد انی تکلمہ اوج در لودور بر تکلمی فرض عیدر مسکا کند ویا مخصر
 اولک پیردہ امر معروف و نہی شکر واداشہادت کہے ویا خود فرض کفایہ
 کند ویا مخصر اولیوب لکن اضراری وایستہ حق کما اظہار ایلم اظہار ایلم
 قدر تر اولیان پیردہ در وبری مند ویدر مشا حق سو پیردہ وامر معروف و نہی
 منکر ایلم نامور وکل ایکن انفا لوجہ اللہ ویا مخصر تریہ تکمل ابویوب امر معروف
 و نہی منکر ایلم کبی وبری مباحدر مشا کولات وعلو مانتہ ایلم احتیاج
 ایلم محتج اولد بقر کلام ایلم تکلم کبی واکر بولک ایلم تطیب قلوب حسن
 معاشرت نیت ایلم مہذب اولور اندی حدیث شریفہ فلیقل
 خیر قول شریفہ مراد بوندور لکن نفس کلام حرام اولمحق شریفہ واکر
 نفس کلام حرام اولور ایلم واول خیرک حصولی الی مخصر اولور ایلم
 قدر کفایہ جائزہ در مشا اصلا و انت بین ایچوہ کذب تکلمی کہے ویا مفاہدہ
 سکوتک دخی انواعی وار در مشا فرض اولک تکلم ترک حرام اولور مند ویا
 ترک مکروہ اولور ایلم حی ترک مباح اولور بکک نیت ایلم مند ویا اولور
 وایچوہ نوع شول کلام ایلم تکلم کند و نک ویا خود آخرک دنیا و آخرت
 مضر نہ اولمتر ایلم ہر اولہ حرام و مکروہ و الفاظ کفر و فحشیت کبی وواجبی

نوع قول کلام که نه منفی و نه امر اوله و نه مضرتی که هر اوله لغوی است که به حدیث
 شریفه اولی صحت قول شریفه مراد بوا یکی نوعی و بوا یکی نوعی است
 ده عقاب به استحقاقه تفاوت و ارد و اکی اصل سکونک افضل اوله محلی
 نکلیم و چون در حق حضرت لقمه اوله و نکلیم نصیحه اسی و غل اگر نکلیم فضله
 ایبه سکوت و هبند و دیوید و در و حضرت صدیق رضایه و نه
 اولیم ذکر الله و ما عدا اوله محله اخر س اولیم و دیوید و دیوید
 جنت پیم اوله آیت کریمه و الذین هم عن القوم معصومین و دیوید و دیوید
 اینمذ افلاح اولیم مؤمنان اوله است اوله را تا لغزک مضرتی
 وجود را تعاب اید و ذهنی غبی اید و دیوید و دیوید و دیوید
 صفونک از باب اید و فقه قوت اید و لغزک سده حاتم نکلیم
 و بلکه الفاظ کفره با در اوله و اقیانی تضیع اید و ایانه لازم اوله حفظ ایانه
 و شبیه مانع اوله و اکی اصل جمیع مضرت و دیوید و دیوید و دیوید
 و سید اوله و الصلوات الله تعالی و حفظ الله **باب** ما جاء عنه فی مسح اکتفین
 یعنی بویاب حضرت ابی ایوب الالف رید و خفین او زینت مسح حقه و زینت
 اوله حدیث بیانده و دیوید و دیوید مصنف مرحوم بر حدیث شریف نقل بید و دیوید

نوعی است

الحکیم
 عن ابی ایوب الالف رضی الله عنه انه کان یامر بالمسح علی اکتفین
 و کان هو یغسل قدمیه و قبل له کیف تأمر بالمسح و انت نفس نقال
 بنس ما در ان زمانه لکم و ما نکلیم علی قدر آیت رسول الله صلی الله علیه

و سلم یفعله و یأمر به و لکن حب الی الوجود رواه عبد الرزاق فی مصنفه
 و ابن ابی شیبة و ابویعلی عن مصنف مرحوم بر حدیث شریف جامع الکبیر و ن
 نقل ایند و کذا کن رید بالکون کاف اید و مر و انت استند **باب** غلبه
 ایوب ظرف مستقر مقدم خبر در انه بهر نکلیم فتح سید جمله سر تاویل مفروضه
 مؤخر مبنی در انه کلمه سنده ضمیر منصوب و کان کلمه سنده و یامر کلمه سنده و این
 کان کلمه سنده و ضمیر مستتر تا کید ایچوم ایراد اوله و هو کلمه سر و یغسل
 تحتله اوله مستتر و قد میبه کلمه سنده که ضمیر مجرور و جمله ابی ایوب
 الالف رید به راجعه کذا نکلیم و قبل له ده که ضمیر مجرور و فقال کلمه سنده
 مستزده اکی راجعه و انت نفس جمله به جمله حالیه و بنس افکار
 زم و رفا علی تحتله مستتر بود و رفا کلمه سر شئی معکس نکره و محله
 منصوب بنس کلمه سیک مستتر ضمیر بهی نفسیه در ران رید و فعل
 و درین دیوید و سیدیه قبلک او زینت سنده و رفا علی تحتله مستتر
 مایه راجعه جمله مانک صغیره و زمانه قبلک فتح سید ذل و ضعیف
 و مکره بود و مستقر ران فعلک نسبت به نمیزد و ما نکلیم
 فتح سر و بهر نکلیم سکونید کنه معنایه در زمانه او زینت معطوفه و قد را
 جمله سر استینافیه و رسول الله آیت کلمه سیک مفعولیه و یفعله فعلک
 فاعلی رسول الله کلمه سنده راجعه ضمیر منصوب غلبه راجعه و یا خود مسحه
 راجعه جمله سر آیت نکلیم مفعولی اوله رسول الله حالیه و یامر جمله سر
 اکی معطوفه و به کلمه سنده که ضمیر مجرور مسحه راجعه و لکن استند و کن بکون

کانه یغسله و یا هر یک منته بر و هم نوله اینده که چونکه رسول اکرم صلی الله علیه
 و سلم حضرت زینب را غسل ایدوب و مسح ایدوب و بعد از آن بر وی فعل رسول بر
 قول رسول اولش را و لایکسی ایدوبه عمل ممکن او بلیجی قنغیده
 عمل اجبار اولش را و اول و همی دفع محمده بجا غسل اینک اجبار و یک
 ایدوب رخصت و غایت که یغسله اولش را و اینک اول **حاصل** حضرت
 ایوب الانصار رضی الله عنه حضرت زینب را و بعد از آن حقیق او زینب
 مسح ایدوب کند و در هر هر و غنوه غنوه قدیمین غسل اینک عادت
 سنده را رایی مانده بعقبیر کند و پسند ایدوب که سنده را مسح
 ایدوب بیدوب سنده و کر غسل ایدوب عمل بیدوب اگر کرک خنک نه
 کیفیت اشک را از جواب بیدوب و بیدوب نه مذموم اولی شول شیکه فنی بود
 سبیده فانی اینک اوله زینب مسح رخصت اوله یغسله سنده رخصت
 ایدوب عمل جائز اولوب تخفیف ایچون سنده مسح ایدوب ورم بزرگه
 اصحاب رسول و انما غایت ایدوب و عملک مستقبیر ایدوب عمل او زینب لازم
 مسح اینک سنده جائز و بجا اثم اولور تخفیف رسول الله صلی الله علیه و سلم
 حضرت زینب را کرد و مکه اکثر او فائده غسل ایدوب و ناسه مسح ایدوب را بیدوب
 بجا فعل رسول فعل رسول اوله غسل احب و اولی اولش را با خود و یک
 اولور که بن رسول اکرم حقیقه مسح ایدوب و ناسه مسح ایدوب را بیدوب
 لکن انده تعلیم امت ایچون رخصت ایدوب عمل جائز و اما بجا غسل مستغنی
 اولش بنا غسل اینک احب اولش و یک اوله شکم یغسله یک ضمیمه

تصفیه

منصوبی مسج ارجاع اینده و مکره کوله بومعنی مراد اولور بواشری عبد از ق
 تصفیه و هر این شیب و ابو یعلی ابوالیوب الانصار را به متصل سنده
 ایدوب روایت اینده **تفصیل** حضرت ایوب ابوالیوب الانصار رضی الله عنه
 حضرت زینب بخش ماران و مانده لکم و مانده علی بیدوب و فند زینب را و شریف
 بواول که چونکه مسح جائز اما غسل افضل اولوب اجری زیاده اوله یغسله
 سائل اوله که مسح خفینی امر صی بیدوب و اول افضل اعتقاد ایدوب بیدوب
 حضرت ایوب یک مسح ایدوب بیدوب و در هر مراد در رخصت اوله یغسله
 بیام اوله سنی فهم اینک و کند و در هر کجا صحابه و مغربین اولوب کند و در هر
 ایدوب عمل واجب مشایخ اوله یغسله و یک اولور که سنده رخت حاله یک
 نه مذموم اوله یک همای شبیه شع رخصت و بر و بیکه عدم اینک
 ناسه اینک ایدوب عمد مداوم اولوب افضل و احسن رخت ایدوب و افضل
 ایدوب عمل ایدوب نه اعتراف کونه سنده ایدوب سنده ر مسح خفین ایدوب
 ایدوب حاصل اوله که سنده جائز اولوب بها اجر کرک تفصیلی ضرری
 اولور و بزره افضل رخت اینده و مکرر اثم و کناه اولور ایدی بودند مستقیم
 اوله یک مضمی اوله که سنده رخصت و جواز ایدوب امر ایدوب و حاله رینه
 مناسب فتور و بیدوب کند و سی افضل ایدوب عمل ایبه جائز و شکم بوم
 شکوه ناسه افطار ایدوب امر ایدوب کند و سر صائم اولی کی و دفعی معام
 اوله که خفین او زینب مسح سنت رسول ایدوب بیدوب قول شریفه
 مسح ایدوب بیدوب و کند و در هر راست عقیده مسح اینده و مکرری

خاندان المسیح علی الخلفین

وینصرف کلمه سرما قبله اوله بنصرف کلمه معطوفه و وصله نغول
 حمدی کذلک حاله در مقام مفتح و زنده اسم الله ذرة و بود که
 بیاض با خود فری قریحه به در را اصغر نیده ضرب اوله و بعضی
 و بود بر شجره بکشت بود بکر مردست جز در بر جز در و دید و بعضی
 بکر بری جز در بر جز در و دید و بعضی بر اصغر مخلوق قدر حق سبحانه
 و تعالی بن غیری کشته بکشت معطوفی و کلمه و دید بر عقل گفته منع معنی
 در کتبیبی مملکه و منع ایند و کشته عقل و دید بر اصطلاحه نفس
 ناطقه و دید مکرر در که ان فی انادید تعبیر ایدر **عاص** معنی امام طبرانی
 معجم کبیر زده و این عسا که ابی البوب الانصار در روضه عنده به متصل سند
 ایدر روایت ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بید و بود که بعضی
 ابی رجل مسجد صلاه ایچونه نوجه ایدر اول رجل در بر ادا صلاه
 ایدر مسجد در خروج ایدر حال بود که انگشت صلاته افروک صلاته
 افضل اوله بنحو حال رجوع ایدر اگر عقل یوننده اخروم افضل اوله
 رجل اخروم رجوع ایدر حال بود که صلاته ذبه متفاله معادل اوله **تفصیل**
 بود حدیث شریفه مراد بود که مؤمنان اعمال صاکه بر برینه ابرده
 متفادنه و بود تفاوت مؤمن عامل اولانگشت عقلانک تفاوتی ایدر
 بر اعظم مراد اوله فی بیت حسنه سر مراد اوله رعمده بنه منوطه
 حنی ابی مؤمن مسجد ادا صلاه ایچون کیدر ابی کبیده صلاته
 ادا ایدر بر برینک عقلی زباده اوله یغندم بنیشتی خالص ایدر انجمن

مکمل
 در تفاوت را جود

نواب ایدر به بلکه رضا را بر ایچونه ادا صلات ایدر راجع عظیمه نائل اوله
 عبت اوله را مار جل اخراجی دنیا ایچونه با خود هیچ نیت انیم فرضی ادا
 ایدر لکن نوابه نائل اوله زنگنه اصحاب العلوم ده بود بیده نقل اوله اعیان
 بونه ثابید ایدر رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بیدر که بوم قیامده
 ناسک ربه به تقریب عقل ر قدر در حنی فاجر جهنم داخل اوله قدرده و
 و قالوا لو کن نسمع او نغفل ما کن فی اصحاب التبعیر و بر این فاجر
 جهنم داخل اوله قدرده نخبه ایدر ب اگر بر پیغمبر بر بکشت کل بکشت استماع
 ایدر ب قبول ایدر اوله ایدر با خود عقلم ز صراف ایدر ب نوع ایدر
 البته نر مخلوقاته بر من ز اولمش بوا میانه بر وجه دارد بعض
 تکلیفات ایدر مکلفه و بود عهد به خلق ایدر بر قدیم عالم و فاعل حقیق
 و داننده و صفات شریک و نظیر در خیره بر داننده و بود تکلیفات ادا
 ایدر خیر ایدر جزا و اطاعت انیموب ادا نده تقصیرات ایدر نه عقاب
 ایدر بکدر و دخیل جزا بود دنیا و دشت بر محل اوله لازمه عهد اولین
 اخرین انده جمع اولوب حنی سنوال و جواب بامت فته اوله و بود
 دار فانیه را ایدر بود مقدمات عقل ایدر کشی صلاتی و سائر
 عبادتی دنیا رفانی به صرف انیموب او جمع اوله حق کونده بکشت بود ب
 راحت ایدر اوله جنت ایچونه ایدر بود که نازنده فاجور اوله و جهنم
 نجات بود و جهنم داخل اولوب حور و غلمان و لذات طعمه به نائل اوله
 اما تقرب الی الله اوله مر بود یعنی ایدر کسند یا لک دنیا به صرف ایدر دن

اعقل اولور لکن بوندہ اعقلی و فی ثلث مقر بر در کہ انجی عبادتی حق سبحانی
و تعالی بہ محبت و انکس جی لزمیت ہرہ شوقیدہ مستحق اولوب جہنم
نجات و جنتہ نیل نیتہ اولوب و بلکہ بوندہ عقندہ بد اولز بوندت ابدہ
خازنیکہ جلدہ و اعقل و اجری جلدہ و اجز ال اولوب و ال بقون
السابقون اولکث المقربون سہ تہ مظهر و بولی ثقتہ و اصل اولور
اولکی نیترا بدین ذات بود انکس جنبندہ ابتداء و عقل جہتیدہ انفس اولور
حق اکثر اهل جنتہ البندہ بولی اشارتہ و دیدہ و اعقل ناسک صلائے جہدہ
و نہ کیفیتہ اولد یوز یوز فارودہ تفصیر اولشد و تکرارہ باعث ملائکہ
بومقائدہ باب ما جاء عنه فی ان اسبغ الوضوء و کثرۃ الخطا الی المسجده
و انتظار الصلوة بعد الصلوة ہوا الرباط فی المسجد یعنی بویاب حضرت
ایہ ایوب ال نصاریہ بن کامل اہست و خطوہ سنک کثیر بنی مسجدہ
صوت و بر صلات بکونہ یہ ادا بندہ و کردہ صلات آخرہ منتظر اولمق مسجد
رباط دیدہ و کدر انجی بواج فصلندہ عبارت اولسر بیا بندہ اولو افتادہ
بابیہ بویابہ مصنف انجی بر حدیث نقل اتبندہ

الحمد بسبح

عن ایہ ایوب ال نصاریہ رضی اللہ عنہ فخر و وقف علیہ رسول اللہ
صلی اللہ علیہ وسلم فقال ہل لکم الی ما یجو اللہ بہ الذنوب و یعظم بہ
الجرم نعم یا رسول اللہ قال اسبغ الوضوء علی المکالمہ و کثرۃ الخطا
الی اللہ جہ و انتظار الصلوة بعد الصلوة قال و ہو قول اللہ تعالی

و انظر انظر الصلوة

یا ایہا الذین امنوا اصبروا و صبروا و اورا بطوا فذلکم الرباط فی المسجہ و امان
مردودہ عنہ مصنف مرحوم بوجہ حدیث شریفی و المنشور اسمی کن بدن نقل
ابند و کجی بر کنارینہ دال ابدہ و را ابدہ رمز اشارت اتبندہ **ال باب** وقف
کلمہ سر علی ابدہ صلا لہ ذہ طلع معانہ کلمہ و وقف علیہ و بکت طلع علیہ
و بکت اولور فقال کلمہ و وقف او زینہ معطوفہ ہل استفہامیہ در لکم
کلمہ سر لکرف مستغفر مقدم خبر در الی کلمہ سی محمد جنت میں کلمہ سر متعلقہ
میں کلمہ سی مؤخر مبتد اور ہل حصل لکم میں و کلمہ ریا خود ظہر مستغفر
فا علیہ و ما موصولہ و ریحو کلمہ سر جو دندہ لفظہ اجلالہ فا علیہ رہ کلمہ بندہ
باسبغہ و رضیمہ و موصولہ فائدہ در الذنوب بچو کلمہ سنک مفعولید
و یعظم اعظم یعظمہ یعنی افکار بابتہ نہ اعظام دیو بوی کلنک معانہ
بجو او زینہ معطوفہ ران جر لفظ منصوب بعظم کلمہ سنک مفعولید
اجر و بول عمل مقابہ سنہ ان ان اجر نہ در روحی اعظم یعظم و رہ بایک
فتحی و لک سنک ضمیمہ اوقیوب ال جر کلمہ سنک لفظ مرفوع فی عمل او حق
و فی جائزہ در نعم کلمہ نہ میں جلد سی مقابہ فائدہ اسبغ اسبغ بعدہ
انجام و اکمل مقابہ در اسبغ الوضوء و انتظار و سن و ادا بندہ مراعات
ابندہ رک کامل اہست المخذور علی المکالمہ مکروہت جمعیدہ بومقائدہ
مکروہتہ مراد لجمع اندہ تقریر بدین سببہ ریحونہ سہ فائدہ و کلمہ ر
علی المکالمہ اسبغ کلمہ سنہ متعلقہ و خطا فانک ضمیمہ و قصر ابدہ خطوہ
جمعیدہ جمع کثرتہ و خطوہ دیو ایکی قد مکث مابینہ و بر الی المسجہ

کلمه سر خطا کلمه سنده حاله منتهی الی المرح و کلمه انتظار کلمه سر کونیه
و بکلمت معانه در بعد الصلوة انتظار کلمه سنده منعقد و قال کلمه سنده
فاصلی رسول الله صلی الله علیه و آله را جعفر بود کلمه سر انتظار کلمه سنده
را جعفر و مبنی و قول الله خبر بر بود معنی قول الله تقدیر و در باب
الدین الی آخره قولان بدل و کلمه کلمه سنده که اسم اشارت آیت کریمه
اولی را بطوا کلمه سنده را جعفر الرباط را کلمت که سنده بعلیق معنی سنده
فیه المشا جدر براط کلمه سنده منعقد را جعفر و ظرف مستقر حاله **حاصل معنی**
این مرد و به حضرت ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه به متصل سنده
ایدر روایت ایدر که ابی ایوب الانصاری بود و دیگر که فخری کائنات عبده
افضل النبیات بزاره طلوع بود و دیگر که اراضی بهم سنده
ایکون حق سبحانه و تعالی کن بکزی محو و اجر کزی عظیم انجمن سینه
میل و طلب و امید بزر جواب و بزر کلمه نعم و در باب رسول الله فخر
کائنات بود و دیگر که اول کن هر محو ایوب و اجر عظیم انجمن سینه
اولی شنی نفس امام سی و طبعی نفرت ایدر ایکن صود و قد و ده
صودق صوابه سن ادا به مراحت ایدر کت ایست المقد و مسجده
جوق جوق خطو کت صرف اینک و در نماز اینه و کلمه صکر بشف
نماز منتظر اول مقد فخر کائنات عبده را که النبیات حضرت در بود خصاله
بنا اینه و کلمه نفس که بآیت کریمه و در ابطوا امر نه اولی را بکدن
مراد کت کند و بیه مسجده بعلیق اولی یعنی بیه ایکون آیت کریمه

تلاوت بود و ب یعنی انتظار صلوات آیت کریمه مذکور اولی را بطور
و بود بود و در **تفصیل** بود بیت نه بیده معلوم اولی که فخر و سینه اولی فخر
عبادت نفسک فخر بیده صبر ایوب عبا و کلمت متغلب سینه علمه سی
انکدر هر تقدیر شرح و جفت و بر و سینه و مثل اسی صوابه و وقت شتار
ایدر بیت الملق جائز و اول ایدر سنده اولی فخر ایدر اولی لکن نفه انتحاب
ایدر کت صودق صوابه ایدر است افضل و ایکن کت ایکن کت بیت انکدر ملائکه
عظام بر بر ایدر اختصام ایدر یعنی بن کت بیت ایدر و یکن بیده شرف
فقد ایدر کت لکن نفس تنفر ایدر کت قصد و صلات و سینه ایدر
فخر بیکت کلمه و مسجده سینه اولی خطوه لکن و فی اجر بیکت
کلمه و صلات مکنه بیکت برکت ادا اینه کلمه کت نماز حاضر اولی
منتظر اولی ایدر کلمه و بیه مسجده حسی و ربط انیمش اولی و آیت کریمه
و در ابطوا امر نه مراد اول انتظار اولی لکن نفه ایدر بیده فخر ایدر
نفس اولی اولی و بود بیکت آخر نه بآیت کریمه کت ایدر ایدر ایدر
ارباط و بود بالکدر و ابطوا امر نه آیت اولی احتمال بعبر خصال سنده
ایکنه یا لکن انتظار و صلات آیت کریمه ثابت اولی اولی و اول خصله
انجام و اغتات اولی اولی شکم بفا و نفه نه انتظار و صلات ایدر
نفس انیمش و یا خود آیت کریمه اولی اوج امر اوج خصله اشارت
اولی ایدر و دیکت یعنی اعلی کت متغلب سینه اولی و غیر بیکت ایکنه فخر
ایدر نفس نفه بیکر ایکن ایدر است الموق صبر ایدر بیکر و صابر و دیکت

غیر که اعانه سید اولاد مسجد کتبی فکرة انساب ایدرک شد بمقدور و چون
 کجی کرده مست و یا یونع اسکیده رک و هر افند و رفقه محتاج اولوب رفقا
 پیدا ایتک ایدر بعید مسجد ره که جی غیر کثیره اولوب و قدیمی اولاد معبد
 قدیمه کتک ایدر بوضعت اعانه محتاج اولد بعندم صابر و ایدر اولد
 و را بطوا دیکت مسجد بر صلاتی ادا ایدر و کرده صدق کوندره صلات
 اخریه منتظر اولق ایدر فکری حبس در بط ایدم بود و غرا عانه محتاج
 اولد بعندم مفاصله بایند را بطوا دیو امر اولد بر اوج عد و امر ایدر
 و استیجاب ایدر اولدی شول قریه ایدر که بونری ایتک و ادا اولد ایدر
 اولوب و ترک ایتک و عید یعنی عفا به استخفا فی بیم اولد بعندم و بر ایتک
 نقب جکیوب و مسجد و ایدر و صلات منتظر اولق ایدر و ایدر و ایدر
 و ادا صلات اولد و فرض برین بولور و اوزرندم ساقط اولور عفا بدین
 حق صر اولوب **باب** ما جاء عنه فی تزییه المسجد من القبا و القمل و کتبه یعنی
 بویب مسجد در وقت نظر هر و موزیاتدن حفظه و کند و بدنده بولان
 موزیات مسجد القبا ایتک و طشره عفا من مستحب اولد هر عفا
 ایدر اولوب ال انصار ایدر روایت اولد اعادیت بیاننده در بوز کیده
 قتل کله سر اگر فاکت فمیده و بیگت نشه بید ایدر فکله کتک جمعید و اول
 فاکت فمیده و بیگت سکونید ایدر اسم جنبه و وحدت ایدر فاکت
 مزمزه کجیت و کله و بر ایدر بایده مصنف بر حدیث شریف ذکر ایتک
الحکمیه

مسجد
 فقه
 من

عن ابي الیوب الانصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم وجد
 رجلاً فی ثوبه قمیحة فاحذم لیطرحها فی المسجد فقال رسول الله صلی الله علیه
 وسلم ردع فی ثوبک حتی تخرج من المسجد رواه الامام احمد فی مسنده
 فکله بوجده بیست شریف مصنف مروج جامع الکبیر و نقل ایتد و یکجوت
 کن رینه بالکلاف ایدر رمز و ایت ایتک **باب** عن ابي
 الیوب الانصار رضی الله عنه خبره ان رسول الله صلی الله علیه وسلم فمیده ایدر
 و خبری ایدر تاویل مفرده مؤخر میند ایدر و حدیث ماضیه رفا علی فکله میند
 رسول الله صلی الله علیه وسلم راجع بر جلد سران کله کتک خبریه راجع
 کلام و حدان و قوله که امر وی عنه و مکرر رجل کله سر و حد کله کتک مفعولیه
 فی ثوبه مقدم خبر فکله فاکت فمیده و بیگت سکونید کله و مکرر و ایدر
 شخصیه ایدر بر کله و مکرر لفظ مرفوع مؤخر میند ایدر و حدیث رجل کله کتک
 صفیه رفا فکله و فافصلیه در اخذ کتک فاعلی رجل کله کتک راجع
 ضمیر مؤنث فکله به راجع بر لفظ جلهاده لام اخذیه متعلقه مفعولیه در
 فی المسجد بطرحها به متعلقه رفا قال کله سر فاعلی ایدر جله و حد و زبیه مفعولیه
 و ایدر ایتک ضمیر و ایتک نشه بیدی و فمیده ایدر و حدیث غم امر حاضر در
 ایدر و مکرر ضمیر مضروب فکله به راجع در فی ثوبک و ایدر به متعلقه رفا
 عایت ایدر و ایدر به متعلقه **حاصل معنی** امام احمد مسنده ایدر اولوب
 الانصار رضی الله عنه به مضمون سنه ایدر روایت ایدر که تحقیق رسول الله
 صلی الله علیه وسلم مسجد ده بر رجل بولد بد که ثوبه فکله و ایدر اول رجل

توبه اوله قلمه یه مسجد طریح والقام اداينه دکه علیه السلام بوردو
اول قلمه یه کسه توبه دایله مسجد دایه خروج ایدنجه قدر توبه البقیه طشره
بقدره دفع ایدله دیو بوردو **تفصیل** بوردت شرعیته منظم اوله صحت
تعظیم و ادا سر دفع امر مذکور ابشر و نظایر اینک دفعی امر مذکور
و مسجد تعظیمه ندرکه حبیب و محبت صیانت اینک بربا بورد
ایدوب تبیس ایدر رو کذکت بیع و شرا اینک و قیام حکم و صدور
عادت قرآن و اقامت و خطبه و غیره دفع اینک و بکسر ایدله
اینک امر مذکور و مسجد و غیره بخت ایدنجه بخت ایدر
قاهر و تفحص ایدله ایدر و بخت بول میسن دیو و اینک جا
و مسجد براق القای اینک و دیوارینه بخت و بخت ایدر
سورک دفعی مذکور و صدور فایده و صاف ایدر مسجد و ارمون
دفعی مذکور و مسجدی طور و اورد و اینک یو و اسنه نظایر امر مسجد
و مسجد کبر اینک و اینک غنیمت بید و سکونت و دفع ایدله
ایله عدد و هر و له ایله یعنی مسجد ایدله یور و میه مسجد و خروج ایدر
ایضا بخت شبیک اینک و ضحک و لغو ایدله فایده و اولیه و غیره
باب مسجد اخراج ایدله و تعلیمه ادا ایدله دفع ایدله و بخت
خوف و شبت ایدر رک و حمد و صلوات ایدر رک و بخت
و غایت رجا ایدر رک خروج ایدله و صلوات و صلکه مسجد و افتراق
ایتمید بجه و تفصیل خروج اینک بیع ایدله و مسجد و دخول ایدر

۱۰۰

انفاد

اعتقاد نیست اید که حتی تکلم جائز اوله والآن حکم است خدمت اید جرائد
و مسجد و دنیا کل منی تکلمی مثل مصر اولند عقده سوا خاتمه و در قد قبول
وید بر فغانه تعالی و دخول اید را بکن اللهم افتح لی ابواب رحمتک
و عاصن و قیوب و صلوات و سلام الیه و خروج اید را بکن اللهم انی
استغثک من فضلت و ید و صلوات بکون اولیه رقی مسجد دخول
اقض اید را به اید ستر دخول الیه و دخول اید و که ابکی رکت
نجمه المسجد قیده و اگر ممکن اولی را به درت که سبب آن است و الحمد لله
ولا اله الا الله والحمد لله و لا قوة الا بالله العلی العظیم و فیہ
و یوافک ما فی مروجک تکلمه سنه منقوله **باب** ما جاء عنه فی الصلوة
و کونها حث و المحی فطنة علیها فی اوقات بال اذان و الفاتحة و الخشوع
و الخضوع و ما مع ذالک یعنی بویاب اید ایوب الالفار به و صلوات
و صلوات بسم اوله و صلوات اذان و افتات اید و فتنه محی فطنة
اید و فتنه و صلوات اوله فتنه خشوع و اعطاء جوارح اید خضوع
ایتمت فتنه سر و کزونی و بصلوات منغلقة اوله اعادیت بنده
در بویابده مصنف مردم بشر عد و حدیث شریف ذکر و بیخ نموده

اکبر

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ادا احقوق وحفظ الامانت ديني ودين النبيين مر قبله وقد اعطيتم عالم يعط احدكم من العلم ان الله جعل قربانكم الاستغفار

فما اصبحت وكنت
جئت والى قلعة

و جعل صدائکم الخ لا دان والافانه ولم یصلها انة قبلکم فی قضا
علی صدائکم وان عبد علی الفریضة ثم استغفر الله عشر مرات لم یغم
من مقامه حتی تغفر له ذنوبه ولو كانت مثل رمل علی و جبال نهامة
رواه الخطیب فی تاریخ عن ابن عباس وقال منکر حدیث انظر و به ابو عمر
والقاسم بن عمر بن عبد الله بن مالک عن ابی ایوب الی انصار ررض
الحدیث بوجوب شریعت مصنف مرحوم جامع البیروتی نقله بحدیث
کن ربنا بالکذا کاف ایله رمز و اثبات انتم خطیب تاریخ
بوجوب شریعت عن ابی ایوب الی انصار ررض عن ابی ایوب الی انصار
ابن عباس هم و ابی ایوب الی انصار ررض عن ابی ایوب الی انصار
یعنی هم راوی سنک قلند وضعفی جهنم هم وجود رزیرا ابی ایوب الی انصار
روایت ابو عمر نقل و ابی ایوب الی انصار بوجوب حدیث سنک وضعفی
و کلید رملک ابو ایوب الی انصار ررض روایت سنک وضعفی ان شاء الله
ادار الحقوق مبتدا و حفظ الی انصار الی انصار معطوفه روایت سنک خبر
وین و بولوغه جزای معنیه در اما بومعاده وین و مراد حق تعالی
حاجبیه پیغمبر علیه السلام کند و یکی احکامه و تصدیق اولیاد بحدیث
ایمان و در تسلیم اولیاد بحدیث اسلام در رزیرا ابی ایوب الی انصار
مستقیم اولیاد بحدیث شریعت در رزیرا ابی ایوب الی انصار
با خود کتبه و املا به کلمه و کند ملت در رزیرا ابی ایوب الی انصار
وین در رزیرا ابی ایوب الی انصار معطوفه من قبل طرف مستقر صفیه

و قد اعطیتهم فعل مجهول و مفعول اولی صیغه فی طبعه ثابت فاعمل اولیاد
ما موصول به مفعول ثانیه و فیهما فانک تصید حق تعالی به النکله
نویس اولیاد عمل و ان عبد کلمه سنه ان شریعه در عبد فعل مجز و کت
فاعلیه ررض الی انصار بحدیث روایت ابی ایوب الی انصار ررض در عیال و بول
قولودیه ویرانها نه ناکت کسره سید بریده نکت اسمیه ررض
ابو ایوب الی انصار ررضی حدیث رسول اکرم صلی الله علیه و سلم خبر بول
روایت بول و رزیرا ابی ایوب الی انصار ررض حفظ ابی ایوب الی انصار
مقدم کلمه پیغمبر رکت ویر و شریعت تحقیق ای انتم سزیرا ابی ایوب الی انصار
اولیاد بول و سنه اولیاد کلمه انتم در بر اصد اعطی اولیاد ررض اعطی اولیاد
بولک استغفار رزیرا ابی ایوب الی انصار ررض وقت نازیرا ان واقامت
ابی ایوب الی انصار ررض واقامت ابی ایوب الی انصار بر امت قبلی
اولیاد اولیاد صلی نکر رزیرا ابی ایوب الی انصار ررض حفظ ابی ایوب الی انصار
فرض نازیرا ابی ایوب الی انصار ررض عقیده او نه کره حق تعالی به مغفرت طلب
ابی ایوب الی انصار ررض مغفرت اولیاد بول و قائم اولیاد هر نظر کن بول و بول
قولودیه رکت قولودیه کثیر و عظیم بول و بول بول و عظیم الی انصار
بوجوب شریعت معلوم اولیاد بول و حقوق او و اما نانی حفظ ابی ایوب الی انصار
فرض و رزیرا ابی ایوب الی انصار ررض بول و بول بول و بول بول و بول
اولیاد رزیرا ابی ایوب الی انصار ررض بول و بول بول و بول بول و بول
اعمال ابی ایوب الی انصار ررض بول و بول بول و بول بول و بول

خلاصه اوله یغنه بیدر بوروب و نفس صلا نکت فرضیه و فی مشرتک
 اولکم امورده اولدی زیر اتم سالفه نکت جمله سه مسکت فرضیه لیکن
 بعضی سه النی وقت و بعضه اوج وقت و بعضه زیاده و بعضه نقصه
 فرض اولسه و اما صلا عصر جمله سه فرض اوله یغنه صلا و سطر اولسه
 لیکن انوک صلا نده رکوع یوقدر بواسته خاصه رانک یکدی بنی اسرانیه
 وارکوعا مع الاکعین اید امر اولسه و بدو ایا بزم کبی ادا و اقامت مسجد
 جمع اولوب بدو رکوع و بدو سجود ایچنی بواسته خاصه بوند معلوم اولدیکه
 جماعت سه نایز قیله نیر اتمده اولور و بکلی فرضیه سه نایز قیله نیر
 ایجا اید حکم اولور و اما جماعت قیله رایسه ایجا اید حکم اولور و کذلت اتم
 سالفه برکنه انه رخا نکت اوسته نکت اولور و اوکنه اید و کله
 اعضا قطع اینجه نوبه قبول اولور و کبیر نفسی قیل اینجه قبول اولور
 لیکن بواستک ایچنی استغفار اید و نه امت اید قبول اولور و اید
 اولجه بوحیث شریفه مقصود ایکی حصه زنجیر بر جماعت اید و
 وقتده ادا و بر رتده اشد عقیده استغفار اینک انک ایچو ایچ
 فرضیه و ایهب اولور و حصه و عید اوله یغنه از بر اید و وار و اولدیکه
 تحقیق بن قصد اید و کله بر قوجاق خطب اید امر اید حکم صلا نکت ادا
 اید امر اید یم اما معنی بر کسه به حواله اید یم انه تخلف اید و بحدسه مسجد
 جماعت جفا نکت خانه نکت اول خطب اید امر اید یم دیو بیدر و
 بوحیث صحیحینه ابوهریره دیم و بدو اید یزکی حصه و عید اولور

3

عمل وجوب اقتضایدر دیدیدر سنت و نیز بوجایت شریف جواب
و بر کس بی عترت اید اید نکست نمازینا عاده اید امر اولمحبوب و کند وید
توزیرانم کلبوب انجی جوارنده اولندر سکوت اید آتم اولورلر و بوجایت
شریف ترک اوزرینه امر ایدنر یکدور دیدر واکااصل جاعت حقیقه
درست قول وارور اولکی قول فرض عیندر عذر سنزکے جائز و کند وید
عکم امام احمد و او و وعطا بوقوله و ایهب اولدیور و ایکنجی قول فرض کفایه
امام شافعی و طحی و روکرفی بولک ایهب اولدیور و او جنجی قول واجبدر
مشایخ بولک ایهب لور و در و بقر قولکے سنت مؤکده در بریم مد پهنزده
اشهر اولک بودریعنه جاعت بر سنت مؤکده و رک واجب و زیبر است
مسجد در قوی صغیر و جماعتی ترکے مباح ایدن عذر انکله تیمم
اینسر جائز اولک امر ایدر و الدرو ایا قدر من خوف مطلق اولمق
وسلطانه خوف اینک و یا خود عینمتن خوف اینک اگر یعنی
اواید قدرتی یوق ایه و شیخ فائز یا خود عاجز اولمقد مشبه قدرتی
اولمق و یا خود ای و مفقد و مطر و کثرت طین و بر و شید و ظلمت
شید و افی عذر در و طوم حاضر اولوب طعمه شوق اولمق و سفر
مراد اینک و رنج شید اولمق بو عذر در و یا ناسر جماعت حاضر اولم
باس یوقدر بو مذکورات شرح میند و یا منقولدر اما شرح ایضا
بر کس فقه اید مالوف اولوب نکار فقه اید مشغول اولمید جاعت ایضا
ترک اقتضایه فقه اید الفت افضلدر ویشر لکن بو مسند ناس

فقرده کند و به محتاج اولیٰ حضرت خذره در و خراک مسجوت امامی سوا اعتقاد
 اید یا خود اکتاد اید منتهی اولیٰ و یا خود اکتاد به حضرت اولیٰ که اکت
 سید شریک کرده اولیٰ حضرت خذره مختلف اینک جائز در و اگر امام فاسق
 و فاجر اولیٰ حضرت خذره جائز در و حضرت توانه نائل اولیٰ لکن صلی خلفه
 قلمی افضل اولیٰ **باب** عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه
 قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم انما قلت في صلواتك فصل
 صلواته مودع ولا تكلم بكلم من تغتدر منه واجمع الی باس مما فی ابدا انما
 رواه الامام احمد فی مسنده و ابن ماجه عنه مصنف مرحوم بوحیدت شریف
 جامع الصغير و نقل ابنه و كذا فی الكناز و بالکرم صا اید و امر و اسارت
 انبیا **باب** بوحیدتک اءابنک اکثر بسی اسرهدر صلوة
 مودع صل کلمه نکت مفعول مطلق نوع سید و لا تکلم کلمه سر نهی
 حاضر در اصلی تشکله زنا نکت بر حذف اولیٰ در تغتدر کلمه سر بود و نهی
 می طرب صیغه سید و در جمله سر بکلام کلمه نکت صفتی در نه صبری کلام
 راجع در و اباس بود و ابته همزه نکت کسره سید واقع اولیٰ
حاصل معنی امام احمد مسنده و ابن ماجه ابو ايوب الانصاري روى ان
 ابدا انما رسول اکرم صلى الله عليه وسلم حضر نوبه بر رجل کلوب یا رسول
 بکاشول وصیت اید وصیت بیدر که لفظی قلیل اولیٰ و تبا و امر نکت
 منافعه جمع التوبه رسول اکرم بود و بیدر که ناله قائم اولیٰ بقرده و در انبیا
 نماز اید او اید و صکره کند و جمع اعتدال محتاج اولیٰ جفت کلامی حکم نه

ص
 بوحیدتک اءابنک اکثر بسی اسرهدر صلوة
 مودع و ان لا تکلم بكلم من تغتدر منه
 انما

و لا تکلم

و ناکت برنده اولیٰ انبیا و کلمه نه باسی جمع اید **تفصیل** بوحیدت شریف
 اوج حضرت ترغیب اولیٰ بری بود که نماز قلم جن اولیٰ قده و بنا و بود
 صکره نماز قلم جن و حکیم و بوب و نیایی و دواع اید جکی نماز کبی اهتمام اید
 ز بر امؤمن عباد الله اید و کلمه تقیه الله بوزن صکره اید جکی عباد الله
 اهتمام اید رم و بواصل اید و معزور او کور لکن فرضی اولیٰ امؤمن بوزن
 صکره نماز قلم معزور و کلمه و بوحیدت صادق طر قده بجز و بر اولیٰ نماز
 ناصل خشوع و خضوع و خلوص قلب حسن ادا و توجه تمام اید قدره
 هر نمازینی اید تقدیر اید و کلمه و هر نمازده اولیٰ خشوع کلمه کیفیه با
 ذکر اولیٰ در نماز حاجت بود در حضرت خذره که فی هر کلمه صکره
 خالق و یا خود مخلوق طرفه اولیٰ کلامک انم و صکره سنده انما را اقتضا
 اید اولیٰ کلمه تلک انما بوحیدتک نکت جن مودع داخل اولیٰ هر قده
 سوق حدیث ناس بنیج اولیٰ کلام الیه ج خالق اید مخلوق بنیج
 اولیٰ کلمه رده بود داخل اولیٰ در متلفظ کلمه تلک که اعی نکت خط اید
 سب اولیٰ حق تعالی به نضر و بنا محتاج اولیٰ و کذا نکت با اولیٰ
 شینه بیان اینک و صکره دوم اولیٰ جمع محقق اینک اید کلاف و برکات
 و رجعت محی قوم بوب طلاق غده اید تطبیق اینک و برکته نکت زنا
 اثباته قادر و کل اینک و ناکت و ادا اید مینه جکی شیئی دین ابو ب
 انما ام اینک و برکته نکت دینه و بوضه متعلق نشان و بره جکت
 کلام سیده نکت و بر مجله اولیٰ صحبتی اولیٰ محس اصحابک رضا

یوق ایکن مجلس آخره کنو رکعت و آخره کیده و جکته یقین اینانده منقشه
 سبب اوله این غموس اینک بوندک جلد سبک افات لاندن کبی
 خالق مکنده ندامت و اعتداله و کبی حقوق مکنده رکعت و بنا و رکعت آخره
 ندامت سبب اولور و او جبر فضلتک ناسک بونده اوله مال و اسباب
 و بیوت و سبب ندامت و بنا و ناسک اولور و سبب اوله اولان
 شئی قلبیه قاعده اینک بوندک و فی کشینک و بین و دنیا و دفع
 اوله فضالت ندر زیر ابوکس منکر بکنده و بعد وفاته میرات احتیالی
 اوله اول کس و انعام و ثلک و فائز منکر بکنده و بعد وفاته میرات احتیالی
 سبب اولور و میرات توجه ابد جک و یوکند و الله که شاییده و شایع
 اینک سبب اولور و قس علی نذا و بوندک فضلت بر فضلت رکعت اکیان
 و بند اولان احادیث اربعه و از هر عن الدین حدیثک معابد
 و بوندک فضلت علی امت ابدن کشیده بر قاج فضالت مجیده بوندک و بوندک
 قاج فضالت و بند منافع اولور بوندک فضالت که هر دو کل و قاج
 و قضا و قضا و کراخت و تذکر موت و وفار و آخرت نعمتک و ومان
 نصیحت و دنیا و اعراض و دفع شهوت و بولک بکر اخلاق حسن و فعل
 مرصیه حاصل اولور و منافع اوله فضالت که مرص و شهوت
 و عجمه و ذل و جت جاه و حب مال و عداوت و طول اندر و جگر
 ناسک بونده اوله نغمه مرص اینک محض جهل ندر زیر اگر حق تعالی
 اول منعی سکا تقدیر ابتدا به حرکت اینک فائده سر بوقدر و اگر

تقدیر ابتدا به سکونت ضرری بوقدر و محاله حاصله اولور شکم قلین
 یصیب الا تا کتابه ان آتینی بونی ناطقه و حق تعالی سموات و ارضینی
 خلق اینم و الا لی بیک سده مقدم قضا و قدر کت تقدیر ابتدا به شکم بعض
 شعرا و معنای مقید بوشعوی و بیشتر در که جزئی قلم القضا و بیکون
 فینما التمرک و السکون حقه بعض مرید رشید سید ابراهیم الشافعی
 قدس سره به علم کیا به به تعلیم بیک و بولطیب ایند و کدرنده جواب
 بوندک و بیک علم کیا یکی حکم در بری بود که محله قدر نظر کت قطع ابد و
 بود که حق تعالی به سکا تقسیم اولمیه و رزق اعطاسنی طمع ابتدا به
 کیا بولیکی فضلت در و بوندک جواب و بر دی

اکتساب

عن ابراهیم یوب الالفار رضی الله عنه ان رجلا قال یا رسول الله
 عظمی و او جبر فقال یا ذاکنت فی حدیثک فصل حدیث مودع و ایا
 و ما بعد از حدیث جامع البیاس حقه ایدی البیاس رواه ابن عمر
 بود حدیث شریف جامع البیاس و نقل اوله بعد از کنایه مالک و کاف
 ایدر از اوله بود حدیث شریفک حقه و معنی سر بال ده مذکر حدیث
 شریفه اوله فضالت شسته به ترغیب و ترغیب بوندک و واقع اوله بیک
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم بر رجل کلوب یا رسول الله بک و عظم
 و نصیحت ابد و ایضا و احتیاط را اید و بولطیب ایند و کدره فخری کت
 بواج فضلت مد زمت ابد امر بوندک و بوندک لکن لفظ حدیثه بعض نام

۱۹۹
عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
اذا قمتم في صلواتكم فصل صلوات مودع ولا تكلموا بكلام تغتفر منه
واجمع الياس مما في ايدي الناس رواه احمد وابن ماجه والطبراني وابن
يعقوب عنه بوضوئيه وفي جامع الكبير وفيه نقل اولون ابني بوشر
واجمع الياس ربه وجمع الياس واقع اوله

۱۰۰۰

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا تمت في صلاتك فصل صلاة مودع ولا تكلم بكلم ينفذ منه واجمع الياس عما في ايدي الناس رواه ابن ماجه بوحدت شريف
والمستورون نقل اوله يغنون وال ابيه دارم اوله دي پور وابنه
دخ ايكى كده تغير واقع اوله ربرى بعثه كده سر فعل يذ كر فاش
صبغه سبده در وبرى دخی ما مقامه عی واقع اوله ربرى دخی حضرت
ابی ایوب الانصار بدن سبب دار و حدیث نقل اوله ربرى
قال ابو ایوب ج ارجل الی النبی صلی الله علیه وسلم فقال یا رسول
الله علمنی واوجز فقال اذا تمت فذكر اکثرت و یوب اوله دی بعثه

ابو ایوب حضرت نوری بود و پدر که بنی عبدالمطلب بر او جعل کتب یا رسول الله
بجای دین دنیا و غیره بر شش تعلیم ابیه و ایجا زاییده و بدیده فخری ثبات
علیه افضل التحیات اذ اقامت دیو بواجب خصال تعلیم بود و پدر دیو
ابو ایوب حضرت نوری بود و پدری الی آخره و در روایت بود و پدر **باب**
ما جاء من فی ان الصلوات الخمس کفر ما بینها یعنی بواب ابو ایوب الانصار
رضی الله عنه در پیش وقت نماز بیست و نه واقع اولها صغیر و ثلثه تکبیر
و ستر اتمه سر حقه و روایت اولها اعا و بشد بوابیده مصنف ابلی
حدیث شریف روایت اتمه بری جامع الصغیر و بری جامع
الکبیر و ابلی حدیث متدرج در هر هان مخبر و نه زیاده و نقصان
اول و یغنون بشقه حدیث عد اتمه در متن مغایر و کس اسفا و انخار و

۱۰۶

عن ابي ابوب ال نصر رضى الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ان كل صلاة تحبها ما بين يديها من خطيئة رواه الامام احمد في مسنده
والطبراني في الكبير عنه مصنف مرقوم بوجدت شريفى جامع الصغير
نقله البخارى امام احمد ك مسنده وكبيره ك كبيره نقله عصر ابوب
وامام ترمذى بوجدت شريفه امام احمد ك اسناد به عاوتى اوزده اسناد
مسند روى قال كبر سنك فوخته امام ترمذى بمرزوات رت اوله رت
تا بده رمر ابوب ك قال يعنى ترمذى ويمشركه واسناد احمد بوايكى حركه
برى امام احمد وبرى امام طبر ايندر بوايكى سنك يكندن امام احمد ك

اسنادی حسن یعنی اسناد حسنه و در حق معلوم اوله که حدیثین اصطلاحه
 اگر بر حدیث متنی آیت کریمه و حدیث متواتره واجی عامه موافق اوله
 و اسنادی یعنی را و بریده کما عدل و صدق امانت اید موصوف اوله
 اول حدیث حدیث صحیح و در را و اگر را و بر حدیث صدق و امانتی فی الجمله
 کما عدل و صدق امانت او زبانه اوله زایه الحاد حدیث حسن در بعض
 مجمله عام ترندی به حدیث حسن و یوب و بعض مجمله به حدیث
 صحیح و بیک عا و تدر اگر باند حسن در ایله بود حدیثه اوله بفر کبی او
 فی الجمله صدق و امانت کما عدل و بیکه و اگر حدیث حسن صحیح و بر
 ایله بونده شرح حدیث ایکی توجیه اید توجیه اید بر بری بود که حدیث
 ایکی اسناد اید اوله ب برینه نسبت اید صحیح و آخره نسبت اید
 اوله ایکنی توجیه حسن کما عدل مراد حسن لغوی اوله و یا خود صحیح
 کما عدل مراد صحیح لغوی اوله علی القادر حدیث اربعین شرحه حدیث
 مذکور داننده حسن اصطلاحی اید حسنه لکن صحیح کلمه لغوی و بود
 ایکنی وجهی توجیه اید **باب** حدیث شرحه ان کلمه سر ابتدا ایکن
 واقع اوله لغوی بهره نک کسریه در کل صلا کلمه سنده اوله استغفار
 و فی اوله رایه صلا مفروضه به خاص اوله ظاهر اوله بود در خط
 کلمه هر خط یک باب اوله فعل مضارع غایبه در خط و یا اصل لغوی
 رشتی اعلی و استغفار اوله در را خود واقع سنده اوله استغفار
 بیره برانجه در را بمقاده او زبانه کنایت اوله حامل اوله یعنی دینی

ظهورن انزاله در یعنی اسقاط و محو انکث معانیه در لازم و متعدی
 استعمال اوله بود حدیثه متعدیه را بین بدیهه تا کبیضه ما موصوله در
 بین اسم مکان و بمقاده زمانه استغفار اوله شد اوله کنی زمانه
 و کما عدل و بر حدیثه را جعد بین طرف مستوف موصولک صله سید
 موصول مع صله خط فخلک مفعولید من خطیبه کلمه سنده من
 بیانیه در خطیبه طایفه صفت مشبهه در خطیبه خطیبه و کما خطا
 و یو صواب اراده اید ایکن غیر صوابی استمکه در لکن بود مقاده
 مطلق صفا زمره و در سا و احادیده وار و اوله عمومیات فریه سیده
حاصل معنی ایله ایوب ال انصار رضی الله عنه بیوز و بر رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم بیوز و بیک تحقیق هر صلا و یا خود صلا مفروضه
 کند اوله کنی زمانه بولند شبر رحد و اسقاط اید و بود
 بیوز و بر حدیث شریف تفصیل محتاج و کما در باب بود متعلق بود
 تفصیل اوله معنی مقصود معلوم اوله

اگر بس

عن ایله ایوب ال انصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
 علیه وسلم ان کل صلا خط ما بین بدیهه رواه الامام احمد کتبه
 والطبرانی فی الکبیر و سمویه و تمام و القضا المقدس فی المنی له یعنی جامع
 الکبیر و اینده بود حدیث شریف کما عدل مراد امام احمد و طبرانی و غیره
 امام سمویه و امام تمام و قضا المقدس فی المنی له سنده رواه ابی یوسف و غیره

موضع قبر ابوبوب
در دینارین

باب ماجاء عنه من حقی لفته لمن یؤخر الصلوة لوقت الاختیار بواب
ابوایوب الانصاری بنک صلوته فی یوم باخود جمعه یوم وقت مختار
و وقت مستحبین تاخیر ابوبکر حقی لفت ابوبک اتباع ابوبکر و کی
حفظه اولک اثر در بواب ده مصنف بر عهد و اثر نقل ابندی عن محمد
بن کعب القرظی رحمه الله یخبرنا بعیدن محمد بن کعب بن محمد بن کعب بن
ابوبک ابوایوب الانصاری بنک سیرة احمدیه به کلمه اتباع و بد
و بد عهد و تمام اخترا و خلاف سنت اولک امیر ده جمعه تابع
اولد یعنی بواب و یا نه کسه به مداهنه ابوبک صلیت و بعید
نم نم ده اولد یعنی محمد بن کعب نقل ابوبک یور که قال یعنی محمد
بن کعب یور و یک کان ابوایوب الانصاری رضی الله عنه ابوایوب
الانصاری و دانیخا اولد ابوبی بنی لفت حقی لفت ابوبکر ابوبکر مروان مدینه
منوره ده والی اولک مروان بن الحکام صلیت ده اتباع ابوبک اقتدا
ابوبکر ابوبی یا خود صلوته جمعه یوم خلفه ادا ابوبکر ابوبی فقال مروان
یوم فی لفر البکیر و بد یک ما یکملک علی هذا یعنی با ابوبک سنی
ناصل شنی یوم لفته عمل ابوبکر و بد که قال ابوبک انصار مروان
جواب و بروک یور و بد که انی رأیت رسول الله صلی الله علیه و سلم
تخفیفاً بن رسول الله صلی الله علیه و سلمی کور و یک یصلی الصلوات
صلوات غمسه یوم ادا ابوبکر و بد که ابوبکر و بد که ابوبکر و بد که
مستحب نه ادا ابوبکر یا خود جمعه یوم زوال کیر و کده ادا ابوبکر ابوبکر

فان

فان واقعه و افتتاک سن و فی اگر یغیر علیه السلام موافقت ابوبکر
خلفه افند ابوبکر ادا ابوبکر و ان خالفت خالفتک و اگر الحاکم
حقی لفت ابوبکر جماعت اوقات مکروهه ادا ابوبکر ابوبکر یا خود جمعه
تاخیر ابوبکر بنک بزرگ اصحاب رسول سلطانی لفت ابوبکر افند
ابوبکر و رواه الرضایان و ابن عساکر بواثر ارازم روضایان و ابن عساکر
محمد بن کعب بن و انورده ابوایوب انصار بیدار روایت ابوبکر ابوبکر
معلوم اولد که محمد بن کعب القرظی اهل مدینه و در اصحاب کرام
ابن عباس و ابی هریره و انس بن مالک و غیره صحابه کرام رضی
الله عنهم حضرت انورده مقارن اولش تا بعید و هجر نک یوز اول
یور و یا خود اوان سکونته یوم وفات ابوبکر و لکن مروان ابوبکر
ابوایوب انصار بنک بعید نه اولک حیا و نه معهوده به مجسمه
اولد بر معلوم و کلد زبیر امر و انک وفاته تاریخی هم عصر اولوب
و اولمعه محمد زبیر امر و انک حکم بن ابی العاصک او غلبه ابوبکر
ابوبکر سنی و دنیا به کلوب حکم حضرت معاویه و حکم بزرگ و حکم معاویه
بن بزرگ بواج کسه نک سلسله نکبیل اولوب سلسله منقطع
اولد قد حکم مروان بن حکم مدینه ده استقلال بین ابوبکر و لفته
آر و بر قاج ابام دولتی محمد اولوب حکم بزرگ التمس بزرگ نه
وفات ابوبکر او علی عبد الملک نک ابوبکر ابوبکر
قتل ابوبکر مروان بود کلد رالحام مروان حیدر و امویه دولتی

اندن عباسیه به انتقام ایندی لکن مردان بن الحکم حضرت معاویه
 حیاته کنه نه بدیده و الی اولمت در بعض امور چ تغییر علی السلام
 اتباع ایند و کنه اصحاب کرامت بعضی بیه بو ماده ده کوبه کورندی اول
 مواد چ بر سیده ناز وقت مکره به تاخیر اینمیدر بعضی کلمات
 صحت ایدر و بدیدر و بو ماده ده علامت نبوتند که فخر کلمات بن
 حکم ناز تاخیر ایدر امر الحکم جکدر و بو جهز و بدیدر بونک تفصیل کت
 نواری که معلوم در این ریزه لازم اولکه بونکه ناز وقت مستحبه
 تاخیر اینمک امر مکرده ایسم اویدر اولجه اوقات صحت بیکم جمده
 مؤمنه فرزند و وقت مکرده هر وقت مستحبی بیک مستحبه که
 اخترا اولد اما اوقات صلوة صبح نازینک اول وقت
 است که افر دقت طلع شمس اولکی چه جز اولد بوا یکبیک
 راسته بال اتفاق صبح ناز اولد لکن وقت مستحبه
 اختلاف اولد ز امام شافعی اول وقت ده اولد و بدیدر و بدیدر
 اینست لکن خنقه نه هنده حکمت مشکفه اولوب اوقتی ری
 این کشته اوقات دوشد یکی بر رؤیت ایدر جک قد مشکفه
 اولجه وقت مستحبه لکن بوم غمده عجمه اینماک مستحبه که
 فخر کلمات تحقق ایدر صلوات ظهراک اول وقت بال اتفاق اول
 شمس اولی ایلان جز در آخر وقت ابو خنیفه عنده عصر تا بعد از این
 عنده عصر اولد وقت مستحبی ایدم صیغه تاخیر در ایام شمس تقیه

لکن بوم معلوم ده عجمه اندمکدر حرکت اول وقتی اما این عنده هر شک
 نقلی بر مثل اولجه در ابو خنیفه عنده ایکی مثل اولجه در آخر وقت بال اتفاق
 و ب شمس اولکی جز اولد که اندر صلح شمس و ب ایدر وقت مستحبه
 هر وقت عصر تاخیر به تاخیر در الامم معلوم هوارد تاخیر می مستحبه و کلمه که
 شمس تغییر ایدر خوفدن اما شمس تغییر ایدر جک ناز تاخیر مکرده در بو
 تغییر جمده معتبر اولد فرض شمس تغییر ایدر که کور غیر لغز به شمس
 اولد ر به بونک صبا شمس تغییر ایدر صلوات مغربک اول وقت
 بال اتفاق شمس و ب ایدر که تفکر در آخر وقت بال اتفاق شفق شب
 اولجه به که لکن شفقده اختلاف اولد ر به خنیفه عنده شمس و ب
 ایدر که تفکر صلوات مغرب طر فنده اولد عجمه که صلوات ر به
 عنده نفس عجمه رائه اولد عنده و غنی بودیدر وقت مستحبی هر وقت
 تعجید الاسفر کی یا خود طعامه بولمنی کی عجمه اولد ر به تاخیر ده
 ناس بودیدر بوم غمده عجمه اینماک مستحبه لکن بجم طلع ایدر جک
 تاخیر مکرده حتی این عمر بر وقت تاخیر ایدر و کجیدر بر وقت اتفاق بودیدر
 لکن تطویل قرائت سبید تاخیر ده اختلاف واردر زبیر رسول اگر کت
 صلوة مغربه صلوة اعواف قرائتی مکرده و اما صلوات عکات اول
 و قرائتی قوله کوله شفقک غائب اولد بونکه در آخر وقت فخر طلع ایدر جک
 و که کت صلوات و کت وقت ابو خنیفه عنده عکات و قرائتی ایدر
 در لکن عکات به تقدیم ایدر مایمور در اما این عنده و کت و قرائتی دن

فخر اوقات المستحبه
 والاولی المستحبه

حکم یعنی هر کس کند وضو و نماز و کعبه و در آن وقت مستحبی
 ثلث بیدار او بجهت یک جماعت جمع اول و دوم و ایضا تا غیر مستحب رفیم و مطر
 و قنقه عجمه مستحب که جماعت قبل نماز و اول نصف بیدار و عجمه
 تا خبر است که اینند مکرر و هر جماعتی که می موجب اول بیدار و آن بعد
 جائز و وجوب کند بود حضرت عیسی و طین ایدوب جماعتی که ایدوب و
 و نصف بیدار و حکم فاقوب عیسی و ایدوب اگر بود اومت ایدوب
 اتم و کن پکار اول و زیا بر سنت مکرر و نکند که جماعتی که در مصر اولان
 اتم اول و زیا بر سنت مکرر و نکند که جماعتی که در مصر اولان
 افضل و هر نماز قلم مکرر و اوقات باشد و اجنبه نه فرض اول و اول
 نه تطوع اول و اول بر شمس طلوع ایدوب که هیچ بر و فکرت که فائده
 و کثرت و قنقه اول و اول که کثرت صباح نماز و فی جائز اول و طلوع
 شمس و حکم هیچ بر نماز و قنقه داخل اول بیدار و بر زوال و قنقه
 اما امام ای بیدار و جمعه که زوال و قنقه طلوع جائز و در بیدار و
 مشهور و در بر شمس غروب ایدوب که اول و قنقه ده فائده و طلوع
 اول اول و اول که کثرت و قنقه عصری تا غیر اول و عصر عصری اول
 ایدوب که شمس غروب است جائز اول و قضا سر و رم حکم غروب
 شمس و حکم نماز و قنقه داخل اول بیدار و صلوات فجر شمس طلوع ایدوب
 ایکن جائز اول و بیدار و عصر که جائز اول و کثرت و چهار کتب اول و
 مفصل و کثرت بواج و قنقه مقدم جنازه حاضر اول و بیدار و سجده

اینست که اینست
 اینست که اینست
 اینست که اینست

اینست که اینست اول و کثرت و کثرت و اول و کثرت و کثرت
 بود قنقه اول و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 اول و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 مستحب و اینست که اینست و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 اول و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 صلوات فجر و اول و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 نماز و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 انشور و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 و بر و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 نماز و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 حکم عن قصد شروع اینست که کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 مکرر و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 ابواب الساعات یعنی بویاب ابواب الانصار در رضی الله
 عنه و وقت زوال و ابواب سی منفتح اول و بیدار و کثرت و کثرت
 و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت و کثرت
 عدد حدیث شریف نقل است

الحديث ٢٨

عن ابی ایوب الانصاری عن ابي عبد الله قال قال رسول الله صلى

اینست که اینست
 اینست که اینست
 اینست که اینست

تا او قفس جهشتان فرزندت به در در و دنده ده فاخته فتم سوله واجب
اولی جهشتان تا فخریه مشاهد رشار کردن بود صد و شصت و شصت
صغیر فخریه اولی ده تخته فخریه سوره اولی صغیر فخریه اولی صغیر
سبح لازم کور و ایکی او ایسه سنت برین بولی زب از تفصیل ان
شاه قالی شاه فخریه کور و دخی معلوم اولی که بودیت سر فخریه
وب زایت کریم سما به باب نسبت اولی و اول قیونک اجلا
قیامتی داعی لک صعود انیمسی حقیقتی عمل اول فخریه جائز و مجاز
اول سیده جائز در شکم ن تفتح لهم ابواب السی آیت کریمه سیده
مغیر بن تفصیل انیمش در اما حقیقتی عمل اول فخریه جائز که حق
تعالی سما به صعود قیون خلق ابواب داعی صفا که کرک و فخریه
یا خود بخشم ابواب بصورت حسنه ایله بد ملائکه ابواب صعود ابواب
و بوند مقصود سوره اولی ملائکه بینه اول عمل شهادت اولسون
هر ملک اول عمل مطلع اولسون و اول عمل اشیا ن مؤمنه تحت
دیار فخریه و ذکر جمیع التور و دینی او ملک شانه ظاهر اولسون
و ملائکه اول کینه سکرات مواته و قبرنه و یوم قیامت و فخریه
شد توده مجتهد انداد و اعانت التور ابواب فخریه فخریه
حق تعالی کوک طرفه اولوبده عمل اول طرفه صعود انیمش سیده
اولسون ابواب و کور و اما حقیقتی عمل ابواب سیدان مراد ابواب
جهشت زب اجنت سوره اولی فخریه اول عمل ملک مقابله سیده

عالم ابواب جهشتان فخریه فخریه فخریه فخریه فخریه فخریه فخریه فخریه
ابواب السی و ابواب کریمه مراد ابواب جهشتان بعضی بودیه فخریه
انیمش و یونیکور و با خود ابواب السی فخریه اولی لک صعود
انیمش و انیمش اول عمل ملک شانه عالمی اولی و اولی سیدان مجاز
لکن وجه اول و جهشت و اهل سنت مذهب السی و سیدان قدرت الله
نسبت ابواب حقیقتی ممکن ایکن شاریت قولن مجاز عمل ابواب فخریه
ظاهر در و خرم معلوم اولی که ابواب سما لک وقت زوال فخریه ابواب
صلوات ظاهر او ابواب حقیقتی قیامت سیده وجه بود اولی که چون که حق تعالی
طریق شمس زوال شمس و کت بر صلات فرض ابواب ابواب صغیر
معاش ابواب مشغول وقت ماکمل اولی ماکمل زوال شمس اولی فخریه
تاریخی طریقی شمس فخریه وقت ماکمل اولی ابواب اوقات صغیر
خالی اولی فخریه کانه عباده استغفار لک اول و فخریه زوال شمس اولی فخریه
ابواب من جنس العمل صغیر فخریه باب عباده فخریه اولی ابواب سما لک
فخریه فضل الهی ابواب فخریه اولی و اولی علم بحکمه •

الحکیم ۴۹

عن ابی ابوب اللفار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه
و سلم ان ابواب السی و تفتح عند زوال الشمس فترج منی بصری
الظهر فاب ان یصعد فیها غیر قبل ان ترج ابواب السی و روا
الدارقطنی و احمد و ابن ابی سبینه و عبد بن حمید و الطبرانی فی الکبیر و غیره

فخریه ابواب السی

اوله یغذی لفظ منسوب کسه اید ال ربع کله سده به لده یوزکب
بعینه الشیء ابواب ترکیبی قبیلند نذر کو کیون معروف باللام اوله
مضاف اولی جا زور وید کدر صغیر جله بومثلن ترکیبده بدل
اولور وید کافیه ده معدودر لکن معرودم نکره بدل واقع اوله
نکره یه توصیف واجب وینور ایله الحاق جواب ممکن در که بوقاعده
نکت کله اولی نظر بر بعضی غایه جوازیه ذایب اولیدر و با خود
رکعات هر قدر معروده نکره ایله حد و معلوم اوله یغذی معروف
حکیده اولی ممکنه و بالذات التوفیق **حاصل معنی** این هر بر ایله
ابواب الانصار رضی الله عنه یه متصل سده اید روایت و تخریج
اید که تحقیقا رسول الله صلی الله علیه وسلم زوال شمس عند زوال
رکعت ناله دوام ایدر ایدی بن سواک اید و مکه بار رسول چه تحقیقا
جناب محمد زوال شمس عند زوال رکعت دوام ایدر سکه
بوصلا نکت شان نذر رسول اکرم بیدر و بیکر که تحقیق ابواب سما
زوال شمس عند زوال فتح اولور صلات ظهر ادا اولیجیه دکن قیام بن
اول س عتده بنم ایچون سما به غیر عمل صغیر اولی عتده حجت ایدرم
بیدر و یروخی بن وید مکه بار رسول چه بوزکعات اربعه نکت کله سده
قرائت وارمیدر فخر کائنات وارور وید جواب بیدر و بیکر بن سواک
اید مکه بار رسول چه رکعات عتده فصل ایدر کت سلام وارمیدر فخر
کائنات بوقدر وید جواب بیدر و **تفصیل** بوضویت شیر یغذی

سؤال وارور بر یوزک بوضویت شیر یغذی منقسم اولام بودرت کعه
فخر کائنات مواظبت و دام بیدر را میس بر عمده فخر کائنات دوام
بیدر اول عمده مواظبت بنی بولند یغذی واجب اوله لای ایدی
نیچون سنت مؤکده اولدی بولما جواب بودر که قیام بر عمده بنی
عتده اسلامک مواظبت بولوب و ترک ایدنری منع و ترک ایدنه
عقاب و عقاب دعد اولور ایله اول عمل واجب اولور اما انجی
توابع بیان ایدوب ترک اتم و عقاب بیان اولنور ایله اول عمده
اگر مداومت بولنور ایله سنت مؤکده اولور اگر مداومت بولنوب
احیاناً عمده بولوب با خود هیچ عمل نبی بولنوب انجی توابع و کر بو
بولنور ایله اول عمل سنگ روانه و سخت اولنور بوقاعده شریعه
معلوم اولدر ایله فخر کائنات صلات ظهر کت سنگ انجی ایدر
بیم بوزک عتده و عید اولم یغذی واجب اولم مواومت
بولند یغذی سنت مؤکده اولدی و بر سواک بودر که خصال حمیده
احمدیه و نذر که بر کسه بر کسه یلا وید یغذی بوق وید جواب وید وید
فرزوق شاد و اولک بیت بولما مناسبت وید وید عتده برده نذر
کدر مکه بار رسول چه رکعات اربعه نکت کله سده لول الشهد کانت لا اذه نعم
وید بعضی افلاق حمیده صاحب یدع ایتنه ریغی اگر کله شریعه و نذر
الله الا الله کله سده لا یدع و ایمان اوله ایدی لای عتده نعم وید ایدی
ویدر ایدر اولیجیه ابواب الانصار تسلیم حاصل وارمیدر وید سواک

بیور و قول بود جواب بیور در پنجون بود که جواب و بر بیور که حق
 کائنات است از حق عظیم ربی منافی لا یقفل بود و کلامی که بیور در بیور
 مسؤلی و بر میباید و میباید را با جوابی که بیور در و در بیور
 و کلامی و بر سوالی که جوابی که ابواب الفار رس و در رکعت و کلام
 نماز که سنت عصر و سنت عیسی رده هر برنده قرائت و ارمیده
 و تسبیح فاضل و ارمیده و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 بود که جواب فاضل و ارمیده بود که رس و کلامی که بیور بود
 بر سلام و بر و کلامی که بیور بود و کلامی که بیور بود و کلامی که بیور بود
 و ان شاء الله تعالی و بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 بود و کلامی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 ابتدا کردند رس و کلامی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 و کلامی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 نافله که قرائت اید میباید یا خود فرض که یکصد قرائت اید میباید
 و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 نافله یا شب اولی یا نافله نماز ده یکصد بر سلام جائز او نافله عجا
 بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 بیور و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود
 اصحاب بر ذات محترم و بر حکیم را سخنانی که اصحاب کرام و حق حکمت
 اید منفق اولی و کلامی که بیور بود و سوالی که بیور بود و سوالی که بیور بود

صلوات ربی علی محمد و بر فرزند و بر فرزند و بر فرزند و بر فرزند و بر فرزند و بر فرزند
 رکعتی که قرائت فرزند یکی سده سده و در رکعتی که قرائت فرزند یکی سده
 محیز در یکی اولی که بیور و واجب را یکی اولی که بیور و واجب را یکی اولی که بیور
 یکی که کلامی که قرائت و ترک بیور و محیز در یکی که بیور و محیز در یکی که بیور
 او حق سده و ثانی اولی که بیور و اخصا اصل در اولی که بیور و اخصا اصل در اولی که بیور
 اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 یکی که کلامی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 رده هر یکی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 قرائت و کلامی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 سلام جائز اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 او و کلامی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 و نافله اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 موقوف در بر نشاء مقدار اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 و بره یکی قعه در چون که نافله یک قعه سر کنند سلام و بر یک جائز
 اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 فرضه منقلب اولی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 اید بر بر قاعده که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور و ثانی که بیور
 کنند و بر ترتیب اید و فرض و نافله یک احکام بلند را به سنت ظاهر که
 الکاست رانده در رسن روایت اوج سده بر ظاهر در اولی

و درت رکعت و بر رجه دوم اولی درت رکعت و بر رجه دوم صدکه
 جمعه نیک صدک سنتی بر سندرک و در بر نماز و راجیده سلام
 جائز و کدر انکث ایچده قاعده اولی ده صدت و عاشر و غیر قاعده
 فرض نماز و اولی و کجه و واجب و واجب و واجب و واجب و واجب و واجب
 زیرا تا دها سر بال فعل کننده افتح تکبیری بولنا و یا خود بولنا نماز
 اولی قیامه سندر و هر رکعت ده قرائت فرض اولی بغنه فائحه
 ضم سوره ده واجب و جته جی عت سبیده و یا خود خطبیک خطبه سید
 ایچیده سلام و بر سه بعضی و ضنه و صکه ایکی رکعت قضا انشود
 و بر بر انا صبح اولی که درت رکعت قضا ایچیده زیرا تا فائحه
 و کدر و دخی فرضنه و صکه یا تا خیر اولی قضا فرضنه و صکه اولان
 ایکی رکعت اول اولی و صکه یا تا خیر اولی و صکه یا تا خیر اولی
 قنغیسی اولی بغنه اختلاف و در بعضی اول اولی و صکه یا تا خیر اولی
 و بعضی صکه اولی و صکه یا تا خیر اولی و صکه یا تا خیر اولی
 صبح نماز نیک سنتی یا لا تفاق جمله سدر اکدور و واجب و سید
 جته عذر سزا نماز جائز اولی لکن جی عتک سنکلی بولنا و نا کیده
 بعده تا کیده ایچیده نماز نیک سننیز این باقی سننیز صبح اولی
 عملی السور و راجه صبح نماز نیک سنتی ایچیده نماز نیک سنتی
 فوق بود که صبح نماز نیک سنتی کجا جی عتک سبب اولی و
 ترک اولی و راجه جی عتک بعضی و راکنه مانع اولی و راجه ترک

اولی و جته بعضی بقعه اخر ح سید امامه اولی که احتمال اولی و راجه
 ترک ایچیده و بر بر امامه اولی که نماز نیک سنتی ایچیده و راجه
 اولی ایچیده و بر بر امامه اولی که نماز نیک سنتی ایچیده و راجه

الحکیم

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم ان ابواب السموات وابواب الجنة تفتح في تلك
 اليلة يعني اذا زالت الشمس فاحب ان يرفع على في اول
 عمل العابدین رواه ابن عی کر عن ابي امامه عنه یو حدیث سیر یفر
 مصنف مرحوم جامع الکبیر و نقل ایچیده و کن ربه بالک کاف الله
 و بر ایچیده بر قال حدیث بولکه ابن عی کر اچیه امامه رضی الله عنه و انور
 اچیه ابوب الانصاری رضی الله عنه و انور و رسول اکرم صلی الله علیه
 و سلم و روایت بود که تخفیف ابواب مساوات و ابواب جنت
 بود و عتده فتح اولی و رسول اکرم صلی الله علیه و سلم و عتده فتح اولی
 و در و غیر عتدی مراد ایچیده ایچیده بن حجت و قصد ایچیده رکعت
 علم عابدین قولک عمل نیک جمله نیک اولی و حق تعالی به
 رفع اولی و حدیثه ابواب جنت زیاده اولی و رفع یعنی اذا زالت
 الشمس کجا جی عتدی حدیثن صادر اولی و عمل مطلق و کر
 اولی رکعت مراد درت رکعت سننیز و یا خود عموم اولی و هر عمل
 و عمل عابدین عمل نیک اولی و رفع اولی و یکده عملده م بقت

و ما رعت لازم اوله بغير تقليد و سار عوا الى مغفرة ابنت كرمه سر
بولكات هود و بوحديث صبي ببيت صبي اخذهم زوايني قبيلند
الحديث ٥٤

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
عليه وسلم اربع قبل الظهر ليس فيها تسليم تفتح لهن ابواب
السماء رواه ابو داود عنه بوحديث شريف مصنف مرحوم جامع
الاصول نقل ابنه وكنه كن ربه صا و ابنه و او ايده و مر ابنه و مال
حديث بوكه ابو داود ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه و ابنه و كثر
و روايت ابدا و انورده رسول الكرم صلى الله عليه وسلم و روايت
ابدا و ركعت ظهر و اول اوله و ركعت اوله و ركعت اوله
تسليم يعني سلام و بركت بوقدر بوردت ركعتك و ابي ايوب
ابواب سما فتح اوله بوحديث شريفه سنكت و ركعت
اوله بغير قول رسول الله صلى الله عليه وسلم و كيفيته ان ابكده سلام اوله بغير
ليس فيها تسليم و بركت ابدا و بركت و توضيح و ابواب سما كانه انك
ايكده بفتح اوله كبرت نه اهتمام ايكده لام اجتناب من ابدا و بركت
اوله و انك بوضيحت صدرت ظهر كرك اوله و بركت ابدا
اوله فاش اوله يعني في هر اوله

الحديث ٥٥
عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه انه كان يصلي اربع ركعات

قبل الظهر ويقول رايه رسول الله صلى الله عليه وسلم يصليهن حين
ترذل الشمس فقلت يا بني الله نديم و هذه الصلوة فقال انها سعة
تفتح و فيها ابواب السماء فاجبت ان يرفع لي فيها عمل صالح رواه
ابن جرير عنه مصنف مرحوم بوحديث شريف جامع الكبير و نقل ابدا
قال بوكه ابن جرير ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه بغير منقل
ابدا و روايت ابدا و كثره انصاف ابواب حضرت عمر صدقت ظهر دم اول و ركعت
ركعت نماز او ابدا و ابدا و دفعي بورد ابدا بركت بن رسول الله صلى الله عليه
وسلم كورد و كثره شمس زواله و اربعه جندة بوردت ركعت و و ام
ابدا و حكمت نذر رسول الكرم حضرت نذر بورد بركت زوال شمس
و كثر بركت عنده انك ابواب سما فتح اوله بركت ابدا بركت ابدا
س عنه بنم ايكده عمل صالح برفع اوله بورد و ابدا حين زوال
الشمس فبند و منقلم اوله زوالك فبندة او ابنتك افضل
اوله و كثره بوضيحت صدرت الزوال و بركت ايكده بعض
صلى في قبان جاعت ايكده صدرت ظهر تاخير اوله حتى اوله حين
زواله و ركعت او ابدا بركت فبندة منقل اوله ايكده و ركعت
ركعت بركت فبندة بركت ايكده فبندة جمع ابنته اوله بورد و بركت

الحديث ٥٥
عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم
قال اربع قبل الظهر ليس فيها تسليم تفتح لهن ابواب السماء

رواه ابو داود واللفظ له وابن ماجه وفي اسنادها الضعيف
 بوجه شريف يعني بوجه ابد بوقار وده جامع الاعداد بباله ابو
 داود نحو بغيره وايت اوله در سند صحيحه احتمال اوله يعني اوله
 بيان اوله در اما بوقار وده ترهيب نه بغيره نقله بوجه حديث
 ابو داود سندك معتبه ابن ماجه روايتي وفي زياده اولوب وترهيب
 ترهيبه واللفظ له حميد مذكور اولوب ولبوايكي اسناد صحيح
 احتمال اوله جود وايت اوله يعني مصنف بوجه حديث شريف
 مكره ذكر ابد واللفظ له ويك يعني بوجه حديث بولفظي ابو داود
 وكره رواه الطبراني وفي امام طبراني بوجه حديث شريف رواه
 في معجم الكبير والاصح يعني معجم كبير اسمي كن بده ابو داود وابن
 مكث روايتك خذ روايت ابد بولفظ امام طبرانيك رواه
 تفضلي بود كه لا زال رسول الله صلى الله عليه وسلم ابو ايوب حضره حديث
 سبقت سبب ورويه حقه بورد وركه وقتا كه رسول اكرم
 حضره بورد بامنه به بجه نوده بنم منزله نزول بورد وركه بانه بن
 رسول اكرم كورد كه بديم دار بعا قبل الظاهر صحت ظاهره مقدم
 وركه ركعت دوام ابد را بدير يعني منزله ادا ايد وركه جي عت
 كيد را بدير بن سواد ابد وركه بار رسول الله بورد وركه سز
 دوام بدير سكر فذكر الحديث ابو ايوب انصار حديث سبقي
 بجا بورد وركه ابد را بدير يعني طبرانيك روايتي نهايت بولدي

وسياحه البضا بورد وايت م ب اوله رقي يا فخر كورد بانه ذكر
 اوله ان حديثك تمامه اول حديثك مصنف مرحوم ذكر ايد
 الكندي

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال لما نزل رسول الله صلى الله
 عليه وسلم على رايته بديم اربعا قبل الظاهر وقال اذا زالت الشمس
 فتحت ابواب السماء فدل بخلق منها باب حتى يصلي الظهر فانا احب
 ان يرفع لي في تلك الاب عت خيره رواه الطبراني في معجم الكبير
 بوجه حديث شريف جامع الكبير در منقول اولوب وطر ايتك معجم كبير
 سبب ورويه ابد بدير روايت اوله در البخاري بورد وانه فدل بخلق
 منها باب زياده سبب ورويه باب نكره مفرد اولوب بيان
 نفيه واقع اوله يعني عموم مستفاد اوله يعني سمانك با
 بديره برباب قيا نمر جميع ابواب خبر مقتدر صحت ظهرا والوجه
 دكت هر نوع خبره سعي اوله فده اجابت وقبوله اسرع اوله وركه
 بوجه حديث ابواب سما بالكر وركه ركعت ايكه فتح اوله منقلم
 اوله بوقار وركه حديثه لهن ديولام ابد نفيه در واشيكي
 حديثه فهاين ودي في ابد فده منقلم اوله البخاري وركه
 ايكه ويا خود وركه ركعت حقه فتح اوله ودي مفيد اوله وركه
 بوايكي بديني توفيق شول وركه اوله كه اول س عتده جميع
 ابواب خيرات مفتوح لكن ابواب خيرات ايكه بورد وركه

رکعت شانه اہتمام و اعتنا اولد یغندہ صیغہ تخصیص اید او اولد اولد
والد علم اما مطلق مقیدہ حمل ہر تقدیر جائز ایہ وہ بمقامہ النسب
و کلد رهنی تخصیص حذف اولد یغندہ

الحکیم ۵۷

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
عليه وسلم ربيع قبل الظهور بس فيه نعيم تفتح فيه ابواب السما
رواه ابو داود والترمذي في الشياخ وابن جرير وابن ماجه وابن خزيمة
عنه يعني بوجه حديث شريف ابو داود وسننه واعم ترمذي شافعه و
داين جرير وابن ماجه وابن خزيمة ابي ايوب الانصاري بن بولفظ
ايده روايت وخرج ابنه بولكن ابن ماجه نكت روايتي رصف
اسمى كن بنده موقوف اولد رقي و ابو ايوب الانصاري مضر
فعل رسول الله عليه و اوراق اولد يغندہ مصنف بيان ايده ركة لفظ
ابن ماجه يعني ابن ماجه نكت روايت بنده ابن ماجه نكت روايت
ايده و ك لفظ ابن ماجه نكت اسم بيان ايده ب ك لفظ يعني ايده
ابن ماجه كه فن حديثه حافظه حافظه و بومحمد بن اصطخر حنه
شون كنه يه و بر كنه متنبه و سند يه بوز بيك حديثي احاطه
ايده و اگر اوجيو ز بيك حديثي احاطه ايده ايده اول ذاته حجت
و بر و اگر جميع احاديث احاطه ايده ايده اول ذاته حاكم و بر حاكم
اطلاق محمد بنده بوز ذاته مقرر اولد ر اما حافظه جو قدر سلسله

لفظ ابن ماجه نكت
صلى الله عليه وسلم
كله لفظ ابن ماجه
اوله لفظ ابن ماجه
ان انبي عليه السلام
قد اوتوا به في حق
ابن محمد بن قتيبة
كله اسما

عقائد

حفاظا امام سيوطيه ختم اولد راول ابن ماجه نكت اسمى كن بنده
بن محمد عبد العاقول و رخي كن ب الرصف يعني رصف اسمى كن بنده
ماله صلى الله عليه وسلم يعني فجر كائنات حقه جائز اولد في الفعل
والوصف ففعل و وصف يعني ابن ماجه فجر كائنات صادر اولد ففعل
و وصف حقه رصف اسمى كن ب تاليف انيسر اول كن بنده مذكور
عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
عليه وسلم تفتح فيه ابواب السم كان والى اولد روي صلى
قبل الظهور اربا صوت ظهر دم اول ورت ركة نماز قدر ايده
اذا زالت الشمس شمس زواله وار و قد نكت لافصل بين تسم
واول ورت ركة نكت بيني سلم ايده فضل ايده ر و قال يعني ايده
ايوب الانصاري ر بور ديكه يا خود بني عليه السلام بور ديكه ان ابواب
السم تفتح اذا زالت الشمس يعني بوقوله بور ليس له في الكتب كنه
سواه يعني مصنف حرم و بر كنه ابن ماجه نكت رصف اسمى كن بنده
بولفظه ن غبري روايت بوقدر

الحکیم ۵۸

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
ليس شيء بعدل صدقة البيل الا اربع ركعات قبل الظهور رواه الحاكم في
تاريخه عنه بوجه حديث شريف جامع الكبير دن نقل اولد يغندہ كن بنده
حافظ ايده رمز اولد راول ب ليس كنه سر افعال نافعه و ندر شى

ب

نظام رفع اسمید بیدل عدل بدل در اولت که بد فعل مفارقه
 فاعلی شی کلمه سه را بعد و موازن معانی در جمله سیرتین کلمه سنگ
 ضرب بر صلاۃ اللیل بیدل کلمه سنگ مفعولیه الا استثنای یکم در رابع
 کلمه سیر بالفاظ منصوب شی کلمه سه استثنای در و یا خود لفظا مرفوع
 شی کلمه سه بدله **حاصل معنی** حاکم حضرت نوری رنجنده ابوالیوب
 ان النصار یق متصل سنه ابده روایت ابده که رسول الله صلی الله
 علیه وسلم بیدر وید که کبیخه غارینه ثواب جهنمید و رضا بار بر مظهریت
 جهنمید لفظ عاتقه بر سر معادل و موازن اوله ال صلات ظهر دن
 اول درت رکعات سنت ظهر معادل اولور وید بیدر **تفصیل**
 بد حدیث شریفه بر قیاس فائده منظر اوله بر بر اوله که فرض قوا
 نماز دوم صله کبیخه نکت نصف اخیر نه ادا اوله نماز دوم افضل بر
 نماز یوق ایمن و کبیخه قنیه نوافلک کبیخه کوند ز قنیه نوافل دن
 افضل ایمن و کوند ادا اوله نوافلک جمله سه سنت ظهر افضل
 ایمن زیرا ترتیب بود جهله در که فرض عین جمله دوم افضل اندم فرض
 کفایه که صلات جهله کبی اندم واجب عینکه صلات وتر و صلات عید
 کبی اندم سنت مؤکده ره و سنت مؤکده را یکجمله صباغ نمازی
 سنتی افضل در اندم صلات ظهر کث اول سنتی در اندم صله
 اصح اوله اب از سنت مؤکده را علی السویه در سنت مؤکده دوم
 صله نوافل در و نوافل یکجمله کبیخه ادا اوله نوافل کوند ز ادا اوله

افضل

افضل بود حدیث شریفه صلات بیدم مراد فرض و واجب بدن
 ماعدا قنیه نوافل اولور اب و یکت اولور که اول نوافل هر مقدار
 ایجاب جهنمید سنت مؤکده قوه سه و کل اب و ده متغیض اوله
 و باید اسم اوله بیدم نوافل ازید در مؤکده اوله سنت ظهری
 معادل قلوب مؤکده اولیه نوافل لیل معادل قلمق بود جهنمید
 زیرا بعض سنت وارد در فرض دن افضل در و بعض نوافل وارد
 سنت مؤکده دوم افضل اولور جهنمید معابر مانع اوله وضع
 ابده و اگر صلات بیدم مراد فرض و واجب اعم مطلق صلات اولور
 سنت مؤکده یکجمله کبیخه باس بود در برابر بعض سنت فرض ثواب
 و برکت جائز در و صباغ نمازینک سنگ افضل اوله صبح مانع
 و کله رو یا خود تهجد اصله فرض اولوب صله فرضینی منسوخ اوله
 لکن اجر فرضینی با فی اولوب ایجن تکلیف نسخ اوله بیدم سنت
 مؤکده دن افضلیتی بود جهنم دن اوله شی اوله
باب ما جازعه فی صلات العصر و المی قظه علیها یعنی بوباب
 ابوب ان النصار رضی الله عنه در صلات عصر کث فضائل و صلات
 عصری می قظه حقه روایت اوله احادیث بیانده در بوباب
 مصنف مرحوم بر حدیث شریف روایت ابتد

کتاب ۵۹

عن ابی ابوب ان النصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه

مطهر
 فی صلات العصر و تکبیر
 فضیله فی قظه المی

وسم قال ان هذه الصلوة يعني العصر فرضت على من كان قبلكم
 فصبغوا فمن حافظ اليوم عليها كان له اجره مرتين ولا صلوة
 بعده حتى يطلع الشاهد والاثم هذا الخبر رواه مسلم والشافعي واليه
 يعني وابن قانع والباور والطيبراني والصبيا والمقدسي من طريق
 عن ابي ايوب مصنف مرحوم به حديث شريف جامع الكبير في الخبر
 ايند وكنند كن ربه كاف ايند مر التمهيد به حديث شريف به معنى العصر
 كذا في دفعي والاثم هذا الخبر كذا في راويين حديث به جزاء كذا **روايت**
 هذه الصلوة ان نكت اسميه فرضت فعل خبره صيغة بيده نائب
 فاعلى من هذه الصلوة كذا راجع بهي در على من كان قبلكم ده كه
 على فرضت كذا راجع متعلقه فصبغوا كذا راجع متعلقه مستفاد
 فاعلى من كان ده كه من كذا راجع ضمير منصوب صلاته راجع
 حافظ كذا راجع فظ ويزيد مدت معانته ورايهم انك ظرفه
 ودر عليه كذا راجع حافظ كذا راجع متعلقه ووام معانته اوله يفتن
 على ايله صلوة التمهيد راجع اعراب اسرله راجع **معنى** امام مسلم
 وثالثه واوله يعني وابن قانع وراويين كذا راجع كذا به حديث
 شريف به بصره الفخار راجع الى الله عنه وراويين ابيوب الجني
 ضياء الله سر طهر بن احمد وراويين ابيوب الفخار راجع الى الله عنه وراويين
 التمهيد راجع تحقيق رسول الله صلى الله عليه وسلم به ودر كذا تحقيق
 به صلات يعني صلات عصر سزا واول كذا امته فرض اوله

ان اول صلوة وقتند تاخير ايند با خود كذا نكت ايند ضايع ايند و
 فخر شول اردو كذا بود ايند اول صلاته مداومت ايند انك اجره
 ايكي عصر اجر اوله و عصر دوم صلاه كذا طلوع ايند نكه صلات مغرب
 غير فرض اوله راق نماز بود و با خود و شمس غروب ايند نكه نماز
 جائز و كذا **تفصيل** به حديث شريف به معلوم اوله نكه صلات عصر
 اهم سالفه نكه فرض ايمن به كذا فرض اوله نكه لازم و كذا ايند
 اول صلاته ضايع ايند و كذا وقت عصر وقت استغفار اوله يفتن
 تا با نكت ايند و با خود وقتند تاخير ايند راجع به و در معلوم اوله
 بواسته ايكي اجر و بر ملى بر را و ايند و كذا و بر راجع سالفه نكت
 ضايع ايند و كذا نكت ايمن و كذا ولا صلوة بعده به و در و در
 فرض اوله راق صلات عصر و نكه طلوع نكه نكه صلات مغرب
 ما قبله راق فرض اوله يفتن اخبار اوله به اخبار و در عرض بواسته امتنان
 اوله كه اهم سالفه كذا صلات عصرى ضايع ايند بلا ما انزه جائز كه
 صلات عصر دوم طلوع نكه نكه راق وقت فرض اوله ده كذا
 واثق سبيده و او نه راجع اوله راجع بواسته صلات عصر دوم
 طلوع نكه و كذا نكه صلات مغرب فرض اوله نكه نكه نكه
 بيايم اوله و با خود امام مسلم روايت به حديث شريف به بصره الفخار
 راجع الى الله عنه وراويين ابيوب الفخار راجع الى الله عنه وراويين
 عبد السلام بر كذا به صلات عصر راجع ايند و كذا نكه صلات

سن ادا ایدر اینک کور دنده بیجوم ادا اینک و بیه در جواب بولدم
و کدر ایدر ایوب ال نهار حضرت نیک ادا سر بواجتهاده بنا
ایمیش فقال زین ثابت حضرت بیدر ویدر که اینک امر که هذا یعنی
یا ایوب تحقیق بن سکا بصدی ادا اینک ایدر امر ایدر رم وانا
اعلم انک خبر منی دخی بن بدم که تحقیق سن بدن خبر لوسن و
وما فیک باس ان نصل رکعتین بعد العصر دخی سنک اوزینه ناهر
و ضرر بوقدر که بوز رکعتین ادا ایند وکنند زبرا اجتهاده بیدر وکن
اغتاف لکن بنم سه زبوننا زوم منی ایند وکم شول شیدن خوفند
ان براك من لا یعلم بوجاده بی بیوب سزک وواکر سبیل
بوننا زرفرض ظن ایدر فیصل اول علی اولیه بکنه بونمازی
ادا ایدر حقه فی الله التي حرم فیها الصلوة نماز قلیق حرام اولیا
ساعده ادا ایدر زنا سر بیده مراد ایصال ایدر جک شی افقا ادا
اینک لازم اولیه اجتهاده دینه بنار نهی ایندوم ویدر بیدر وی رواه
ابن جریر و ابن عساکر عنه بواثری ابو ایوب النصار و ابن جریر
و ابن عساکر بویجه روایت ایند بیدر **نقص** ابو ایوب النصار و ابن
بواثرک و درود رافضا ایدر که حدت عصر و نفل ایکی رکعت نماز
مشروع ایمیش لکن انو مجتهد در بر زمر مقدر ز اصحاب کرامک
فقد رزیه سندا و لم یزوا نیک ایدر عمل اینک مامور و کفر فقها و
عظام اصحاب کرامک عملدینه بزرگوار زیاده مطلقه در بزر فقها

على ملك احوال و افعال تابع اولی ایدر مامور زبرا بوجاده
اصحاب کرام بینه جوق اختلاف واقع اولیه رضی عایه صلیقه
رضی الله عنهما ویدر که قسم بیدر ویدر که بن رسول اگر مرصن عصر
صلی ایکی رکعتی زک ایند و کک کوروم دیو بیدر ویدر و ز ایدر
رسول اگر م قول شریقه بعد العصر صلی نهی بیدر ویدر حقه بعد وقت
رسول ایدر اصحاب کرام بینه اختلاف واقع اولیه رضی عایه صلیقه
سؤال ایچدی بکنه یی ارسال ایند بیدر انو بوجاده ویدر ویدر اول
کند یی ام سیم رضی الله عنهما به حقیق سؤالک کبی سؤال ایدر
ویدر ارسال بیدر ویدر ام سیم حضرت بیدر ویدر که بن رسول اگر م
بواثری رکعت ادا ایدر کور و و مکده کندم سؤاله اجت را بنیوب
بر جاریه ارسال ایند و مکده بونما زوم سؤال ایدر اول جاریه رسول اگر
سؤال ایند و کک بیدر ویدر که بوکون حدت ظاهر ادا ایند ایکی
رکعت سختی ادا ایند دن مقدم عبد القیس لایقه سنن بر حقیقت
کدی بر انکله مشغول اولیه بعدن اول ایکی رکعتی ادا ایند بواثر ایند کم
اول ایکی رکعت ویدر جواب ویدر ایدر عایه صلیقه ابو ایوب
النصار و سقوی به دن بر قوم بالک ادا ایند و کک کور ویدر
سیندن استغفار ایند بیدر کور و کور ایدر عامل اولیه بیدر ایند
سؤال ایند زک ایدر ب اصل نهی اولیه حدیث ایدر عمل ایند بیدر
جدد سر ناجور در اما امام اعظم حضرت بیدر واصل اولیه نهی حدیث

اوله یغنه انومنی اید عمل ایدوب بر زده انزه نقیذ اید و کز دن اول
ایکی رکعت ادا اینجا کت او زینجه لایم اولدی بطل کلدی بادی بودر که
ابو ایوب انصاری ادا ایدر ایمش و بود عله و بعد العصر صلات تطوعه
که ایت بود قش دیو کلدی جرات اولمجه حجتی ر شریف شاهی که
مرحوم ایکی حدیث بنیج بود تعارضی دفعه بر قیج وجه نقل ایدوب اول
و جهل که رسول علیه السلام کت بو ایکی رکعت دوامی نیدن اول اوله
یا خود بو ایکی رکعت حصا لهن نیدن اوله و یا خود عبد قیس و فدی اید
استغفار له ناشی زکث بود و قدر صلات ظهر کت سستی اوله شارح
مرحوم بود جهل در نقلد نصیحه جمله سزا ایدوب وجه صواب بود که
قول رسول اید عمل اولور رسول علیه السلام قول نهی بید و قدس
روایتی فعل ایکی رکعت ادا ایند و کور روایت او زینجه ترجیح اولم
اما بونده اقوال فقها بویله در که طلوع فجر دن صبح نماز کت ادا دن
صکله شمس ایکی مزاق مرتفع اولمجه دکت و صلاوة عصر دن غروب
شمس دکت نافله نماز امام اعظم مذمبند مکر و دکر کت کندنه سبب
اولو مثل بواوقاته مسجد و قول ایند و کده نجت المسجد و ایدست
الدقیر شک و ضل و سن روایت دن بر بر قضا و نذر سبب اولم
صلوات مذکوره کسیر جائز اما صبح نماز کت ادا دن اول صبح
نماز کت سندن ماحدایه نوافل بال اتفاق مکر و دکر احتیاف
صبح نماز کت نصیحه ده در باب ما جازعنه فی امامته فی الصلاوة

در کت امامت و غیره

یعنی بویب ابو ایوب انصاری در حقه نهند نماز ده امامت
ایند کلدی و صکله کلمه و کور و کورند اما معنی زکث ایند و کلدی حقه
ابو ایوب انصاری اید روایت اولم اثر باینده در عن عامر قال
ام ابو ایوب انصاری رضی الله عنه مرة فلی انصرف قال ما زال الشیطان
یجی انفا حتی رایت ان لے فضل علی من خلفی لا اوم ایدر واه این ک
کله بو اثر این ع که محاصرت روایت ایدر که عامر بیدر که
ابو ایوب انصاری که نماز امام اولوب نماز در منصرف اولم
بیدر که شیطانه شکر بجا و سوسه الفا ایندن رائل اوله ی
وسوسه که بن امامت ایند و کله مکنم ایچو زین خلعده اولم جی عمت
او زین بر فضیلت علی عظه ایندم انجی بودل حظه شیطانه بجا و سوسه
سیدر بوندیم صکله ایدر امامت انتم و اید امامت اینجا که غنیمت بود و بیدر
بواوقه نماز کلمه سر افعال نافعه دن اولوب الشیطان کلمه
اسم اولوب بی کلمه سر متعلق محذوف اسم فاعل صیغه سیدر بیدر
کلمه سر متعلق اولوب موسوسا کلمه سیه نماز کلمه شکت خبر اولم
انفا کلمه سر هجره کت مدید و یا خود قصر اید و فتحی اید ظرفیت او زین
ما زال کلمه شکت مفعول فیه بیدر فی زلمه قریب یا خود فی هجره اس
و کلدی بو اثر دن معلوم اولدیکه امامت ایدن کسنه جی عتدن افضل
اوللی ایمش زرا فضیلت و سوسه سنی واقعه افضل اولم
اقتضای ایدر و اتفاقیه معلوم اولم لایم که و سوسه نماز دن فارغ

ظن غالب در یوشه یقین و کلام گذشت صلات مغرب وقت مستحبیه
غروب شمس بود یکی و بیدار بری اید یقین در

الحمد لله

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم لا زالت اتي على الفطرة ما لم يؤخرها المغرب الى الشبانك
النجوم رواه الامام احمد وابوداود والي لم عنه به حديث شريف مصنف
مرحوم جامع الكبير دن نقل ائمه وكنه كن ربه كاف ائمه ورا ائمه يد
الاعراب لا زالت كذا سر افعال ناقصه وندراسم انتي كذا سيد زيات
مراد است اجابت در على الفطرة فانك كسر يه اصل خلقت معانته در
بومقاده فطرت اسديه مراد در ظرف مستقر لزال كذا كذا خبر به
ما لم يؤخر واده ما مصدريه توقيفيه در اشتباك شبكه مستفرد
اشتبك ديور شيك نشي آفقه صوف شوب اراسته كير مكره در
بومقاده بخونك ظلمت پس ترايد ائمه و كچه ظاهر ائمه كن به در خانه
نجوم انا ائمه نراضر ائمه **حاصل معني** امام احمد وابوداود و حاكم ابي
ايوب انصاري رضي الله عنه به متصل سندا ائمه روايت ائمه در كذا
اكرم صلى الله عليه وسلم بيور و بركه بجا ايمان واجابت ائمه بنم سنم
و لم يقتم و شر يعتم ائمه ما لم اولد زائل اولد ز صلات مغرب طلوع
نجمه تاخير ائمه كذا زنده و اگر طلوع نجمه قدر تاخير ائمه رايه بنم سنم يعتم
و سنم ائمه اولد ز اولد ز **تفصيل** به حديث شريف بئنه و ائمه

افطار حقه و اولد ز بنم انتم سنم زائل اولد ز افطار ده
طلوع نجمه منتظر اولد قدر زنده ائمه غروب شمس بغير كذا كذا هم افطار
عجده و هم صلات مغرب عجمه عادت ائمه مستحب اولد ز ائمه حديث ائمه
عجمه جمع غروب اولد قدر جزئي شئ ائمه افطار ائمه غروب تا ز ائمه كذا
اولد ز به قدر رمضان طهار صلات ائمه زنده زجج ائمه و ائمه ده
در رمضان طعام سبيده تاخير مكره ذكر ائمه ده بوبده ده بركه
طعام بيم غالب حلاله بركه طه بركه دكت تاخير ده سيد اولد ز ائمه كذا
ائمه مبتلا اولد بغير زنده فضيلت بركه عمل اولد ز يعنى بغير افطار بولنه
تجوير صلات بولنه ائمه سنم اولد ز ما و يا خود اوج جرحه صلا ائمه افطار
ائمه غروب تا ز ائمه غروب صلاه طعام ائمه كذا كذا بغير افطار و هم تجوير
صلات بولنه و بولنه ائمه ائمه سنم سبيده بئنه ائمه ائمه ائمه
اولد ز محبت الله و سيد اولد ز زيا بركه سنم رسول الله ائمه
حق تعالى ائمه محبت ائمه يعنى ائمه حقه خبر مراد ائمه و ائمه رمضان موا
ائمه توفيق ائمه و يا خود عند الملائكه اول قوله مع ثنا ائمه انتم ائمه
كريمه ده بيدريك قل ان كنتم تحبون الله فاتبوني بحبكم الله يعنى يا محمد
سن ائمه سو بركه اگر سنم ز حق تعالى به محبت قصد و يا خود تحت جوار
و يا خود محبت كذا كذا سر كذا هم اولد كذا قصد ائمه بركه ائمه ائمه
و اگر ائمه ائمه كذا حق تعالى سئره محبت ائمه و مغفرت ائمه بومقاده
بسطه و سيد بركه بوبده رحم اكثر يا بونك ائمه عمل اولد ز لكن ائمه

قصه طعام در صله نمازده عسرت اولست بگونه رکن اتباع
 سنت بنده بولست مقصود حاصل اولور و بهم بالک بوضو بنده بوضو بنده
 بر فائده اخویه حاصله و هر بواظرات تعجیل بوقدر اهتمام اولفسر کفره به
 تشبیه اوله اختصار بگونه که انرا بکلمه لایع انجمنه افطار انرا بایده **باب**
ما جاء في قراءة في الموطأ یعنی بویب انصار رضی الله عنه در صحت
 مؤیده رسول اکرم صلی الله علیه و آله و آفاق قرآن در حقیقت و اوله
 احادیث بیانده در بوابه مصنف مرحوم ابی محمد حدیث روایتی
 نقل است

الحديث ٦٦

عن عودة عن زيد بن ثابت ابا ابی انصار رضی الله عنهما
 ان النبي صلى الله عليه وسلم قرأ في الموطأ بالآف الركنين جميعا
 رواه ابن ابي شيبة عن ابي ابوب بوحديث شريف مصنف مرحوم جامع
 الكبير و نقل ابنه و کنن کنه بالک کاف ایدر من ایتش **باب**
 قرائه الموطأ کل سنة في قرايه متعلقه بالآف کل سنة باستغاث
 بگونه هر قدر قرا کل سر حرف هر سه تعدیه ایدر ایه لکن فائده
 صکه قنق سوریه ضم ایه جاز اوله اشارت بگونه با ایدر تعدیه
 انشرا اوله زیر فائده صکه ضم سوریه سوریه آف و غیره اولمق
 جاز و بونعمه اشارت بالآف و یک ایدر اولور زیر غیریه به جنال
 اولیه موضعه ده نکته به محتاج اولور رایت بعینه سمعت باذن

بک و الرکنین کل سنة في محذوف اولوب قرائه الرکنین بقدره
 در حد فیه بوند نصکه کل یک روایت ده گانه رکعت قرائه محذوف اوله بوند
 استغاث مصره تبعیه طریقده اولش جمیع رکعتین حاله محذوف اوله
حاصل معنی این ایه تشبیه عوده الرکنه متصل است ایدر عوده و بعض
 طریقده زید بن ثابت رضی الله عنه در بعض طریقده ایه ابوب انصار
 رضی الله عنه ان روایت ایدر که تحقیقانی علیه السلام صلات مؤیده سوریه
 آف ابی رکعتیه جمیع سوریه قرائت ایدر **تفصیل** بوحديث شريف
 معلوم اولدیک طوال سوریه اوقته جنی محذوفه قمار اوقتی قصار اوقتی
 محذوفه طوال اوقتی جاز ایش بوجوار ایتش بیان و تشبیح ابی
 بعض کره عاده نموده تخلف ایدر ایدر یکجته و ایدر ایتش صلات مؤیده
 قصار سوریه اوقتی واجب اعتقاد ایتش لکن اکثر با صلات مؤیده
 قصار مفصل ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر اکثر یا اوله فعلدی
 سنت اوله زیر نمازده بایت مقدار یا خود اوج ایت مقدار
 قرائت بنه قرآن اوقتی و عوده قرآن بکجه فائده شریفه تعیین
 واجب و تکمیل فرض بکجه فائده واجب اوله رکعتیه ضم سوریه تعیین
 واجب و ضم سوریه اوج ایت قصیره و یا خود سوریه قصیره یا خود سوریه
 قصیره مقدار ایت ایتقدر هر نمازده بوبده بر ادم بوقدر قرائت
 ایه هم فرض و هم واجب و ایتش اولور اما سنت اوله
 صیاح نمازده طوال مفصله طوال مفصل اولور فرق ایتش اوله

مکمل
 في قراءة السورة في الصلاة
 والقراءات المستحبة

سوره در که اوله اخلاف اوله بعضی کوله سوره فتنه و بعضی
 کوله سوره حجراته و بعضی کوله فتنه لیکن منته المصلح جمیعاً
 نقلی لحوال مفصل سوره حجراته را اما اخر سوره بروج و کدر اما اول
 مفصل سوره بروج لم یکن الذین سوره سوره قدر قصار مفصل سوره
 لم یکن الذین دن اخر فرائد و کدر اندی حالت ان نده ابکیه بر
 حالت سفر در و بر حالت حضر در و حالت سفره ابکیه بر رامن و حالت
 و بر خوف و عجزه در و حالت حضره ابکیه بر وقتیکت و فوجی خو فی
 و بر عدم خوف در و اگر سفره اولوب امن راحت عالیه اولور
 ایسه صیاح نمازده سوره و السی و انت البروج مقدار بر سوره
 کما و یا خود سوره بروج مقدار ایند او قن مستحب در حدت ظهر
 که نکت حدت صبح کبیر و اما حدت عصر و عشا ده سوره و السی
 و الطارق کبیر سوره و یا خود سوره و الطارق مقدار ایند او قن سینه
 و اما حدت مغربه سوره کوه و سوره عصر مقدار او قن مستحب و اما
 سفره اولوب خوف و عجزه اولور ایسه هر نماز ح فائده شریفه
 قننی سوره به منم ایدر ایسه جائز در مش سوره کوه ایدم اولور
 و کذا نکت حالت عصره و وقتیکت و فوجی قریب اوله قدره وقت
 فوج ان سوره ابکیه هر نمازده وقت فوج ابکیک مقدار او فتنه
 اما وقتیکت فوج خوف اولور ایسه حدت فوجده او ناست فرق
 ابیت مقدار را وسطی الی و یا التشرایب و اکثر یوز ایند و ایدم

ذکر اوله یکم اگر قومه رخت اولور ایسه یوز ابیت و اگر کسر اولور ایسه
 فرق ابیت و اگر ابکیس اولور ایسه سر ایسه الی و التشرایب او فتنه و بعضی
 ویدیر که اگر کبیر غایت قصه اولور ایسه فرق ابیت و اگر کبیر ابیدیر
 ابیت و ابکیس یعنی ایسه الی و التشرایب او فتنه در و حدت ظهره
 حدت فجرده و کبیکت او قن مستحب یعنی بواج حاله اعتبار
 ایوب اولور ابیت و یا خود فرق و الی ابیت و اما سیده لطف
 ابیت او فتنه و عصره و عشا و حدت ظهر دن اکسیک او فتنه
 قدر صبحه و مشر که صیاح نمازده طوال مفصل و حدت ظهر و
 عشا و اولوب مفصل و حدت مغربه قصار مفصل او فتنه و کبیر
 وینور که بودیت شریف یوقار و کبیر حدت شریفه معارضه و کبیر
 یوقار و کبیر منقلم اوله شمس غروب ایند که عجزه ایوب مغربه طلوع
 نجمه و کبیر تاخیر منتهی او فتنه و یوقار و کبیر منقلم اوله یکم رسول
 اکرم صلی الله علیه و سلم سوره اعراف ایکی رکعتده قرائت یوز مشر
 سوره اعراف ایسه بر جود زیاده در تخیل ایند تلاوت اوله
 طلوع نجمه وقت متصل اولور و بلکه وقت خروج ایدر بولک جواب ویریکه
 نظیر قرائت سبیده تاخیر منتهی و کبیر معنی بعضی فقره بوقوله اخذ
 انشد و بلکه شمس غروب ایند و کبیر عقبنده شروع ایوب و وقتیکت
 فوجی و قننه تاخیر ایسه یا خود بعضی کوله وقت فوج ایسه نماز
 صبح اولور و کبیر اولور ویریکه حدت عصر و غروب یقین شروع ایسه

ادایه رکن شمس غروب است تا رکت بعضی سر غروب و صکره
قاله نماز صحیح اول و دوم جوابی بخاری شافعی که مایه خطا بین
نفس ایست مذکور در

کتاب ۶۵

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم فرأى
فی المغرب فی الرکعتین جمعا اوجبه ابن ابي شیبہ وابن جریر وبنو
حبیب والطبرانی وریض بن ثابت بوحدیث شریف مصنف مرحوم المستوفی
ون نقل ایست کند کنز الدین والایده را ایست در اینست روایت
موجودن ابن جریر و ابن حبیب و طبرانی زیاده است و بوحدیث
فی الرکعتین کلمه سده لفظ فی زیاده است **باب** ما جاء عنه
فی الجمع بین المغرب والعشاء بمزدلفة یعنی بویک ابویوب انصار
رضی الله عنه و بمزدلفه دید کلر محمد صلات مغرب ایست صلات
عشاء بر وقت او و انتمسی جائز اول یوز و اینست روایت
از روایت اولست **۶۶** عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه
قال صلیت المغرب والعشاء مع رسول الله صلی الله علیه وسلم بحجة
الوداع بالمزدلفة رواه ابو نعیم وابن عی که عنه بوحدیث شریفی
مصنف مرحوم جامع البیرون نقل ایست کند کنز الدین و بالکل کاف
ایده را انتمسی **باب** حجة الوداع کلمه سده که یا صلیت کلمه
منعقد فی معناسنه در ظرف زمانه رکت بالمرزولفه کلمه سده

باد فی صلیت به منعقد فی معناسنه ظرف مکانه یکی ظرف به منعقد
تعلق ایست معناسنه اوله یعنی جائز در حجة الوداع و بوحدیث
صلی الله علیه وسلم حضرت نیک اعظم ازنده اینست کلر محمد و بوحدیث
و حجة الاسلام و فی و برارج و بوحدیث رکت طفوز بنی کوننه و غایه بوحدیث
و برارج عمره و یوا حرام ایست که و کده بر سعی و بر طواف التیمه در عمره
جائز اوله ایست محمد سده اول و انا حج سده بر کره اول و مرزولفه
و بوحدیث حرام اوله محمد و بر رکت غایه ن اینست و کده اول از ابی کلور
بیرام کوننه انده واجب اوله و قضیه و **حاصل معنی** ابو نعیم و ابن عی
ابو ایوب الانصاری رضی الله عنه حضرت نیک متصرف سده ایست روایت
ابو ایوب الانصاری حضرت نیک و بر کوننه رسول الله صلی الله علیه
وسلم حضرت نیک بید حجة الوداعه بیرام کیچ سر و غایه مرزولفه و کده
صلوات مغرب ایست صلات عشاء به یکی بنی بر وقت او ایست **تفسیر**
بوحدیث شریف معلوم اوله یک مرزولفه و بیرام کیچ سر وقت عشاء
صلوات مغرب و عشاء به جمع اثنتان بال اتفاق جائز ایست و کذا ک عشاء
کوننه غایه صعود ایست و کلر نه زوال و فتح اوله قدره وقت ظهر و صلات
عشاء و اثنتان حجاز و اوله جمع حاضر و در یکی بنی جمع تقدیم و بر
بر تقدیم بر وقت یکی فرضت او اسر جائز و کلر ایست فعل رسول ایست
یورخانه و بوحدیث تخصیص اولست لکن بوحدیث سده فرق
بود که غایه صلات عصر و ظهر جمع اثنتان حجاز نه اعم اعظم

حضرت صلوات جمعه کجی جی عزت شریک ابدوب و امام خطیب اولی
 شریک ویدی اما امام محمد و امام ابی یوسف غنڈہ شریک و کلد رختی
 برکت اول کون جی عتہ بنشمہ امام اعظم غنڈہ ہر نماز وقتہ
 وادیر اما مابین غنڈہ منفر و اول یعنی مالہ جمع جائز و اما احرام
 او بعد جی ادا التہ صکرہ امر اند کیر سہ اول وقتہ صلات عصر و ا
 ایتمکت جواز نہ امام اعظم و ایک روایت وار و ابو ایلی نماز یکو
 براران و ہر برار یکو بشفہ اقامت اول غنڈہ ر عوفہ کونے وقت
 و والدہ بو نماز را و ایند و کلد نہ عوفت و قفہ سنہ قائم اولور اکتب
 فقہیہ و مذکور اول شریک و مودہ ایہ اول کون شمس غروب ایہ کجی
 قدر اندہ اولور شمس غروب ایند کہ و لوب مزدلفہ بکلد را اول وقتہ
 قدر بنسو و قتی داخل اولور احرام نماز بنسو وقتہ وادیر اکتب
 بونہ ایکس براران ایہ و ایکسہ براقمت ایہ وادیر بشفہ
 اقامت ایتمکت اما امام زکریا نہ جی یونی روکے کبی بشفہ اقامت
 ایہ وادیر و صلات مغرب بنسو وقتہ تاخیر و اجیمیدر بوشہ جائز نہ
 انکہ حنفیہ بنشدہ اختلاف وار و امام اعظم و امام محمد غنڈہ و اجید
 و امام ابی یوسف غنڈہ جائز و رکعت مکر و ہر رختی برکتہ عوفت دن
 رجوع ایند کہ لکریچہ اختتام نمازیز ادا التہ اما مابین غنڈہ اعادہ
 لازم و اما ابی یوسف غنڈہ اعادہ لازم و کلد و ہر امام اعظم نہ ایہ
 بو ایلی وقتن غیر سفر و و حضرت رح و مطر نہ بد غنڈہ و غیر یہ

و اگر وقت نماز غروب

بر وقتہ ایلی نماز رکعت مقدم کرک مؤخر و اجاز و کلد اما امام شافعی
 غنڈہ سفر و قتی سفر اولور سہ اولور صلات ظهر ایہ عصر و مغرب
 ایہ عتہ جی جمع جائز و رکعت تقدیم ایہ کرک تاخیر ایہ اما حضرت دن
 بو ایلی جمعه تقدیم جائز و اگر مطر کجی غنڈہ اولور ابی امام مالک
 و امام احمد کہہ حضرت و بالک عتہ جی وقت مغربہ و اجاز اولور
 اما مطلقا سفر و جائز اول غنڈہ ت فقیہ موافق در باب ما جاز نہ
 فی التہجد و سہ فقیہ یعنی بواب ابو ایوب الانصار رضی اللہ عنہ
 حضرت ترمذی صلات نہی غنڈہ و صلات نہی و فحالی ثبات عبدہ نظر
 التسلیم حضرت نریک ایلی رکعتہ سلام ویر بدر حنفیہ و سہ اول
 حدیثر بو بابہ مصنف بر عدد حدیث شریف نقل و روایت ایلی

باب ۶۲

عن ابی ایوب الانصار رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ
 وسلم کان اذا تمجد بسم بین کل رکعتین رواہ ابن نعیر عنہ
 منہی تفعل یا بنہ فعل یا خیر اذا تمجد و یکث اذا ترک الہجود و ملک
 شکم بیضا و من البیض تمجد برباب کریمہ فانک الہجود و ایہ معنا
 ویرمدر ہجود و احد او دندر کجی نکت جمعیہ بل فاصلہ ناظم اولیہ وید
 طرد کجی کجی نکت جمعیہ ہیج ناظم اولیہ و اولور میہ حراطدن
 اولور اند رکعت آیت کریمہ و رکعت بو حدیث شریفہ اولی معنا
 مراد اولور کہ کجی نکت جمعیہ ہجود یعنی نماز رکعت ایوب

و اگر وقت نماز غروب

بعضه ناتم و بعضه غیر ناتم اولمقدر لکن ۶ قده نهج اولمقدون عباد
 ایچر او یا ذب حکم کنه اولومغه دیر اول و اول و قده اول اوله صلات
 صلات نهج دیر **حاصل معنی** مخیرینه ابن نصر ایوب انصار
 رضی الله عنه حضرت زینب منقر سنده ایلد روایت ایلر که تحقیق رسول الله
 صلی الله علیه وسلم حضرت نور صلات نهج را و اینده و کوننده ایکی رکعت
 باشند سلام دیر **نقص** بوجه بند مقصود و فخر کلمات
 صلی الله علیه وسلم حضرت نرنگ صلات نهج ده ایکی رکعت باشند
 سلام دیر و کوننده و در حقیقت کچه نازلنده ایکی رکعت بر سلام ایلد و
 اینک و رنده بر سلام ایلد و اولمقدر وینده بوجده شریف
 ویز اولور و دخی معلوم اوله که نافع نازلنده قیام رکعت جمع ایلر
 و قیام رکعت بر سلام دیر کچه ده و کوننده بال تفاق جائز در
 لکن افضلیت و کراپینه اختلاف وارد و در رکعت زیاده بر
 سلام ایلد قیام کوننده بال تفاق مکر و هر اما کچه ده مکر و کوننده
 اما کچه نازل بر سکر رکعت زیاده بر سلام ایلد و اینک دخی
 بال تفاق مکر و هر اما کچه نازلنده کچه نازلنده سکر ده بر سلام
 یا خود البته بر سلام و یا خود و رنده و ایکیده بر سلام یا کراپینه جائز در
 و کوننده نازلنده دخی و رنده بر سلام و ایکیده بر سلام جائز در امام
 اعظم عنده افضل اوله کچه ده و کوننده و رنده بر سلام و امام
 شافعی و مالک و افقه عنده افضل اوله کچه ده و کوننده و ایکیده

بر سلام امام ایچر یوسف و امام محمد فرق ایلر کچه نازلنده نفل
 اولم ایکیده بر سلام دیر و کوننده نازلنده و رنده بر سلام دیر و کوننده
 الله ایلر نفل را ما بین قولند و ذکر ایلر اما نهج احکام شرعی دن
 نه اولم یفر و نه مقدار اولم یفر و تر باینده ذکر اولم بقدر **باب** ما جا عک
 فی صلاوة الوتر یعنی بویاب ابوالیوب انصار رضی الله عنه حضرت نرنگ
 صلات و رکعت ده و اولم احادیث بیانده در بویاب مصنف ایکی
 عدد و حدیث نقل ایشد

الحکم سید

عن ابی ایوب انصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
 علیه وسلم الوتر حق علی کل مسلم فمن شاء اوتر بجمع ومن شاء
 اوتر بمکس ومن شاء اوتر بثلاث ومن شاء اوتر بواحدة فمن
 غلب قبلدیم ایما رواه الدارقطنی والدارقطنی و ابو داود والنسائی
 و ابن ماجه و ابن حبان و ابی کرم و الطبرانی فی الکبیر و البیهقی فی التذکر
 و الضیاء المقدسی فی المختار عک بوجده شریف مصنف و عدم جامع
 الکبیر در نقل ایشد کناره بالکرات ایله امر **باب**
 و تر و اوک کسه بد شفعات مندر میند و الف لام عک ایچر
 و تر تسمیه اولم صلات معروج و کدر حق کلمه سر ثابت معانده
 میند انک خبر بر علی کل مسلم ای متعلقه **حاصل معنی** دارقطنی
 و امام دارقطنی و ابو داود و ابن ماجه و ابن حبان و امام

کچه نازلنده نفل الوتر
 و نقصیه

کبدانی شری قیامت بیده برام بگیرد که واجب بود ذکر این در قنوت
 و دعای اللهم انی استعینک و یا علی کلک سجد و کدر واجب اولان بود
 بود بوب و او قنوت قدرتی اولان که بیده ربنا آتانا و یا خود کرده یارب
 و یکت اید واجب ساقط اولم بود دعای هر صله اللهم اهدنی و یا علی
 او قنوت سندر و دعایک افرزده اللهم صل علی النبی اوفیه بناس بود
 و بومیه صاحب رفتاد و نقل ایند لیکن ابی البیضاء نقل کرده دعا اولد
 چون افرزده صلات مستحب بود و نقل اید و دفعی قنوت مذہب خفیف
 و نزد مذہب بیده او قنوت اما امام شافعی و مالک مذہب بیده هر حاله
 طباع نازنده او قنوت و بزم مذہب بیده دفعی اگر بر خفته یا خود بر بیده اولد
 ابی صباح نازنده او قنوت سر جائز و رد بطی و نقل اید و قنوت یک
 موضعی او جینی رکعت رفته مضانده صلات و ترک او جینی رکعتده
 اما در اراکت التی اول رکعتده قنوتی و اراکت ایدر صله سجدن صله
 کجی اولی رکعت رقصا بیه فالقده اول اولی رکعتده قنوتی و اراکت
 انحرز بر اراکت تکرار مشدوع و کدر و دفعی معلوم اولد که بوحث
 شریفک ذبیده فن غلب فیه فی ایما لفظ شریفک مستفهم اولد
 اگر بزم عبده التی که و ترک اراکت انحرز اگر قاناقا و قاناقا بیده قدرت
 بوق ایسه ایما ایداد التی و یکت اولد رفقا بومشده اختصار
 ایند بر که صلات نوافله قیام قدرتی و اراکت قنوت و اراکت جائز
 لیکن قیام افضل لیکن قنوت و اراکت قدرتی و اراکت صلوۃ تطوعده

ایما جائز میدرام بعد شرح سنده نقل اید که بومشده و فقها و
 بعضیدر قنوت قدرتی و اراکت صلوۃ تطوع ایما اید جائز اولم دیدید
 امام حسن بصری ایما اید جائز و ردیور وایت اولد و بولقی اید
 واضح اولد حسن بصری قولید و دیدید ایما بومشده معلوم اولد قنوت
 بوحث شریفک صله و ترک سندر اولد یغنه و اید اولد کوله اولد
 صلات و ترک تطوع اولد ایما جائز اولد و یا خود بوحث شریفک ایما
 اید اولد و بولقی و قدر مسفرده و اید و راحله او زنده اولد که
 حقه اولد حقه سنن اید و اودح ابن عمر رضی الله عنهما و اید که
 فخر الحاکم علیه الصلوۃ والسلام مسفرده راحله شریفک زنده و اراکت
 ماعد الکیجا نماز بر ایما اید و اید راحله او زنده ایما اید و زنی
 دفعی و اید راحله و بید و اید و امام بخاری و یکت شریفک بید و اید
 صحیح و تابعین و اید علم مسفرده و اید او زنده ناطقه نماز و اید نه طریق
 توجه اید راحله اول ایما اید و اراکت جواز زنده اتفاق ایند بر اما
 و اراکتده مذکور بوق لیکن و اید و نزل اید و اراکت و اید
 دیدید اما صلات و زح اختصار اید بر اکثر بید ناطقه کبیر دیدید و بید
 جواز و ایتی حضرت علی و ابن عباس و ابن عمر رضی الله عنهم و اید
 و تابعین علی نکت قولید بود و فقها و امام مالک و شافعی
 و احمد و اشحنی بطریق اختصار ایند بر اما امام شافعی بید و اید که صحیح
 کرام و اراکتده و زنده و اید و اید بر اکثر بید و اید و اید

و یور وایت ابوب و تر فرافضه الحاقی التمه و امام ایه خبیثه بهر
 ده بود و ابو ایوب انصارینک بود و این خبیثه به و لیل و کله و ک
 و بند رس که اویم اولجه حدیث اولی افرینه معارضه زبیر اولی الوتر
 حق علی کل مسلم اندم منقول اولم و جوبه بهر کجا جواب و بریدر که و
 و تر سنده و بیان علی بود حدیثی تاویل اینه بدو الوتر حق و یک ثابت
 بالسنه و کله و با خود فرافضه کبی حق مشابه سنده در و کله و بهر یور و
 اولجه تعارض منقده

اکدب

عن ایه ابوب الانصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
 وسلم قال الوتر حق علی کل مسلم رواه ابو داود و الترمذی و حدیث
 شریفی مصنف جامع ال اصول اسمی کن به نقل اینه و کنه کن
 صا و الیه و او الیه رمز اینست و بود حدیث شریف بود و اینه و بالک بود
 متن ایدم و بهر ایه و مال بود و کله کله **باب** ما عا عنه
 من الاسرار فی موضع واکبر فی موضع و حی راة الخیافه بیه باب
 ایه ابوب الانصار رضی الله عنه در نماز که لو او قنای بیرده جه
 اینک و بود کما می لغت اید نه می رات سینه اید می رات اینک حدیث
 و ایت اولم آثار بیانده و بود بایده مصنف بر حدیث شریف اندر

اکدب

عن ایه ابوب الانصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه

ما عا عنه من الاسرار فی موضع واکبر فی موضع و حی راة الخیافه بیه باب

عبدیه و سلم من را بنموه یصلی صلوٰۃ النهار جهرا فاجمعه بالبع و رواه
 ابن ایه شیبہ فی مصنفه و مطین فی مسنده و رواه الطبرانی فی معجم کبیر
 من روایت الوارع و نافع بود حدیث شریف مصنف مرحوم امام سید طینک
 تخمیه را و کله و او دینک تخمیف اینه و کله و زوائد و نقل اینه و کنه کن
 بالک و الی اینه رمز اینست و زبیر از زوائد البکیه و بر امام سید طینک
 زوائد ی انک رمزی بالک زاور و بر و او دینک زوائد انک رمزی بالک
 و الیه **باب** من کله سر مبتدا و را بنموه ده ضمیر منصوب من کله
 را جعد یصلی فعلی را بنموه کن مفعول ثانیه سید را کر و یند ن مراد
 علم اولد را الیه و الکر و ایت بهر اولد را الیه یصلی کله سر حال اولد را الیه
 کله سنده کله با فار جمعه به متعلقه ربه و بود بانک تخمیه و ده و قیون
 قنی نه و در **حاصل معنی** ابن شیبہ مصنفه و مطین مسنده و طبرانی
 معجم کبیر نه و وارع و نافع روایتده ایه ابوب الانصار رضی الله عنه
 سنده اید روایت اید که فی کلمات صلی الله علیه وسلم حضرت
 بود و یدر که تول کنه که سنده را نه صلوٰۃ نهاده جهرا فرائض اید
 کله سکر اننه و ده قنی اید رجم اید کن و یونم بهر و نشد بهر و یدر
 و العقیلی عن ایه سمنه بن عبد الرحمن یعنی عقیلی روایتده ایه سلمه
 بن عبد الرحمن ندن عن ایه ابوب اول خر ایه ابوب انصار بدن
 روایت اید و قال ابو ایوب انصار رضی الله عنه و یدر که قبل
 بار رسول الله یعنی رسول عبدیه السلام و ندیکه بار رسول الله ان جهرا

تحقیقا بومطابقت قوما بر قوم وارد که بخبرون بالقراءة فی صلوة النهار
 گویند نماز روزه قرائت چهار اید را انگشت صلیت نذر فقال رسول الله
 صلی الله علیه وسلم رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت برادر و برادر
 افند ز موهم یعنی سزا بودید و بر سزا و فی انحرار می ایتمز مسکر با بگو
 بگو ایله انحرار شد و مسکر مع هذا انحرار برادر بگو ایله می شد مقدور بقدر
 کلام انقولون که افند ز موهم و مکرر بودند صلوة مصنف دیر که او
 هذا اکثرت صاحب المرتب صاحب مرتب بود نیز ابراد ایدی
 وقال لودی فی شرحه امام لودی شرحه دیر که لم اجد به بن
 بود بی بودم و واقف اولدم و بیشتر از انهمی نوز و نیک کلام
 نهایت بود بر **نقص** بود حدیث شریف معلوم اولدیکه گویند نماز
 رشیک کر او و قاجق پیرانده اشکانه قرائت حقنه و نیاه
 جزا سر احقر اشبا اولدم بعه اید کند بدین زحی و تحفیه مستحق
 بود برایش هر شب که شریعه انگشت حقنه و نیاه تحفیه
 و زحی و ضرب و قتل جائز اولور ایله اول شئی و اشک حرام
 اولور لیکن بعه طاقی که هلاکت اولمیدب انجی تحفیه سبب
 اولد یغندر حرام رتبه سنده اولمیدب کراپنه تحمیه اولد کراپنه
 تحمیه اید حرام بینده فرق بود و دید که حرام اید فرق بود
 اما کراپنه تحمیه حرام ن اشغیر و اخضر و دید که حرام حرام ن
 اشغی اولور و ای صل گویند نماز رشیک کرک و انفس و کرک سزا

و کرک نوافل صلیت عیدین و جمعه و اکسوندن غیر پرده اما
 و منفردم گویند اخفا واجب را اگر چهار اید ایله قصد اید ایله نماز
 کراپنه تحمیه اید مکرر اولور اما عاده اید و اگر سهوا اید ایله سهوا سجده
 لازم مکرر و گویند نماز رشیک کرک قضا اید م بود در زیر قفا و کندی
 او سر نه و صف اید واجب اولد ایله اول و صف اید قفا اید
 اما کچی نماز روزه امام اولد که انگشت چهار واجب را اما منفرد اولد محذور
 لیکن افضل اولد جماعتی زکات اید و کچی بر صورت جماعت کچی ادا
 اینک یعنی انصت اید و چهار قرائت اید ادا افضل و کذک
 کچی نماز رشیک کرک قضا اید یکت اولد اگر بر جماعت کچی نماز رشیک
 بریز زکات اید و یکت جماعت اید گویند قضا اید یکت اولد را اول
 و اقامت اید چهار قرائت اید ادا اید را اما چهار واجب اولور اما
 بالک ادا اید یکت اولد و فی اخفا واجب کچی اولور کرک گویند
 اولور اما اخفانگ و چهار حد را و اخفا کند و استماع اید یکت
 قدر و اگر کله رک کلبی و یا الکثرینی غیر استماع اید ایله چهار اولد
 اما کند و استماع اید مزیای که فزونی تصحیح اولد اید اما قرائت
 دیر و معتبر اولد و فزونی اولد و فزونی قدر اخفا و چهار اید سهوا سجده
 لازم مکرر رشیک تفصیل سینه المصلح مذکور اولد که کرک امام
 اخفا مقامه چهار و چهار مقامه اخفا ایله اگر با یک زبانه الصلوة قدر که
 یعنی اوج این و یا خود بعض روایت گویند برایت قدر اخفا و چهار اید

سهو سجده لازم گردد اگر بوقدر اولم ایه لازم حکم واضح اولم ظاهر
 و اینکه چهار اخفاوه حکم بویه در و فرق بوقدر اما خود در روایت
 چهار ایه اخفاکت پیشی فرق ایوب و بیشتر که اگر اخفا او قند حق
 بیه چهار ایه ایه قیل اولم و کثیر اولم سهو سجده لازم در زیر
 کونوزنا زنده هیچ چهار مشروع و کلدرا اما چهار بده اخفا ایه ایه
 اگر فاخته بیه و یا خود فاخته در زیاده و یا خود اوج آیت فقیه مقدار و یا خود
 بر آیت طویه مقدار اخفا ایه ایه بال اتفاق سهو سجده لازم در
 و اگر بر آیت فقیه مقدار اخفا ایه ایه ایه خفیضه بیه کوله لازم
 اما مینه کوله لازم و کلدرا و بیشتر بوا یکی روایت مینه ده مطور در باب
 ما جاره عن فی التفریق فی صلوة الغداة یعنی بوباب ایه ایوب انما یفعل
 فی ثلاث صلوات علیه وسلم حضرت نیک صاحب نمازنده سوره المائت
 تفاوت بیه و قدر حقده اولم حدیث

الحکیم سی ۲۱

عن ایه ایوب الانصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
 وسلم قرأ فی الصبح تبارک الذی بیده الملائک واه ابوالانعم
 الاصبهان فی الکلمه عن بیه حدیث تریو مصنف مرحوم جامع الکبیر و
 نقل ایند وکنه کن رینه بالکراهه ایه ریز انیمه **عاصم** ابوالانعم
 اصبهان علیه اسمی کن بنده ایه ایوب الانصار رضی الله عنه
 حضرت بنده متصل سنه اید روایت اید که ابوالایوب حضرت بیه

مطهر
 فی سوره المائت و تریو
 فی صلوة الصبح

و بیه که تحقیقا رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت نیک صاحب سجده تبارک
 الذی بیده الملائک سوره قرآن تریو بیه و بیه روایت اینمدر باب
 ما جاره عن فی فضل اکم یعنی بوباب ایه ایوب الانصار حضرت نیک
 حدیث فضا غلی حقده روایت اولم حدیث و بیه بیه مصنف بر
 حدیث نقل اید

الحکیم سی ۲۲

عن ایه ایوب الانصار رضی الله عنه قال قال رجل عن رسول الله
 صلی الله علیه وسلم اکمل الله عملکم کثیرا لیتبارکوا فیہ فقال رسول الله
 صلی الله علیه وسلم من صاحب الکلمه فکت الرجل ورائی انه قد یجیم
 من رسول الله صلی الله علیه وسلم علی شیء یحکم فیہ فقال رسول الله
 صلی الله علیه وسلم من جوفانه لم یفعل الا صوابا فقال الرجل انما فلتها یا
 یا رسول الله و زجوت بها کثیرا فقال والذی نفسی بیده لقد رايت ثلثه
 عشر ملکا یسندون کلمتک ایتهم برفعها الی الله رواه ابن ابی لوی
 والطبرانی باسناده حسن واللفظ له والبیهقی عن بیه حدیث تریو مصنف
 مرحوم ترغیب ترهیب بن نقل ایند وکنه کن رینه بالکراهه ایه ریز انیمه
الاجاب بیه حدیث من استغفر بیه حقیقه در مینه در صاحب الکلمه
 خبر در الکلمه و مراد جمیع حمد و درای کلمه سر ظن معافانه در **عاصم**
 ابن ابی الدنیا و طبرانی اسنا و حسن اید یعنی را و بیه ریز اولم و فی
 سنه اید و امام بیهقی ایه ایوب الانصار رضی الله عنه حضرت نیک

فی فضل اکم

متصل سند اید روایت اید در که ابی ایوب حضرت زید و دیگر که روایت
 اندصلی الله علیه وسلم حضرت زید که مجامعده برکنده اکبره حد
 کثیر امیا کافیه کلی نیده حد اید رخ فخر کثافات علیه افضل التبیان
 حضرت زید و دیگر که حاصل مکنده بود کلمه نکت صاحب ریاضی نوکری
 قاندر دید سوال بود و در اول مکنده رسول الله علیه السلام حضرت زید
 مجامعده برکنده شئی اشکدم انکت ایچکدر رسول الله علیه السلام
 بجا نهدید و توخیر اید جکر دید خوفنه سکوت اید رخ فخر کثافات
 کنه تکرار سوال بود و کب که اول مکنده سوید و یکی کلمه صوابه رخط
 و کلمه اظهار التوب بود و قدرده اول رخط اوله نکت فام
 ایند کده یار رسول الله اول کلمه بن سوید دم و مرادم اول کلمه
 سبیده حق تعالی دن خیر رجا ایدرم و دیگر که رسول الله صلی
 علیه وسلم حضرت زید و دیگر که بنم نظم کنده قدرنده اوله ذات
 بار ریق قسم ایدر کلمه تحقیق سن بود کلی نه سوید و یکنده اول اوج
 ملک کور و ملک سنگ کلی نه ابتدا ایدر که یعنی قابضه در که قنغیر
 حق سبحانه و تعالی به اول دفع ایدیه و بدو فضائک بیان ایدر
تفصیل بوجهیت شریف ابی ایوب و داینده بود و جهله و اوله
 امامت مصابحه اول رجا کنده روایت ایدر که اول حلیه
 رفاعه بن رافع رضی الله عنه حضرت زید و دیگر که بن رسول الله علیه
 صلواته نماز قیل ایدرم نماز یکنده عطش عارض اوله بود حد اید

حد ایدرم یعنی اکبره حد کثیر الطیب مبارک کافیه مبارک علیه کی یجب وینا
 و ریاضی دیدم رسول الله علیه السلام نماز یکتن بود و قدرده بود حد اید
 حد ایدرم و بود ایکی دفعه سوال بود و قدرده کنه جواب و میوب
 اوجنی دفعه سنده اول حد ایدرم بنم دید و کده بود و دیگر که بنم
 نظم قدرنده اوله ذات قسم ایدر کلمه اوله ذات زیاده ملک بود
 کلمه ایدر صعد و ایدر کور دم بود و دیگر بود کلمه طعم عقیده و فی مردید
 شکم شامی سر لیده امام ترمذی روایت ایدر که فی بنی علیه السلام
 او نترندن مانده دفع اوله یعنی دفعه اکبره حد کثیر الطیب مبارک
 فیه غیر موقوف و کستغنی ربا و ایدر در روی **باب**

ما جاء من الذكر و بر صلاوة الغداة و المک و کذا یهون یعنی بواب
 ابی ایوب انصار حضرت زید صبح نماز نکت عقیده و کذا و کذا
 او عید و اول با و عید نکت کواچه عقیده و اوله اثر بیاننده در

اکبره حد

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی
 علیه وسلم من قال و بر صلاوة الغداة عشرة مرة لا اله الا الله وحده
 لا شریک له لا اله الا الله وحده و یومئذ و هو علی کل شئی قدیر کن له
 عمل اربع اقاب من ولد اسماعیل رواه الطبرانی فی معجم الکبیر عنه
 بوجهیت شریف و فی جامع الکبیر و منقول اوله یعنی کن رینه
 لحاف ایدر نماز **باب** و بر کلمه قال کلمه سنگ مفعول

ما جاء من الذكر و بر صلاوة الغداة و المک و کذا یهون یعنی بواب

فيه وفي عقيب صلاة العداة ومكدر عشر مرات كلمة سرفال كلمة سندن
 مفعول مطلق محي زید قولاً عشر مرات تقدیر زید در کن کلمه سده جمع
 مؤنث غایبه ضمیر بر کلمه تراجعه در ضمیر من کلمه سده راجعه در محل
 کلمه سرفال کسر یه وزن ومکدر کن کلمه سنان خبر منصوبه **حاصل معنی**
 امام طهرانی معجم کبیر زید ای باب الفاء در حضرت زینب منقول سند ایله
 روایت ابیر که برکت صبح نماز نیک عقیقه ده اون کره بودگی نه
 سوبه سه بودگی نیک ثوابه اول کسده یکدزد درت عدد حضرت
 اسی عیسی علیه السلام اول اول زنده زنده از او انمشت ثوابه معادل
 ثواب حاصل اولور **باب** ما جاز عنه من الذکر در الصدقة المکتوبة
 کلهها و اجره یعنی بد باب ابواب الفاء در رضی الله عنه حضرت زینب
 جمیع صدقات مفروضه عقیقه زنده ثواب اوله حق از کار و اول از کار
 اجر بیانده مذکور اولان حدیث بیانده در بود باده ای حدیث نقل
 انمشت

اکدب
 عن ای باب الفاء در رضی الله عنه موقفا علیه لانت اکدب
 العالمین وایة الکذبی بشهد وقل اللهم ما كنت الملك الیه بغیر
 حب تعلقن بالعرش وقلن اثیرن علی قوم یملکون بمعاصیک
 فقال وعزبتی وجدلی وارتفاع مکانی لانیلک عهد ویرکل صلاب
 مکتوبة الی حضرت ما کان فیہ ولسکنه جنة الفردوس ونظرت الیه سبیلین

مکتوبة الیه سبیلین

مرة ونقضت له سبعین حاجة اوتانا بالمغفرت بوحیث تبریر
 مصنف مرحوم در المنتزه اسلی کن به نقل ایله وکنه کن ربه دان ایله
 را ایله دم ایتمه **باب** موقفا کلمه سرفال بر روی کلمه سده متعلقه
 حدیث موقوف و بود می به دم نقل اولوب کن اول صحابه بن رسول
 علیه السلام استماع ایتمه ویا خود بیور دیو دیمه اگر نقل ورا ایله
 بودند شرایه اول صحابه یکت کند ورا به واجتهاد ورا اولی جاز
 در رسول علیه السلام استماع ایتمه اوله جاز اما رای واجتهاد
 ایله بودند عام اوله ایسه منک منقبایتمه واجتهاد قیامت خبر که
 و بود بیده اولد یغ کبی اول حدیث هر نقد موقوف ایله مرفوع حکمت
 و دخی تعلقن کلمه سرفال مستحق جمع مؤنث غایبه در ضمیر جمع ابیت
 مذکور به راجعه تعلقن دیو صایوب اصلیه در یعنی برکت به بر مقام
 عالی به مقام اسفله انزال ایله یکت اوله اول کسده بجایایوب
 صایوب انک استه محمده معاملة ایله اول انزال ایله ان
 دخی انزه ماضی ارام انمشت ایله نسلیه ایله اول معاملة حاصل اوله
 و مکدر **حاصل معنی** ابواب الفاء در رضی الله عنه حضرت زینب موقوف
 اوله رقی روایت اوله که سوده فائده وایت الکسر و شهادت ابی وقر
 اللهم ما كنت ملک بغیر حب ایتمه وارجح ایلی ابی حق سیمه و تعالی
 حبیب اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زینب انزال مراد ایتمه کده بوایات
 عظیمه رعش احد به نیاز ایله صایوب بار بار بر رویه مقام منزه

و مقدره ن و انی معصیت اید عمل اید قوه ازال می اید
 سن بزرگ بمقامه و انما مخلوقه نات لوفه ایلن اول مقام هفده
 سفلیون اید ناصل الفت اید ز ال فان باری بزرگ بمقامه ن
 منفکت اید و یونفرع اید و کمرنده اول حکیم مطلق بود و ک نظم
 حال دین م رحمت اید و ک غایت جلال و ارتفاع مکانه قسم اید و یک
 هر عید که سز هر نماز عقیده نوات اید ز ال بن اول عید دینا
 مغفور اینک اید باک اید ب سفینه تخفیه اید رم و جنت
 و قوسه اسکان اید رم و نیمه کره الکا رحمت اید نظر اید رم و اول
 عید یک نیمه حاجتلی قضا اید رم اول حاجتک اودا سر مغفرت
 و اید اید و ع

الحمد لله رب العالمین

عن ابي ایوب الالفی در رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی
 الله علیه وسلم لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله
 الحمد وهو علی کل شیء قدير کتب له بهن عشر درجات و کن
 له عقی عشر رقاب و کن له حرم من الشیطان حتی یشی و یز
 قال یمن عین بسی کان له مثل ذلک حتی یصبح رواه ابن
 حبان فی صحیحہ عنه بو حدیث مصنف جامع البکیر و نقل اید کینه
 کن ربه کاف اید رم اید ال اب بو حدیث شریفه می
 کله سر یک ضمیمه خود مستفرد و فعل مجهول و عقی مصدر

لفظ

لفظ منصوب کن کله شک خبر منصوب اید و تشبیه بیفرد کعقی عشر
 و کله و حرم کله سر حاکم کسریه حراستون مصدر و کن کله شک
 خبر منصوب اید سبب هر سر و کله و یا خود حاکم و کله حاصل معنی
 ابن حبان صحیحہ ابو ایوب الالفی در رضی الله عنه قال
 روایت اید که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زید و بیک
 بر کینه مطلق صلی شک عقیده صلی نه ادا اید و کله و کله بود کله نه
 اوقه بود کله ت سینه اول کینه به اون حسن کتبت اول نور و ان
 سینه به خود قنور و اون درجه رفع اول و بود کله کند و اید
 اون رقبه از ادغی کله اول و در حاکم و کن بود کله ت اول کینه نه
 شیطان حفظ و حراست اید و اگر اختم اوقدره حاکم
 و کن حراست اید و

الحمد لله رب العالمین

عن ابي ایوب الالفی در رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
 وسلم قال من قال و بر صلاته ادا صلی لا اله الا الله وحده لا شریک
 له له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدير کتب له بهن عشر حسنات
 و می عنه بهن عشر سیئات و رفع له بهن عشر درجات و کن
 له عقی عشر رقاب و کن له حرم من الشیطان حتی یئیی و یمن
 قال یمن عین بسی کان له مثل ذلک حتی یصبح رواه الطبرانی
 فی معجم البکیر عنه بو حدیث شریفه مصنف طبرانی کتبت کله و کن

حاصله اید عالی ریش و کند و بیه اوله ایتمیه قدرتی اولمیان کسندیه
 و بر لرحه ایدوزنگه سنگ صفتیه **حاصل معنی** امام احمد سنده
 و طبرانی معجم کبیرنده ابوالیوب الفار ررضی الله عنه حضرت زینب متصکسند
 اید روایت اید که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زینب روید
 صدقه نیک افضل حال یثیم اوله ذر رحم او زینب بدل اوله
تفصیل بوجیهت شریفه صدقه دن مراد یا لکن نافله صدقه اولمق
 و فرض و واجب و نافله و اعم اولاده اعتقاد و ذی رحم دن مراد
 یا لکن کند و بیه نکاحی حرام اولان ذی رحم اولمق و یا خود مطلق
 قرابتی اولان ذر رحم اولمق اعتقاد شکم شایع کرمانی بخار شریفه
 بوالیکی اعتقاد قائم را و بیه اولمق قرابتی فقیر و عالی ریش
 کسند و ایاکن اجنبی فقیر و ایا جائز در لکن افضل اولمق آخر کسند او
 و و اقربایه ایاکیدان با کسند و با کسند و با کسند و با کسند و با کسند
 و اولدینه و اولدی اولدینه و بر یکت جائز دکلدر و کفار تکر و فی بونیک
 کبیر که بونزه و بر یکت جائز دکلدر زیرا بونیک قرابتی و اولد
 و کند و انردن جز و یا خود انر کند ن جز اولد یغنه بکانه کند و بیه
 و بر مکی اولد را قرنداشنه و فرزنداشنه و عیسند و عیسند و عیسند
 و خالنه سنده ایا جائز در و بلکه اقوایسه رود بوجیهت بیه معلوم اولمق

کتابت ۲۹

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم

قال يا ابا ايوب الا اولك على صدقة برضى الله ورسوله موضعها تصدق
 بين الناس اذا نفادوا و تقرب بينهم اذا تباعدوا و اواه الدار قطي
 و عبد بن حميد و الطبراني في الكبير عنه مصنف من خوم بوجیهت شریفی
 جامع الكبير دن نقل اید و کند بکانه کاف اید رمز ایدی **ال ۱۶**
 الا کلمه سر بیه استغفام اید و نافیه دن مر کبیر در استغفام الحارید
 و لبت ایتمی دکلدر انکار اید نفی بر بیره کند و کند اثبات معنانه
 اولوب معنا دلالت ایدیم و یکت اولد بر رضی الله عنه سر صدقه
 کلمه سنگ صفتیه موضعها مصدر میمی اولمق جائز در بر ضیانت
 معقولیدر ضمیر صدقه یه راجع در بر ضیانت و رسول وضع نیک الصدقة
 محلها و یکت اولد تصدق افعال با بند می طبر جلد سر استیافیه
 کانه می طبر اولد صدقه در دیوسنواک اید کس صلح اکا جواب مقنونه
 و راسر اسم جمع اولد یغندن ضمیر جمع ارجاع جائز اولد و تقرب
 تفصیل با بند می طبر تصدق جلد سنده معطوفه **حاصل معنی** و اقطر
 و عبد بن حمید و امام طبرانی کبیرنده ایه ابوالیوب الفار ررضی الله عنه
 حضرت زینب متصکسند اید روایت اید که تحقیقا رسول الله صلی الله
 علیه وسلم حضرت زینب ابوالیوب الفار ررضی الله عنه خطاب اید و ب
 اید و بیکه یا ابا ایوب حق سبحی و تعالی حضرت زینب و رسولک
 محله و ضغنه راضی اولد جعفر صدقه بیه لکاولت ایتمی علی
 ایدیم اول صدقه ندر و بر ایکت ناس پینده بر بر رینه ف

واقع اوله حق موده اولور ایله انحرک بنصره اصلح ایله واکر بربرین
 بعدیت حاصله اوله حق موده اولور ایله بنیز بر تقین اینکله سخی
 ایدرسن حق سخی نه و تعالی نک و رسولک راضی اوله جقدر صدقه
 بود **تفصیل** توحیدیت شریف بعینه انما المؤمنون اخوة فاصحاب
 بین اخو یکیم ایت کریمه شک امرینه اطاعت اولد یغذون حق سخی
 و تعالی نک رخصه و سیده اولد روکونوا عباد الله اخوانا حدیث
 شریفه امتثاله سبب اولد یغذون رضا رسول اکرم صلی الله علیه
 وسلم سبب اولد رخصه کذب جائز و کل الکن اصلح ذات
 بین ایکنه بومقاده جائز اولسه روح سخی نه و تعالی نک
 و رسول اکرم نک رضا رامت محمد و اولد بربر لریه امور و بنا
 ایکن بغض و عداوت انیموب کوز لری حسن معاشرت ایدوب
 اتفاق اید حق سخی نه و تعالی نک اعدائک و عدال و بیغض
 اسلامیه یکنه کبیر و بریده یسه بدو اسلامیه یکنه اتفاق اید سخی
 ایدوب اول بلده ده عبادات لایعات و حق سخی نه و تعالی یه
 توحید اولد فیه الی یوم القیم اول بلده یه فتح ایدن و الی انما
 ایدنرک جمله اهر و مؤیات حاصله اولد روکونک وقت حضور
 دخی بر و تقوی ده بربر لریه تفاوت و انقض و سنی ادا ایتده
 و بربر لریه نصیحت ایدوب هر کس نه یه قادر ایله انکله دینه و ایت
 محمد امانت ایدوب فادر بر اصلح اید صدقت ایتده حق

سخی نه و تعالی نک و رسول اکرم حضرت نرینک رضا رکب اولوب
 عبادت مالیه ایدله نافله صدقه دن افضل اولور صدقه ایدله جهت اشترا
 کلر اخره متعذر عبادت اولسه و افضل اولسه نقد ایتدو که
 ذوات اکبر اولسه

المکذبت ۸۰

عن ابي ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
 علیه وسلم یا ابا ایوب اولک علی صدقه تکبها الله ورسوله تصح
 بین الناس اذا تبا عصفوا و تفسد و ادفی زغب ترهب اسمی
 کنده بود حدیث بولفظ ایدله روایت اولد یغذون مصنف مرحوم
 انی بابا ایدوب و برکه و اللفظ الطبرانی الاصفهانی قال قال رسول
 الله صلی الله علیه وسلم الا اولک علی صدقه تجب الله موضعها و
 و باه عنه یکنه امام طبرانی و اصفهانی نک ایدوب انصاری رضی
 عنه حضرت نرینه متصل سنه ایدله و ایندر الا اولک علی صدقه تکبها
 الله ورسوله تصح بین الناس اذا تبا عصفوا و تفسد و ادفی زغب
 شریف ایدله روایت اول ایدله فرق بودر که اولکی روایتی اولک
 و بابا ایدوب سنی ولایت ایدرم و یکله رایجی روایتی الا اولک
 در معنا و یک اولد که بابا ایدوب سنی ولایت اینیم یچی ایدرم
 و یک اولد رایجی اولکیدن ایلغدر شکم ارباب معاشیک
 معلومیدر **حاصل معنی** ایدوب انصاری رضی الله عنه حضرت نری

بیدر و دیگر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زکریا علیہ السلام را خطاب می کرد
 بیدر و دیگر که یا ابا ایوب سنی ولایت ایدیم و یا خود سنی ولایت
 ایدیم بجز ایدیم شول صدقه او زین کلم حق سنی نه و تعالی و رسول
 اول صدقه نک و صدقه راضی و محبت ایدر اول صدقه صدقه
 نایه و کله ریکه اول صدقه ناس بر رید بعض و فی اینه و کله
 انک بنیدر اصل اید سن **تفصیل** بوجده شریف صدقه
 ون مراد فرض او کله و واجب اولانه ما عدا در زیار یکسده زکوة
 فرض اولوب و یا خود صدقه فطر و قربان و نذورات واجب
 اولش ایکن انکر ترک ایدوب اصل و ذات بینه مشغول المله
 بوزر قط اوله و بوزر اوله افضل اوله لکن وقت رسا قط اوله
 مقدم اوله افضل اوله و مثلاً یکسده زکوة فرض اوله زکاتیک
 ویره جک ایکن ناس بینه ف و اوله اول ف در رفع اول
 یکسده نک مقدر اوله اول ف و در رفع ایدوب ضلک زکاتیک
 او افضل اوله و زیار زکاتیک و فی یوقدر **باب** ما جاء عنه فی
 اقامت الصدقة و اداء الزکوة و صیام رمضان و اعتقاد انک
 الکبار یعنی بویاب ابویاب الفاریه اقامت صدقه و اداء
 زکوة و صیام رمضان فرستی و شرک و کبار کردن اجتنابک
 و جدی حقده روایت اوله اید و بیانده در بویاب اید ایکن
 حدیث نقل اولدی

الحديث ٨١

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم ما من عبد يعبد الله لا يشرك به شيئاً و يعطي الصدقة و يؤتي
 الزکوة و يصوم شهر رمضان و يحسن الکبر الال و فعل الحجة قالوا و ما
 الکبر الال الا ان لا يذبح و قتل النفس و الفلح من الرفف
 و اه ابن جرير و ابن حبان فی صحیحه و ای کلم فی مستدرک و ابن عی
 عنه بوجده شریف جامع الکبیر و اندر بوقا و ح اخص باینه ذکر
 اوله و بویاب اعمال باب اوله یعنی بویاب اید اوله
 اید ذکر اوله **حاصل معنی** ابن جریر و ابن حبان صحیحه و حاکم
 مستدرک و ابن عی که ابویاب الفاریه رضي الله عنه حضرت زکریا
 متفصل سند اید روایت اید رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
 حضرت زکریا بیدر و دیگر که قولون بر قول یوقدر که اول قول انیا
 پرشی کند و به شر یک اعتقاد اینجه انک الله تعالی به عبادت
 اید و صلوات مفروضة و حقده اقامت اید و زکوة مفروضة باینه
 او اید و شهر رمضان صائم اوله و کبار کردن اجتناب
 اید اول قول و اعل اوله ال حنه و اعل اوله اصی ب کرام رض
 الله عنهم حضرت زکریا نازل کونا هر دو بوسند اینه کله رسول
 اکرم بیدر و دیگر که کبار الله تعالی به شر یک اعتقاد اینجه بفر
 معصومه به غیر حق قتل اینک و جنگدن فرار اینک

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال من جاء بعد الله بالشرك به شيئا ويقسم الصدقة ويؤتي الزكاة ويصوم رمضان ويتقي الكبار قال له الجنة قالوا وما الكبار قال الاشراك بالله وقتل النفس المسمومة وذاري يوم الازفة رواه الامام احمد والشافعي وابو يعلى وحبش والطبراني في الكبير والترمذي في المستدرک والصبيا والمقدسي في المعاني عنده وثقة ثبت روایت هذا بوجه حديث هو مصنف جامع كبير دن نقل ايندو كندن كن رينه كافي ايندو زمره انبشده **حاصل معنی** امام احمد و ن في وابو يعلى وابن حبان والطبراني كبير نده و عالم مستدر كنده و صبا المقدسي حنابلة سنه ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه حضرت ندين متصل سنه ابو ايوب ايدرد كه بر كنده الله تعالى به اشراك انبشده كه عبادت ايندو كه واقامت صلوة و ايتنا از كوة و رمضانده صائم و كبا زدن اتفاقا ايدرد اولد يعني حالده اخر نده كذا رايه تحقيقا حجت انك ايجوندر كبا نذر ديو سندي ايندو كلونده الله تعالى به شرك قوتوب نفس مسييه قتل و يوم اخفاق و ايدرد و ديو بيو و ديو بيو حديث شريفده جاا كلمه سر ايدو تعبير ندين منفرهم اولد كيه رسول اكرم حضرت نذر اخر نده امشك اكثر بسندن اول شريف بيوده حق و الله امشك اخر نده اشق لدرينه مطلع اولد حق زيرا جاا زير و ايدرد بر كنده مقدم بر موضعه

اولوب زير مكره دن اول موضعه كذا رايه جاا تعبيرى
اولم موضعه استعمال معروف ذر يا خود من جاا و يكث بوعنده
حبط ايندن اخر نده حق تعالى به كذا رايه يكث اولور باب
جاا الله في صوم سبت سوال يعني بوياب ابي ايوب الانصاري رضي
الله عنه حضرت ندين سوال اينده التي كون صائم اولم نك وقفه
معه و ارد اولم احاديث بيانده در بويابده مصنف اوج عدد
شريف روایت اينشده

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم من صام رمضان ثم اتبعه ستا من شوال كان كصيام الدهر رواه مسلم في صحيحه والترمذي عن مصنف مرحوم بوجه حديث شريف جامع الصغير دن نقل ايندو كيجون كن رينه صا ايدرد انبشده بوجه حديث شريف امام مسلم و ايتنده م رى الازفة ثم ايدو عطف اولمشده ايتنده كيه سربع سربع دن افعال بانبندرد جعل معناسنى متضمن اولد يعني ان ايكى مفعوله تعديه انبشده مفعول اولي ضمير در رمضانده را جعد و مفعول ثانياستى ستا كلمه سبدر جعل ستا من شوال تابعا لمضارع تقدير ننده در ستا كلمه سنك تعبيرى محذوف رسته ايام و يكده و ايدرد و ايدرد عدد معدودينه تابعدر ايام كلمه سنك مفعول بيو مدر و يذ كر در ظاهر

في فضائل شوال

اولم تا اید سته اوله لی ایکن تانک حذف وجهه در جواب بود که
سنا موانث اولی مفروضه لیده اوله بغنه در زیر الیه یوم اوز
غلبه ایتمه در زیر شهر و غلبه ده نقدا اوله لیا لیدر معنی رمضان ترا
و یکم اول کیچ سریدا اولوز بود جواب مشرقی شارجی ابن ملک و دیگر
جوابه اما امام نووینک اهل لغنه نقل ایله و بر دیکی جواب بود که
تا حذف اولی غیره اوله ایام هجرت ایله ذکر اولم بغنه در زیر
عین سته ایام در راست ایام و یکم جائز اولم و اگر ایام حذف
اولی تا حذف و ذکر ایله یکی وجه جائز و دیشده و هر شوال و
عقیده داخل اولی شهره و در رشتال بشول دن اجوف و در
اولی رقی مستفرد مبالغه ضعیفه در جمعی شواوین و شواوین کلوز
برسمیده و اوک فتی و یکم سکونیه و عذر شوال نسیمه سنک
و جمله اهل لغت و دیگر جمعی کلامی و قنده نسیمه اندک کردن
شوال نسیمه ایله بر و بدیدر اما مستقیم زاحم هر حدیث نسیمه بود
ساله سنده شال بشول دن مستفرد رفع معاف سنده در بوی مضاعف
عقیده اوله بغنه مؤمن رکعت و نوبتی رفع ایله و کینه سوال
نسیمه اولم شالیکم سالیة انما قف بذنبها ویرلر نافه قوبر و فاک
رفع ایله یکی و قنده و هر وفات ایچین لایر معجزه لایر و مشال و برار
ضاد معجزه نیک و ندانه مرتفع اولوب دلان برنده ضاد دن اختصار
ایچون بر الفیه بید اوله بغون کانه و ندان مرتفع اولم در

و یا خود فتح ایله شواله مستفرد شول و بوبر عمل سید عارض اوله
حرارت اول عمودن فرغ اوله بغنه عارض اوله بغنه و بر لایه مضاعف
سرخه شهره و غلبه معنی لغت ایله عارض اوله حرارت اوله بغنه و غلبه
کله و کیچون شوال نسیمه اولم و خود و غلبه بویله صید ایچون
کلی به از سار ایله کردن شوال نسیمه اولم و غلبه در زیر اسل الکلب
و برار سله لایه مضاعف **حاصل معنی** امام مسلم صحیح و امام
ترمذی ایله ایوب الالف در رضی الله عنه حضرت زینة متصل سنده
ایله روایت ایله که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زینة بود که
اردن و غلبه بر مؤمن رمضان آینده صائم اوله اندن صکره
شوال آینده التزکون صومی رمضان صومنه تابع قله اول جموع
صوم اجرو و مؤباده جمیع سنده و یا خود ایدر صوم کبیه **تفصیل** بو
حدیث سرخه و هر دن مراد بعضی شراح بر سنده و یکدر ویدی و و کله
باید ایله بد که چونکه عذر شهره سنده اولن ایچیدر رمضان صومی هر
کونه اقل اولن صواب ویریلنجی اولن آخر صوم مقامنه قائم اولور بو
الهی کونه ده هر برینه اولن صواب ویرلر کده ایکی آخر مقامنه قائم
اولوب جمیع سنده صائم اولم و اولور ویدر ایابن ملک مشاف
سرخه بعضی شراح بر و کله به نقدن صکره ویرلر و کله نیک
و جهر بنم مفهوم و کله در زیر هر کوکلت صومی اولن کونه صومنه
معادل اولم رمضان و شواله حاضر و کله در زیر ایابن ملک قفنه

اولوز النی کوہ صائم اولہ ہوا جہ نائل اولور اولہ اولیٰ تخصیص
 وجہ یوقدر و صنیح جو ہر روم و ہرک نغمت بیان ایند و کند و کہ
 و ہر ایدہ معانی در امام ابو حنیفہ و امام محمد و ابی یوسف اتفاق
 ایند برکہ و ہر کلمہ معروف بالجمہ اولہ رقی ذکر اولہ جمیع عمر معانی
 سند و شرح مذکور ہونے نقل عقیدہ شراکت یو تخصیصی فائدہ
 دن حالیدہ و یوب کہ وہ پیدایج اولہ و جہی بیہ ایند راول و جہ ہونے
 یو حدیثہ و ہر ایدہ معانی در حدیث مذکور ہونے کہ برکت سند نہایت
 پرندہ رمضانہ صائم اولوب و النی کوئندہ و فی صائم اولہ ایدہ صائم
 اولمش اجرت نائل اولور ذرا سوال برآورد کہ کسی رمضان نہایت
 عزوج ایند کہ طعمہ رغبتی مراد اولور اول کہ نغمت شہوت
 کہ ایدہ یوب اول ایدہ نفہ فی لفت ایند و کیچہ بیا لک اول النی کوئندہ
 صومہ صوم ایدہ اجرو و بریدہ اما رمضان ذکر اولمش عقیدہ و المسر
 اجرت نائل اولہ علت اولہ یقینہ و بخت رمضانہ صائم ایدہ و کند
 اما النی کوہ اولمشک بلکن شراعت مفوضہ و اند اعلم ابن ملک
 لیج اولہ وجہ وجہ اولیٰ کوہینور و و فی یو حدیثہ و ہر روز ہر ایدہ
 فطر و ایدہ شریفہن عالی اولاند استقامت عقل ایدہ مستقامت در برابر
 یو ایدہ صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم صوم
 یو حدیث شریفہ بعض روایتہ تم ایدہ و بعض روایتہ جا ایدہ و بعض
 روایتہ و او ایدہ عطف اولمشہ و منقول اولہ بلکہ کرک یوم فطر دن

صائم متصل صائم اولسون و کرک تاخیر ایند و جائز و ہر وجہ نائل
 اولور و حدیثہ تابع قیدیدہ اولہ یقینہ کرک النی کوہ برابر و کند
 صائم اولسون و کرک ارا لقی ویرہ کرک صائم اولسون اما افضل اولہ
 یوم فطرک بلکنی کوئندہ ہا ایدہ یوب برابر و کند صائم اولہ یوب و ہر
 و ہر امام مالک دن یوم فطرہ متصل صائم اولیٰ کفایت شہید اولہ یقینہ
 کراہت نقل اولمشہ و تم ایدہ عطف اولمشہ یوبکا و یقینہ کہ تم زانی
 زمان ایچونہ و یوبکا جواب و بریدہ کہ یوم فطرک ارا ایدہ کر
 ہر سرانصالی نفی ایدہ شہید یوبکا و حدیثہ تم ایدہ عطف اولہ یقینہ کہ
 و او ایدہ عطف روایتہ و اردو حاصلی انصالہ کراہت یوقدر و بلکہ
 مستثنی اولہ یقینہ و عمدہ مریعت اولہ یقینہ افضلہ

الحکمت ۸۶

عن ابی ایوب الانصاری رضی اللہ عنہ قال قال رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وسلم من صام رمضان و اتبعہ ستا من شوال کان کعبہ
 الذہب رواہ الامام احمد فی مسندہ و مسلم و ابو داود و ترمذی و ابی داؤد
 و ابن ماجہ عن یو حدیث شریفہ و فی جامع الصغیر دن نقل اولہ یقینہ
 کہ رینہ صوم ایدہ مراد اولہ و یو حدیث شریفہ حدیث سابق ایدہ متن
 رندہ و فطر یوقدر و مصنفک نسخہ رندہ ایکسیدہ و اتبعہ و یو داؤد
 ایدہ کوہ مشہد اولہ اولیٰ کوئندہ و جہی معلوم و کند و اسندہ
 بعض جو حنیفک زیادہ سر اولہ و یو خود اولیٰ روایت تم ایدہ اولوب

فلم يسخن سره اوله زير مسنده ثم ابد واقع اوله
 الله **الحديث ٨٥** اعلم
 عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 عليه وسلم من صام رمضان واتبع سنتا من سؤال كان
 كصوم الدهر رواه الدارقطني والامام احمد وابو داود والترمذي
 وابن ماجه وابن خزيمة وابن حبان في صحيحه عنه يعني بواحد يوحى
 بود روايت ابيه ابي ايوب الانصاري عن روايت ابنه يوحى
 البرزاز والبيهقي في الشعب عن ثوبان يعني بزار وبيهقي ب
 حديث يوحى عن ابيه ثوبان رضي الله عنه عن روايت ابنه يوحى
 الترمذي في نوادر الاصول وابن عسكرويه في معنى حكم
 ترمذي في الامام ترمذي نوادر الاصول وابن عسكرويه في معنى
 سبب يوحى بواحد يوحى رضي الله عنه عن روايت ابنه يوحى
 وسمويه عن جابر وامام سمويه بوحديثي جابر رضي الله عنه عن
 روايت ابنه يوحى بوحديث جامع الكبير ونقل اوله يعني
 كان ربه كاف ايله ربه اوله ربه يوحى وايضا كصوم الدهر بواحد
 كصوم الدهر روايت اوله في معارضة فرق بوقدر **باب**
 ما جاء عنه في رفع الاعمال يوم الخميس والاثني عشر
 احدى العتبتين في مداومة النبي صلى الله عليه وسلم على صومها
 يعني بواب ابو ايوب الانصاري رضي الله عنه عن حضرت نزلان يا

يا زار ابرسي ويحشونه كونه مرفوع اولوب وفتح كانه
 صلى الله عليه وسلم حضرت نزلان بواحد كونه صومته وواحد نزلان
 برعتي وفتح بواحد نزلان مرفوع اولوب يعني بواحد نزلان
 روايت اوله في احاديث بواحد نزلان وروايت مصنف برعتي وفتح
 ابنه

الحديث ٨٦

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال ان رسول الله صلى الله
 عليه وسلم قال ما من يوم اثنين ولا خميس الا ترفع فيها الاعمال
 الا لها جرين رواه الطبراني في معجم الكبير عنه بوحديث شريف مصنف
 مرحوم جامع الكبير ونقل ابنه يوحى كان ربه كاف ايله ربه يوحى
 حديث شريف مرها جرين كونه سر جرين مشتق اولوب بوجوه
 وفتح مفارقت معارضة اولوب مفارقت اكر الله تعالى رسول الله
 السلام رضاه را يوحى وكن اصل ربه ترك معارضة اولوب ايه
 مودع وكر غرض ونيوبه دن مؤمن قنده استي ترك معارضة اولوب
 ايه مذموم اولوب بوحديث شريفه مقام ذم ومؤمني بوضعه
 منع سياقه اوله يعني مراد حديث شريف بيان يكون المرها
 جران هما يعني بومفاده مذموم اولوب مرها جران مراد من نهجا
 في غير الله ووجه حق سببه وفعالي كنه رضا سبب غير اولوب
 امور دنيا ورض نف يبتدن ناسر اولوب مفارقت بوقدر بغير ابدى

ففتح ففتح في يوم الاثنين
 والاثني عشر

الاعراب بودیده مانا فیه در من کلمه سر زانده در بوم اثین کیده
 اثین لفظی ابام اسبوع من احد کونندن صکره اوله کونده در راسه
 دوشنبه و بر لر و نور کیده بازار انسی و بر لر و عوبه اثین مانا
 مانا اید اوپه در و بر لر و بر لر و بکر بوم کیده شک افخه
 اضافت بیانه اولور ایسه تنبه سر و جمعی کلمه زرا سول بر کونده اثین
 ایسه مختار و در یکت اولور و حوت معتبره اولور و صورتده بعفور
 بوم حذف اولور و اگر اضافت لامیه اولور ایسه عامل خاصه ایضه
 اولور سول اثینکه ابام جنبندن در و یکت اولور اول وقت
 جمعی جائز اولور و اثین کلمه ای بو کلمه من اید لفظ مجرور و
 اما محلی مرفوع مبتدا و خبر اذات استثنای ولی ایدن ترغ کلمه
 سیدر و لا غنیس و فی الی معطوفه و لا بوم غنیس تقدیرنده در
 غنیس فاما معجم اید بیتی کونده و بر لر که انک تقدیم اسمی موند
 و فارسیده پنجشنبه و بر لر بوده جمع اولنه جمع افع و و یکت
 فتحی و کسیده افع ده کلمه ال لکن معانیه در ترغ فعل مضارع
 مجرور لیدر ال عمل نائب فاعله جمله خبریه در ضمیه ظرف زمانیه
 تنبه ضمیر بوم اثین و غنیس راجع الی المراهجرین ای لکن استثناء
 متصدرا ال عمل المراهجرین تقدیرنده در و مراهجرین کلمه سی مفاعله
 بایندن اسم فاعلک تنبه سید لفظ منصوب مستثنای در بجزین
 مستفرد بجزین مفارقت معانیه در بوم مقاده ایکی مؤمن بر بر لر

معانی اوله قونده حکم ایتموب و بر بیر جمع اوله بر بر لر و اعراض
 ایدوب بود جوریه و بر لر **حاصل معنی** طبرانی معجم کیده ایسه ابوب
 الانصار رضی الله عنه حضرت زینب متصل سند ایله روایت ایدر که ابو
 ابوب الانصار حضرت زینب یور و بود که تحقیقا رسول اکرم صلی الله علیه
 وسلم حضرت زینب یور و دیکه اثین و غنیس کوننده بر کون بود که
 ال آنده مؤمنیکت اعلی حق سبحانه و تعالی به عرض اولور ال سول
 ایکی کلمه که بر بر لر سلم و نکلی و بنا غرضی ایچک زک ابوب بر لر
 اعراض ایدر ایسه انک علی رفع اولم معنی که مصداک اولوب تکلم
 ایدر **تفصیل** بودیت شریفکت غیر زرا و ایندون متفهم اولن
 اعراض اوج کونندن زیاده اولور ایسه حرام اولسی متفهم اولور
 اما اوج کونندن زیاده نقصان زبیه ایچک لصل المصلی اعراض
 و تکلم زک جائز اولور و امر الله فی لغت ایدنده دفعی اوج کونندن
 زیاده خصومت و نکلی زک ذنبه اید بجه دکت جائز در زبیه اصحاب
 کاندن اوج ذات محترم غوانکست جتنه تکلف اید کلمه کونندن
 صلی الله علیه وسلم حضرت زینب ایدر تکلم ایچکی نهی یور و بر حکم زبیه
 لر بر قبوله اولوب حضرت زینب آیت کریمه نازل اولوب عفو یور و بر
 معنی الی کون قدر تکلم ایدر و یور و یور و ایدر اولنج بودیت شریف
 یا کلمه و بنا امور بکون زبیه قصدیه اولمیه رفی اوج کونندن زیاده
 اولور ایسه در و ال هر معنی بودر بلکه بعضی امور ده منته اولور

و اگر دینداره که دینی کفریه بعضی مادی و حسن معامله ابد و عبادت
 و ارب و دینش اینست ابد نامور او بیعتی که از مرتکب و اهل بیت
 اولیاد او و کور و دینی زیاده اظهار قصد من نیجه جائز اوله بود که جواب
 و بر طور که بزرگ مؤمنه نصیحت ابد نامور بعضی کند که نصیحتی اظهار
 بعضی اینست اوله را ماکفره به نصیحت ابد نامور و کفر بود سوال و جواب
 شایع بخار که مانده مسطور در باب ما جا: عنه فی اذکار الصباح
 و الما یعنی بویاب عبادت و اخلاص ده اوقه حق ذکر حقه ابد
 ایوب انصار رضی الله عنه ان روایت اولان احادیث بیان
 در بویابده معنی التزم حدیث نقل نموده

کتاب ۸۶

عن ابي ایوب انصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
 وسلم قال من قال صبح لا اله الا الله وحده لا شریک له
 الملك وله الحمد کبی ویمیت وهو علی کل شیء قذیر عشر مرات کتب
 الله له عز وجل کل واحدة قالها عشر حسنات وخطیئة بها عشر
 سینات ورفیع بها عشر درجات وکن له کعق عشر رقاب
 وکن له مسحة من اول النهار الی آخره ولم یعمل بومئذ عملاً یغفر
 بهن وان قالها حین یبسی نفس ذکرت رواه الامام احمد بن حنبل
 فی مسنده والطبرانی فی معجم الکبیر عنه بوحدیث شریف جامع الکبیر و
 نقل اوله یغفر کثایره کاف ابد مراد است و بویابیت بعض

مشکل نک بیان مراد ایدوب حدیث شریفه مسوده ویکت
 بیان ابجدی است که قال ای فظ ذکره الدین عبد العظیم المنذری
 یعنی حافظ ذکره الدین مسکه به نفع ایدوب ویر که مسکه یعنی
 الیم والیم و بکین و اکا المملین یعنی بیکت و لیکت یعنی
 و بین مامده و عا مامده ابد القوم شول قونده بر حاله ذکر که اذکار
 و نور سراج اول قوم سراج صاحبی اولوب سلی عتده قوم
 مسکه به دیر حاصل معنی امام احمد مسنده و طبرانی معجم کبیر
 ایه ایوب انصار رضی الله عنه حضرت نوبه متصل سند ایدوب روایت
 ایدوب که تحقیق رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوبه دیر که
 اردی و عودتون بر مؤمن صبا و داخل اوله قی بود که طبعه ایدوب حق
 سبحانه و تعالی حضرت نوبه ذاتی توحید و شریکین تشریه و جبر
 نیک و جنس محمد کند و به تخصیص و صفات فعدیه امانه و احیا
 پیر مسر و هر شبیه قدرتی اقرار و اثبات ایدوب اقل اکثر اعدا و اولان
 اود که استی تطیب و فنی ترین ایدوب حق سبحانه و تعالی
 اول کسب نک و فزیه هر یک که ابجدی اول حسن کتب ایدوب و اند
 اود سببه اشقی وار و هر یک که ابجدی اود و به سبک رفع
 ایدوب و اول کلمات انک حقه اود رقبه اعناقی کبی اوله و اول
 کلمه را بنده از هزاره و از بیه و از بیه کذب و شیطان نفس اماره و
 اعدای هر و بالحق دفعه سراج اوله و اول کون بود که به اجر

نوابه غالب اولی حق عمل بولم یعنی هر قدر عمل صالح است
 جمله نه بولم تک نوابه غلبه اید و اگر بولم نه اختتام اولی
 صبا و کت بولم اولی **تفصیل** و اگر دیوار سه بولم ری
 و انت امر مندوب در و اول کس اول کونده و انتض و واجب
 است که اندر ده اجودن زیاده اولی منضم اولی مع هذا و انتضی
 و واجب تک امر مندوب و مستحبین زیاده در او بید اولی و لم
 بعل بولم عمل یقیناً هست و یکدن مراد نذر بولم جواب بولم که
 جمیع نوافل مستحبان بولم اید اولی اعماله غالب اولی
 و مکروه یا خود بولم ایمان و الی اولی ایمان جمیع نوافل و
 مستحبان بولم اید اولی اعماله غالب اولی و مکروه یا خود
 بولم ایمان و الی اولی ایمان جمیع فرائض اقدم اولی
 نوابه جمله در اید اولی بولم و یا خود مراد بولم نه تفسیر و یا خود
 اولی کس بولم تک مشتمل اولی بر صفات الهیه اصل ص اید
 نسبت اید و اول صفات تفکر کند و به کیفیت راسته و خاکی
 اولی قدر کند و به بر موجب عقوبت اولی حق ماده ظهور اید و کسب
 الاسباب تفکر اید و باسباب و فعل اینر عینیت و غضبت
 این اولی و عالم ملکه نفسه مخالف برشی ظهور است
 حق سبحانه و تعالیک مالک الملک اولی کت تفکر اید راضی
 و تسلیم اولی و اگر نفسه موافق ظهور است الی و فی فرج و اظهار

تکبر اینر که جمیع کس سبحانه و تعالیک اولی کت تفکر اید و کسب
 بر کسب تک و فائیک و بر کسب کت و کسب کت و کسب کت و کسب کت
 امانه و احیای سبحانه و تعالیک غیر کسب کت بید اولی کت
 بیوب الی حزن اینر و مصدعان هر نه به نظر است حق سبحانه
 و تعالیک قدر تک تفکر اید و بعبادت اید نظر اید بید اولی و کسب
 بولم تک نفسی تزییه و حفظه سبح اولی و بولم اجود نوافل و کسب
 استباه بولم

اکتبت ۱۸

عن ابي ابوب الی الفار ررضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله
 علیه وسلم من قال اذا أصبح لا اله الا الله وحده لا شریک له له
 الملك وله الحمد وهو على كل شئ قدير عشر مرات کتب له بهن
 عشر حسنات و محی بهن عشر سیئات رفع له بهن عشر درجات
 و کتب له عید یقاته اربع رقباء و کتب له جرات من الشیطان حتی
 یمشی و من قال ان اذا صلی المغرب و برصدته فمیل ذلک صحت
 یصبح رواء ابن جبر فی صحیح عنه بوحديث سیر یضده جامع البکیر و
 منقول در بور و اید و یکی و بیت بولم و عیافته تغییر بید و رقباء کسب
 سی تمیزیت او زید منسوب اولی رقی و صلیت مغرب عقیده و
 اید مقیه وارد اولی

اکتبت ۱۹

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال من قال عذرة لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
 الحمد وهو على كل شيء قدير عشر مرات كتب الله له عشر حسنات
 ومضى عنه عشر سيئات وكن كعدل عشر رقاب واجاب الله من
 ستر الشيطان ومن قالها غيبته كان له مثل ذلك رواه الطبراني
 في الكبير عن يوحنا بن شرف وفي جامع الكبير من منقول رعد و غيبته
 كمر رزق فبث اوزنيه منصوب قالها كل سنة كل طرف زمانه بود
 كتب كمر سنك فاعلى لها هر اولد بعنه معلوم ضيفه سیده در وحی كمر
 كذاك معلوم در واجاره الله ديك حفظ الله ديكه كان كمر سنك
 اسم قالها كمر سنك فممنه بونم قوله راجع در مثل ذلك خبر منقول

الحديث ٩٠

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال من قال اذا اصبح لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك
 وله الحمد وهو على كل شيء قدير عشر مرات كتب الله له بن عشر
 حسنات ومضى عنه عشر سيئات ورفع له بن عشر درجات وكن
 له عدل اناقة اربع رقاب وكن له جزب حتى يمسي ومن قالها
 اذا صلى المغرب ويز صلاة فمثل ذلك حتى يصبح رواه الامام
 احمد والنف في وابن ماجه في صحيحه وهذا لفظه وفي رواية له كن
 له عدل عشر رقاب بوحديث شريف زهير بن زهير بن نفيل

اوله بعنه كن ربه تا ابد ورا ابد و هذا لفظه و بوجه بوحديث شريف
 ابن ماجه كن صحيحه بولفظ ابد و اما بعض روايته عدل عتقه
 ربيع رقاب لفظه بدل اوله رقب عدل رقاب لفظي ابد مردير

الحديث ٩١

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 عليه وسلم الا انك تكنت اياها ايوب نقول حين تصبح لا اله الا الله
 وحده لا شريك له له الملك وله الحمد لا شريك عشر في قالها
 عبد مسلم با عشر مرات ان كتب الله له بها عشر حسنات والا حفظ
 عنه بها عشر سيئات والا كان افضل عذ الله يوم القيمة من ان
 يعقن عشرة ولا قالها حين يمسي ان كتب الله له مثل ذلك رواه
 الطبراني في الكبير عن أبي يوحنا بن شرف في جامع الكبير بن نفيل
 ابنه كذا كن ربه كذا ابد ورا ابد ورا ابد **باب** بوحديث الامام
 احمد كمر سر استفهام اقراره مفعول اولي كذا مفعول
 تانيه نقول جده سید با ابا ايوب اعترافه در في قالها كمر سنه
 مانافه در فافصيه در مرار كمر سر عشر كمر سنك مضاف اليه اوله في
 بميزه والا حفظ وال كان كمر سنه الا لرا اشد ورتا كمر ايجو بذر من
 ان يعقن ده فعل مضارع معلوم در ضرب با بند نذر ولا قالها كمر
 ما قالها اوزنيه معلوم قدر مثل ذلك لفظ منصوب كتب كنك
 خبر منقذ بدير **حاصل معنی** امام طبرانی کبرنده ابد و دن ابد ده

ابو ایوب انصاری رضی الله عنه و هم روایت اید که رسول اکرم صلی
 الله علیه وسلم حضرت زکریا ابوالیوب انصاری رضی الله عنه حضرت زکریا خطاب
 بیور و بیا ابوالیوب سلام صبح و آخر اول و آخر بود که طیبیه و قرائت
 ایتلی تعلیم ایدیم بر عید مسکه بود که یه اون کره و یازان حق سبحی
 و لغالی اول کلمه سبیده اول عید یکروز اون حسنه کتب اید و او
 سبیده کت و فزندن محمد ابوب انصاری وار و در اول مسکه
 بود قوالی یوم قیامته حق سبحی نه و لغالی غننه اون عدد و قیامه
 اینه دن افضل اولور و اخلاص داخل اولد و قیامه سوبه کنه اجوده
 بو نیک کبی اولور

الحديث ٩٠

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه انه سمع رسول الله صلى الله
 عليه وسلم حين كان نازلا عليه في غيبه حين اراد ان يرتد قال
 كذا ما لم يفهمه قال فقلت لعن ذك فقال اللهم انت توفى ال
 نفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فسكن التي قضى عليها
 الموت ورسلى الى جبرائيل ابل مسمى انت خلقتني وانت توفاني
 فان انت توفيتني فاعف عني وان انت اقرتني فاحفظني واده اب
 ابي خاتم عنه بو حدیث شریف مصنف مرحوم در المستودع نقل
 اینه وکنده کناره و ال اید را اید و مر اید **اعراب** سمع
 کلمه سنک فاعلی ایه ابوب انصاری راجع در کان کلمه سنک

اسمعی رسول الله صلی الله علیه و آله راجع در علیه ضمیر می ابو ایوب و کنه ذک فی غیبه
 کلمه سنه کی ضمیر ده ابو ایوب راجع در ابکی موضعده حین کلمه ر سمع
 کلمه سنه متعلقه ر لکن اولی بمعنا عام الیکین بمعنا خاص اولد یعنی
 بر فعله تعلقی جائز و در الحکمت من ثمره من تفاحه قیلندن و بر فعله
 ر قیامه و در مستفاد ر قیامه و یوم ضم و ال اید او بقویه یا بمعنه و بر فعله
 ضمیر می رسول اکرم راجع در لم یفهمه کلمه سنه ضمیر فاعلی ابو ایوب
 و ضمیر مفعول کلمه راجع در الیکینی قال نیک فاعلی ابو ایوب راجع
حاصل معنی این ایه خاتم ایه ابوب انصاری رضی الله عنه حضرت زکریا
 متعلق سنه اید روایت اید که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
 حضرت زکریا را به پسر نکرده ابو ایوب انصاری حضرت زکریا منکره نکرده
 بیور و قیامه او بقویه یا بمعنی مراد اینه کلمه کنه کر نور کلمه بیور و دیگر که ابو
 ابوب انصاری حضرت زکریا اول کل می فهم اینه ابو ایوب انصاری
 بیور که بن رسول اکرم اول کلمه نه اولد یعنی سوال ایدم بود که نه
 بیور و دیگر یعنی او قیامه و بعیم بود کل ندر بیور و دیگر اول کل نیک معنایی
 بود که اللهم یا الله انت توفی النفس حين موتها فسكن نفسك
 موتک مراد اینه و کنده اول نفس در توفی اید رس و التي و فی قول
 نفسك لم تمت فیما مرها اول نفس منافی عانده میت اولمیه حق
 اوله اول نفس در توفی اید توفی اید رسک فتمت التي قضی
 علیها الموت متول نفس او زینه که موت اید قضا اوله انک نفسی

بر نه ارسال اینجوب ام ک ابدرسن و زسل ال فرالی اهل
 سمر مونه قضا اولیم نفک روحنی که بدنه ارسال ابدرسن
 انت خلقتن یارب بنی انجن سن خلق ایندن وانت توفانی بودند
 صله انجن سکت توفی ابدرسن فان انت توفیتی فاعف علی اگر بودی
 بسم نفسی ارسال اینجا مکت مرادک ایسه بنی مغفرت ایله وان انت
 اعزتی فاعفنی و اگر اعلم تاخیر اینک مرادک ایسه بنی حفظ ایله یعنی
 نوم حاله اولی افتادن مصدق ایله **نفس** بودی ابنت کریم
 اقتباس طریقه اولوب دای اولی رایت کریم مضارکت
 صیغه لر فایب ایله وارد اولوب بودینه خطاب ایله وارو
 اولی رفته مغفرت اولی رفته بودایت کریم نفک نفی غیر
 اللهم الله کت تاویل ایچدن اوتوب اولی تاویل بودی که بیضا
 و نیز صاحبک مختار ریده بودی حیوانک بر نفسی وارو که ایست
 ایله مشایخ اوراکت ابدرسن بدینک بقا سرالما توقف ایتمز ورج بودی
 وارو که بدینک بقا سرالما توقف ابدرسن نام اولی جن اولی قد نفی
 قبض اولی روح باقی فلور اماموت کله جکت اولی نفس و روح ا
 یکسیده قبض اولی روح قبض اولی بغدن بدن باقی قلم فایب
 کبر نفک مقبوضه و مسنده موت ایله نوکث فرقی بودی که
 ایچدن ابنت کریم ده ایکسیده توفی ایله تغیر اولی **باب** ماجا
 عنه فی ذالک ویکوه غیر مقبوضه بوقت یعنی بویب لاله الاله

لاسه بکت که کلمه طبعیه سر و بولکمه مشی بوقت ایله مفید اولیه رفی
 ازکارک فضائی پانده ابویوب الفار رضی الله عنه دن اوتوب
 اولی احادیث پانده وریو پانده مصنف النی عدد حدیث شریف
 نفس اینست
کتاب ۹۸
 عن ابی ایوب الفار رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی
 علیه وسلم من قال لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله العرش
 وهو علی کل شیء قدير کانت له جود اربع رقاب من ولد اسمعيل
 رواه الترمذی والطبرانی فی الکبیر والبیہقی فی شعب الایمان عن ابی ایوب
 یعنی بوحیث سر بولکمه اولی محجوب ابی ایوب الفار رضی الله عنه
 حقه تریه متصرف ایله روایت ایله پانده ابن شیبہ موقوف اولی
 ابن مسعود رضی الله عنه دن روایت ایله ویکجوز و رواه ابن ابی
 شیبہ عن ابن مسعود موقوف بودی ذکر ابدرسن **ماصل** معنی مغفرت
 حدیث امام ترمذی و امام طبرانی شعب ایمانه ابی ایوب الفار رضی
 مرفوع اولی روایت ایله پانده ابن ابی شیبہ ابن مسعود رضی
 عنه دن موقوف اولی روایت ایله یک برکتی بودی که وانت انت
 اولی کسکه ایچدن بولکیت اسمی عیسی علیه السلام اولی در نه دور
 دورت رفیه ازاد ایتمز ثوابه مغفرت و مواز اولی

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
قال من قال لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد وهو
على كل شيء قدير كانت له كعدل محمداً ومحمداً بن رواه الطبراني
في الكبير عن ابو حنيفة عن يونس بن مرقا عن ابي جعفر الطوسي عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن

الحديث ٩٥

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم من قال لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد يحيى ويميت وهو على كل شيء قدير مرة او عشرة مرات كان له
ذلك بعدل رتبة او عشرة رقاب رواه الطبراني في الكبير عن ابو حنيفة
عن جعفر عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن

الحديث ٩٦

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه
وسلم قال من قال لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
يحيى ويميت وهو على كل شيء قدير كان له كعدل عشرة رقاب من ولد

اسماعيل رواه الطبراني في الكبير عن ابو حنيفة عن ابي جعفر الطوسي
عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن

الحديث ٩٧

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم من قال لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
يحيى ويميت وهو على كل شيء قدير كان له كعدل اربعة انفس من
ولد اسمعيل رواه الطبراني في الكبير عن ابو حنيفة عن ابي جعفر الطوسي
عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن

الحديث ٩٨

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه
وسلم قال من قال لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد
يحيى ويميت وهو على كل شيء قدير كان له كعدل اربعة انفس من
ولد اسمعيل رواه الطبراني في الكبير عن ابو حنيفة عن ابي جعفر الطوسي
عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن
ابو بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن ابي بصير عن

و زنی دین را و ایند بر امام احمد و طبرانیست بود و این کن در
 حدیث عشر رقاب او رقبه دیو او کلمه سر او حاله اید شک او زج
 روایت ایند بر و قال الطبرانی فی بعض الفاظه کن که حدیث عشر
 رقاب من و له اسم غیر من غیر شک یعنی امام طبرانی بعض
 الفاظ ده شکمر یعنی او کلمه او قال ابی بکر بن بویه روایت
 اینست **باب** ما جاء عنه فی فضل و انت ابی الکرم یعنی بویاب
 ابی ایوب ان یضار من رضی الله عنه و ان ابی الکرم شک فضل
 و دنیا و اخرتند نفع حفزه وارد اولان احادیث بیانده در بویاب
 مصنف در حدیث نقل اینست

حدیث ۹۹

عن ابی ایوب ان یضار من رضی الله عنه قال کان لی ثمرانی
 سروده لی فجعلت اراه بنقض من ذکرک و ذلک رسول الله
 صلی الله علیه وسلم فقال انک سجد فی عدا هرة فضل اجیبی رسول
 الله فی کان الغد و حدیث فی هرة فقلت اجیبی رسول الله فخر
 لک عجزا و قالت اذکرک الله یا ایوب لا ترکنی فالی غیر
 جائده فترکتهما فانت ابی صلی الله علیه وسلم فقال ما فضل الرضی
 و السجدة فاجبرتها فترکها فقال کذبت و هر عاذه و انقل لها اجیبی رسول
 الله فخرک عجزا و قالت اذکرک الله یا ایوب لا ترکنی هرة
 طعنة فانی سجد عاذه فترکتهما ثم انت ابی صلی الله علیه وسلم

فی فضل ابی الکرم
 و قد ذکر فی کتابنا

فقال لی کما قال لی فقلت ذلک ثلث مرارة فقلت لیس فی ان لیس
 اذکرک الله یا ایوب حتی انک لکن شیئا لیس منه شیطان فیدخل
 ذلک البیت فقلت ما هو فقلت ابی الکرم لا یسمها شیطان الا و
 ذهب فذکرک ذلک لکنی صلی الله علیه وسلم فقال صدقت و ان
 کانت کذوبا اخرجه الطبرانی فی الکبیر عنه بوحدی شریف مصنف در
 در المنثور و ان نقل ایند و کبیر کن ایند و ال ایله و را ایله و من ایله و را
 سهوه دیو بعض اشیا وضع اولی رف معانه در دیو خود که
 معانه در نماز اسم جنب و حرما یه در رجعت کلمه سر حدیث معانه
 او اه هرة نک صحرایه نفس منکرم و حده بنا و جملود کن ایدم
 و بیکر ضمه مضوب نمره یه راجع در بنقض فانک ضمه بنقض
 مستفرد الی منقذ و ضمیر مجرور نمره یه راجع در لا ترکنی کلمه سنده
 لی ان شرطیه معانه ان ترکنی و بیکر رب ترکنی بیان در مغنیر
حاصل معنی امام طبرانی معجم کبیرنده ابو ایوب ان یضار من رضی الله عنه
 حضرت نوبه منقل سنده ایروایت ابی ایوب ابو ایوب ان یضار من رضی
 عنه حضرت نوبه راجع و بیکر منکرده بر قولیم و را ایله راجع در وضع ایرو
 ایدم وضع ایند و کم تر نقصان بولیه بشدر بن بوحاله تعجب ایند و کم
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوبه بوحاله ذکر و بوقصه عجیب
 عرض ایند کلمه بکی بید و بیکر یا رکی کو سن اول و ولایه بهر بولود
 سون اول بهر یه رسول اکرم اجابت ایله دیو امر ایرو بید و بولود

ارنه سر کون اوله قبه واقعه جواب بجنده برهه بولد بر اول هر به بر اول
اگر به اجابت اید و یوامر ایند کوریک عقیده هر حق سبحانه و تعالی ک
او نیک بر عجز عودت اوله روحا بدیکه یا ابا ایوب حق سبحانه و تعالی بی
سقا ذکر ایدرم یعنی الکی سقا شاهر و بر ریکه اگر بر ترک ایدر ایک
بنابر دخی بود اید عودت اینم بدین دخی انک حق سبحانه و تعالی
ذکر اید و کنه افشا و ایند و کنه ترک ایندم خورک انک مجلس بر عودت
کله و کنه بجا سوال بود و بر که اول رجل موهود و انک اسیری اوله
عجز دینه اسکر بر بند عودت و فقه به خبر و بر و یکده اول عجز و کاذب و کنه عودت
ایور اگر کله ر اید رسول اگر به اجابت اید و یوامر بود و بر ایدرم
کنه دولانی فتح اید و کنه اول هر به به کنه انده موجود بولد ام
رسول اگر مرافاده اید و کنه اولکی دفعه کبی عجز اولوب حق سبحانه
و تعالی به ذکر اید و ب بود دفعه دخی عودت انم دیوب کنه برین
ترک اید و ب رسول اگر به بود دفعه هر سوال بود و قورنه بن دخی
اولکی جواب کبی و بر و کنه اول هر به کاذب و کنه عودت ایدر بود و
کنه اولکی کل می افاده اید و یوامر بود و بر او جی دفعه سده اول عجز
بجا بدیکه یا ابا ایوب سن بزم پیغمبره موزر اوله اگر بنم و بر شیطا
خانه داخل اولمسی مطلوب یک اید بن سقا برشی تعلیم اید و یک
بر خانه بود که اول شی بر شیطانه بن بر شیطان استماع اید
و اول خانه به داخل اوله ابوا یوب انصار در حضرت رسول تعلیم

ناصل

ناصل شید و دیو طلب بود و قورنه اول عجز ز تعلیم اید و حکم انکه اگر
و بر دیو جواب و بر و بر و فقه به رسول اگر به حکما به ایند و کنه اول
عجز هر فقه ر ز اقوال انده کاذب اید بود قورنه صا و قدر و دیو
بود و بر **تفصیل** و دخی بود حدیث شریف مشلی ابو هریره رضی الله
عنه دن دخی مروید و بود حدیث شیطا نک وجود و انک اشکار
عجیب به کوریک جواز نه و لیدر ز اهل سنت عودت ملک
و جن و شیطان هر بر شیطه محدود در جسد هر جسد و ملک جسم
لطیف نورانیدر جن جسم لطیف هوا ایدر شیطا جسم لطیف نادر
بود هر صورت کبر و کنه و صورت نوز کوریک ممکنه و لکن ملک
جسته و جنیک پیچیدن بشرک کافعی اوله بینه کنه و صورت
رؤیت اوله بشره موت اصابت ایدر دخی خورک ثبات صلی الله
عیه وسلم حضرت رسول اقرار بشره دن الین جزیل علیه السلامی برنج
که کنه و صورت نه رؤیت اید و بد معشر علیه اوله بر کنه جن
و شیطا لین ان نه کورینه جنک اوله رگی جیه و کی هر و کی بشر
صورت نه تمثیل ایدر ارا انبیا اعظم صلوات الله علیهم حضرت نیک
صورت شریفه نه تمثیل اید و مرز امتنه بشره اولمسی ایچون و دیو
حدیث شریفه کنه در رایت الکراسی به تعلیم بود و بر غایتی اول
عجز و کنه تعلیمه ایدر بر عودت فانه بود اوله کنه و انک بر نیک
شانه و ابیت کر سیک رفعت مکانه کنه کاذب شیطا نک

وخر علی اوله غیر ایچ ایوب انصار حضرت نذیر اعلام مراد اوله ویا خود
 اول وقت قدر فضائل ایچ الکسی به اطلاع اولیوب ایچ آیت کریم
 تعالی و ایند کج شیا طین وفع اوله فی خواصه شیا طین مطلع و شمر
 اوله و بودیت ما فعل الرجل یورکب اول رجل ایچ مراد لر ایچ
 ایوب حضرت نذر اوله مقام خطابه غیبت ایچ تغییر اوله
 نکته بود ماده مخصوصه فی عصار مجسمه ایچ ایچ مراد یورکب
 مقام خطابه ما فعل الرجل و بود خطابه ایچ تغییر ایچ رخصا
 مراده ایچ اوله اوله

الحديث ١٠٠

نحن ایچ ایوب الانصار رضی الله عنه انکانت له سهوة کافیه
 نزل وکانت تجی العول فتاخذ منه قال فشیکی ذلک الی الی الی
 علیه وسلم فقال اذهب فاذا رايتها فقل بسم الله اجمعی رسول
 الله قال فاخذ به مخلف ان لا تعود فارسلها فی الی رسول
 صلی الله علیه وسلم فقال ما فعل اسیرک قال خلفت ان لا
 تعود قال کذب وهر معاودة الکذب قال فاخذ به مرة اخرى
 مخلف ان لا تعود فارسلها فی الی الی الی صلی الله علیه وسلم فقال
 ما فعل اسیرک قال خلفت ان لا تعود فقال کذب وهر معاودة
 الکذب فاخذ به فقال ما انا بنا رکک حتى اذهب بک الی الی الی
 علیه وسلم فقال انی ذاکرک ذاکرک شیئا ایچ الکسی اقرأه فی

بکک فتقر بک شیطان ولا غیره فی الی الی الی صلی الله علیه
 وسلم فقال ما فعل اسیرک قال فاجزه بماته لت قال صدقت
 وای کذوب رواه الزمر عنه وقال حدیث حسن وایب بودیت
 سر یوز غیب زهید بن نقل ایچ وکند کن دینه نایب رمر ایچ
الحديث ١٠١ ایچ ایچ ضمیر منصوب شانه غول ایچ غیبک غمیکه
 ایچ وکک غول دیو حیوانانم بر حیوانه دید کدر ز غول بود ایچ
 بودیت بو تغییر ایچ واد اوله راغالی بود ایچ بودیت غول ایچ
 تغییر اوله بودیت بودیت صورت هره اولوب هکجه غول اوله
 تفصیر اوله وکک بودیت ایچ ایوب انصار اول غول ایچ
 ایچ وکک قسم ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 سنی رسول الکرم کتورم دیو بود وکک ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 بسم الله سر بودی وایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 منقهم اولوب دیو بودیت وایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 اولی تنصیف ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 غیب اوله انصار حل ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 شروع ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 عاقل منه وایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ ایچ
 یعنی جادان دید کدر سیدرک ویدار او سنده نایب ایچ ایچ ایچ ایچ

الحاکم بن حاتم و بر روایتی بی الصفة بعضی سروده و بدو صفت در رک
 سروده و بدو المنج بین البیتین یعنی ایلی بیته اوله کوکب کبار
 اوله سنه در ر منج سبک که به و با خود شنیده در و قبل بعضی
 دید بر که هو یعنی سروده و بدو شمس و شمس به الزلف رفته بزرگ شده
 که الحاکم و بر روایتی بعضی دید بر که سوره و بدو بیت صغیر بر کوکب
 اوله به در رک الحاکم الصغیر کوکب حزین کبار و کل واحد من هو
 یعنی بود که اوله معانی هر بر این اسمی التهوه سروده و بدو
 یعنی سروده و لفظ بیته مشترک و با خود بعضی حقیقت و بعضی
 می را اوله رقی الحاکم اوله هر تقدیر هر معانی بر مراد اوله
 ابجد مصنف و لفظ اکبر یعنی بود بیته اوله سروده و لفظی
 بکمال الکل بود معانی هر بر مراد اوله معانی هر الکل کلمه
 الف لام مضاف الیه در عوذه و کل واحد منها تقدیر نه در یکن
 فی بعض طرق اکبر یعنی بود بیت بعضی طریقه و در باره
 الاول اولی معانی که لای معانی در این جمیع اید و قرینه بود
 حافظ منه اینک **اکبریت ۱۰۱** قولی تکمیل اولی

عن ابن عباس رضی الله عنهما قال کان رسول الله صلی الله
 علیه وسلم یأخذ علی ابی یوب فی عقیقه و کان طعامه فی سبته
 من المنج و کانت نجی من الکوة کهریبه السور فآخذ الطعام من السور
 فکلی ذلک الی رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال تلک النول

فاذا جئت فقل غنم علیک رسول الله صلی الله علیه وسلم ان لا نهری
 فقلت یا ابا یوب و عمر بنه الموت فوالله لا یخوفکم لکم قال
 بل اعلیک کلمات اذا قلتم ان یقرب بینک شیطان تلک البیته
 و ذلک البیت و من الغد قال نعم قال اقرأ اینه الکفر فانی رسول الله
 صلی الله علیه وسلم فاضرب الغد قال صدقت و هر که دیک راه الحاکم منج
 عن ابن عباس بو حدیث شریف و المنة و ن نقل اوله یغنون کتابة
 دال ابی را اینه و مر اوله **باب** عوذه و بدو عالی اوله شریف و در
 جمیع عوذه کلام بود به رح شریفین و بدو کلام رسیده کلامی
 سینک فخر و لا ملک تشدید به سید معانی و در کوه لایک صغیر
 و واکت تشدید بینک و بدو اینه اند و کلر و لوله در رک الحاکم
 که به و فی لغته لایک طریقه و نجی کلامی ضمیمه مسند در بر
 بیته را بعد ای بیته مت بهره کهریبه السور و بیکه و غنم علیک
 و مکرر غنم علیک و مکرر یعنی حق تعالی به قسم و بر و وانه و بر و مکرر
حاصل معنی حاکم مسنده ابن عباس رضی الله عنهما حضرت تریه متصل
 سند اید روایت اید ابن عباس حضرت تریه ربور و بر و فخر الحاکم
 علیه افضل الصلوات حضرت تریه به نشسته یغزیه ابو یوب انصار
 انصار علیه حضرت تریه مرفع اوله لایه نازل اوله قدره ابو یوب
 انصار حضرت تریه طعم مدر کید را بکده بر سیده و طعم اید اول
 سیده و لایک و لکنه مسند بهشتی کبی بهشتی برشی ظهور اید

اول سید ده که طعانی اخذ ایدر ایدر ایوب حضرت را در شب
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت زینب شکایت ایند که رسول
 اکرم حضرت زینب را در دیر که اول طعانی اخذ ایدر سید و دگر غول
 یعنی شیطان را در اول هشت منقل امتدر فحان برحق کلودر ایسه سن
 رسول الله صلی الله علیه وسلم سکا اند و بر که بورادون زائل اولوب
 فاجیه سن دیو سوبه بیور و بر وقت که کنه اول هشت کلوب ابو
 ایوب انصار را در اول هشتی کور و کده رسول اکرم حضرت زینب امری
 افاح اینده را در اول هشت لسانه کلوب ابو ایوب انصار را دیدیکه
 یا ایوب بود که بنی ترکش ایدر ذات واجب الوجود قسم ایدر که
 بن برحق خودت انتم دیوب اندن که دیدیکه یا ایوب بن سکا
 برحق کلکات تعلیم ایدر بم که فحان سن اول کلکات ذات ایند کینه
 کیچ او قدر ایکث اول کیچ ده و کونده و زاده قدر ایکث اول کونده
 و ارنه سر کو یکث بعضرب غنده سنگت هینه بر شیطان یقین کیچ
 دیدیکه ابو ایوب انصار حضرت زینب تعلیم ایت بیور و قونده اول
 غول دیدیکه یا ایوب اول کلکات شیطانه اندن فرار ایدر ایت
 کرسیدر دیدر ایوب حضرت زینب رسول اکرم کلوب بو سوزی
 خبر ویرد که رسول اکرم بیور و دیر که اول هشت اول کلک غول که مکنه
 سو بر ایت کرسیده بو خاصته موجود در هر قدر اول غول را
 اقواله مباله ایدر کاذب ایسه ده بیور و دیر و خبر بو حدیث شریف

مالک بن نوکجه بن عباس سن روایت اولد یونکیه از طرفه
 ابو ایوب انصار را دیدر و خبرین روایت اولد یونکیه مصنف
 مرحوم انورده اثارت ایچو بر که در واه ابن کثیر فی تفسیره
 بخوه من حدیث الامام احمد عن سفیان عن ابن ابی یسلی عن
 اخیه عن عبد الرحمن ابن ابی یسلی عن ابی ایوب و عن الزندی
 عن بنی نزار فی فضائل القرآن و قال حدیث حسن غریب یعنی ابن
 کثیر تفسیره بو متن حدیث منکی امام احمد در انورده سفیان
 سو برین انورده ابن ابی یسلی دن انورده قنده اثر عبد الرحمن ابن
 ابی یسلی در انورده ایوب انصار را دیدر روایت ایدر و بو حدیثی
 امام زینب فضائل قرآنده بنزار دن روایت ایدر بو حدیث حدیث
 حسن و حدیث غریب و ذکره ابنی در فی کتاب الکماله و فی صفه
 ابی یسلی من صحیح عن ابی هریره انه قال و کلتی رسول الله صلی
 علیه وسلم بحفظ الکاه رمضان فانما آت فجعل یکتو من الطعام
 فاخذته و فکت لار ففکت الی رسول الله صلی الله علیه وسلم قال
 انی محتاج ولی یال ولی حاجه شیده فحکیت عن فاصبت نقال
 ابنی صلی الله علیه وسلم شکی الی حاجه شیده و یال فرجته و
 و ضیت سید قال اما انه قد کذبک و سبوا و اکذبت بک لیه نجویه
 الی اب جعل کلک شریع معانه در یکتو کلک سر حثوه دن
 نقل مضار عذر حثوه دیو قبضه ایدر طعام المغه ویرل ابارحه دیلوا

اوله بزرگوار اول کجای کبی به و بر الیه الباره تقدیرنده در
 اما میکت تحفیضی اید حرف ثبیه در اکدیت کلمه سر حفظ مضموب
 فعل محذوفت مفعولید افزا اکدیت بطول تقدیرنده در **حاصل معنی**
 امام بخاری بر حدیث شریف کتاب و کتابته ابیک صفتی بیا نده
 صحیحند ابو هریره رضی الله عنه منقول سند اید ذکر اید که ابو هریره
 حضرت زید و دیگر که رسول الله صلی الله علیه وسلم حضرت زینب رضی الله
 شریف زکاتنی حفظه تو کس بود و دیگر که کلوب قبضه سید طعانه
 اخذ ایتکه بشکر من دخی اول کنه به اخذ اید و بسنی رسول الله
 علیه وسلم رفع اید رم و سنی الکا عرض اید و ب کیفیت نقل و بوشم
 اید و کده اول کنه بجا نظم حال اید و ب یا ابا هریره بنی رسول اگر
 عرض ایتیم زباین بو فعلی اشد بکم محتاج اید و ب میان حاجی
 و احتیاج سید و فقر بنی استغاب اید و کنه نذر و کنه بنی حاجی
 مرحمت اید و ب سببیک نخبه ایدم صباح اوله قد رسول اکرم صلی
 الله علیه وسلم حضرت زینب رضی الله عنه بود و دیگر که بو کبی اسیرت نه اسیر
 ابو هریره حضرت زید و دیگر که بار رسول الله بجا شست احتیاجت
 عرض اید و ب نظم اید بیک مرحمت اید و ب سببیک نخبه ایدم
 و ب خبر و دیگر که بجا بود و دیگر که یا ابا هریره الکاه اوله اول گشتی
 سکا کلمه و ب بیکه سوید رکته کله بود و ب حکم یوقار و ک حدیث
 کبی اوج دفعه کلوب او مجیده ایت کرسی به تعلیم اید و ب رسول

الکرم حضرت زید اول سکا کلمه غولدر دیو خبر و ب بود و بون حکم
 مصنف مرحوم حافظ مندر بن غول نه اوله بیکت تفسیر و شروع اید
 و دیگر که الغول یعنی غول لفظی قال الی خط المنه ای حافظ مندر و دیگر
 بضم المعجم هو شیطان یعنی غول لفظی عین معجمه بیکت ضمیمه سؤل
 نوع شیطاندر که یا کل ان من ناس اهل اید و حضرت اید و ب و قبل
 بعضند و دیگر که هو یعنی غول و دیگر که من سؤل سید که بکلون
 در بوقیافه کبر من بکن جن طاقه سنده نذر و دیگر که اوله کور
 شیطاندر ایلکجه کور چند نذر انتمی حافظ مندر بیکت بوراده قوله
 نهایت بودی

اکدیت ۱۰۴

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال اصببت جنبه فقلت
 لي وعمر ذلك ان اعملك شيئا اذا قلته لم يضرك من احد قلت
 ما هو قالت ابنة الله سر الله الاله هو اكي القيوم فذكرت ذلك
 للنبي صلي الله عليه وسلم فقلت صدقت و هي كذوب رواه الطبراني
 في الكبير عنه بو حدیث شریف مصنف مرحوم در المستودع نقل اید کنه
 کنه نه دال اید و را اید زمر اید **اب** اصببت احب بدن
 مستفرد او غرامق معانیه در فعل ما ضیعت نفس منظم و حدیث
 جنبه مؤنث در اصببت فعلتک مفعولید را به الله سر مبتدا اخذ و کنه
 خبرید الله لا اله الا هو اکی القیوم اندن بدل در صدقت تا کنه

سکونید غالب صیغه سید و غیره مندرجین به راجعند که در قول بعضی
 فاعله تذکیر و تانیثی است و در اول دفعه تانیثی غیر مؤنثه غیر اولیه
حاصل معنی طبرانی معجم کبیر نزد ابی ایوب حضرت زینة متفصل سند
 اید و روایت اید که ابی ایوب حضرت زینة را دید که بر جنبه خود نشسته و غم
 اخذ اینک مراد اینست که با او دید که با ابی ایوب بنی زکات اید سکا
 فاعله لی برشی اید بلکه اگر سن آن در سن طایفه جینه سکا بر ضرر
 اصابت اینتر اول شب که ابی ایوب حضرت زینة را دید که
 بر مادیه بی نبی علیه السلام ذکر اید و کده اول جنبه بود فاعله صادق
 حال بود که سزا فاعله کذب و انما حالید برید و بر و ای صریح حدیث
 و بالاح کچان حدیث جاز که جمله سر و دفعه بی بیان اوله الفاعله و غیره
 بشق اوله و با خود واقع مندرج اوله و الله اعلم **تفصیل** شایع جاری
 که مانع دور که بود حدیث شریفین مندرج اوله یک است ان سبیل فی
 بعضی که روایت اید و ایش و سبیلان و آنک نفقه عالم ایش
 و ناسن ذکوة فطره سکت فقرا به و برکت ابجد امام طوفان
 و کلا و اسم اوله را ایش لکن شکر حکم شرعی بود که امام اینجی
 اموال طایفه نیک ذکوة نیک اخذ اید و در عشر و خراج اما اموال باطنه
 نیک ذکوة نه هر کس کند و به احوال اوله را و با خود و به معجزة رسول
 اول کلام اینک شیطان اولوب کند عودت اید و لیکن اخبار
 و در **باب** ما جازع فی فضل التقوی با خود سورة اکثر یعنی بویا

ابی ایوب الف را رضی الله عنه در سوخ حشر که از اید لغو و
 فضیلتی بایزده بود به مصنف مرحوم حدیث شریف نقل ایدی
الحديث ١٠٤

من ابی ایوب الف را رضی الله عنه که ان کان له مریه و لم یتم فی بیته فوجد
 المریه فقد نقص فلان الیل اصبره فاذا بکمر رجل فقال رجل من
 اهلک ان رما به البیت فارمک من الیاد فاصب من تمر کم ول یفصکم
 الله منه شیئا فقال له ابی ایوب ان کنت صادقا فاولی بک فانی
 بیده فاذا بعثیر کنه راع الکلب فقال له ابی ایوب ما اصبت من تمر
 فانت فی جیث اهل کجریه با فضل ما یعود به الیسن من اهل کجریه
 است اید سورة اکثر واه ابن مردویه **باب** مریه و یومیک
 کسریه او یکجده بر کجریه عجزه و که الکاسه وضع اید و رفقه نقص
 فعلک فاعلی مریه را جود محمد است و قیلین مجاز عقیده رفقه نقص
 مافیه من الطعام تقدیر نه در فارمک کلمه اریل بریل و ن فعل ماضی
 معلوم نفس مشکو به هر دو اید یعنی مریه است اید فو سمعه و در
 من الیاد کلمه سنده که من ابتدایه با خود اید و در زاد اید چون یعنی
 طلب زاد اید و کلام فاصب کلمه مریه اصابت نه را و عجزه من معاصره
 من تمر کم کلمه سنده من تبعیضیه و بعضی تمر کم و کلام ول یفصکم الله
 منه شیئا و بک اعتباریه اولوب حق سبیل و فانی برکت و در اول
 تمر و ن برشی نقصان اینتر و بک اوله و با خود جمله او عجزه و

فی آخر سورة اکثر

نامه دند و هو بقول حمد حالبه کان کلمه شک فاعل من حاله را
 بسطیع کمر سده کی ال استقام انکار اید نفی در کبر اقرار بجز
 کلمه سی لفظ مجور خواندن ناکید در قرآن کفظ اگر هر برافزاده
 اطلاق حقیقت ایه کل اقرار اولور کلمه اقرار حقیقت اولوب
 اجزا ال اطلاق می اقرار ایه کل مجوعی اولور **حاصل معنی** امام
 احمد بن حنبل اصحاب که ایدن عبد بن عمر بن العاص رضی الله
 عنهما حضرت زید متصل سزا اید روایت اید که ابو ایوب انصاری
 رضی الله عنه حضرت زید بر مجلسه حاضر اولوب حضور زده بودن
 و آنره بیور را اید که سزاک بر یک بر یکچه جمیع و آنک نشی
 و آنک انبیا در اوله می بیور دفعه مجلس زده اولور و بیور که
 یا ابو ایوب هیچ یک نشی و آنک بر یکچه ده و نه قادر اولور می ابو
 ایوب حضرت زید بیور و بیور که قادر اولور زبانی هو الله احد سوکی
 و آنک تشک افاده اید و که معنی افاده اید و یا خود توانا اید
 توانا معادل اولور و آنکه ابو ایوب انصاری حضرت زید بیور
 ایکن خزانة عبد الله النبی حضرت زید ابو ایوب انصاری حضرت
 زیدک بولکل نه استماع بیور و فی تشریف بیور و فی ابو ایوب
 کلام زده صادر که حکم سو بر بیور و **تفصیل** بو حدیث تشریف
 فی هو الله احد سوکی و آنک تشک معادل اولور و آنکه مراد با توانا معادل
 اولور و یک اولور جمیع خلفت اویدن مقصود عرفان زبانی

اوله یعنی و بسو سوره صید جمله اوله عقلیه و نقلیه یک نشی بحدن مطلب
 اعلی اولور و حدایت مولد خلق ایجادن محتاج اید و محدودن غنا و
 حقیقی اید مستغنی و کفیه فخر یکت عجز را شراب ایدن تولد و تولد
 و سببه ولدن منزله و میرا اولد یکت و ذاتی و صفاتی اشیا دن
 بر سببه کفو و مثل اولدن تقدیس و تبرزه به مشن بر سو سوره صید
 اوله یعنی و بسو سوره به مالک و بسو سوره یکت مضمون اید حاله یکت
 مؤمن مفاصد فرانیه یکت جمله سنی جامع اولد یعنی قرآن کریم
 و فرقان جلیلک تشک اعلی اولور اجمه نائل اولور و مکرر و یا خود
 قرآن کریم تشک و آنک قرآن انبیا اولور و یک اوله یعنی علم و علم
 جهتن تشک و آنکه حاصل اولور علم حاصل اولور و مکرر زبانی قرآن
 کریمت اجزا اسرار و جبر بر صفات باری بی بیان و شجاعت و شجاعت
 و تمجید آنه مستند و ایکنی قصص انبیا و مالک بگویند اخبار و
 و او جی بنزدن اولور احکام شریعه و زنجیات و زنجیات بیاید
 اندر اخص شریفه قسم اول مندرج اوله یعنی الی الله اخص صریح
 تفصیل ایدن قسم اولی تحصیل انبیا اولور و هر معلوم اولور که سزا
 اخص درت آید و کتب اربعه و جمله عویش اربعه بر آنست در و او
 بشی کلمه در سکر زحمت بدیسر جهنم است رنر یعنی بسو سوره به دوام
 ابو ب مالک اولور درت کتب اید عامل و سکر جهنم و خوله و آنکه
 و بر جهنم اخص اولور و مکرر و بسو سوره به اید و بسو سوره به

نقل آمد و حضرت انس رضی الله عنه روایت ابودرکه رسول علیه
 السلام برکنه بی سوختن اهل صی ندوت ابودرکه استند کردند واجب و
 بیور و بیور نه واجب اولدر وید سوزاگر اند کزنده جنت اول رجه واجب
 اولدر بیور و بیور و کنه حضرت انس رضی الله عنه دن و بیور که رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت بیور و بیور که برکنه سوزا اهل صی الی
 که تفاوت ایسه و اند به مغفرت اولدر بیور و بیور و سعید بن المسیب
 مروید که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیور و بیور که برکنه سوزا اهل صی
 او نه که تفاوت ایسه اول کنه به صند بر حضرت اولدر و اگر بیور که
 قرائت ایسه ایکی قضا اولدر و اگر اولدر که تفاوت ایسه اولدر قضا
 بنا اولدر و بیور این عادل تفسیر نه مروید و این شیخ فائده سنده
 ذکر ابودرکه صی بنا که آمد مروید که برکنه سوزا ابودرکه ایکن برکنه
 شمس غایت ضیا و شعاع ابودرکه برکنه سوزا اولدر و بیور
 بیور و اول کور مدکت بود بر شیشه علامت در و بیور و بیور
 علیه السلام نازل اولوب رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت بیور
 خبر بی علی السامه بود حالتدن سوزا بیور و قد به رسول الله
 منوره ح اصی بنده معاویه بن ابی بکر رضی الله عنه وفات ابودرکه
 جنانه سنک صی نه ایچو حق تعالی بنش بیک ملک از سال ابودرکه
 طبع ابودرکه سنده ایکن صی نک و ابودرکه سنده و بیور که
 رسول اکرم نعم بیور و بیور علی السامه تفاوت بیره ضرب ابودرکه

نه ابودرکه سنده اولدر جبال زائل اولوب معاویه بن ابی بکر
 نعمتی ظاهر اولوب رسول اکرم صلی الله علیه و آله و ابودرکه رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت بیور و بیور علی السامه سوزا ابودرکه
 بو معاویه بود و بیور نه دن بالغ اولدر بیور علی السامه بیور و بیور که
 معاویه بیور که و کوندر زده قیام و قعود نه سوزا اهل صی بیک سوز
 و الحامد اوم اولدر ابودرکه ایکن حق سبحانه و تعالی بو اگر اهل الکاتبه
 بیور و بیور جوده قوده بو بیور ذکر اولدر

الحديث ١٠٥

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم ابعثوا احداكم ان يقرأ في ليلة ثلث القرآن من قرأه
 الواحد الصمد فقد قرأ ثلث القرآن رواه الترمذي عنه وقال حديث
 حسن بوحديث شريك مصنف ترمذي زهير بن زهير بن نفيل ابودرکه
 كن ابنة نائلة امر ابودرکه **باب** يعجز كل سنده لانه استغفام الحار
 ایچو نه ریحو کلکه عجزون مسعود باب ثانیه نه را حد کم فاعلی ان
 یقرأ مفعولید را حد الواحد الصمد سوزا اهل صی کن به و حدیث
 حسن و یکدن مراد او بیور نه و عادل و بیور **عاصم** امام زید
 حضرت ابی انصاری رضی الله عنه حضرت بیور منصرف سنده ابودرکه
 ابودرکه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت بیور و بیور که
 برکنه عجزی اولدر که برکنه ده ثلث و آنه قرائت ابیه برکنه که

ت

الحمد الواحد الصمد یعنی بواج اسم شریف جامع اولان سوره بی تفاوت
 الت قرآنک یعنی تفاوت انتم اولور اما تدر عادت اوزده بود
 حدیث حسنه دیدی یعنی ابوالدب الفاریه متصل سنه ابوسند
 حسنه ویک در **تفصیل** بود حدیث شریف تفسیر تفسیر حاجی سوه
 اخلاصی فضا ننده ابی ابوب الفاری روایت نده نقل ابوب رسول
 وکرم صلی الله علیه وسلم بیوردید که سزک بر یک بر یک قرآنک یعنی
 قرآنه حاجی اولور و بیوردید و قنده برادر و سلفی فتم
 انکه یکرون سکوت اینک اگر بی دیو جواب و بر یک تجر من
 بود و یک اولور کذب اولور و اگر نعم دیو جواب و بر یک رسول
 اگر یک قول شریف و اینک کذا و بیه اوله یعنی سکوت اینک
 اوج دفعه بولکل فی نکرار بیو و قنده اوجی دفعه سده بیوردید که
 بر یک قول هو احد سوره سنی قرآن الت قرآنک یعنی قرآن
 انش اولور و کنه تفسیر مذکور حضرت علی کرم الله وجهه دن
 مروید که بر مؤمن و بر مؤمنه صدت بخودن حکم اون بر که قل هو
 احد سوره سنی قرآن ابی اول کون اخت به دکل اول کنه
 کناه اشید مژ و کنه حضرت انس رضی الله عنه دن مروید که جبر
 علیه السلام رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیوردید که بن سنگ
 امتنه عذاب نازل اولور و ضلله و دشر و دیو خودن
 حاله دکل ایدم قل هو احد سوره سنی نازل اولور و خودن این

اولم دیو بیوردید و کنه نبی علیه السلام مروید که سوره سنی
 دیو که سوره انعم و سوره اخلاص نازل اولور قنده بنش یک ملک
 بر نازل اولور و قل هو احد سوره سنی اون بش کلمه در کلمه
 اون بش عدد برکت ناله اولور قول دوم بر قول بود که بود
 بر یک ده بر که قرآن ابی الله الحق سبی نه و قل انک بنم اوزده نازل
 ایندی و کی قرآنک یعنی قرآن انش اولور و اوج کره قرآن انش
 الله الحق سبی نه و قل انک یکم جنده بر قمر ناله

احمد بیست ۱۰۶

عن ابی ابوب الفاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی الله علیه
 وسلم قل هو احد احد و قل انک سکت القرآن رواه الت والطبرانی
 فی الکبیر و البیہقی سنن ابی یوسف و رواه ابن ماجه و الطبرانی فی الاوسط
 و الضیاع المعتمد فی المحتاج عن انس بن مالک و الامام احمد بن
 بن حنبل و البیہقی و ابوداود و الت و ابن حبان عن ابی سعید
 عن احمه قنده بن النعمان و مسلم عن ابی الدرداء و ابن ماجه و الت
 عن ابی هریره و قال صحیح و الطبرانی عن ابن مسعود و احمد و ابن
 ماجه عن ابی مسعود ان الفاری و الطبرانی فی الکبیر عن معاذ بن
 جبل و احمد و الطبرانی و البیہقی فی الشعب عن ام کلثوم بنت عقبه
 بن معیط بود حدیث شریف مصنف جامع الکبیر دن نقل ایندی و کبیر
 کن اینک ابی الله مر اینش بود حدیث ابوالدب الفاری و حضرت ناله

ش

غير صحابہ دون مرویدہ انک ایجو مصنف زرک دفعی بیان
 صد دندہ تفصیل التدریجی بوجہ بی امام ن بنی و طبرانی کیرندہ
 و بیہقی شعب ایامندہ ابوالیوب الفاریدین و ابن ماجہ و طبرانی
 اوسطندہ و فی المقدسی قتی نہ سندہ انس بن مالک و ن
 و امام احمد و بخاری و ابوداؤد و تانی و ابن حبیب و امام بخاری
 سعید اکدریدین و قتادہ بن نعیم و ن و امام مسلم ابی الدرداء و ن
 و ابن ماجہ و امام ترمذی بشقہ سندہ ابیہ ابو ہریرہ و ن روایت ابیہ
 امام ترمذی عادی او نہ سندہ صحیحہ و ید و طبرانی ابن مسعود
 و امام و ابن ماجہ ابی مسعود الفاریدین و طبرانی کیرندہ معاذ بن
 جبیلہ و امام و طبرانی و بیہقی شعبہ ام لکندم بنت عقبہ بن ابی معیط
 و ن روایت التدریج

الحديث ١٠٧

عن ابیہ ابیوب الفاریدین رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ
 وسلم قال العجراہ کم ان یقرأت القرآن فی لیلۃ فشق ذلک
 علیہم فقال یقرأ قل هو اللہ احد فانی تعدل تحت القرآن رواہ البیہقی
 فی شعب الایمہ عنہ و رواہ الاعم و البخاری و ابویعلی عن ابیہ
 سعید اکدریدین و ابن حبیب و ابن السنی و الطبرانی و ابونعیم فی
 المکبۃ ایضا عن ابن مسعود بوجہ بی تدریجی مصنف جامع
 الکبیر و ن نقل ایہ و کذا کاف ایہ و مراد فی الایوب بن کیر

القرآن

مستحق مستحق فعل ما ضیہ ذلک کلمہ سر یقرأ صغیرہ اولاً و ثانیاً
 مصد ایہ اشارتہ و شق کلمہ شک فاعبید و قال شک فاعلی رسول
 اکرمہ و اجعد یقرأ الحمد مفعول قولہ و استیفاء فیہ و سؤال مقدس
 جواید رضی کلمہ سندہ فاعلیہ و حاصل معنی امام بیہقی شعب ایامندہ
 ابویوب الفاریدین رضی اللہ عنہ یہ متصل سندہ ابیہ روایت ابیہ کہ فی
 الحائات علیہ افضل النبیات حضرت نوری ہو و ید کہ سزک بریکز بریکز
 قرآنک اوج ہو کنند بریکز کثرت ایتہ و ن عا جہ اولو و ید
 ہو و قدہ ہو سؤال اصحاب کرام حضرتانہ غایت شغلی اولوب
 نظرہ واضطر ابیہ بشقہ قدندہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم ہو و
 و ید کہ قرآنک یعنی قرأت اینک مراد ابیہ ن کسی قل ہو اللہ احد
 سورہ سنی قرأت ابیہ زبرا ہو سورہ قرآنک اوج ہو کنند بریکز کثرت
 اولو و ہو ہو و ید تفصیل بوجہ بی تدریجی امام احمد و بخاری
 و ابویعلی ابی سعید اکدریدین و ابن حبیب و ابن سنی و طبرانی
 و ابونعیم علیہ سندہ ابن مسعود و ن دفعی روایت ابیہ

الحديث ١٠٨

عن ابیہ ابیوب الفاریدین رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ
 علیہ وسلم قال من قرأ قل هو اللہ احد فی لیلۃ فقد قرأ القرآن
 تحت القرآن رواہ الاعم امام احمد و الدارمی و عبد بن حمید و الترمذی
 و قال حسن و النبی و الطبرانی فی الکبیر عن بوجہ بی تدریج

وفي جامع الكبير من منقول اوله يعني كذا في نسخة ١٠٩
 يعني تركيبي اصله من نسخة اذا قرأ قل هو الله احد و بكرة نسخة
 اوله من نسخة اذده مضاعف قرأ الحمد بعد قرأ الحمد سر حذف اوله
 مضاف اليه من نسخة من اذله من نسخة من اذله من نسخة من اذله
 نسخة كذا سر حذف قرأ الحمد من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 احد سورة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 اوله من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة

حاصل معاني سلوود

الحديث ١٠٩

عن امرأة من النصارى عن ابي ايوب النخعي عن ابي ايوب
 عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ايها الرجل ان يقرأت القرآن
 في ليلة فانه من قرأ قل هو الله احد الله الصمد في ليلة فقد قرأ
 سبعة عشر من القرآن رواه الامام احمد عن عبد الرحمن بن مهدي
 عن زائدة بن قدامة عن منصور بن عمار عن ابي ايوب
 عن عمرو بن ميمون عن عبد الرحمن بن ابي ليلى عن امرأة
 من النصارى عن ابي ايوب عن النبي صلى الله عليه وسلم يعني امام
 احمد بوسن ابي النصارى عن ابي ايوب عن النبي صلى الله عليه وسلم
 بوجهين ابي ايوب النخعي عن ابي ايوب النخعي عن ابي ايوب النخعي
 بوجه اوله بوسن امام احمد عن زائدة بن قدامة عن منصور بن عمار

اوله يعني قال ابن كثير في حديثه عن ابي ايوب النخعي
 كذا عن النبي صلى الله عليه وسلم يعني ابن كثير في حديثه عن ابي
 واسطه سنده زائدة بن قدامة عن زائدة بن قدامة عن زائدة بن قدامة
 سنده اعلو و بر ابي واسطه سنده اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 راور واسطه سنده اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله اوله
 طقوز عدد رادي ابي اوله يعني في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 سنده بر واسطه وفي زائدة بن قدامة عن زائدة بن قدامة عن زائدة بن قدامة
 والامام احمد و رواه الزهري و الفريابي عن محمد بن بشار
 و قتيبة يعني امام ترمذي و في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 بن بشار و قتيبة و روايت ابي ايوب النخعي عن ابي ايوب النخعي
 معناه في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 نقيبه و كل ابي عن عبد الرحمن بن مهدي يعني بزار و قتيبة امام احمد
 سنده اوله روايت ابي ايوب النخعي عن عبد الرحمن بن مهدي و روايت
 ابي بوسن و في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 عدد راور و اوله يعني في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 و في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 اوله امرأة كذا اوله يعني بهام اوله امام ترمذي و روايت
 امرأة معن اوله في ذكر اوله يعني في نسخة من نسخة من نسخة من نسخة
 رواية عن الزهري عن امرأة ابي ايوب عن ابي ايوب بوسن و بوسن

اعمدی یعنی امام زید بن علی و وابسته بسند ایدامراه ایوب و یو
 اخافت ایدامراه وایت اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر
 نظیر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر
 رضی الله عنهما اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر اولدر
 و دخی به کلمه سنده که بار وایت متعلقه ضمیر خود را سناد بقره
 و یو بایده این کثیر از صبی بدون دخی سناد بیان اینک مراد از اینک
 نقل ایوب قال یعنی این کثیر در که و فی الباب عن ابوالکریم و ابی سعید
 و فتاده بن النعمان و ابی هريرة و انس و ابن عمر و ابی سعید و ابی
 یعنی اخلاص شریف است فرانه معادل اولدر بایده ابوالکریم و ابی
 ما عدا مذکور اولدر صبی به کرایدن و دخی مرید و شکم بقره ذکر اولدر
 و هذا حدیث حسن و لا اعلم احدا روی بهذا حدیث احسن من روایت زائدة
 یعنی بحدیث شریف است جمیع سنادی حسنه و راویان او نقد و لکن
 یو بایده زائدة نک سنده از احسن معلوم و کذا و تابعه علی روایت
 اسرائیل و الفضیل بن عیاض یعنی بسند زائدة به اسرائیل و غیر
 متابعت ایند یعنی بسند زائدة احسن لیکن آخرت کند به تبعیتند
 و دخی قوت بولدر بولدر بولدر بولدر بولدر بولدر بولدر
 من الکثافات بهذا حدیث عن منصور و اضطربوا فی انتهی یعنی شعبه
 و شعبه نک غیر بر دون زیاده بوعده بی منقول منقول بسند ایدامراه
 ایند بر لکن اول سنده و اضطراب ایند بر بسنده مضطرب و بر

باب ما جازعته فی لاجول و لا قوة الا بالله یعنی یو یو ابوالکریم و ابی
 رضی الله عنه دن لاجول و لا قوة الا بالله کلمه نک فضائل حقنه و ارد
 اولان احادیث بیانده در یو بایده مصنف بسند حدیث نقل کنند
حدیث ۱۸۰
 عن ابی ایوب انصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم
 قال لا اعمیک یا ابا ایوب کلمة من کثر ايجته اکثر من قول لاجول
 و لا قوة الا بالله رواه الطبرانی فی الکبیر عنه بحدیث شریف جامع الکبیر
 نقل اولدر بقره کن ربه یا لک لکاف ایدامراه اولدر **باب**
 لک
 مستقر کلمه لک
 فا و ایدوب حفظ ایند و کی شیدر بومقاده استغاثه بکینه اولدر رقی
 بولدر نک قاضی اخرتده کند و بیا فاع ابر و مشوبت او خاک اینده بولدر
 کنزه تشبه اولدر بولدر من کثر ايجته الکا تجبیه اولدر شکم شرج کرمانه
 بنی اسر حنده بولدر توجیه اتمش را کز کلمه همزه قطع ابوالکریم دن
 مشتق امر حاضر در همزه سی لغیه ايجته از من قول کلمه سنده که من
 الک کلمه سنده منقول و تبعیضه **حاصل مع** امام طبرانی کیرنده ابو
 ایوب انصار رضی الله عنه به منقول بسند ایدامراه روایت ایدامراه
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ابوالکریم انصار رضی الله عنه به خطاب ایدامراه
 بیدر و بولدر یا ابا ایوب سکا خیر کثیر و نفع ابدی ایدامراه انتفاع اولدر سنده

کلمه نک
 فضائل حقنه و ارد
 س

جنت حزینہ سنت یہ برکات تعلیم ابدہ ہم لا حول ولا قوۃ الا باللہ قولنی
 جوق ابدہ سنتہ اکس ایتہ دیوید وید **تفصیل** بوکلمہ طیبہ بودینہ
 بودینہ لفظ ابدہ واردا اولدی شکم زیادہ لفظ ابدہ روایت دخی کلور بود
 طلمہ نکت معانی و تالی جمیع اشیا و ان نکت کند وید بر شریط ابدہ
 اخذ و قبض ایتہ و بر شریط نفوت ابدہ بکند نون رفع و منع و کند
 اندن صیانت و صیبت ایتہ و انجن احد تعالینک اعانتی ابدہ و انکت
 ارادہ سنک تعلقی و خلقی ابدہ اولدی یعنی اقرار و ایماندر و بود کلید ان نکت
 کند و عجز و عجز و عجز یعنی انحراف اولدی یعنی جوق اذکارک معانی
 جامع اولمدر مثلاً نکت توحیدک و تسبیحک و حمدک و شریاتک معا
 نیدینی جامع در برابر اول حول و یکدر یعنی بر حالدر بر حال
 و فعلدر کف انکت و یک اولور ولا قوۃ و یک بر شریط اقدام
 و طلب و شروع بر شری ابدہ و بر کنت نکت اعانتی و توفیقی و خلقی ابدہ
 و کلدر ان احد تعالینک اعانتی و خلقی ایتہ و یک اولور بود
 کلدر نکت معین محلی و دخی بود در ال بر قاج محله مسج اولور اول
 محلدون بر مؤذن اذان او قدر ایکن حی علی الصلوة وید کردہ الی
 جواب اولور دخی بود کلور بی او قومقدر در برابر مؤذن صلوات جنت
 ایتہ کردہ نفسند و عجبی و افکار صلواتہ ہر نقد و عیدک کسی و اختیار
 و اریہ اول افکارک حکمت و سکنت حق سبی نہ و تعالینک
 خلقندہ و ارادہ سنہ محتاج اولدی یعنی کاندہ عیدہ ہمیش اولور کہ باب

نہ لطف و کرم صاحب سبک قولدی صلاتہ جنت ابدہ و بکند انکت
 افکار صلواتی خلق ایتہ ہمیش ایکن سزاوار صلوات ایتہ بود و بودنی
 مع و تالی بود بود و در لو انعام ایدرسن بود نکت معانی بود نکت کسی
 و یکدر نکت بر کنت بجا ہر یہ کوزد بود امر ابدہ و اول کنت
 ہر بی ۶ ایتہ سنہ کند وید انعام ابدہ و یکدر اول کنت یہ افزین سن
 امرہ اطاعت ایتہ و بود لفظ انعام و افراہد و بر محلی دخی نفسک
 کہ یہ کور و یکی و مثلاً اولک استیادن برین نور و کردہ بود کلید اوقوۃ
الحکایت ۱۱۱

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه
 وسلم قال لا اسيرى بے مرأت يا ابراهيم فقال بكبريل من هذا لي
 فخر فقلت بے وسلم علي وقال مرا منك بكبريؤا من غراس الجنة
 فان زيتها طيبة وارضها واسعة قلت ومار غراس الجنة قال لا حول
 ولا قوۃ الا باللہ رواه الطبراني الكبير عنه بودینہ سر بود مصنف جامع
 الكبير و ن نقل ایتہ و کندن کاندہ لطف ایدر مراد دخی **الاعراب**
 اسری صلی علیہ السلام و ن مشتق فعل ماضی مجهول اسری و بود کبر
 بود و یکدر و بر بے کلمہ سنہ جار مع المجرور نائب فاعلدر فقال کلمہ سنہ
 فاعلی ابراهیم علیہ السلام راجعدر من ہذا کلمہ سنہ من کنتہا ہر
 و مقدم خبردر ہذا مواضع مبنیہ اور قال کلمہ سنہ کے ضمیر فاعلی خبرین
 علیہ السلام راجعدر محمد لفظ شریف مبنیہ اجد و نکت خبریدر و جب کلمہ

نہ لطف و کرم صاحب سبک

ز حیدر مستغفر علی ابراهیم علیه السلام را بعد رحمت و یک مرتبه
 دیدی و یک اولور مکرر امر یا مرون امر حاضر در غایت غایت
 که به اینجای دیگر ذکر سبب و اراده سبب اولور فی حی زمره
 یعنی جنبه افایک که تهنه سبب اولور فعل و عمل دیگر طبعیه که سی
 طاعت که به و با یک سکه بنده مصداق و با خود طاعت فنی و با
 شده و یک که به به صفت مشبه اولور محمد و ما غایت اینجای
 استفهام عقید یعنی جنبه غایت سبب اولور عمل نه در و یک
 اولور حاصل معنی امام طهرانی کبریه ای باب انظار به متصل
 سند ایدر روایت ایدر که تحقیق رسول اکرم صلی الله علیه و سلم
 بیور و بیک وقت که بن سمانه اسرا اولور سی اسابعه و با خود و یک
 عدم ابراهیم علیه السلام را مرور ایندم بنی کورد که خبر علی
 السلام بود که و ناصل و اندر و بود سؤالی ایندم که بود آن آخرت
 پیغمبری محمد علیه السلام و دیگر که مرصا بال بن الصالح و البنی الصالح
 و بود با زحیب ایدر بسلام و پر دگر بلکه با بود و بیک با محمد
 امنه بنده سلام ایله و انوره امر اینکه جنبه جوق افایک به انوره
 زیرا جنبه طهرانی طبعیه و اردی و اسعه در بن و به یک جنبه افایک
 الی اینهم یک سببی اولان عمرنا حاصل عمل و دیگر که لا حول ولا
 قوة الا بالله قولیه و بود بود و بود **تفصیل** بود بیت شریفه بود که
 طبعیه بالکرا بود لفظ ایدر در لکن سار و اینده سببی ان الله

و آنکه بعد و لا اله الا الله و الله اکبر زیاده سیده و اولور و
 مررت فعلند منظم اولور فخری ثانی تهنه معراجده انبی اعظم
 یک با لکرا و احده نه فی اولیوب بلکه حسی معین نه ملک
 مخصوصه رنده مد فی اولور و دخی ابراهیم علیه السلام مسجد
 اقصاه اصح روایته فخری ثانی تهنه انیمش الکن خبر علی علیه السلام
 من به اولور استفهام بیور مدینه وجه بود اولور که مسجد اقصاه و افتد
 ایند کلری او و احده اولوب بلکه سیده حسی معین نه کورنش
 اولور و او و احده اولور حالت سبب اولور و با خود بعضی روایته
 ارواح انبی را مانند رسما و نزل ایند و کلمه در بود روایته
 کوله فخری ثانی دخی کورنش اولور استفهام موصعه اولور
 و با خود استفهام حقیقی اولیوب استفهام ایچو اولور یعنی یا جبرائیل
 بود آن ناصل عظیم القدر و بیور من و یک اولور اندر جوابده
 بیور که محمد اسمیه سبی و از لده شانه محمد اولورنش و اندر و یک
 اولور و با خود استی با چون اولور زرا اهل سبب و ات فخری ثانی
 شریف بود جفریه مبشر و منظر اولور بود کورد و کورنده فخری ثانی
 سؤالی انیمش اولور و با خود معراج منفه و اولور و بود سؤالی اسرا
 ما بعد اولان معراج اولور زمره مستند بود در که اسرا بود فخری ثانی
 مسجد حرامدن مسجد اقصا به براق ایله شریف بود مدینه و پر
 معراج و بود مسجد اقصا دن سبب و انوره و جبریه و پر اسرا ایند کریم

اینه تا بعد از انکار این کار اولور لکن سیه و و جبر را حدیث
 مشهوره اینه در انکار این مبدء اولور و بواست و معراج ملک
 مکرده و این لفظ عاقله واقع اولور یعنی اوله سمعیه و عقیده اینه محند
 مقصد از این معراج معهودون و بعد از آنکه ثانیات شروع شد
 اینه سیه و و جبر را انبیا و اطهار مدقات در مکرده و مدینه و کوفه
 حقه انار و اوله جمعه عاقله و قدر جائز که ابراهیم علیه السلام
 بومس ثانیات معراج معهودون و عاقله اوله لکن بود و جهت بود
 سر لفظ لکن اوله است عاقله کلمه سر آیه زیرا اسری تعبیری اینی
 است و معهوده اولور و بواست و عاقله است و در که بر کلمه به
 بر ذات قدوم اینه قاعده اولان قادم اوله مرعیه و عاقله
 اینه اینه و سلم ویره هر قدر سلام و برکت قادم اوله است
 اینه و عاقله و عاقله است اینه زیرا و خوب کلمه سینه و عقیده
 فهم اولان بود و اگر و بنور سه که ابراهیم علیه السلام فخری ثانی
 امتنه امر اینه جسته و عاقله جبرینی جوق غریب انور بود و قنده فخر
 لثانیات غریب جنت ناصیل سید و بواست و بواست و حضرت
 ابراهیم علیه السلام هر بواست به فخری ثانیات سینه و عاقله بود
 نه حاجت اینه اگر غریب جنت مراد بود کلمه اوله یعنی فخری ثانیات
 معلوم شد بفرانجه چون سؤال اینه بد و اگر و کل اینه ابراهیم
 علیه السلام نیچون اول کلمه عاقله جواب و بر میوب استغفار

محتاج اینه بر بواست جواب بود که جائز که و اس شجرت اعمال
 عاقله و ن اسباب کثیر سی اوله و بواست بکلمه سی فخری
 ثانیات معلوم اوله و ابراهیم علیه السلام سینه و عاقله مرادی اول
 اسباب فخری اوله بکلمه استغفار اوله یعنی خصوص سینه بود
 زیرا و نسبت انور و بکلمه اینه جواب و بر میوب اوله و با خود فخری
 ثانیات بودند اقدم بود کلمه طبعی بکلمه فخری معلوم اوله و عاقله
 جنت سبب اوله یعنی معلوم اوله ابراهیم علیه السلام و طبعی
 معلوم اوله بکلمه بواست ابراهیم علیه السلام بکلمه اینه
 سینه امتن الی محبت اینه و عاقله ترنده ذکر اینه زیرا ابراهیم
 علیه السلام و جعل لک ان صدق فی ان عربین و بود عاقله و جبر
 اخذ بکلمه الی محبت اینه و عاقله سینه و عاقله محبت و فخری ثانیات
 بعضی آثار امتن و عاقله سینه و عاقله سینه و عاقله سینه
 سوره را بطل اوله یعنی اشکاله اوله زیرا انور و بر که ابراهیم علیه السلام
 بر و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله
 السلام بواست مرعیه به محبت ن به اینه اینه را بکلمه اینه باطله
 اوله و عاقله است که بواست ان اوله انسی با ابراهیم علیه السلام انبوه و عاقله
 انبی و الذین امنوا و بود و اوله و عاقله معلوم اوله که جنت
 تر به یعنی طبعی طبعی بود و عاقله زیرا جنت طبعی مکرده
 اگر بر طبعی بود و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله و عاقله

رایحه سی زائده و لمز و ارضها و اسعة بوردی ریزا جنک و سعتی بوردی
 و کج و جنة ارضها السموات والا رضى ایت کریمه سنده نفسیرین
 بوردی و بوردی حق سببی نه و نعلینک مرادی جنک و جنک انترهای
 بیان و کدر بلکه عوب بر شینک کیل سعتی تغییرات نه رسمین
 و ارضه قیاس بوردی بوایت کریمه و فی کیل و سعتی تغییر و جنة
 بوقدر و یک و کدر و بعضی و رک بوایت کریمه دن مراد بوردی
 بوردی رایدی لولکر ایکنه صافی کون اید لولکر سه رصکه اول کون
 ایکنه جرسه رهر نذر اولور ایسه عرضی اولفدر در عرضی اولفدر
 لولکر نهایت بوقدر و ای صر بودنی به نسبت ایدانه رجه نذر ایسه
 جنة نسبت اید دنیا اولفدر در و بوردی بدن جنک حال موجود و
 منظم اولد بوردی ایسمه اید تغییر اولوب دوام و استراجه وال
 اولد شکم فغان لانه و ندر که جنتی و جهنمی حق بیوب و حال موجود
 اولسه اعتقاد اینک

اکدیت ۱۱۷

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
 عليه وسلم ليلة النيرة ابي مرزئ با برهم فقال يا جبريل من هذا
 ملك قال محمد مسلم علي و رجب بي قال مر املك ان يكبر و
 من عا اس اكنه فان تربتها طيبة واسعة وقلت وعا اس
 اكنه قال لا حول ولا قوة الا بالله رواه الامام احمد وابو يعلى

وابن حبان في صحيحه والبراني في الكبير والقباء المقدسي عنه
 بوحديث شريف وفي جامع الكبير دن منقوله ركن بوردی و اینه و اینه
 لید و اید اولوب و رجب کلمه سی مؤخر و سلم کلمه سر مقدم و بوردی
 ارضها واسعه و بوردی و اید اولوب بالک و اسعه و بوردی بعدا کبر اوله
 رقی واقع اولد و لید کلمه سی لفظی منصوب مررت نک منقول
 فیله و اید کلمه سی جده نه مضاف و

اکدیت ۱۱۸

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله
 عليه وسلم خرج ليلة اسرى به مرزئ جبريل على ابراهيم بن احمده
 فقال ابراهيم يا محمد مر املك فليكن وامن وعا اس اكنه وان ارضها
 واسعة و تربتها طيبة فقال محمد ال ابراهيم وعا اس اكنه قال ابراهيم
 لا حول ولا قوة الا بالله رواه ابو نعیم فی اکبیه وابن النیر عنه بوحید
 شریف و فی جامع الکبیر دن منقوله **باب ۱۱۸** خرج کلمه شک
 فاعلی رسول اکرم راجعدر لید کلمه سی خرج فعلک منقول فیله
 به ضمیر ی رسول اکرم راجعدر نائب فاعله رز کلمه سی فعلی ماضیه
 به الی متعلقه رابع معناه در ضمیر مجرور رسول اکرم راجعدر جبریل
 انک فاعله رجد سی خرج فعلک فاعلی اوله ضمیر دن جده حاله
 و یا خود اسری به نک ضمیری نائب فاعلی اوله به دن حاله
 فعل ماضی مثبت جده و اید بالک ضمیر اید حال و قوعی جائز و

علی ابراہیم مرفعه متعلقہ را کہیں الرحمن ترکیبہ طویل کلمہ سے لفظ
محرور ابراہیم لفظک صفتہ را کاف لفظہ ایدہ مضافہ طویل
صفت مشہد اولوب الرحمن کلمہ مفعول اولد یعنی ان کا مضاف
اولشہ رحمن طویل اولان ویک اولور ہو ترکیب الطراب
الرحمن ترکیبی کیے کہن الوجہ ترکیبہ عملہ اولور جاز و رکابہ
بوسلہ مفعول ہو حدیث سہ لفظ سزاوارے و حاصل معنی

سبقت ابدی

احکام ۱۱۸

عن ابی یوب النضری رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ
وسلم لبسہ الشیر فی ہر علی ابراہیم عبد السلام فقال من معک
یا جبریل قال ہذا محمد فقال لہ ابراہیم یا محمد مر ائیک فلیکرم وامن غایر
اکتہ فان تربہا طیبہ وارضہا واسعہ قال واما غایس اکتہ قال لا
حول ولا قوۃ الا باللہ رواہ احمد باسناد حسن و ابن ابی الدنیا
و ابن حبان فی صحیحہ عنہ بوحدیث شریف ترغیب ترہیبہ نقل
اولمشہ را کہن ایچون کن رینہ تا ایدہ رما اولمشہ ربور وایندہ لبسہ
کلمہ سے مرفعه متعلقہ را امام احمد اسناد حسن ایدہ یعنی را وبری
اولتی واعدل اولہ رقی و ابن ابی الدنیا و ابن حبان صحیحہ ایدہ
ابوب الانصار رضی اللہ عنہ دن روایت ایدہ ربور ورواق ابن
الدنیا و الطبرانی من حدیث ابن عمر رضی اللہ عنہما قال قال

رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اکرم وامن غایس اکتہ فان تربہ
ما طیب ترابہا فاکرم وامن غایسہا قالوا یا رسول اللہ واما غایسہا
قال مات اللہ لا حول ولا قوۃ الا باللہ یعنی بوحدیث ابن الدنیا
و الطبرانی ابن عمر رضی اللہ عنہما بہ متصل سند ایدہ روایت ایدہ ربور و
لبسہ اسراوہ ابراہیم عبد السلام کہن بوامنہ ہر سی اولد یعنی روایت
اولمشہ ربور وامن حدیثہ و فی مات اللہ کلمہ زیادہ سیدہ روایت
اولمشہ ربور و حدیث شریفہ عذب کلمہ سی عنک فخی و ذالک سیدہ
ما طیبک اسمیر لکن بو مقادیرہ بخیر لقیبہ مطلق لبسہ معانہ
استغفار اولوب ما یا اکتہ فاعبہ مات اللہ کلمہ سندہ مالو
صولہ رشتہ فعل ما صیدہ مشبت و ارادت منکلمین عندہ
حق سبحانہ و تعالیٰ صفت قدیمہ سیدہ رشتہ افعلک مفعولہ
حد فی مات بعد لفظہ اجل قال فاعبہ رجمہ سے صلہ در موصول
مع صلہ مبتدا احمد و کت خبر ربہا مات اللہ تعالیٰ و کلمہ را کہن
کلمہ سی مکرر ذکر اولمشہ سی اولکی ابتدا امر ورا کہن فانی عذب عنہ
زینب انمشہ را کہن ایچون فایندہ ذکر اولمشہ ربور یعنی ابن ابی الدنیا
و الطبرانی ابن عمر رضی اللہ عنہما دن روایت ایدہ ربور کہ انزودہ رسول
اکرم صلی اللہ علیہ وسلم دن روایت ایدہ ربور کہ رسول اکرم صلی
علیہ وسلم ربور کہ سہ رجنہ جوق انما جبر غایس ایدہ
زیرا جنک صولہ لطیف طبرانی طبرانی ایدہ اولمشہ ربور وینم امر

غایب سوره لازم ایست طبعاً در محکمات برای طیب و ماسی
 لطیف و لنجی با طبع انسان اول جمله اشی و غرض اینکه میل اید
 اویده اولی سوره را انک است با بن جوفی نسبت اید که دیوید و قنوه
 اصیب کرام بیور و دیگر که جنک غایب فاصل اول و یعنی سببی فاصل
 عمده رسول اکرم حضرت ندر مات و الله لا حول ولا قوة الا بالله کلمه
 سید و دیوید و دیگر **تفصیل** و در فی فوائد و دیگر که قاضی بیضاوی است
 الله لا قوة الا بالله است کریم شک تفسیر نه نفر اید که رسول
 اکرم و دیگر که بر کس بر شنی عجیب کور و کده یعنی استی ن
 ایند که مات و الله لا قوة الا بالله و برابر اول شبه نظری است
 ایتمز بود نه تفصیل بود که العین حق مستند سی عقائد و ندر ایمان
 لا ندر بر کس انکار است منبع اول و بود شک اصلی بود که هر نقد
 که محو فائده حسن و ارا به حد شک خالق و مصور و حق سبی نه
 و تعالی و انک اراده علیه شک تعلقی اید اولی سوره اول شک
 دانته و کلام در حق بر کس اول شبه اول حسن کور و ب حق
 سبی نه و تعالی فی اول و کور و اید نظر اید ایست حق تعالی اول
 شیدن اول حسن ازاله اید که اول ناظر اولی کس اول شک
 دانته اولان حسن دانته اولی یعنی رسول اکرم اما اگر اول کس
 مات الله لا قوة الا بالله و دیگر که اول حق سبی نه و تعالی شک
 مستشک تعلقی اویده اول شک انوار اید که اول کس نه بر

لیت

محتاج اولی اول شک حسنه بر ضرر اصابت انظر نظر اصابت
 ایند که شک ما نور اولان ایات و ادعیه اید افوز شک جاز و در شکم
 انار و ان یجا و الدین است کریم سی و احو و شکات الله ان
 من شر کل شیطان و ما نه و من کل عین لا یسم الله اذینک
 و الله یشتیک من کل و ایا شک من شر القنات فی العود
 و من شر حاسد اذا حسد کلی نه اید رفیه اول نور و بود و اید شک
 و دیگر این من غیر یساق و و اقدر اید ای اول شبه و کور بود
 کلکات اید رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حسن و حسن رضی
 عنهما حضرت زین رفیه اید ای و بر و فی اللهم و السطان العظیم
 و المن القدیم و کلکات القنات و الدعوات المستجابات غایب
 فائت من النفس اکبر و عین الانس و بود و عاید بود شک انار
 صبی به اید رفیه جاز و اما منتهی اولی رفیه بعضی معلوم است اید
 اولی جابشون قلان رفیه و در بود بعضی و انک سبیه سی
 اولی یعنی بود و اید اید اید اید اید اید اید اید

الحديث ۱۱۵

عن ابي ایوب الانصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی
 وسلم اکثر و امن لا حول ولا قوة الا بالله فانها من کثر الکثرة رواه
 ابو یعلی و الطبرانی فی الکبیر عنه بو حدیث شریف جامع الصغیر و
 نقل ایند که ن کن ربه صا و اید رفیه اید ای بود و اید سببی

ص

اولمیه رقی و سوال و جوابی است روایت اولمیه در جاز که یوقا و کله
 احادیثی است از اول و جاز که بود به شش روایت اولمیه اول
باب ما جاء عنه في كسب الطعام بواب ابوالیوب الانصاری رضی الله عنه
 عن ابن عباس قال سئلت ابا عبد الله عن رجل اكل من ثمر الجنة
 مبارک اولمیه حقه دار و اولمیه آثار باینده در یو باده مصنف
 بر حد و حدیث شریف روایت ابی

الحديث ١١٦

عن ابي الیوب الانصاری رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه و آله
 سلم قال کبوا طعامکم ببارک لکم فيه رواه الامام احمد بن
 حنبل في مسنده وابن ماجه عنه بوجهی مصنف جامع الکبیر دن
 نقل ابنه و کله بکن به کاف ابی عمر ابی دی هر نقد جامع الکبیر دن
 بوجهی احمد بن حنبل مسند دن و ابن ماجه دن روایت ابی راسه
 من رقی الانوار امام بنی در رزمه بوجهی بو من ابی ابو
 ابوب انصاری دن روایتی دار و **باب** کبوا لکم سی کال
 یکس دن امر حاضر ک جمع مذکر بیکس و یواخر ای که بکده بکده
 بابی ک مشزی به کبده مسیدر اکین و یوم مشزی ک اول
 کبده ی قبول انبیا در بوجهی اولان امر صبیحه سی هم باجه
 و یا مشزی به اولمیه احمدی در رزمه بیکس مصنف ر اکین معنای
 مستعدر اگر باجم مراد اول و ابی معنای و یک اول و که ای باجم

کسب الطعام

سدر بر شی بیع است که کبده یوب اوید بیع ابی بکر که ابی بکر
 من سکت ای کون مبارک اول و بوجهی صبیحه خطا بر یو اول
 فیه صبیحه سخته استخدا م طریقه طعمه راجع اول و لکن طعمه دن
 مراد سببی اولان من اول و و اگر امر مشزی به اول و ابی
 معنای اول و که امر مشزی به سدر بر شی استرات کز استرات ابی بکر
 کبده یوب اوید استرات ابی بکر که حتی اول طعام سخته مبارک
 اول و یک اول و هر صورت طعمه مراد صبیحه طعام یعنی شکر
 طعام اول و یا خود مجزا اول طریقه صیو بک اول و مبارک کله سی
 راکت کسریه معلوم صبیحه سیده اول و ابی فاعل طعامه راجع
 اول و اول طعام مبارک اول و و یک اول و و اگر راکت فاعلی
 ابی ابی فعل مجهول اول و من راکت قلندر و یک اول و هر نقد
 لفظا مجز و مدر امره جواب اول و یعنی راکت شرطیه محذوف یک
 جراسیدر ان تکبیر ابی بکر لکم نقد برده در **حاصل معنی** احمد بن حنبل
 مسنده و ابن ماجه یکسی سیده ابوالیوب انصاری رضی الله عنه
 عنه به متصل سخته ابی روایت ابی بکر که رسول اکرم صلی الله علیه
 وسلم یور و بکر که فحان بر طعام بیع و استرات ابی بکر اول که
 کبده یوب اوید بیع و یا خود استرات ابی بکر که سکت ای کون اول
 طعام و یا ان دن اخذ اولان من سکت ای کون بکرش اول و **تفصیل**
 بوجهی شریف دن معلوم اول و بکر کبده ابی و وزن ابی انور و صانور

شمی بایع بیع ایدر ایکن و مشتری است ایدر ایکن قدری بیک
 لازم در اگر مثل مثله بیع اولور ایله مثل بغدادی واریه اریه
 و حرامیه حرامیه و التوتی التوتی و کشی کشی بیع ایدر جاک اولور و بر
 الیغنه خورده موی اولوب و بر حبه و تافع ائیک و اجیده
 مثل بر کیده خاص بغدادی ایکی کیده دنی بغدادی الوب و صانق خرا ایدر
 و بر کیده بغدادی و بر الیغنی بغدادی ایلیوب بر زمان تا جیل ائیک
 و خرا ایدر و ساقا قیاس اولور و ساقا سکیست و موز و ناس
 حجه بونک کیده راکت معطوبان دن اولور و راکت اولسون اما
 مثل مثله اولور قدره متوات شرط و کله راکت الیغنی که
 محبسه معلوم اولور شرطه مثل بر کیده بغدادی ایکی کیده
 اریه بیع صحیحی راکت بونک بن سکا بر کیده بغدادی و بهیم حکم
 سن بجا ایلی کیده اریه و بر الیغنی جاز و کله راکت بونک و بر
 بیع و بر اصدور ته اولور ایله و اما فرض طریقه اولور ایله
 مثل بن سکا بوسه بر کیده بغدادی فرض و بهیم و سن بجا کله جاک
 سن ایکی کیده بغدادی و بر الیغنی طریقه ترا ضیسی ایله جاز اولور
 اما بویله ده اولان بیع و مشتری اکثری التوتی و کشی ایدر و خنده
 ایدر و تا جیل ایدر جاز و راکت شو قدر که بایع کیده لیوب و وزن
 ایدر ایکن مشتری ایدر و یا خود و کیدیک حصه زنده کیده لیوب
 و وزن ایله کفایت ایدر اما اگر بقا له و قصا به بر کیده و بر اوقیه

حکم ایدر لیوب اولور فی مشتری حاضر اولور کیده لیوب حانه سن
 کنور سه و کیده و اوقیه یا زاریه انچه سن و بر سه اول الیغنی حرام اولور
 بشق خانه سن کیده لیوب و وزله مکت و اجیده رزراک زاریه ایله
 مشتری مثله حرام ان مشتری اولور و اگر اک کاک ایله بایک
 خسرانه راضی اولور معصینه رضی حق معصینه ر بویوم
 یو حالت شایعه در شخص بود که کیده و اوقیه یا زاریه لیوب مثل
 بشق یا رقی و اوج و خوشی و بهیم راکت کنور رزراک ان حلال اولور
 و ایصل کند و و یا خود و کید خراجی و کیده لیوب الیغنی اوقیه
 یا زاریه و اگر کیده ایله کنور رزراک ایدر و یا خود تکرار خانه سن
 کیده لیوب و خراج معلوم اولور که بیع و مشتری بقا الطافه انهام و اجیده
 بیع و مشتری ایدر و شرع موافق اولور قدر نصکه زهد و نفور و ولایت
 او عای تکلمه و حاکم و الیغنی او زاریه و اجیده راکت بیع و مشتری
 سنه اولان خسرانه واقف اولور قدره تغیر ایدر لر زاریه
 علیه السلام کت فومک عمیده و ابیت کریمه و بل لطف فین الذین
 دیو حظه و عمیده به و ارد اولور و دنیا ده مخط و غل به و سینه
 شکم حدیده و ارد اولور بیکه بشق عمل دنیا ده بشق و لو بیا موکله اولور
 بر قومک عید زنده نفق ایدر راکت محکمه و شش سن مسط اولور
 ایلیغنی بر قومک قران کریم احکام مکت خرافه عمل ایدر راکت
 فقر مسط اولور و او جی بر قومک ایکنه فاحشه یعنی زنا و لواط

بیضا و به و بر سه و سینه
 لیوب و سینه و سینه

و شرب و غیر اشکاره اولور اول قوده فیء و با او قهر عمر علی هر
 اولور و در دخی بر قوکه کیده سنده خسران ایدر اول قوده نبات
 از اولور و مخط ایدر مین اولور و شنجی بر قوکه زکوة و بر اولور
 اندون مطه منع اولور ایدی خوان دین بو شنبه و مذکور نک
 جمعی سی اسکی غصیه نه لکن حاکم و الدیر بونزه راضی اولر ایدر
 و اشبه نه ثواب ایدر ایدی شمدی بوزمانه ده برار بو محمدی
 تعلم ایدر رز و اگر بر کس بو محمد را سکر ایله اندر عذبه معصیت
 و مدخول اولور او بیده الین بو بید و رناصل بو بید و رن نجات و غیر
 بولور و نیاده بولید اولیخه اخرتده شریعت صاحبه ناصل جواب و بر بولور
 و جهنم ناصل خلیص بولور و بونزه مداهنه و محاشات ایدن عالم
 و شجره فی کجه بونوا ایدن هده اولر تفکر و ناصل ایدوب دایما حزن
 اوزج اوله سن اصلی اند و با کیم و اگر دینور سه که بو حدیث شریف
 عایشه رضی الله عنهما دن و غیر بدین روایت اون نه منافیه زیرا
 عایشه رضی الله عنهما بیدر و بیک رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بکارا
 حرما و پر و بدین اول حرما بیک ایدم و احره اطعام ایدم اصل نقصان
 بولدی بر کون اول حرما نقد و بیکیده لم اول حرما نقصان بولم
 بشدی رسول اکرم سوال اید و کده اگر کیده نه مکث اید
 هیچ نقصان بولم ایدی و بو بیدر و بیک ایدی بو حدیث شریف جواب
 و بر بیک ابو ایوب انصاری نک روایت اید و کی بیع و شرا حفظه

تاریخ بخاری کرمان

ایله

و عایشه صدیق نک روایتی اتفاق و صدق حفظه و اطعام و نقد
 کیده مکث نه نموده باب ما جاء عنه فی نزول البی صلی الله علیه وسلم
 عند الکله من طعامه و ترک ما فیہ ثم اقبل یعنی بو باب رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم حضر نزیک ابو ایوب انصاری رضی الله عنه نک
 خانه ربه نزول و انده الین ابو ایوب انصاری نک طعامه دن اکل و اکل
 طعام نک بکنده بولان صریضاتی و با خود صدق نک الکنی نک
 بیور و قدر حفظه ابو ایوب انصاری دن وارد اولت احادیث بیانده
 و بر بیک مصنف سکر عده حدیث نقل اندر

الحديث ۱۱۷

عن ابي ایوب انصاری رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم
 لما نزل علیه قزل رسول الله صلی الله علیه وسلم فی السفل ابو ایوب
 فی العیون فانه ابو ایوب سیده فقال یس فی فوقی راس رسول الله ففتخ
 فبانوا فی جانب ثم قال رسول الله صلی الله علیه وسلم فقال رسول
 الله السفل ارفق به فقال لا اعد سقیفه انت تخمها فتخال صلی
 علیه وسلم فی العیون ابو ایوب فی السفل فکان یضع رسول الله صلی
 الله علیه وسلم طعاما فاذا جیء به الیه سأل عن مواضع اصابعه فتبع
 مواضع اصابعه فوضع له طعاما فی ثوب ثم جیء ورتو الیه سأل عن
 مواضع اصابعه فقبل له لم یأكل فخرج وصبغ و قال احرأتم هو
 فقال لا ولیکنی اگر چه فقال فانی اگره مانگره و قال کان رسول

منه نزول الام فی جنبه و صحبه
 عنه و مکث من طعامه و ترک
 ما فیہ ثم اقبل

رسول الله صلی الله علیه وسلم یؤتی بالوحی رواه مسلم فی صحیحہ عنہ بحدیث
 شریف جامع الصغیر و فی نقل اوله یفقد کلمه ینبغی ان یؤتی بالوحی
اخبار بحدیث شریفه سفلی سبک ضعیف و فائک سکونہ شیخ
 معانی در حدیث سبک و فائک ضعیف و واد شده اید علودرتجو
 کلمه سی فائک فتی یشد بدیهه نخبه مستفرد جمع مذکور بر جانه و
 ناحیه به جملک معانی در ضمیر جمع ابواب الفاء و اهل بیتین
 عبارت ثوم و یونان مثله نکت ضمیمه صرفه و بر بصل و بوسه
 خانه و بر **حاصل معنی** امام مسلم صحیحہ ابواب الفاء
 رضی الله عنه به مفسر است ابواب الفاء و فائک رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم ابواب الفاء نکت خانه رسول بید و فائک
 منزله سفلی نزول بید و بر ابواب الفاء یعباید و فائک
 اولور را اید و فائک ابواب حضرت زکریا او یاند فائک اهل بیت
 انظار اید و فائک بید و بر که بزرگ فاعله از که رسول اکرم رأس
 شریف و او سنده منی اید و زانوا التزاده یا نور و ابواب
 و یقوی نکت ابواب اوله فیری سفلی نکت بر جانه جلیب و کبچه
 له و بر ار نه یی رسول اکرم بوعاده یی اخبار بید و فائک رسول اکرم
 و فی الشیخه و امام زکی در فخر یغنی سوره و بزره اس نه و یو
 بید و فائک ابواب بید و بر یا رسول الله سوره الشیخه الکن
 بنده فی بوقار و به جتم بید و فائک رسول اکرم بوقار و به جفوب

ابواب الشیخه نزول ابواب انده سکن اوله بید هر زمان ابواب
 ابواب حضرت زکریا طعام طبع ابواب رسول اکرم کنور را اید و فائک
 ابواب حضرت زکریا بر مفسر موصی قبیح ابواب بید و فائک انزل
 ابواب را اید و بر کوه عاده او زله طعام طبع ابواب بیکه صرفه فی وضع
 ابواب و فائک طعام حضور رینه وضع اوله ابواب فائک و فائک طعام
 اصابع شریفه نکت موصی قبیح بید و بر بید و فائک بید و فائک
 رسول اکرم بوطعام الکرم بید و فائک ابواب حضرت زکریا
 فائک ابواب بوقار و به جفوب یا رسول الله بوطعام و امیر که
 الکرم بید و فائک بید و فائک رسول اکرم بید و فائک حرام و فائک
 بن صرفه فی اوله طعامی کرد و بید و فائک بید و فائک ابواب
 الفاء بید و فائک رسول الله سکت کر به عاده و کر طعامی بن دفع کر به
 عاده رم بید و فائک ابواب حضرت زکریا رسول اکرم و فائک و فائک
 بیان بید و فائک رسول اکرم و فائک و فائک و فائک و فائک
 حصا بصدن اوله فی الکرم بید و فائک بید و فائک بید و فائک
 که عاده مصرع بیان اوله **تفصیل** بحدیث شریفه
 بالکرم صرفه فی الکرم کرا بیتی فتم اوله بید و فائک و فائک
 صوفان و فائک و فائک بید و فائک بید و فائک و فائک و فائک
 اوله بید و فائک کرا بیتی فتم اوله و فائک بید و فائک و فائک
 اوله بید و فائک اوله فائک و فائک و فائک و فائک و فائک

حسن ابتدا کے معلوم دیکھو زرا حدیث افروہ من اکل الثوم والبصل
 فلما یقرن مسجدنا واردا ولسد یعنی بو مذکور اے اکل این حلق
 جمعیتہ نقرب ایتسون دیکھو جو نہ ہیج عبادت انسون دیکھت
 دیکھو واکر ملکک ایز اسی ایچون اولہ ابوی ہر ہا دندہ کرک جمعیتہ
 واکر کار انفرادہ وبلکہ دائما مکروہ اولہ ایدر زرا مومن وبلکہ ہر
 ان ن ملکک حالے اولہ اقل حفظہ ملکر سیدہ بد نذر را ویدالینچ
 بو نک کر اپنی ایچن ان اولہ نک ایذا سے ایچون نذر اذاتے
 ان ن مناد را ولسندہ دستکرا ہندن ملکہ وخی متاذی واکر
 ایدر واکر ورسنگہ جو نک اوید اولہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم
 وحی و ملک نازل اولہ نک کچون علت ابتدا بودی جواب
 و پیر کہ جائز کہ رسول اکرم کلان ملک اکرم سے صورت بشر
 اولہ بغیر انک حسی اولہ و یا خود انبیا علی ملک ان علیہ
 احادیث کہی دیکھو انک ملکہ یہ نقل قدر اسد ورو یا خود
 عین تبلیغہ مجسودہ بشر دن حالے اولہ قدر بودہ اگر
 انک توادے و قندہ وحی مکروہ بر سے تبلیغہ تاخیر اختصار بود و یا
 ملک حکم علت دیکھو بلکہ شذر حالے اولہ بغیر کنان
 تفرہدن اکل وکث اینش اولہ

الحديث ۱۱۸

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله

عليه وسلم

عليه وسلم استخفى من ملائكة الله ولين بحرم ابي في اكل البصل
 رواه اباكم في المستدرک وابن حبان عنه بو حدیث جامع الکبیر
 منقولہ یعنی ابو ایوب الانصاری رضی اللہ عنہ دن مرد بود کہ
 تحقیقا رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بصلک یعنی صوغانک اکلنے
 ترک ابتدا کی اللہ تعالیٰ شک ملائکہ سنہ استخیا ابتدا بود نہ
 بصل حرام قلند بغیر دیکھو راوی حدیثک ای فی البصل بود
 نفسہ دن منقہم اولہ بود کلام اے ابو ایوب انک مجسودہ
 و جہدہ کران انک رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم صوغان
 اکل بود ما قدر حرام اولہ بغیر منیدر بود نہ نذر دیکھو نذر
 ابو ایوب انصار حضرت نذر بود جوابے انزہ و بر مش اولہ

الحديث ۱۱۹

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم ان الملك متى يمتزلة لبس بها احدكم منكم
 وانتهى ان يكره ان يكره متى رجع شئ رواه الطبراني في الكبير عنه بو حدیث
 وخی جامع الکبیر دندہ اب الملک کلمہ سنہ کے الف لام عهد
 خارجی ایچون اولوب وحی کنورن ملک مراد اولہ و یا خود بشر
 ایچون اولوب جنس ملک مراد اولہ کہ وحی ایچون کلک الیوا
 و یا خود حفظہ و سائر زیارت ایچون کلندر اولسون منی کلمہ سنہ کے
 من بمنزلة کلمہ شک متعلق خود و قد متعلقه و صلہ در بمنزلة

ظرف مستقر آنکس خبر بر ریس کلمه شک اسم احد در خبری بها
 کلمه سیدر جمله سر منزله کلمه شک مصفیه روانی کلمه نده که داد
 عالی و عاطفه اولی محمدر اگره بهره نیک صمیمه اگر اهدن مشتق
 نفس مشکدر ان یک فعل مضارع و فاعل منکر را جودر جمله سی
 تاویل مفزوده اگره کلمه شک مفعولید ریح شئی دیک سباق
 قریبه سیده ریح شئی اگره دیکر **حاصل معنی** امام طبرانی معجم
 کبریه ایوب انصاری رضی الله عنه به متصل سینه ایدر و
 ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم نادم و بصدر استکرا و
 دقت و جهنمی بیان صده نده بود و دیگر که تحقیقا هر بر ملک با خود
 جنبریل علیه السلام جا و منزل ده قریبه که سرزدن بر ملک
 اول منزله قریبی بود که تحقیقا اول ملک نده را یکدگر به بود
 کریم عدایده رم و یو بود و **بقی** بوجدیت سرافنده هر ان
 ایدر به ملک اولد یغث و یغیر ان عظمی ملک عالم ملکوتی کلمه
 تعلقی اولد یغث اثبات وارور زراب ثان ن نفس ایدر و
 مرکب نفس نفوس اما به بالود و نفس نده عصمت بود و
 ترکیه و کسب ایدر نفوسک عالم ملکوت ایدر الفز اولد و
 اما نفوس انبیاء نفوس قدسیه اولد و حبیب اولد رقی اندک
 نفوس معصومه در بالندر ملک و ظاهری بشر و اما س
 احادیث هر در و بالندی بشر در ترکیه نفس ایدر بیدر ایدر غیر نیک

قبضن نور اقتباس ایدر فیضی قدر عالم ملکوتی تقریب پیدا بود

الحديث ١٢٠

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال نزل رسول الله صلى
 عليه وسلم في بيتنا الاسفل وكنت في الخوخة فالتهمين ما ولفقت
 وانا ام ايوب بقطيعة وانا شبع الا اشفاق ان يخلص الي رسول
 الله صلى الله عليه وسلم ففتزلت الي رسول الله صلى الله عليه وسلم
 وانا متفق فقلت يا رسول الله لا يعني ان الكون فوكت فامر رسول
 الله صلى الله عليه وسلم بمن امة فبقول دن و فقلت يا رسول الله
 كنت اوفى بالطعام فانظر فانظر يا ابي ان اصابك وصفت
 برى فيه حتى كان هذا الطعام الذي ارسلت به الي ففتظرت
 فيه فلم ارفه اصابك فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 اجل ان فبصل و كرهت ان الملك من اجل الملك الذي يائني
 واما انتم فكلوه واه ابو لغيم و ابن ع ك بوجديت جامع الكبرون
 مفعول **باب** غوفة عيبت صميمه بركت عالي اولد به و قهره
 و بر اهر بن كلسي بهره نيك صميمه و ه نيك سلو بند اصلي اراق
 برق دن اراقت مجبوله و و لکدی و دیگر علی غیر قباس با ایدر
 ففتش ر ما لکسی ناث فاعلیدر قطيعة اسلي اسباب باره
 سه در ر تبع کلمه تبع تبع دن در علم بعلم کبی ایدر و نه و نه
 معناه در شفا خوف معناه سه در تبع فعلتک مفعول له و دان

بخلص بخلص بخلص خصل صد ندر فعل مضارع مذكر معلوم مبدی فاعلی
 باید را بعد یول بولوب او فتمی معانی در تا و بل مفعول و ده شفا
 کلمه نکت مفعول به غیر صریح در شفا من ان بخلص نقد بر نه و
 او نه کلمه سی همزه نکت ضمی و و اول سکونید و ناکت فتحیه فعل
 مضارع نکت نفس متکلم نکت مجهولید و کتدر لدم و بکت کت
 کلمه نکت خبر بدینا ثب فاعلی نکت انا کلمه سیدر با الطعام مفعولیه
 کلمه سی همزه نکت فتحی و بکت فتحی و لاکت سکونید نعم معنی
 حرف نقد نقد ان کلمه همزه نکت مدیده در **حاصل معنی** ابو نعیم و ابو
 عک ابویوب انصاری رضی الله عنه به منظر سندانید و است
 ایدر که ابویوب انصاری حضرت زری بود و بود وقت که رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم بدر منیر کت تحت ارعنه تنزل کبی بیت اسفند زول
 بود و بر بن عبدالمجیب علویه اولاد اول کیو اولد بغیر بیت
 علویون صود و کلمه بر بن و اهلهم ام ایوب مانک است و بیت منصف
 اولوب رسول اکرم اصابت انک خوفه ن اسباب بریزون بر قطیف
 بارجه سی صدیقه طومق ایکن اردینه و و شکت صدیقه اسبابه
 سخر و ب الدقه عقیقه خوف ایدر کت استغنی انوب رسول
 اکرم و بدیکه بار رسول الله یق و و و اد کلمه که بن سنک فوقه
 و لم رسول اکرم منع نفی رکت یوقا رویه نقل انیکه امر بود
 و بر حال بود که من علی قلیل ابدی انر یوقا رویه نقل بود و بر بر

اشغبه ساکن اولاد ق بر زمان بو حال او زید ایکن بر کون بارید
 و مد با سکت طعنا نکت بقیه کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر
 ریکرک اکت کتدر و کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر
 بود و فنی کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر
 سببی ندر و یو سوال ایند و کتدر رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
 حضرت زری نقد بن بود و کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر
 اول طعنه صوغم و ایدر بن انک ایکن اکل انکلی کر به
 کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر کتدر

الحديث ۱۰۷

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان النبي صلى الله عليه وسلم
 قال السفلى ارفق رواه الامام احمد بن حنبل ومسلم عنه
 بو حديث شريف جامع الصغیر و منقول و بود و وجه لفظ ایدر
 مرویدر یوقا رو کتدر حدیث جز اولاد رقی بود و حدیث
 اولد یغدن مصنف بقیه حدیث اولاد رقی روایت آمده

الحديث ۱۰۸

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قدم رسول الله صلى
 الله عليه وسلم المدينة فترى على ابي ايوب فترى رسول الله
 السفلى ونزل ابو ايوب العوه فلى امسى وبات جعل ايوب
 يذكر الله على ظهر بيت رسول الله و رسول الله اسفل منه وهو

ص

بین و بین الوعی قبل ابویوب لا ینام یا ذر ان ینتار علیه الغبار
 و ینخرک فیه و به فلی اصبح عذا انی النبی صلی الله علیه وسلم فقال
 ما جعلت اللبنة فیها انا و ام ابیوب انام فقال و مما ذاک یا ابا یوب
 فاذا کنت انی علی ظهري استغسل فینخرک فینتار علیک الغبار
 و یؤذیک تخلی و انا ینک و بین الوعی قال فتفعل یا ابا یوب
 الا اعلیک کلک اذا قلتمهن بالعداة عشر مرات و بالعشی
 عشر مرات اعطیت بهن عشر حسنات و کفر علیک بهن عشر
 سیئات و رفع لک بهن عشر درجات و کنت لک یوم الغیبة
 کبدر عشر محرمین نقول لا اله الا الله لا اله الا الله و له اکبر و شکر
 له و اه الطبرانی فی الکبیر عنه بوحدیت شریفی بوحدیت مصنف طبرانی
 نقل ابی ابراهیم ابراهیم لکن اسکالین حاله و کله که از اصد صدیده
 قال ابویوب و یونعاب صیغه سنی ابویوب نسبت اولیوب مکه
 اثنا سده زل فی داری دیکت اید تغییر مناسبت الیکن زل فی
 دار ایه ابویوب لفظیه ابراهیم اولیوب قول ابویوب الف حضرت
 ربیک اولیوب افر کت لک نقل اولیوب مناسبت رز بر احمز اید
 محرم من متجد اولیوب لازم کلور **باب** بوحدیت شریفه تناثر
 طوز و طبرانی و کلمیه و بر **حاصل معنی** امام طبرانی کبریه ابویوب
 انصاری رضی الله عنه به منقول سند اید روایت اید که رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوری مدینه منوره به قدم با کلمه مدینه

بید و قدره بحسب الامور به نافع فیه که در ابویوب انصاری
 رضی الله عنه لک خانه سعادت و نوبه نزول ابویوب جناب منور
 ری بر منیر منندی بو اصفا منیر لک هر یک استغسل نزول
 بید و ابویوب حضرت نوری منیر منندی خانه منوره لک
 عکویه نزول بید و یو و فاکه اختتام اولیوب منیر بید
 و قدره ابویوب تفکر و تذکر بید و یو بن نه خطا اید مکه اول
 بر منیرک اعلا سده بولوب و هی اید موی الیه بنده جیلون
 ایدم و یو نفسی تحطه و اول بوز منیر اوزر رینه موکتم سبیده
 غبار غبار ایدر لک سبیده وجود محرم مدینه ایدر انش اولیوب
 ان الذین یؤذون الله و رسوله لعنهم الله فی الدنیا و الاخره و یطوون
 اوزنه و عید سده مظهر اولیوب و یو عذر ایدر لک اوکیچ نومی
 ترک ایدر ایدر به اولیوبه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نوری
 حاکم کیفیتی عرض کونه با رسول الله بوکیچ بو انک و زو جم ابویوب
 نوبه شروع انک بید و قدره رسول اکرم و مما ذاک و یو
 عدم شروع و عدل استغفار رید و قدره تذکر مذکور سبب و رقی
 افاده ایدر برون رسول اکرم حضرت نوری کبریه رحمتی ماده معهوده
 محفل و شرع عافی الواقع امرنا معقول اولیوب یون یا ابا یوب لک
 مطبک اودنه بزر عکوه نقل ایدر رز بوزوب بو عکوه خطه لک
 بدلی کند و رینه دنیا و اخرت و انتفاع ایدر یکی بو کلی نه تعلیم بید و

فغانی بیان بود و بر **تفصیل** بود حدیث در نفعده بود کلیت طبعی
 ای ایوب انصاری نیک سزاوار عقیده تعلیم بود و بوقضا
 نفعده سنگ ایکن اول حسن اعطی و اول سینه نکفارت اول
 بیدر مرنده شوکت اول که ش ن بنوت و درجه رت بر مرتبه
 عالی و در درجه رفعت صاحبید که بونکفر معروف ده ابواب انصاف
 موده مذکور به خطی عده اند و کذب و اول نشر بفرزده تواضع ندن
 اسفل ارفق بود و ب اسفل ندول بود و در نفعده ابواب حصه
 واقعده خطا دکل ایکن بر کبی بود به بر منیر کت فوقده جیونت
 ایده ادنی عبارت تری احتیالی نکر اول نفعده ایذا رسول الله صلی
 الله تعالی بر عبارت تری بید دنیا و اخرتده لعنه و سید اولوب
 و احتیالی تار حسنات الابرار سیئات المقومین مصداق کت
 رینه ذله مرتبه سی و بوا احتمال ذمه خطور نیک عقیده موده
 تکلیف اول نفعده سی اول ایکن صیاده کت تا خبر را اولایه زک
 و کبی و کونزده بود کلیت مداومت ایده اول ذله یه سینه محتاج
 اولیچن العباد بالهدی بالفعل قصد اطراف بنوت ش ن ر سانه ش
 عفا نفعده و لب سینه ترهات کاذبه ای نکر سینه ر ر نفعده
 نوبه ایده مستور و نفعده ندامت ایده مسخنی عفو و مغفرت اول
 بیدر بودی قیاس اوله و یا خود نفعده لطیفه اخبر که ادنا احوال من
 اعلمه ایذا سینه ایما نیک او نه سی اولوب بر مؤمن نیت خالصه

ایده لایقین بر ایاچه دفع اثبات ایده ابره نائل اولیچن بر نفعده
 رسول اکرم صلی الله علیه و سلم وجود محترم مدینه عبارت تری روا
 کور نیک ایده اعلمه ایذا یه شوع ایچک کبیجه ده و کونزده کت
 اون سینه سی تکفیر و دفرینه اون حسن کت و اون درجه سی
 مرفوعه و اون عده در فیه تحریری ثوابه نائل اولیچن احسن
 مسخنی اولدی لکن جزا ایما کتوا یعملون مفهومی رت
 البریه جزا یه عمل صامی و سینه انیمکه بود جزا یه سبب اولک کلک
 مذکور به بیدر مس اوله و یا خود نفعده دن قطع نظر بود کلیت
 طبعی نیک فغانی جناب رساله ابواب انصاف نیک النبی صلی
 مفارقت ایده بیان و دخی اولمس اوله ده اول اندر تبیین بود مس
 اوله ر

اکتبات ۱۴۳

عن ای ایوب انصاری رضی الله عنه قال قال رسول الله صلی
 الله علیه و سلم اسفل او فوق و رواه الامام احمد فی مننه و سلم
 عنه بود حدیث جامع الکبیر دن منقول اولیچن کن رینه بالک
 کاف ایده ر مزاید **الاعراب** اسفل کلمه سی اسم تفضیل و غیر
 منصرفه مکتبی و صفیت اصحاب ایده وزن فعله مضاف الیه
 محذوف و اسفل البیت تقدیر نفعده در مبتدا و خبری محذوف و
 اسفل کان منزله تقدیر نفعده و راو حاطه و رنجیر ایچونز فوق

لا ملک کہ یہ اور تو نہ جنت انواب معانہ در نیم قصد معانہ در
 یعنی نیمنا دیکت قصدنا دیکر حاصل یعنی امام طبرانی کبیرہ ابی
 ایوب انصار رضی اللہ عنہ یہ متصل سند ابیہ روایت ابیہ کہ ابو
 ایوب انصار ربیع ویر کہ وقتا کہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم
 بلانزول ہو و قوندہ بن عرض حاکم ابیہ ویر کہ بار رسول اللہ
 بابائی وانا جی سکا فا ایدہ رکہ سز ریتک سفندہ اولوب بزعا جز
 رفوقندہ اولقنی کرہ کورم رسول اکرم بزرہ بید ویر کہ بابی
 ایوب بزم سفندہ اولہ مرنا سدن بزرہ زیارہ کلندون
 اولور بزم صفزہ ارفندہ ربوب بیت اسفل زک بید ویر
 وقتا کہ کچہ اولد فده بزم طبراندن صود ستر وار ایدی انی
 فیلمش و ایکندہ کے صود کلش کور و و کده عضبندہ بن و زوم
 ام ایوب قالقوب صویہ دفع ایدہ جک برشی بود مدق
 انجی اوستومرہ بر قطیفہ دن اور تو مز وار ایدی اول جناب
 محترمہ صود اصل اولوب ایذا انسون خوفند ن انک ابیہ صو
 نشف ایند ربوب دفع ایندک و بزار اول جناب سید المرسلین
 طعام بشوروب ویر ایدک تناول بیدوب طعامت بقیہ سی
 بزرہ رد اولد بغندہ اصابع شہ یفر موضعے قصد ولطب
 ایدر اید و کلکی اندن برکت مراد ایدوب اکل ایدہ لم وقتا کہ بر
 کچہ اختام طعامندہ صوفان و صرم قی ایدہ مصنوع طعام

دیر

ویر دکت ماکول اولیہ رقی طعام بزرہ رد اولد یفر مت ہدہ ابوب
 واولکی طعامندہ اصابع شہ یفر شک آثار بن کورند بکرم دن بواکی
 ماوہ بزار اول کچہ اولک خوقم ویری طعامت تناول بید ویر
 شک سبیدن سئوال ایگون کند و رہ عرضی ایند و کده بید
 ویر کہ بن بر جلدک وانا مناجات باری و محل تجلی الہی حاکم
 انک ایچہ بوسجہ رکک رایکہ کر بکھ لری بزرہ بولنی سون
 ویر کہ یہ عدا ایدرم اما سز اکل ایدک دیر بید ویر **باب ما جاء**
عن من یفتر رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم بیت ابی ایوب
 واکلہ طعام واطعام غیرہ منہ یعنی بوب ابی ایوب انصار
 دن رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم کت کند و رک بیت شہ یفر
 وانا کلوب کتہ لرد ابی ایوب کت طعامنی اکل بیدوب و غیر یزنی
 انک طعامیلہ اطعام بید ویر حقندہ وار اولک آثار بزرہ و
 یفر دیر بکسہ شک بر ملانہ مدافنے و چون کلوب کتہ سنہ
 ویر بوبابہ مصنف اوج مد و حدیث نقل ابیہ

اکلہ بیت ۱۷۵

عن ابن عباس رضی اللہ عنہما قال خرج ابو بکر فی الہاجرۃ الی السجہ
 فسمع عمر و فخرج فقال لای بکر ما افر جک ہذا لے قال ما
 افر جنی ال ما اجد فی نفسی من عاق الکوع قال عمر و الذی نفسی
 بیدہ ما افر جنی ال الکوع بینا ہما کدکک او خرج رسول اللہ صلی اللہ

علیه السلام فقال ما اخرجك من هذه البكة فقالوا ما اخرجنا الا ما
 نجد في بطوننا من حاق الكج فقال النبي صلى الله عليه وسلم والذی
 بعثني بالحق ما اخرجني غيره فانطلقوا الى منزل ابوب انصاری فقی
 انتموا الى واره قالت امراته مرحبا بنی الله وبعث معك النبي صلى الله
 علیه وسلم ابن ابی ایوب فقال امراته یا ثبک یا بنی الله انک فجا
 ابی ایوب قطع غرق قال النبي صلى الله علیه وسلم ما اردت ان
 تقطع من هذه الا اجنبت من ثمره قال اجنبت يا رسول الله ان
 تأكلوا من ثمره ولبسوه ورجلهم ثم ذبح جد یا فتوی نصفه ولحم نصفه
 فقی وضع بين يدي النبي فجعل في رثیف وقال يا ابا ایوب ابلغ بهذا
 فاطمة لم نصب مثل هذا منذ ايام فذهب به ابی ایوب الى فاطمة فقی
 اطلوا وشبعوا قال النبي خيروكم وتمر ولسر ورجل ودمعت عينه
 والذي نفسي بيده ان هذا هو النعيم الذي تالون عنه قال الله
 تعالى ثم لتالون يومئذ من النعيم فهذا النعيم الذي تالون
 عنه يوم القيمة فکبر ذلك علی اصحابه فقال بل اذا اصبرتم مثل هذا فقمتم
 بایدکم فقولوا بسم الله فاذا شبعتم فقولوا الحمد الذي هو اشبعنا
 والنعيم علينا وفضل فان هذا الحاف رواه ابن حبان وابن مردويه
 عن ابن عباس رضي الله عنهما **باب** ما جرة وید نصف نهج
 شدت حرارت وقتی ویدر صافی کلمه سی مصدور احاطه یعنی قبلین
 معنانه ویدرینی کلمه سی او خرج کلمه شک ظرفه را زانند ویدرینی کلمه شک

جمله سده مضاعف غرق ویدرینی کلمه سی ووالک سکونیه صرما
 والله ویدر آجندا ویدرینی اغنا جیدن بولمعه وودو شرمیه ودر جدی
 ویدرینی ووالک سکونیه کوجک او غرق ویدر **باب** حاصل مع ابن
 حبان واین مردویه ابن عباس رضي الله عنهما به متصل سده اید
 روایت ایدر که بر کون ابی بکر الصديق رضي الله عنه نصف نهج
 عادترینک خدغه وهدیه مسجده جقوب حضرت عمر رضي الله عنه وفی
 حضرت ابی بکر خروجهی اسیدک انزده خانه رندن خروج بود
 وقرنده حضرت ابی بکر بود ویدر که یا ابی بکر بود به وقت سده
 سنی نه لمر خاندن جفا روی بود وقرنده اند بود ویدر که با عمر
 بنی منزلهن برشی جفا روی الا جوع احاطه ایندی انک اکون
 بود وقت خروج ایندم ویدر بود وقرنده حضرت عمر خدی یا ابی بکر قسم
 کند وقرنده اولان وایه قسم ایدر که بن وفی انجن منزلهن جوع
 احاطه ایند وکندن خروج ایندم ویدر بود وایه قسم ایدر که بن وفی
 سوبه شود کن سید المرسلین صلى الله علیه وسلم افقدن شمسک
 طلوعی مندی هجرة مطهره رندن خروج بود و سبب خروج رندن
 کند ویدر سبب بود ویدر که حاکم کفینی افاده ایند کلمه رندن رسول
 اکرم بود ویدر که بنی حق ایدر بعث ابیان وایه قسم ایدر که بنی
 وفی سزای منزلهن رندن خروج کلمه سبب اولک جوعدن غیری
 برشی خروج سبب اولدی ویدر بود ویدر که بن اول شمس کاشان

اول ایکی نجمین منبر یکت اید معالیه ابوب الیوف رضی الله عنه
حضرت نیکت منزل مبارک برین توجیه اید بله وقتا که ابوالیوبک دارینه
منهی اولد قنده امراته ابوالیوب یوزانر کور و کله فرج ایدرک
مرحبا کما یابنی الله و سنک معینه اولنده دیو استقبال ایدرک
رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ابوالیوب نه مکانه کنه دیو شوگر
بیور دیو امراته ابوب شمدی سزده ابوالیوب کلور دیو
دیو جواب و بر دیر مکر ابوالیوبک بر هر حاجت سی و ایدی رکی
اگر مک کند له نوجر یکت اشید یکت اذن هر ما کند ریه کنش یه
وقت که کلوب بردان هر ما قویا روپ کند دی اذن رسول اکرم
بیور دیو که یا ابوالیوب بن سنک بویه کی رطب و کمی عام اولد رف
هر ما یه مشمل دال قویا روپ کند مکر مراد ایدم بلکه اولمش
نمده سی و شوروب کند مکر مراد ایدم دیو بیور دقنده ابوالیوب
بیور دیو که یا رسول الله سز رکت رحمة للعالمین اولد سبیه
انما ج و لک بویه قطعه قاش و کل سزک بیورم مراد یکر بودر لک
بن دخی دالیده کند ریه سبب بودر که بالک ترندن اکل ان نه قنور
کندر هر دور لوسی بولوب سزله و معتکده اولت ذوات
نمندن و طبیعتی بر استن برندن و رطبک استن بر
رطبندن تناول و اکل بیور سز اندن ابوالیوب بر او غدا قویج
نصفی بریان و نصف اخر بنی طبع بیور روپ رسول اکرم حضرت

کندر دیر اندن رسول اکرم حضرت نری اول طعمدن بر یا چه اخذ بیورک
بر رطبک ایکنه وضع ایدوب یا ابوالیوب بو فی فاطمه کنور زبر ابرام
دیور و فاطمه یو بو مشمل طعام اصابت ایددی بیور دیر اندن ابوالیوب
ان ابوب فاطمه رضی الله عنهما یه امر رسول الله ایدر سال ایددی وقتا
مضا جمعیس اول طعمدن اکل ایدوب شیخ کلده رسول اکرم صلی
الله علیه وسلم حضرت نری بیور دیو که بو اکل اید و کمر خیزد لیم و غز و بر
در لیکه طعام کا قدر مقصود دن برشی نقصان و نقصان اشترها
ایند و کنگ جمعیس موجودر دیو حق سجد و تعالیکت نعم جیدیک
تفکر بیوروب عین منبع علم و کرمندن دانه ایکی لپی دموع جاری
اولوب و دور بار بار بیور دیو که اصحابم بو اکل اید لیم بر نمتد که
یوم قیامتده بو نمتدن مسؤل کز شکم حق سجد و تعالی تم ثبات
بو نمتدن عن النعیم بیور دیو بیو مسؤل عنه اولک ایکن بودر دیو قاش
حالی نر کیر بیور دقنده اصحاب کرانه بو کلیم غایت شدید کلوب
اندره جزا و قزعه باشد قنده اول شفیع المذنبین و اول رحمة
للعالمین اندره سبیه دیو مشمل نعم کند و ریه اصابت ایدر که سزا
لادن تخلیصک سببک بیان مراد ایدوب بیور دیو که ای صحابم
بی حق سجد و تعالی و عیدنده حد قدر و سؤال وارد و حقد
اکن اندن خلاص مراد ایدر کز قی ن طعام یکر بکر ضرب ایدوب
وضع اید و کرده بسم الله دیو شیخ کلوب فارغ اولد بفرقه

الحمد لله الذي شبعنا وانعم علينا وفضل علينا امر يورث
والكر بونى ويرسك بوقول سئواله ان كافيه يورث وير

الحديث ١٢٨

عن ابن عباس رضي الله عنهما قال خرج ابو بكر بالهجرة الى المسجد
فسمع بذلك عمر فقال يا ابا بكر ما اخرجك هذه الساعة قال ما
اخرجني الا ما اجد من حاق الجوع قال وانا والله ما اخرجني غيره شيئا
بما كذبتك اذ خرج عليهما رسول الله فقال ما اخرجك هذه الساعة
قالا والله ما اخرجنا الا نجد في بطوننا من حاق الجوع قال وانا والله
نفسى بيده ما اخرجني غيره فقوموا فانطلقوا حتى انما باب ابي ايوب
الانصار و كان ابو ايوب يذخر رسول الله طعاما كان اولئنا
فانكح عليه يومئذ فلم تات بكينة فاطمة اهله والنطق الى مكة يعمل فيه
فلما انتهوا الى الباب فرجت امراته فقالت ما جازني الله وبمن
معه قال لها نبي الله ابن ابو ايوب فسمعه وهو يعمل في ثكل له فجار
يشنه فقال مرحبا بنى الله وبمن معه يا نبي الله ما هو بالوقت الذي
كنت تجي فيه فقال صلى الله عليه وسلم صدقت قال فانطلق فقطع
عنه قامن النخل فيه من كل من التمر والربط والبسر فقال صلى
عليه وسلم ما روت الا هذا الا جئت لنا من تمره قال يا رسول الله
احببت ان تاكل من تمره ورطبه وبشيره ولا ذكركم مع هذا
قال ان ذكركم فلا تذبحن ذات روث فاخذ عناقى اوجد باقير كجود

وقال لا امراته اغبرني وانت اعلم باكثر فاخذ الحدي فطبخه
وشوى نصفه فلما درك الطعام ووضع بين يدي النبي واصحى به
اخذ من الحدي فجعله في رغب فقال يا ابا ايوب ابلغ بهذا فطمة
فانها لم تصب مثل هذا منذ ايام قد هب به ابو ايوب الى فاطمة فلما
اكدوا وشعبوا قال النبي خبروكم ونمروا رطب ودمعت عيناه والذ
نفسى بيده ان هذا هو النعيم الذي تالون عنه يوم القيمة فكم
ذلك على اصحابه فقال بل اذا اصبتم مثل هذا فاضربوهم بايديكم فقولوا
بسم الله فاذا شبعتم فقولوا الحمد لله الذي هو اسبغنا وانعم علينا
وافضل فان هذا الحاف بهذا فلي تهض قال لابي ايوب اين هذا
ولما ان لا ياتى احد اليه معروفا الا احبب ان يجازيه قال وان ابا
ايوب لم يسمع ذلك فقال عمر ان النبي يا مكر ان تاتيه غذا
فاناه من الغد فاعطاه وليدة فقال يا ابا ايوب استوص بها خيرا
فانما لم تزلها الا خيرا ما رامت عنه فافل جاها ابو ايوب من عند
رسول الله قال لا اجد لوصية رسول الله خيرا من ان اغفرها غفرا
رواه الطبراني وابن حبان في صحيحه كل هما من رواية محمد بن كنان
عن عكرمة عن ابن عباس رضي الله عنهما بوجديت ب بضع
الحبان حديثك يمسيد ولكن بونده ربح لفظ زيا وسيد رواية
اولئنا برى بولك ابو ايوب حضر تريك رسول اكرم صلى الله
عليه وسلم ايجوز لبيدن يا حذوب زالعه دن هر كون ادسار

سند ایدر روایت ایدر که تحقیقا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
 فحان اکل و شرب بیدر و قدر و قنده بود ایدر ایدر ایدر
 معناسی بود که ایدر رم سول ذات واجب الوجوده که بزرگ
 اطعام و استغایندی و اول طعام و شرابک بود غار مزدن کجی
 اسانق و بر دی و صکه انزک فضا سنه حجج خلق ایدر **باب**
 ما جاعله فی الصبر علی الالهة یعنی بوباب مدینه منوره نکست
 شدت و دار لغیه صبرک حقظه ابو ایوب الفارسی رضی الله عنه
 دن داد اولان آثار و احادیث بیانده در بوباب مدینه منوره
 حدیث منقول در

الحديث ١٢٨

عن ابي ايوب الفارسي رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم سيأتي على الناس زمان تفتح فيه فتوحات الارض
 فيخرج اليها رجال فيصيبون رفاة و عيش و طعاما فيموتون عن
 احوان لهم حجج جاو و ما را فيقولون ما يفهمكم في الالهة العيش
 و شدة الجوع فذا همب و قاعد و اله بنه خبر و لهم و لبيت بها
 احد فيصبر على الالهة و شدة تنها حتى يموت الا كنت له يوم القيمة
 شهيدا و شقيقا رواه الطبراني في الكبير عنه و عن زيد بن ثابت
 رضي الله عنه في حديث شريف جامع الكبير دن منقول در نظم کن
 ربه کاف ایدر رمز اوله **باب** لا ور کلمه سم لا مدن صکره

الحديث ١٢٨
 فضائل الصبر على الله

همزه کنه ایدر و و او ایدر و مد ایدر شدت و دارلق معناسی در و
 رفا کلمه سی رائک فغیه و فاء معی ایدر و فتح ایدر و سعت رزق و حسن
 حال معناسی و عیش کلمه سم عین مهمله نکست فغیه بعش و کجی نکست
 معناسی در کرک شدت و کرک رفا ایدر ده شابل در
 لکن مقام قرینه سید بودیده بولق و حسن حال معناسی در حجج
 حانک ضعی حاجک جمعید برودن کلمه نکست فاعله ن عاله در
 ی را عینک ضعی عامرک جمعید ر عمره ایدر کجی و بلکه ر فذایب کلمه
 که فافصیه در مینده از محمد و نکست خبریدر **حاصل معنی** امام طبرانی
 کبیرنده ابو ایوب الفارسی و زید بن ثابت رضی الله عنهما به منقول
 سند ایدر روایت ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیور و بود
 بفتحقه ناسی او زیند بر زمان کلمگی اول زمانده ارضک فتوحا
 کبیره سی اولوب بر الی رجل اول فتوحات اولان ارضه منته
 ملکنندن خروج ایدر اول فتوحات سید انزه بولق و حسن
 حال و عیش و اطعمه و عیش اصابت ایدر ان حج و با خود عمره
 اینکست ایچو زکله به و مدینه به مرور ایدر رانده اولان اخوانک
 شده نقبده و ضیق حاله کور و کورنده تعجب ایدر بوباب انده و بر
 رک ناصلی سزری بودینه نکست شده تنده و دار لغیه ان
 ایدر در سزرج بزم می لکزه کلوب عیش را ضیبه به مالک
 اوله کن و بواندی مدینه به زکله فند بر و و اهل مدینه ده ایکی فرقه

اولور بر فرقه سی انکس سوز ریه مدینه به ترک ایدوب کیدر در فرقه
سی محبت رسول الهی و بناسی و زینه تقدیم و ترجیح ایدوب ساکن
اولور بر کینه اولور که کند به موت کعبه یک مدینه نکت شده صبر
ایدوب انده ثابت اوله ال بن الکا بوم قیامده حسن حاله شهادت
و معاصی و قیامده شفاعت ایدوبی اولورم **تفصیل** بوحیث سر بعهده
فتوحاتین مراویع اتم رومده و س زهواک مفرح مملکنده نکت
اولور روانده مار غنا نم سبیده بولق اولوب ماکولات و سر و پاش
کثیر اولسی سبیده وجودی اکل و شر به عادت ایدوب مدینه
منزه نکت هوا سی و انده نفیس کند و ره مقام تعجبه انده ساکن
اولور تعجب ایدور و انده کن اولغی نفسی منع ایدور و اجموده
اغوا ایدور زرا بولن تاییه ایدور که رسول اکرم پور ویر که اصحاب
اتمه بروقت کلکله رک انرا اول و فقهه صامک و لغتک که نکر
سفره ریه قصه نکت بری وضع اولوب و بری دفع اوله جفا
اصحاب کرام بولن اسیدوب یا رسول الله اول وقت بود و فخر
خبر که کو اینور که اندر قوت بدن سبیده جوفی عبادت ایدور پور
د فخره رسول اکرم پور ویر که سزک و قتل اندوه خبر لور و شکم
شفاه سر بعهده بوحیث مسطور و پواغوا کرک حقیقت اوله که
س نوبه سوبیه انره سو پور و کرک حجاب اوله که انرا نوبه
سوبیه مزلکن اهل مدینه انراک سعت عیشی کور و ب انره

میل ایدوب مدینه امونده به ترک ایدوب اول مملکنده کیدر
ایدور لکن کما هر اولان معنای اولور و دخی شغبه کلمه سی
الروا ایدوب عطف اولور ایه شکم پور و ابته اولد یغی کبی شفا
و شهادت شخص واحد ک حالده جمع اولور و اگر ایدوب عطف
اولور ایه شکم روایت افزیده اولد یغی کبی اول وقت و یک
اولور که اهل مدینه وفات ایدون ایل قسم بر قسمی مطیع و قسمی
عاصی مطیع اول نکت اطاعت و عبادت شهادت ایدوبی اولورم
و عصبان و تکاس ایدوب نکت عصیان شفاعت ایدوبی اولورم
و با خود و فخره وفات ایدور شهادت اولورم و بدن صله و وفات
ایدور شغبه اولورم و با خود بعضی خواص شهادت اولورم و فخره
شغبه اولورم و یک اولور شکم بومعانی علی القاری نکت شفا
سره حده و بر دو کی معاینه

الحديث ۱۲۹

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
عليه وسلم سباني على الناس زمان يفتح فيه فتوحات الارض
فيخرج اليها رجال يصبون رزقا ويمت وطعما فيمرون على
اخوان لهم حيا واما ايقولون ما يقبلكم في الا واه العيش
ومشقة الكجوع قال رسول الله فذا هم وقاعد حتى س لها
مرارا والمدينة خير لهم لا يثبت بها احد فيصبر على لا وانها وشهتها

صحیح بموت الکنند له يوم القيمة شهيدا وشفيعا رواه الطبرانی
 عن ابي الفتح مولى ابي ایوب الانصاری را نه مرزید بن ثابت و ابي
 ایوب و هیا قاعدان عند مسجد اکبر از فقال احد هین لصاحبه تذا
 کر حدیثا حدیثا رسول الله فی هذا المسجد الذی کن فیة قال نعم
 عن المدینه سمعنا بزرعم انه سنانی و ذکره و رجاله ثقاته انما
 بوحدیث شریفی بود وایت ایله در المنثور و کن کفیل اند و کن کنایه
 وال ورا ایله مرزایدی بوحدیث بود وایتده فذا هب کلک سنان
 اول قال رسول الله لفظیه و قاعد کلمه سنان لفظیه حتی قالها مرارا
 لفظیه و و تذکر حدیثا کلمه سنان تذکر کلمه سی نانت فتنی و کما فانت
 تشبه بر و دانت ضمیده تذکر و ن فعل مضارع کما می طبعید و اصل
 تذکر در نانت بر حذف اولی و همزه استفهام محذوفه و تذکره
 تقدیر نه در حدیثا کلمه سی وال شده ده نانت و نانت نانت
 فتنیه در رسول الله فاعلیه بزرعم کلمه سی زعم بزرعم و ن بقول
 معناه سنان در صلیک و کما لایه ده مستعمله لکن بو مقاده قو
 ل حق معناه سنان در زرافا علی رسول الله قول باطله حمل صحیح
 اولی **باب** مولى کلمه سی عبد معناه سنان و سید معناه کلمه
 اصناف فریه اولی و اگر عبد معناه مضاف اولوب سیده صفت
 اولی و ایله سید معناه سنان و اگر سیده معناه مضاف اولوب
 عبد صفت اولی و ایله عبد معناه سنان و بو مقاده سیده

مضافه عبد معناه سنان و حاصل معنی یعنی ابو ایوب حضرت زکات
 عبد را فتح و ن روایت اولی و که بر کون سیدم ابو ایوب ایله زید بن
 ثابت حضرت زید مرور اند مکه انرا یکبسی عبادت مسجد نک با بنده
 فتود انبشید ایوی بر زید بنده و بدید که بدیدر یک شول حدیثی که
 رسول اکرم حضرت زکی ایکنده اولدیغی بو مسجد ده بزاره خبر و بدید
 بود و قه اول ایکی و اتان می طلب اولی و نعم بو مدینه احوال ان استماع
 انیه مکه رسول اکرم بود و یک سبانی الی اخره بو حدیثی ذکر ابنه و نام
 طبر زوریک را و بدید و در و دخی معلوم اولی که یوقا روح بو حدیثی ابو
 ایوب انصاری ریح اسناد فریه سیده معلوم اولی یک سالی زید بن
 ثابت حضرت زرا ییش نجیب ابو ایوب انصاری حضرت زرا ییش
 کبر انیک قولی بود و ده نهایت بود و یغذ و روایت متابع اولی
 مصنف مرحوم سنان افرایده و فی روایت ابنه و کچون قلت و رو
 اکا فظ زکی الدین عبد العظیم المنذر ریح لفظه و زاده و اسناد و عبید
 یعنی بوحدیث بو لفظ ایله حافظ زکی الدین عبد العظیم المنذری
 و فی زغیب نه سیدن روایت ابنه و بو لفظه زاده ابنه و نه
 در حید و دیدی

الحديث ١٤٠

عن ابي ایوب الانصاری عن رسول الله قال قال رسول الله
 صلی الله علیه وسلم لا یثبت احد علی لا و آله و نه و نه یثاب الکنند

له شفيعا او شهيدا يوم القيمة اخرج الطبراني من حديث زيد
 بن ثابت وابي ايوب وطلحة بن عدي بن عبد الله بن
 بن ابي وقاص وابي هريرة وابن عمر رضي الله عنهم والبراء بن
 من حديث عمر رضي الله عنه قاله شيخ الحديث في البه در ان ذرة
اب ١٤١ جبهه كلهم جبهات ضمي واما نك سكونه مشتق من
 ورا جبهه مفتوح اوله ايسر سعي بليغ معناه كذا **حاصل معني**
 يعني امام طبراني بوجه بزرگين ثابت وابي ايوب بن كزنج ايدي
 واما مسلم ابي سعيد وسعد بن ابي وقاص وابي هريرة وابن
 عمر رضي الله عنهم كزنج وروایت ابيدرو وبار حضرت عمر رضي
 رضي الله عنه دن روايت ابيدرو كني شيخ الحديث بدورب ذره
 اسمي كن بنده ذكر ابيدرو معناه حديث بر كنه بود بنده نك داراي
 و مستغني او زينه مدینه و ثابت اوله ابن الحارث يوم قيامه معصية
 شفيق و طامنه شهيد اوله دم و يكدر

الحديث ١٤١

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه انه وجد عليا نا اكنوا
 ثعلبا الى زاوية فظروهم عنه فقال اخي حرم رسول الله يصنع
 هذا مصنف مرحوم بواشي ابا ايوب الانصاري بن جامع الصغير
 عزو ابيدرو كن بنده بالكله و ابيدرو امراة لكن بوفير جامع الصغير
 بور و ابي بوله مدغمون جامع الاصوله امام مالك موطا

فكهون كدنه
 ص

اسم

اسمي سنده نقل ابيدرو ثعلب رطن اوله ذره جامع الصغير
 فكهون كدنه سنده اوله **اب ١٤١** اكنوا كدنه سجا بجا دن جمع
 ذكر غايبه راجا و نك اضطر اليه و يكدر يعني بر كنه يه بر ماودة
 مضطر ابيدرو اول ماودة يه اسكنه و ر ثعلب و بود و لكو و بود
 جانويه و ر زاوية و بود كوشه يه و بر رط و كدنه سجا بجا بجا
 اثنى و بعبد اثنى معناه و ر فاعل ابا ايوب راجدو هم ضمير
 ثعلبي نه راجدو هم ضمير ثعلبي راجدو فقال كدنه نك فاعل ابا
 ايوب راجدو راني كدنه سنده يه استغفرهم انكار بد رني كدنه سجا
 يصنع به متعلقه يصنع فعل مضارع مجزول و ر اكنوا سجا ثعلبي نك
 اول ثعلبي اخذ ابيدرو صيد اثنى مراد ابيدرو ثعلبي است **و ر**
حاصل معني يعني ابا ايوب الانصاري رضي الله عنه دن بود و
 مدینه منوره و ثعلبي نك و لكو فاجدو و لكو حرم شر يفذه بر كوشه
 احتفا به مضطر اوله و صغفه فقه ابا ايوب حضرت علي بن
 اول و لكو دن منع ابا و ابيدرو بود و بود كدنه حرم رسول الله
 بود مثل فعل اسكنو رني لا يفقه و ر اكنوا بود و ر **تفصيل و هي**
 معلوم اوله كدنه كدنه حرمي ايت كدنه ابيدرو ثعلبي بالانفاق حرم
 انه صيد مراد و اكنوا راني اكنوا ثعلبي اكنوا و قتر جاز و لكو
 انا مدینه منوره حرم اوله يفذه اختلاف اوله امام مالك
 و ث فعي و ضمني كدنه اول اكنوا ميسل بيرة و كدنه كدنه كدنه

حرم رانده صید انک و اغاجک قطع جائز و کلد و دیوب بعض
 احادیث ایله و ابوالیوب انصار حضرت تریک غلام در تعلیمک
 صید ندن منع ایله و که ایله استدلال ایندی بر لکن شو قدر که مک
 مکرم صید انک جزا لازم کلد اما مدینه لازم کلمه و بدیدر ابارم
 مدینه که امام ایضا ضیفه نه هبزه مدینه حرم و کلد لکن مک مک
 کجی الحاده یقین کلد که غسل ایوب تعظیم و تکریم ایله و اخر اوق
 امر سجد زبرا ابوالیوب انصار نیک علی مدر طرد و ابعاد
 اینی سی حرام اوله سکت اقتضا انتر جائز که اول حیوانی تخلیف
 ایکن اوله حرم تغییر بیه احترام اوله جن مقام اوله یعنی ایکن
 اوله حاصل ابوالیوب حضرت تریک بو فغدی امام مالک و بعد
 حنی موطا و نه نقل ایوب یور ویدر مدینه غلام مدر حیوانی قا
 قاجوب ابوالیوب انصار راندی دفع ایند که راوی ظن
 ایله روایت ایوب ظن ایله مک ابوالیوب حضرت تریک یور
 ویدر یوشک ایله بو قوکه حکایت

الحديث ١٤٢

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال صنعت للنبي صلى
 عليه وسلم و ابي بكر طعنا ما قدر ما يكفيهما فانيتهما به فقال لي رسول
 الله اذهب فذاع لي ثنتين من اشرف الانصار فمضى علي ذلك
 وقلت ما عذر ربي ان يذوقه فكان في تعففت فقال اذهب فذاع لي

في نزهة الطعام وكفاية

ثنتين من اشرف قرين قد عوهم فجا ذاقوا الطعموا فاكلوا
 حتى صدروا ثم شهدوا انه رسول الله ثم بايعوه قبل ان يزوجوا ثم قال
 اذهب فذاع لي ثنتين من اشرف الانصار و اذنا بالثين
 اخذوا مني بالثين قد عوهم فاكلوا حتى صدروا ثم شهدوا انه
 رسول الله ثم بايعوه قبل ان يزوجوا ثم قال اذهب فذاع لي ثنتين
 من الانصار فلانا اجد بالثين مني بالثين بالثين قد عوهم
 فاكلوا حتى صدروا ثم شهدوا انه رسول الله ثم بايعوه قبل ان
 يزوجوا فاكلوا من طعامي ذلك مائة وثمانون رجلا كلهم من الانصار
 واه الطبراني في الكبير **باب** تغفل ديد برشي بيوب و اشد
 ايكن كذوج غافل لك اظهار انيك و بر لانا كلس بعض نسخده
 لام ابنة ايله و بعضده لاسه واقع اولمدر انا مبد اور خبري
 اجد كلسه برشي طرسي مفضل عليه و انا مفضل رذات واحد
 اعتبار بن ايله هم مفضل و هم مفضل عليه اولور سنين كلسه
 نسبت ايله مفضل و ثنتين كلسه نسبت ايله مفضل عليه در حنة
 و يك رجوعا مفا نه و بايعوا كلسه سي بيعت ن مستقدرا
 اور كس بر ما و ده به نهد ايتيه در **باب** حاصل معني امام طبراني
 كيرنه ابوالیوب انصار رضي الله عنه حضرت تریک متصرف سند
 ایله روایت ایله مک ابوالیوب حضرت تریک یور ویدر که نبی علیه

اسام و ابو بکر رضی الله عندهما عندهما کفایت ایدیه جنت قدر طعام حاضر
 ایدوب اندی کیدوب جوت ایدم رسول اکرم بلا بیور و دیگر که با اید
 ایدوب کیدوب انصار کث اشرا فذن اولوز عد و کینه جوت اید
 که کلسون بریم اید بو طعمه ده بولسون برید و بر بند فی طعمه کث فتنک
 و ده و اولان و ذواتک کثر نک تفکر و نامل ایدم بو ماده بلا منتفی
 اولدی کند و نفس و بد مک عنده طعمی زیاده ایدیه جنت برشی بوق
 که منی انزه کافی طعام ندرک ایدیه یم و ایدوب رسول اگر مک بو نطق
 شریفینی کند و می ایشند ر ر نه سده قدرم و قفا که رسول اکرم یم هر
 کندن فیم بیدوب نکرار امر بیدور و بر بن و فی و اوب حد ز ایدیه
 اولوز عد و کینه دعوت ایدم اول و انزه شریف بیدور و بر فخری کث
 بو طعمی بو انزه طعام ایدیه دیو امر بیدور و بر انزه اول طعام دن اکثر
 ایدوب و رجوع ایدیه بر انزون بو ذات محمد نک رسول الله اولوز
 شها دت ایدیه بر و خانه دن خروج ایدم دن اول بیعت ایدوب
 کند بر پیچ طعمه قنت کلمه ر نکار بلا اشراق انصار دن الشمس
 کینه نک کلوب طعام انمه سید امر بیدور و بر ابو ایدوب حضرت
 قسم ایدوب بیدور و بر بن بو معجزه یه مت ایدیه و کده نفس که کندی
 الشمس کینه یه دعوت نسبت ایدیه اولوز کینه یه جوت نسبت دن
 زیاده جواد و صنی صاحبی بولدم اندن رسول اکرم امر ایدیه کیدوب

المنز

الشمس کینه یه جوت ایدم انزه کلوب اکثر طعام و شها دت
 و بیعت ایدوب کینه یه کله طعمه نقصان طار اولدی اندن کینه رسول
 اکرم اشرا فذن طفن کینه یه احضار و جوت ایدیه امر بیدور و
 انزه کذ نک اکثر و شها دت و بیعت ایدیه بو ابو ایدوب حضرت
 بیدور و دیگر که معجزه رسول اوله رقی بنم ایکی ذات مخزم ایچدن احضار
 ایدیه طعمی کلیسی انصار دن اوله رقی بوز سکسان کینه اکثر
 بیدور دی طعمه قنت کلمه **تفصیل** بو حدیث شریفین مقصود طعام
 فقیر رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نیک معجزه لر اوله رقی
 بر کتنی و کثر اولوب عد و کثیر صاحبی و انزه کفایت انمه سنی بیانه
 اگر و بیدور سه که چونکه رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نیک
 معجزه باهره رینه و امر شریفینک علی العور المدعنه واجب
 اولدینک بیدور ایکن ابو ایدوبک تغضی کجون اوله بولجا جواب
 و بر بیدور که جائز که ابو ایدوبک تغضی رسول اگر مک احضار اوله
 طعمی کور میوب رجال کثیر یه احضار طعام انمه شرفین شریفین
 بنا و دعوت ایدیه امری ایدیه بر بوجنه اظهار معجزه می مراد ایدیه لر و بول
 ابو ایدوبه شک واقع اولسی بولجا بنا و اوله و یا خود بو طعام مک
 کفایت ایدیه کینه شها دسی اولوب بلکه کیفیت کفایتینده تعجب
 ایدیه و یا خود کتب البشر یه حدیث نفس اوله رقی فقیرینه کینه اوله
 بو جوابک کلیسی رسول اگر مدیم بو مشکبده سر و نشان جائز

و نیزه کوه اشکال دارد و اولی که ابو ایوب حضرت رسول اگر می
 طاعت قلند سهره ایندیل و با خود بنان ایندیل و یونفعلی تذکره
 اوله **باب** ما جاء عنه في زكاة الجنين يعني بوب ابو ايوب انصار
 دن بو غار دن حیاتیک فارندن عروج این باور و کت الحی
 جاز اولسی حقظه روایت بود و قدر حدیث بیانده در بوباده
 مصنف بر عدد روایت ابلی

احمدیست ۱۴۳

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله
 عليه وسلم قال زكاة الجنين زكاة امه رواه ابن حبان والدار
 قطني عن ابي ايوب وابيه هريرة ورواه ابو داود والاکم جابر
 ورواه احمد والترمذي والاکم وابن ماجه عن ابي سعيد اخذ روى
 بوجهی مصنف جامع الصغير دن نقل ایند و کتبه کنایه صادق
 رمز ایدرس و بوجهی سرفی ابن حبان و دار قطنی و اکم ابو
 ایوب انصار بن وابیه هريرة دن روایت ایندیل و ابو داود
 و کتبه اکم جابر رضي الله عنه دن روایت ایندیل و امام احمد و ترمذی
 و اکم وابن ماجه ابي سعيد اخذ روى رضي الله عنه دن روایت ایندیل
ابواب زكاة اصل زكوة در شرعینده خلفه و مری و در جان
 و بد کدر طی رر قطع اید حیوانی بو غار لغت و رر جنین دیو
 آنه سی فارنده طوغی دن حیوانه و بر جمع اجنه کله زکاة کله

في زكاة الجنين

مبتدا و الجنين کله نه مفاد زکاة امه انک عبری در کاف
 تشبیه تشبیه بلیع اوله رقی محذوفه زکاة امه فی الحکم با خود
 فی الکلیفة و کله و بعض و اینده زکاة امه تقدیر نه اوله
 لکن خطای و غیر سی محفوظ اوله روایت ر فقه و ریدر
حاصل معنی ابن حبان و دار قطنی و اکم ابو ایوب انصار
 رضي الله عنه به منقول سند ابیه روایت ایندیل رسول الله
 عليه وسلم یوم و یوم اناسی ر حظه اوله و بد حیوانه
 ایدر ایسه ذبکات کیفیتی کیدر و با خود و اکم زنج رتیجه ماکول
 اوله یعنی کله و لیدر ذبح انجیجه ماکول اوله و با خود و لک
 زکاتنه اناسک زکاتنه و یک اگر میت اوله رقی ظهور
 ایدر ایسه اناسی زکاة کافیه و یکدر معنار اول ایس خبیفه
 کله و معنایه اناس فی ملک **تفصیل** بوباده مسنده
 بوبید و کله اگر بر غنم و با خود و بر بقرة ذبح اناسی رتیجه ماکول
 ظهور اناسه و می اوله اناسی ذبح اناسی کبی ذبح
 ایدر و بالاتفاق اهل اوله زکاة امام اعظمه کور بوجهی بولک
 محموله زکاة الجنین دن مراد حیوانه اوله و بدی اما اگر میت
 اوله رقی ظهور ایدر ایسه اناسی ذبح اناسی کبی ذبح
 هیچ جاز اوله کرک نام ال عطا اولسون و کرک اولسون
 بوجهی کاف تشبیه و با خود و کت کله حذوفه عمل ایند

جاز اول استیاس کلمه سے انس التی اذا البهرون مستحق
 اولی احتمال و یا خود و حشک صدر اولی التی طلب معنا
 سنده اول مقدمه احتمال اگر معنا اول مراد اول را به استفهام
 معنا نه در کانه استیاس و یکت جبهه دخول اذن دار میزند
 اولی کت حال شکر نه کفینه در انک علمنی طلب اینک ایله و
 دخول اذن استکدر و اگر معنا ثانیه مراد اول را به انس
 طلب اینک اولی کانه اگر صاحب البیت داخله اذن و در
 ایله التی کور اگر در مرایه و حشک کلمه اولی استیاس
 سببی اولی اذن طلب اینک مراد اول و ذکر سبب اراده
 سبب طریق اذن مجرای مرسل اولی فی اذن کلمه سم اذن
 یؤذن ای اذن اعلام معنا سنده در فاعلی رجبه راجع الی البیت
 مفعولیه و بعضی نسخوده فی اذن عطیه کور در کور اذن
 یا اذن اذنا مستحق اولی اول وقت اهل البیت فاعلی و لقی
 مناسب اولی حاصل معنی این ای شیب و حکیم زنده و طبرانی
 و ابن مردودیه و ابن ابی حاتم ابواب الفارسیه متصل سنده
 ابیروایت ابیروایت ابواب حضرت زور و یور که بن رسول
 اگر سؤا اگر ابیروایت و یکم یا رسول الله خبر و برحق
 سببانه و تقابلت حقیقتا نشاء و نسوا علی اهلها مفعول
 شکر یغنه نکه اهل بیوت استیاس و تعلیم ایله مامور اولی و

تسبیح نه و یکت اولی نکت و نه کیفیت ایله اولی غیر معلوم
 اولی را استیاس نه در انی یکت و یوسو اگر انید و کده
 رسول اکرم حضرت زور و یور که استیاس بر یکت سببی انید
 یکت ایله یا خود الله اکبر و یا خود اکبر الله و یکت ایله و یا شخ
 ابیروایت بو غارون استیاق ایله صاحب خانه به کلمه یکت اعلام
 ابیروایت استیاس بود و یور و یور و یور و یور و یور و یور
 چونکه حق سببانه و تقالی قرآن کریمه یا ایها الذین امنوا لا تملوا
 بیوتنا غیر بئوتکم حتی تستأذنا و نسوا علی اهلها ابی کرمه سیده
 یور و یک ای مؤمنو سر آرکند و کت اولی نکت غیر
 جبهه دخول مراد است که اول یکت ایله سده و یور و یور
 استیاس ایتمه بجه داخل اولی و یور و یور و یور و یور و یور
 غیر کلمه و یور استیاس و سده یکت مؤمنو خبری اولی نکت
 بیان یور و یور و یور و یور و یور و یور و یور و یور
 اولی یغنه یا خانه ده کلمه یور و یور و یور و یور و یور
 و یا خود پر کلمه یور و یور صاحب خانه نکت خانوئی یور و یور
 و سیده اولی و یا خود خانه صاحب یکت کلمه العوله یور و یور
 نظره و سیده اولی و یا خود اولی کلمه نکت دخول ایله شانه
 اولی مؤمنه ایضا و را و الذین یؤذون المؤمنین ابی کرمه
 سنده اولی لغنه مستحق اولی اول سیدان استیاس ان ایله

دخول خیر لے اولیٰ اولیٰ در حق خانہ سزا جہ بولند و با خود
 عاریت اید خانہ سنی بر کسے بر و بر کسے استند ان و دخول
 حرام و اگر محرمی خانہ سزا اولیٰ کسے استند ان محرمی در حق
 رسول اکرم استوال اید یک بار رسول الله والدہ مکہ خانہ سزا
 دخول وہ استند ان اید ہمیں دید کسے استند ان اید بیور
 وید اول رجل تکرار استوال اید و کسے بدن خبری خدمت اید کسیر
 بوقی اید کسے هر داخل اولیٰ در حق استند ان اید ہمیں دید کسے رسول
 اکرم بیور وید و والدہ نے عیال اولیٰ در خانہ کسے مکہ است
 میک بیور وید اول رجل استم ویدی رسول اکرم
 اید اید هر دخول استند ان اید وید بیور وید ایدی بو
 اید اید اید شمس اید نامور اولیٰ در حق سلم ویدی استند
 کسے استند ان ویکت سلم ناصل کسے اولیٰ در معلوم
 اولیٰ کسے سلم علیکم ویکت اید ورا اما استند ان ناصل او
 اولیٰ یعنی معلوم او اولیٰ در حق استوال بیور وید رسول اکرم
 جواب وید ویکت استند ان کسے اید بیور اعلیٰ در کسے
 سبحان الله وید ویکت ویکت اکملند و با خود والدہ اکبر ویکت
 ویکت تخم اید ویکت بود کسے ویکت اعلیٰ والدہ وید جواب
 وید وید ویکت استند ان بود ویکت محضر ویکت ویکت
 واری و با خود اولیٰ واری و با خود با قتل بود ویکت

و با خود کسے تکرار اید و اگر جواب وید سلم اید داخل اولیٰ
 و اگر وید سلم وید تکرار اید محبوب کسے وید با بیکسے بود
 و با خود وار سلم دخول اولیٰ بود داخل اولیٰ اید اید
 وید آیت کسے یکت استند ان حق سنی ویکت بیور ویکت
 فان لم تجدوا فیہا احد اقل تدخلوا حتی یؤذن لکم وان قبل لکم رجوعا
 فارجعوا ہوا زکی لکم یعنی اگر بیکسے بود لکم اید داخل اولیٰ
 حق کسے کسے دخول اولیٰ وید و اگر رسی کسے اید ویکت محبوب
 کسے سلم وید اید کسے اید اید داخل اولیٰ وید وید
 وید بیور ویدی ویدی فاضی بیضا وید اید کسے نفیر وید وید
 بود کسے غینی وید ویدی وانیف نفس مستند وید وید اید
 یکسے با خود وید ویدی اولیٰ در حق وید ویکت اولیٰ در حق اولیٰ
 و با خود اول خانہ وید بر منکر اولیٰ اول خانہ ویکت بود وید
 بولند اما داخل اولیٰ وید اید اولیٰ دخول جائز وید وید
 محظوراتے مباح اید ویکت خانہ صلیب اولیٰ کسے یکت تکلیف
 وستی اولیٰ ویکت ششی الوب اید ویکت اید ویکت وید وید
 واکا مشقی اولیٰ سلم اولیٰ کسے نند خانہ سزا اولیٰ کسے مکہ
 واطحانی بر خود سلم وید کسے اید جائز اولیٰ ویکت حق
 الحاقات اید اید الفار و اید الہیم بن النہا یکت وید وید
 رضی الله عنہم منہ لک اید وید وید رضی الله عنہا اید داخل اولیٰ طعام

رک اکل و تناول بجز و قورم و دیدر شکم اگر مانده م حرم صحبت
 اربعین سه حنزه ذکر اتمش و دوفی بختیسی سلی کن بدن
 منقوله که بر کس بران نمک و انکف بانه کله که ابتدا استند
 انکف واجب اگر تا دونه اولوب دخول ایدر ایه سلام ویره اگر
 کند و خانه سه داخل اوله منزه که بکس بوق ایه سلام عینا و علی
 عبا و حه الصاکین ویره و اگر اهل و ارا ایه سلام ویره و بعض
 اصحابی اکی سلام ویره ویش و سلامت صیغه اسم علیکن جمع
 صیغه سیده اول رحلی و بانده اولام حفظه منکر نی مراد ایه بود
 سلام ویریک سنده و بوسه ای و مراد این کس اگر
 بالک ایه و دایکت فرض عین اولور و اگر بر جماعت ایه ایه
 فرض کفایه اولور و کیفیت رة و علیکم السلام ورحمة الله وبرکاته
 ورا بود او در واینده و مغفرت زیاده سیده ورا و اگر زیاده سلام
 ویریک السلام علیک یا زید و ایه عمر و واته زید و نقط
 اولر و اگر مطلقا السلام علیک و ایه ساقط اولور و نودی و اگر
 و اگر سلام ویرن سائل ایه و واجب و کله زرا انکف
 مراد اعطا ویر و حنه سلام و کله و بید و اگر مسلم وکی فرجیده
 محفظ بولنه مسلم مراد اید و سلام ویره و یا خود و اسلام
 علی من ابغ الاله ویره و اگر قرآن مجبده ویدا که
 علم مجبده سلام ویره سلام ویرن انم اولور و صحیح

اولان و واجب اولر و بعضر و واجب و بیدر و بعضر
 مصلی و قارنه سلام ویره ایه حنیفه فبیده و انشور و بیه
 و امام محمد پیچ و انشور ویدی و امام ایه یوسف قرانت
 و صلیت تکبیر و صکر و ایشون ویش و بید و اگر نمازده
 اولدینک بملوب سلام ویره و اگر طوب سلام
 ویره و واجب و کله و غوطه حایده بونک کبیر و اگر
 خاتون اید سلام ویره اگر خاتون عجز ایه چهار و ایه
 و اگر ش به ایه کند و نفسنده و ایه و اگر رجل امر ایه
 سلام ویره بونک عکس و بید و اگر سیده عینک
 کلمه سنی تقدیم ایه سلام ویره و واجب و کله زرا
 رسول اکرم علیک السلام امواته حاضره و بید و بریعه الهام
 علیکم ایه حیه و مینه سلام ویر و ایه علیکم السلام مینه حاضره و
 مقابره و ایه امواته سلام جائز و مر اموات و سلام ایدر
 و بیاثرده و ایه اولر صبی و سلام ویریک حسن بصری جائز
 و کله ویدی قاضی شریح افضل اولان سلام ویریک و بیه
 و فقیه ابواللیث قول مانعی اخذ ایدر ویش و اگر بکس
 بر قومه سلام ویره کس و ایتوب بر صبی بولوب اول
 و ایه بعضر قودن و جواب ساقط اولر و بیدر بعضر
 نقل اولور و بیدر و کله انم ای عجزده و بیدر و اگر بکس

بوحديث جابر بن عبد الله ان ابا ايوب انصاريك بوقاروكي مدبته سئو
 الربيه جباب اوله وه نقل بالمعنى اوله رف لفظه اختف اوله
 ويا جود بشقه مجسده ابو ايوب بولفظ ابده خور وابت انمش اوله وبلو
 روايتك ماله بودرك رسول اكرم صلى الله عليه وسلم استنساك
 طريقني بيا بوروب استيناس وبلو دخول مراد ابده وملكه ببتك
 اهلك حاد معني حوت ابوب وارسيه نذا استبدان ابده
 ايجو داخل اوله يمي وبلو حاد واسطه سبده استبدان انكدر
 وبلو بوروب بوروب غي استبدانك طريقني افرا ولسو اولور

الحديث ١٤٦

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم انكلم الرجل بنسيجه وكلمه وكلمه ويتخفق وبان اهل
 البيت رواه ابن ماجه عن ابي ايوب قال قلنا يا رسول الله ما
 استيناس قال فذكره بوحديث سرفقه ودر المنثور وندر اولي حديث
 مجيبه لكن اولي حديثه قلت اربيت ولفظيه سرفقه ابده كوريني
 ادا بوروب وبلو بوروب وابتده قلنا لفظيه ادا بوروب وبلو

الحديث ١٤٧

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى
 الله عليه وسلم قال انكلم الناس ان بدعواك دم حتى يستانس
 اهل البيت الله ربكم عليهم رواه الطبراني عنه بوروب وابت

بوقارو كجا كجا روايتك معناه مجيبه لكن اولي روايتده
 الذي كليه سرفقه وابتده سبده واردا ولب بوروب وابتده جمع ضبغه
 سبده واردا ولب بغبه مصنف نكارو كرا بدي بمر حلاله اهل
 كليه سبكه صفقه لكن اهل كليه سبسي اسم جمع اوله بغبه مفرو
 وجمعه موهووت اولسي جاز اولور

الحديث ١٤٨

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم انكلم الناس بنكلم الرجل بنسيجه وكلمه وكلمه و
 يتخفق بؤذن اهل البيت رواه ابن ماجه والطبراني في الكبير عنه
 بوروب وابتده بؤذن اهل البيت وادعطفه واقع اولي وبلو
 اعلام معناه اولوب اهل البيت مفعولي واقع اولور
باب ما جاء عنه في الاجابة في الضيافة وعدم دخول منزله اذا
 وجد به مال بكل سبغة بوباب ابي ايوب الانصاري بن ضيافته
 دعوة اجابت وضيافت اوله منزله شرفه حاصل اولي بربسي
 بولس اول بنية داخل اولامني حقته واردا واولان انار وبلو
 بابده مصنف ايلي عدد اشر روايت ايلوي

الحديث ١٤٩

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وسلم اذ ادعى احدكم فليجب وان كان صائما رواه

في الاجابة في الضيافة وعدم
 دخول او وجد مال بكل

ابن مینج عده مصنف بو حدیثی جامع البکیر و نه نقل ایند و کیچون
کنا بنه کاف ایله زمر ایله **راوا** و ان کان صا ش کله سنه
ان و صلیه در جوابه با قبلند منقهم اولان قلیبی کله سید
نقیضه البیق اولان محده استقام اولوز یعنی اگر صائم ایله
کله نجونه اجابت الشوم و اگر دکل ایله اجابت انه سی دخی البقد
ویکت اولور بو مشدیکت یعنی ان و صلیه اولکله محکمه و ادیا
عاطفه در معطوف علیهی محذوف قلیبی ان لم یکن صائما و ان
کان صائما ویکت اولور یا خود استیفاءیه در سنو امر مقدره جوا
یعنی صائم اولور ایله جم اجابت الشومی دیو سنوال وارد
اولوقه الک جواب اولمش اولور یا خود اعترافیه در کلام
افرنده اعراض سکا کیه کوله جائز اولد یعنی **حاصل معنی** این
مینج ابوالیوب الفارحی توبه متصل سنه ایله رواب
ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیور و برکه فجا اتم
سزک بریکر بر صیافه دعوت اولنه اجابت الشوم
هر نقد صائم ایله جم دیو بیور و **تفصیل** بو حدیث شریفه
دعوت اجابت واجب اولمش منقهم اولدی لکن بوام
صیغه سی بعضر عده نده مذاب ایچوندر بولکا کوله اجابت
سنت مؤکده اولور و اولی اولانده بودر و بعضر عده
و جواب ایچوندر بولکا کوله اجابت واجب اولور لکن اجابت

بش ادایے وارور اولیٰ جوت ایدن عنی اولسون ویا خود کلمه
اولسون فرق اینها مکث ایکنی بعد م ف اولسون کلمه محکوم
ایکن ترک اینها مکث او چنی مضمه قضاسی ویا خود کفارته
ویا خود کفارات سازه ایگو به ضائم اولیدب نافله ضائم ایکن
اجابتی ترک اینها مکث لکن مضمه قضاسی ویا خود کفارات
صومی ایسه جوتی ترک ایدر و نافله صومی الحظه مشرطی اگر
اولیدب اول جوت اولور ایسه ور و اگر اولیدب و نافله جوت
اولور ایسه کلمه صومی ترک اینتر دعوتی ترک ایدر و اول صومی
ترک ایدوب دعوتی اجابت نافله صومدن افضل اولسی
اگر مؤمن و کافر اشک و دعوتی کند و نک کلمه سیده اول مؤمن
مسور اولوب و کلمه سیده منزه و اگر کلمه سه جودن
اول جتی ایسه انکث قبله مسور الفاسی بنیه اکمل ایدر ایسه
نافله صومدن افضل اولور و اگر دعوت ایدن کبار در اولور
کلمه ب و کتھا مکث م و ی و کلمه سیده مسور اول جتی و کل ایسه
صومی عذاب ایدوب یا لکر استنها : طعام ایگو به صومی ترک اینتر
و دخی دعوت ایدن اناسی ویا خود یا ماسی اولسه و صومی
نافله اولوب اولیدب در صلیک دعوت اولسه اگر کلمه سه انابه
و یا بابه عاصی اول جتی اولسه اول وقت صومکث اکمل لازم
اولور و اگر قضا و یا کفارات ایسه لازم کلمه در دخی اولوب

فشدن صیانت یقینی انگرد و اگر بویغیز اولم ایله اجر بوقدر و هو
زکات ضرری دارد که صوم اجری بقط اولد و قضای
واجب اولدی نفوذ نالید من تضییع الایم بوجه افکارمانی
مرحومک حدیث اربعین شرحدن نقل ایستدی

[illegible]

س و در ضرب فی زید اقفا ترکیبی مکتبه رو استجی کلمه سنده
 و او حالیه اولور ایستجی فعل ماضی اولور قال نکث فاعلند
 حال اولور علیها التاء جمله سی مقول قول اولور من سئج
 من کلمه سی مبتدا و در سطر معانی متضمنه حشی حشید
 مشتق فعل ماضیه ان تغلبه کلمه فعل مضارع نکث مفرد
 مؤنث غائبه سید فاعلی التاء کلمه سید فاعلی التاء
 ان تغلبت کذا نکث فعل مضارع نکث مفرد مؤنث غائبه سید
 اخریه نون تاکیده شده داخل اوله لا داخل لکم بینا و العلم
 لکم طعاما ترکیبیده لکم کلمه رنده که لا در لام ملکه ربتا لکم طعاما
 لکم و لکم **مفصل** این عی کرشیا بن عبده حضرت نوبه منقول
 سنده ابده و ابیت ابده که سلم حضرت نوبه یور و دیگر که بن بابم
 بن عمر ک زمانه کو یکو اولدم بابم و لیه طعامی ایچون بنی و کت
 ایله اول مدعو اولت و انوک ایچنده ابوالوب الفارح
 حضرت نوبه موجود ابده و بیت و سه مال غنیمت ان و غنمش بر
 جارا حضرت ابده و اباده تعلیق امتشرایدی و قفا که ابوالوب
 حضرت نوبه یشتی طاه ابده و اب اول عینی مستور کور و کده
 بابانه یور و دیگر که یا عده جدار لرستی ابده رسوا
 اکرم بویه می اینده یور و زینت نه و یور و قفا بابم بویکلر حیا
 ابده کت حبیب ویر و یکده یا ابوالوب فالتو نوبه غلبه ابده

سوز لر می اصفا انکدر منع ابده بدک و یور یور و قفا ابوالوب
 حضرت نوبه یور و دیگر که بر کسده که کز و یور نکث غلبه انمه سندن
 حشیت ابیه بن سلطان غلبه انمه لادن حشیت انمه زیر اسن کلر
 اصحاب بن واحاد و عباد و دن و ابن فاروق کت سن منع مراد ابده
 کندن صکه نه فایله نک سلطان غلبه ابیه و یور مجلسدن قائم اولور
 و یور و دیگر که بوملر سزک پیشکوده ایکن بن سزک پیشکده و اخر
 اولام و طعنا کز فی الکمل انمه و یور یور و **تفصیل** یور و دن ابوالوب
 الفارح نکت صدایت وینیه لر و نه زینت سیرت احمدیه بیت
 و نهی منکده لا نکت لومندن حاشف اولوب بغض فی احد ابده
 عامل و احوان و یعنی منکران صیانت اوزنه اولد فری معلوم
 اولدی لکن ابن عمر رضی الله عنهما ده یور بابده مجتهد اولوب
 طائفه نسوانک امور مب حانده حاکم رکت تطیب ایچون معنی
 یور مشرا بدر لکن اولی اوله نکت ایکن اولی بی و کت
 انمش اولد یور و یور بزرگ فقها عظام حیوان صورتی و بیاج
 اولیه رفی عدالت بنینک و یور لر بنه پرده و جارا صحن جانور
 لکن زینت ایچون اصحق نه مودر و یور بن عمر کت سزک انمه
 جواز و ابوالوب الفارح نکت منعندن مومیت منظم اولدی
 زیر الکب فقاهیه کرا هیبت و استخسان بابنده صوفیون حفظ
 ایچون پرده اصمغه ناسس بوقدر و لکن زینت ایچون اولور

مکروہ و یو مقہر

۱۹۱۱

عن جیب بن ابی ثابت ان یا ابی اوب الانصاری رضی
 الله عنه انی معاویة رضی الله عنه فیکلی الیه ان علیه وینا فکم
 بر منه یا یجب و رای امه الیکر چه فقال سمعت رسول الله صلی
 الله علیه وسلم یقول انکم سترون بعدی اثره قال فانی کان
 لکم قال اصر و اقال فاصبر فقال و احد لا اسئلك شیئا ابد و فکم
 البصرة فزل علی ابن عباس رضی الله عنهما ففرغ له مینه و قال
 لا صنعت یکک ما صنعت بر رسول الله فام الیه فخر جوابه
 لک ما فی البیت کلمه و اعطاه ایمن الفادع من ملوک
 رواد الرویان و ابن عکک عنده بو اثر و فی جامع الکبیر و منقول
 اوله یغنی الی ف ایله زمر او الممشد **باب** اثره چهره کک
 عنه سیده و نامشده اند مال کثیر و اتباع کثیره به و بر ریخته کک
 و مملو و یکک فای کلمه لفظا مرفوع مبنی و ر جمیع شخده
 و فعله کور که ر قال کلمه سنک فاصل رسول اگره راجعه و کک
 مبنی انک خبر به مفعول ضمیر ی مخذ و قدر ای شمس قاره لکم زلی
 الله تقدیر نده و ر حاصل **معنی** ابن عکک و روایان جیب
 ابن ثابت منصرف اند ایله روایت ایدر که ابی اوب الانصاری
 رضی الله عنه حضرت معاویة رضی الله عنه مجلسه

رضی اللہ عنہم
ابن عباس رضی اللہ عنہما
فی مناقب رضی اللہ عنہما

طوب

[illegible]

طوب

هجرت هشتاد و نه ساله اید که اید و ملک کنی بنده سکا
 اگر ام اید رم و بنده او که استیانت کلیسی سنگد و یو
 یو و ب کند و این عیالک است بر بور دن خروچی اید ام یو و
 انده خروج اید بر و ابو ایوب انصاری به فرق بیک درهم اید
 بکر ملک اعطا یو و بر بور و اید ابو ایوب انصاری
 عنه حضرت نیک بصره ح ابن عباس حضرت نیک بصره و ابن
 عباس که اگر اندر شده حضرت معاویه به شریف اید و ب
 اندن ابن عباس شریف منعم اولدی لکن مصنف نه
 کی لدن و اصحابه دن بشه بر روایت یو و ب قتل دیو بانه
 شروع اید قتل و فی نهذب الکماکر و اصحابه ان در و ده
 علی ابن عباس البصره کی ان عند رجوعه من غزوة ب بقره
 القطنیة التي اصحابه فيها من الموت ما اصحابه و کان من
 عاده ابن عباس ان یعطی من و رد علیه من الصیابة اربعة انا
 فقط فلیجانه ایه ایوب و هب له المنزل با فیه و کر له العطا
 مرآت و بطن یعنی مصنف و بر که نهذب کما که اسمعی و اصحابه
 کن بر و ابو ایوب بصره ده ابن عباس شریف قطنیة
 اولکی غازی دن رجوع نموده اید که قطنیة به غازی کید و ب
 اول جده ده عکرمه موت اصابت اید و کندن غازی و ایوب
 بر اید اول بر اول وقت ابو ایوب حضرت نیک بصره ده ابن عباس

حضرت نیک رجوع اید و ابن عباس حضرت نیک می به اگر اندن کند
 س و کند و درت بیک درهم عطیه است معاوی بنی ابی ایوب
 انصاری حضرت نیک اول و فنده یو و ب انصاری به دن جلد و شکر
 اولد یعنی انده حضرت نیک بیکه اسبسی اید هبه یو و ب و ب
 که کند و له عطی یو و بر اید یو و ب انصاری منعم اولد که ابو ایوب
 حضرت نیک روزه غازی یکی دفعه ایمنش بر دفعه سنده کند
 رجوع ایمنش و بر دفعه سنده وفات اید و انده قاتل و انده انعم
 خانه ده ان شکر که مکر

باب ماجاء عنه فی جواز هجر المسلم فی الله تعالی بده عمره یعنی یو و
 بر مسلمی بغض فی الله اولد رقی کند و خلف شیع بر فعل و یا خود
 کند دن خلف اصحابی بر حکم مسیح اولد فیه مدت عمر نه انک اید
 حکم نیک انیمه نیک جواز حقه ابو ایوب انصاری رضی الله عنه
 صادر اولان انار بیانده و بر یو و ب مصنف حرم بر عدا و روایت
 انمرد

الحکیم بن عمار

عن عمار بن عوفیه قال دخل ابو ایوب علی معاویة فقال صدق رسول
 الله سمعت رسول الله يقول يا معشر الانصار سرون بعدي ائمة
 فعليكم بالبر فقال معاویة صدق رسول الله انا اول من صدق
 فقال ابو ایوب اجراة علی الله و علی رسول الله یکتفی ابد اول یا و بی

و بعد جواز هجر المسلم فی الله
 و بعد جواز هجر المسلم فی الله

عن سيرة كبر راضي به كما لخدم معهود منجى ابي طريفة زارة طريفة
 ابي بكر ام بينده بود و قوت واقع اوله سید بر سید لعن اوله صحاب
 لکه کفرون غیره مانع بود و اما و اما راضی به نکت علی هر ده کفر اولیه
 الی طعن اوله و ز فضیه اوله و ز فضیه به مانع و کفر عفا ناس من سوا
 ان عقدا فی حق الصبی زیار رسول اکرم حضرت تری حضرت معاویه
 ملوک اوله یعنی خبر و یوب یا معاویه سن ملوک اوله یعنی ده حاجات
 سن معاویه ایله و یوب و یوب و یوب و یوب و یوب و یوب و یوب و یوب
 اگر اید سن شو عذاب کفر اوله و سن اوله و لجه انری لعنه و به
 و لعنه دلیل بود و واحد اعلم بالصواب **باب** با جاعنه فی عدم من
 حوران المسلم افاه فی غیر الله تعالی فوق ملک یعنی یوب و یوب
 فرزند اشمنی بغض فی الله اولیه رقی و نبأ خصوص ایكون
 اوج کوندن زیاج ترک انتم سر حال اوله یعنی حقنه ابو ایوب
 انصارین روایت اوله حدیث بیانده در یوب و یوب مصنف بر
 حد و حدیث روایت ایله

کتاب ۱۱۱

عن ابي ایوب انصار رضی الله عنه قال قال رسول الله صل الله
 علیه وسلم لا یکن المسلم ان یهجرا اه فوفی ثمت لیاال یشتقیان
 فنیصد هزا و یصد هزا و غیرها الذی یبدأ بالسلام رواه مالک و الا
 فطنی و الا امام احمد و عبد بن حمید و البخاری و مسلم و ابو داود و الترمذی

صوت

وقال حسن صحیح و ابن حبان و ابن جریر عن الزهري عن عطاء
 بن یزید البیثی عنه و رواه بن عساکر عن الزهري عن انس و قال عی
 و المحفوظ الاول و رواه ابن جریر و ابن عساکر و الطبرانی فی الکبیر
 و ابن عساکر عن الزهري عن عطاء بن یزید البیثی عن ابي بن کعب
 قال ابن عساکر فی الکامل انکذا برویه البیثی بن سعد عن عقیل
 و انما برویه الصحاب الزهري عنه عن عطاء عن ابي ایوب مصنف
 بوحدیث جامع الاصول و جامع الکبیر و نقل ابیه یکنه کنانه
 جامع الاصول صا دایله و او ابیه و جامع الکبیر بالکلیف ابیه انکذا
 ایله **باب** بهر کلمه سی جملک ضمیمه نظر بقصر بایند فقل رضا
 رعد و یزید بن شاذان یزید بن شاذان یزید بن شاذان یزید بن شاذان
 کلمه سی صا دکت ضمیمه یزید بن شاذان یزید بن شاذان یزید بن شاذان
 استیفاء فی در حاصل من امام مالک و دار فطنی و امام احمد و عبد بن
 حمید و امام بخاری و مسلم و ابو داود و الترمذی و ابن حبان و ابن جریر
 بوحدیث زهر بن زهر بن زهر بن زهر بن زهر بن زهر بن زهر بن زهر
 انصارین روایت ابیه و ابو حدیث امام ترمذی عا دت اوزن
 بوحدیث حدیث حسن و صحیح رویدی ابو ایوب انصار رسول
 اکرم صل الله علیه و سلم روایت ابیه و رسول اکرم یزید و
 که به مسلم ایكون حال اوله که فرزند اشمنی ایچ کبیر و دن
 زیاده و کت ابیه شول طریق ابیه که ایچسی بر بر بنده مد فی اوله و

بری آنکه کورد که بر پیر صبار و اول اخیره بر شفته بر صبار انترکت
 خبر بیسی اول سلسله ابتدا ایدند و دیو بیور و دیو بوعدی این یکی
 زهر بدن زهر بدنه حضرت انس رضی الله عنه در روایت ابوب
 لکن بوسند و بیدر محفوظ اول سلسله اولدر ویدی و این خبر
 و این عده و طبرانی کیرنده و این یک کر زهر بدن زهری عطای
 عطاده ای بن کعب رضی الله عنه در روایت ابیدر و این عده
 یا منده بوعد شک سسکت باین ابوب لیث بن سعد عقیل
 روایت انشد اصحاب زهر شک روایتی اینی زهر شک عطای
 عطاده ابو ایوب بن ذر و بوذهر اینک سسکتی بو طبرانی خفیف
تفصیل و دخی ابو ایوب انصار بن بوز روایت حضرت معاویه
 و این عمر ایله اولک ترک و هجرانه منافع و کله انری هجران
 باب دیانت و باب اتباع رسولان در بر کسکه بکفری و بدعتی و
 و یا خود معصیتی بگویند اول کفر و بدعت و یا خود معصیت کنند و هجران
 اول فحش ترک جائز در اما اگر توبه ابوب مادم اولور ایسه ترک
 هجرانک نهایی حاصله اولور انه نصکه بغض اولم بلکه بر اخر معصیت
 و دخی اوله اما بوعد بدکی نهی اولم هجران دنیا اموری و هجران
 فسلکت صدور را بگویند اولاندر لاجل الضرور اول کسکه بیه زبیه
 فقه بد اوج کچه به خرداوند و رخصت و پردی اما افضل اولان
 اوج کچه دن اقدار عفو اوله سسکه مانع و کله اوج کچه رخصت

افق ۶ نیمه زیاده سی و اندر اوج کچه اولم سسکه بو اوله که افق
 ش ذلت اوج کچه در اول بغض اولم سسکه جائز که بر پیر ص
 فز کیده اول سسکت سن آنکه کورد شک ایله غضبکت سکن
 اوله و یا خود سن س فز کیده سن لکن اوج کوندن زیاده اگر
 س فزده فاله محمد سسکه کیده سسکت رخصتی اولیان
 اوج کوندن زیاده اجنبی خانه سسده و محمد سسده قلوب مصلحه
 و کاردینه کدر اولمش اولور و کچه اولم سسکه بو اوله که اکثر با جار
 بر جار اخر خانه سسده کچه رحمتی اولور کوندن زکرا کسبیت اول
 اولو مانکت ایگو نهفت ایام دارد اولم یوب شک لبال وارد اولور
 اولک **باب** ما جاء عنه في النهي التغير بالتكلم بالفارسية يعني بوب
 ابوالیوب انصار درون فارسی تکلم ابیدر تعجب ابیدر نهی فقهده
 وارد اولان انادر بو بایده مصنف اگر محدث نقل ابیدی

الحديث ۱۶۶

عن ابي ايوب الانصاري عن ابي عبد الله عن رسول الله صلى الله
 عليه وسلم قال لا تغزوا بالفارسية فلان الدين معلق بالثريا
 نالنه ابنا فارس رواه الشيرازي في الاغاب عن سفينة عنه
 بو حدیث شریعه جامع الکبیر دن نقل اولند بغض کن ربه کاف
 ابیدر اولند **باب ۱۶۶** لا تغیر کلمه غیر تغیر ادن نهی مافز
 تغیر و یکت تغیب مفا سسده در محلی طب خبری فارسی یغیب

فی فضل الیوم فی سبیل
 سید السام بالکتاب
 الفارسی

ایده نئی می بود اول کسی که به فارسی گفت ایده تعجب انچه را
اگر دین کجای بعد بنده و عدم وصله نه تا کو کینه معنی اول بنده
فارسی اولاد در اول دینه نائل اولاد و یو خبر و بر **تفسیر** بود
حدیث شریفین مقصود فارسی می گفتی مدح تا و صکه اسم
نصب اولوب ایسی اسم ایده شرف و صبت اسم
هر جمله سنده و هر فیه سنده حلول انچه سنی معیانه ن اولوب
اضا رعایت نبوده اوله رفی باید زنگم جامع الاصوله عجمی مدح
بایده و سن ایسه داود و ده سلم فارسی رضی الله عنه طایفه سنده
ذکر و روایت ایده که وقتا که سوره جمع و اخوین منهم یا بحدود اہم
کریمه نازل اوله قدہ بالاسی بود که حق سبحانه و تعالی ہوا و
بعث فی الامم رسولاً منهم ای کریم سید من ابوب
یعنی اول تسبیح و تقدیس اولاد ذات واجب الوجود اچی
اولان عجم اولوب چسندن بر رسول محترم بعث و ایام
ایده اول رسول انزه حق سبحانه و تعالی تک انورینی نداشت
ایده و انوک نفوس کو تزکیہ و جاہلہ کناب و حکمت تعلیم
ایده کار بود که انرا بودند اول تحقیق اشکالہ صلا لہ اولدیر ایہ
دقی اول رسول محترم ہنوز عجمہ لاحق اولیم براطر طایفہ و قوم
ایند زنا و تعلیم ایده و یو عجمہ عامدا بر طایفہ و فی معوت
اولوب لکن اول طایفہ تک ہنوز ظہوری اولد یعنی بیابور لہ

ایده نئی می بود کرک معین اولوب حقیقت اولسون کرک غیر
معین اولوب ہر محاطہ عبارت اولسون غیر مفعول فایر
اولان دانه راجعہ فلو ان کلمہ سنده فایر کلمہ سنده ران کلمہ سید
حزبہ تاویل مفرد وہ محذوف ثبت فعل تک فایر علیہ رانی لو ثبت
تعلیق الدین بالتر یا و یکدر تر یا تاکت ضمید برید زک اسم
بومقارہ لو اگر فرض و تقدیر اولوب و یکدر تانہ کلمہ سنی ہا رنیل
ون فعل ما ضمتک مفرد و ملوث غائبہ سید ریندن مستقر
نیل و یو و اصل اولغہ و بر مفعول ضمیری دینہ راجعہ فارسی
افصح اولک رانک کسریہ کوئہ فارسی در کہ نتر ایہ شہ
بنیاد بریدہ تک اسمیہ اول بدہ یہ فارسی و یکدر اہلی فرق
اولد بغندند و بعضی فارسی بن کبوتر کہ منسوب اولد قدرند و بد
و بعضی فارسی رانک سکونید با عجمیہ یا سدن معبرہ و بد
و اکماصل بریدہ اسمی لکن جمیع ہا و عجمی فارسی الحرف اولند
منی سلمہ فارسی حضرت نوری اصغر ہاندن ایکن فارسی الحرف
اولد یعنی بوکات ہر در **حاصل معنی** شیرازی القاب اسمی
کن بندہ مولی رسول الله سفینہ رضی الله عنہ متصل سندن ایہ
روایت ایده کب سفینہ حضرت زبیرہ ابوالوب الفارسی رضی الله
عنہ دن روایت ایده ابوالوب بود ویر کہ رسول اکرم صلی الله
علیہ وسلم حضرت نوری فارسی و عجمی اولانے فارسی تک ایہ تعجب

اصحاب کرام سؤال ایند برادر رسول الله اول و بن اولمیان
طائفة کبر در که بزه دفعی لاحق اولی مشردند و که سائل اوج کره
تکرار سؤال ایند و که رسول اکرم جواب و برمیوب او چنجی دفعه
سند سلمان فارسی رضی الله عنه مجلس سعادته حاضر
اید بر مبارکت بد سعادت کث سلمان فارسی به وضع بیور و ب
اگر دین ثریا به معلق اول به بوسلمانک طائفة سی اول تو
مائل اولور و دیو بیور و دیو بعض روایتده ابوهریره دن منقول
ور که اعاجم مجلس سعادته ذکر اولند فخر رسول اکرم حضرت
بیور و دیگر که و الله بن اول اعاجمک بعضی دن سزک بعضی دن
او ثقی اولمشور دیو بیور و دیو یعنی شریعت مطهره انقیاد و قبول
و ثقی سز زدن زیاده در و یک اولور و دفعی شرح سند
و غیر بدیه ابوهریره رضی الله عنه دن مر و دیگر که وان نتولوا سید
قد ما غیر کم ثم لا یقولوا امثالکم ابنت کریمه سی نازده اولوب
عزیمت هر حالده حق سبحانه و تعالی به احتیاج جلد و حق سبحانه
و تعالی جمله و از غنی اولوب مراد ابدیکی مخلوقه دیننده استخادم
قد رتبه اولوب ۶ بدن عجب دفع و منع صد دنده بیور دیگر یعنی
ای قریش و طائفة عرب اگر سز زدن بودیندن اغراض
و تولی ایند سز که حق سبحانه و تعالی سز زدن غیر می عرب
اولیه رقی بر قوم سز زده بدل ایدر اندر رسول محترمه انبیا ایدر

و سزاگشتن سالی اولم از روفنا که بواست که بجه نازل اوله فیه امیر بکر
سوال ابنه بکر که بار رسول الله اول بزم غیره اولان قوم مکروه
رسول اکرم حضرت نوری سلمه فارسی رضی الله عنه فخره را و زینه
ضرب بپورکب سزا غیر ممدوح اولان قوم غیره بوسیله
و بونک قومید و بپورکب و نیک اولان طرا فخره شایع و اول
اول طرا فخره کثیر اولمنی بیان بپور و بپور شکم جامع ال اصوله مسنود
و بسید بن نفل ابیر که بن عمر و ابن العاصی مجلسه دید که
بن رسول اکرم صلی الله علیه و سلم دن اسید مکه فیما
قوبد و فتح ناکت اکثری رویدن اولیقدر و بپور و دی
و بکره عمر و دیدیکه اگر سن رسول اکرم دن استیج اینک
ایله رومده درت حضرت و اردر انک ایگون بومده
شیشه اولمشور و بپور که کند و له برشته اصابت الله
غایت علیم اولور و اولیجی کند و له بر مصیبت اصابت الله
از و فخره افافت بولوب کند و دینه کلوب کند و ارکضبط
ابیر و اولیجی بردشمنان و ار ابیر بپور که کند و
و فخره و و زولوب اول دشمنانه هجوم ابیر و و و بخی مسکنونه
و بنیمدینه خبری و رعد و ریده اولور و بپور و دی صدق بول
الله و افخره حضرت عثمان رضی الله عنه فخره فخره دن ناکت
فارسی فتح اولم بپورکب اصغر و ان و شبر از و تر و فخره

در دیکه سی دال همدارک فتحی و بیننده رانگت سکونید و مع
 واغری معنای سده در علی القادر شفا شریف شریحه بعض
 شفا سده زردم دیو ذال معجزه و راس کت و دال
 همدارک فتحی و افرونده میم اید و افق اولدی و یونفل ایدر
 حاصلی قارن اغریسی و جمع البطن معنای سده در لکن شرح
 مزبور و علی القادر و دیگر که غالب کلمه اولینک اصلی همزینک کسریه
 و کافک فتحی اید و کافدن سکیم اید ایشکم اولوب و کلمه ثانیته کت
 اصلی میم متکلم اید بدو دم اولمق کر کرد اید اید یو ایلی کلمه نوع
 تعویب و یا خود یو ایلی لفظه غایت اوله ایدین بری موجود
 دیو شرح مزبور مذکور در و احد اعلم **حاصل معنی** مصنف در جم
 قلت لفظیده کند و نقضدن اخبار ایدوب ویر که تحقیق رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نور لغت فارسیه اید تکلم یو یو
 شکم ابو عبیده عاقولی کتاب الوصف محاروی عن النبی من الفضل
 والوصف اسمی کت بنده ابو هریره حضرت نورین روایت ایدر که
 کون رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت نور فی نصف نهاده خوج
 ایلوب بند فی خوج ایدم عقیده صلی الله علیه وسلم ایلوب نماز
 قیدم اندن جلوس ایدم رسول اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت
 بلخ فارسی لغت اید سوال یو ویر که یا ابا هریره فارسی
 و جمع می دارین دخی و جمع یو قدر یا رسول الله دیو جواب ویرم

اندن یو ویر که یا ابا هریره چونکه و جمع یو قدر قائم اول و نماز
 قبل از صلاه شفا و اورد و یو یو ویر **تفصیل** یو حدیثی نقلدن
 عن رسول اکرم فارسی شکمک **معنی** ویر که اثبات اید
 برکت دخی فارسیه مدحدر اشک کلمه سده مقدور و یا موقوف
 اوله رقی استغفام معنی و اورد که حتی ابو هریره کت قلت
 یو ویر سی الحادرات ایدر اگر استغفام موقوف اولور این
 شینک فتح سیده شکم اولوب اولنده که همزه استغفام
 ایدر اولور شکم شکم شینک فتحی اید دخی لغت یو قدر
 یو ویر میم متکلم زیاده سده مخراج اولم اما ابو هریره حضرت
 رینه یو سوالدن مراد صلی الله علیه وسلم ایدوب جلوس یو قدر
 یا انده مخراج طریق اید یو ویر مش اوله و یا خود قلب شریفی
 تطیب ایدر ابتدا امر دن نماز قیام اید امر یو ویر میوب ابتدا
 حال دن استغفام یا امر یو ویر رس اوله یو ایلی و مع علی القادر
 در حومات شفا شریحه ذکر اید و کیدر و لکن بعض شرح
 ویر یو که ابو هریره حضرت نور صلی الله علیه وسلم کباردن اوکو
 حالدر یو ایدیم اگر بطور جمع استغفام است صلاه سرور
 ایدر ایدر رسول اکرم حضرت نور انک نماز قلوب سکیم جلوس
 یو ویر و قرندن بطور جمع اولمسن کلن یو ویر حضرت
 مجله یا احفا ایدر یو ویر فارسی اید فارسیه و جمعی وار

و بیرون مراد از جوعی دارد و یکدیگر را ناک حالند و استفسار
 در دیدن یکدیگر بود و چه هر چه بود و اینک استفسار فکری و
 شفا بود و قدر با اید که نازده شفا دارد و در دیدن ناک
 معنای اولی و بعضی دیدن که ابوهریره حضرت نزد واقع
 جوعی و اید می گفتیم بود و باین جواب و پردی بود
 اکرم حضرت نزد واقع جوعی اولی یعنی یا ضعیفند و یا نوزد
 اید و اکت اولی با ابوهریره نماند قائم اولی جوع دارد
 کنیم نماند شفا اولی و بود و بود و بود شکم جوعی و نماند
 فقر ناک حالنی و صبر نماند بود و باین نماند بیاهم
 بسطون الناس الی ما و بود ذکر اید و کنه علی الفاری
 شافع شفا نماند نماند بود و اینی شفا وجه اید نقل بود
 ویر که ابوهریره حضرت نزد بود و بود که بن رسول اکرم و افضل
 اولی بطن شفا بود و نماند اضطیج بود و مشر کوروم بود
 بو حالت نماند رسول الله و بود سؤالی اید و کنه اسکن بود
 بود و بود یعنی بطن و جمع دارد و بود بود و بود شکم بود
 روایت کون مستقیم اولی و کنه انطیجی ابن ماکولان
 ابی الدرداء رضی الله عنه و نماند روایت اولی بکنه بن قارن
 او نماند اضطیج و اتمش نماند اید رسول اکرم شریف
 بود و باین کت قد مرید قد ضرب بود و باین نماند

الکلب

اشکن بود و بود سؤالی بود و بود اید و بود روایت
 جمعند و نماند بود اید و روایت اختلاط واقع سنانده با
 می بود حضرت نزد مرسل اولی روایت می بود و نماند
 اعتی و نماند اولی جوعی روایت بود و نماند اید و نماند
 اید بود معلوم اولی که هر یک قوت نماند نماند اید و نماند
 بزم پیغمبر علیه الصلوات و السلام حضرت نزد کافه اید و نماند
 اولی یعنی نماند که اکثر یا مجسده بود و نماند اید و نماند
 قضای بدن اید و نماند اید نماند احتیاج بود اید و نماند
 بود اکثر با و بود و خصوصیت و نماند اید و نماند بود
 را اید و نماند اید و نماند اید و نماند اید و نماند اید
 شفا بود و نماند شفا و نماند اید و نماند اید و نماند اید
 و حضرت حجب عجب و بود که معجزه با هر دو حالت بنو نماند
 اولی یعنی کتب سیره مسطور در باب ما جاعله فی جمل
 الکذب لا صلاح بین المتی صمیم و کنه و نماند یعنی بود اید
 ابوب انصار رضی الله عنه و نماند اید و نماند اید و نماند اید
 کتب تکلیف عدل اولی و نماند اید و نماند اید و نماند اید
 بیان حقند روایت اولی و نماند اید و نماند اید و نماند اید
 بر عهد و حدیث نقل اتمش

فی حدیث الکلب لا صلاح
 بین المتی صمیم

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لا يكل الكذب الا في ثمانية الرجل يكذب امراته برضاها به لك والرجل يمشي بين الرجلين يصطحب بينهما واكرب حديثه رواه ابو عوانة عنه **الاول** كذب كاذب فخي وذا لك كسر به مصدر وروى كاذب كسري وذلك سكوتيه وفي لغته يكذب كسر سي ضرب يضر بياض ففعل مضارع عن الرجل كذا كذا الف لام عهد ذهني يكونه كذا كسر سي خا ومجوز فخيخه ووال لامة لك سكوتيه بنا مره در افصح او كما بود و بوجوه هر بدن منقوله وروايت حديثه بويجي مضبوطه و حاكك خميه ووالك سكوتيه ويا خود فخيخه وفي لغت وار در معنای حيله و كذب اينك بنا مره صيفه سي ايله ورو در جهان بر حيله جگر و ليو تعبيريته وال اوله ايجوئه **حاصل معنی** ابو عوانه ابو ايوب انصار رضي الله عنه به متصل سنه ايله روايت ايدركه رسول اكرم صلى الله عليه وسلم حضرت نوريه و بركه كذب بر موضعه حلال دكله وال اوج موضعه حلاله بر ر شول رحيله امر آه سني ارضا ايجوئه بيان سويله و بر رايلي كسبه بيننده خصومت اولور انك بنيند بر اصلاح ايجوئه بلكه سويله و بر بده و بلكه ايجوئه حيله و بلكه دن عبا رند و بويله و بويله و بويله كذبك هر در لوسي جائزه

الا نقض عهد اوله حق كذب جائزه دكله **باب** ما جاء عنه في نزع الاذى عن الناس والدعاء لمن نزع يعني بواب ابو ايوب انصار يدن بر انك بر انك ان اعزده بر اذى مش به ابتداء اول اذيه دفع اينك عمل صا كدن اولوب واول مدفع عنه او كما ذاته اذا به دفع ايله نه دعا انه سم عقنده صا و او كما انار بياينه در بوباده اوج حديث ذكر اوله ر

الكذب ١٤٦

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان بين الصفا والمروة فسقطت على اخته ثوبه فابتدأ ابو ايوب فاخذها فقال النبي صلى الله عليه وسلم نزع الله عنك ما تكره رواه الطبراني في الكبير عن مصنف مرحوم بوحديث شريف جاع الكبير ون نقل ايند و كنه بر كن رينه كاذب ايله رمر **الاول** باب ربه و بويله و بويله و بويله نزع دفع انك در **حاصل معنی** امام كبير ان كبرينه ابو ايوب انصار حضرت متصل سنه ايله روايت ايدركه رسول اكرم صلى الله عليه وسلم حضرت نوريه صفا ايله مرده بيننده ايد بلكه سعاد تزيينه بر ريشه و بويله ابو ايوب حضرت نوريه رعت ايد بلكه اول ريشه بيه اخذ بويله رسول اكرم صلى الله عليه وسلم حضرت نوريه ابو ايوب انصاري رضي الله عنه به دعا ايوب يا ابا ايوب حق سبي نه و لغالي سنك

في دعائه عليه السلام له رفر الله عنه لرفعته ان ذافه بيه

کر یہ کورد و کثرت شنبی سندن ترغ و دفع ایست و بودی
 بود و ب ویر بود بدین مستقیم اولدیکه بر مؤمن بر مؤمنان و
 بر اذان و فتنه سعی ایست الی ملایکات اولدق مواجہ سندن دعا
 انکست مستحب ایست یا بود بدین شریفک موردی جائز کہ
 حجۃ الوداعہ اولد و یا خود یا لک عمرہ ایچون رسول اکرم ایست معافا
 ایست و وہ بنیذہ بولمیش اولد و زرار رسول اکرم حفصہ تریک حجۃ
 اصح قولہ بردر کہ حجۃ الوداعہ و عمرہ لرس و در تدر بری تہتہ
 عمرہ سید کہ مشرکین انان منع ایست بلایدی و بری عمرہ
 فضا کہ اریسی سندن شریف ایست و ب فضا ایست بد و بری
 جفرانہ دن شریف ایست و ب عمرہ ایست بد و در دیکجی حجۃ الوداعہ
 حج ضمنندہ اولان عمرہ لریدر

الحديث ۱۹۷
 عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عن رسول الله صلى
 عليه وسلم قال لا يكت بك سود يا ابا ايوب رواه ابن سني
 في عمل يوم وليلة والظهر في الكبر والاحكام في المسند
 عنه انه اخذ من كبة النبي صلى الله عليه وسلم شيئا فذكره
 وهو في الاذكار النبوية ايضا عن ابن السني عن سعيد بن
 المسيب عن ابي ايوب بوجدت شرفي دعي كذا بك
 جامع الكبير دن نقل انشد و بوقار و كس حد يكت منقح

عيبتہ ہر نقد و نقد ر مغا بر ایست یعنی سندن سود اولدیشی
 بولمیشون و کورد و بوجدی این سنی ایکی موصفہ روایت ایست
 بر فضل فی عمل یوم و لیلۃ وید و کس محدہ و بر ازکار نبویہ سندن
 سعید بن مسیبہ انزودہ ابو ایوب دن روایت ایست و لریدر و کورد
 انشد و کذا کت امام طبرانی کبرندہ و حکم مسند کندہ روایت انشد

الحديث ۱۹۸
 عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه انه تناول من كبة رسول
 الله الاذي فقال رسول الله مسح بك يا ابا ايوب ما تراه من الاذي
 رواه ابن عس كر عنه و كذا رواه العاقولي في كتاب الرصفه
 بور وایت دخی جامع الكبير دن نقل ایست و وایتہ تناول و مسح
 بیکت ضمیدہ مجهول صیغہ سیدہ واقع اولشد و نائب فاعلی تاکہ
 کلمہ سندن کہ موصولہ عائد و بریشی مسحه از الہ لاریدر و چوند
 از الہ یہ مسح لازم و علی التقديرین مسح و بیکت ازین دیکہ رجحان
 در سل تبعید رہب ماجار عنہ فی فضل الخواص بویاب ابو ایوب
 انصار بن غنس اشجری کت فضائل حقنہ و ارد و اولک اثر و بو
 بایدہ بر حد و حدیث روایت اولندی

الحديث ۱۹۹
 عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال ما من رجل بعزس
 عن الكتب احده من الجرفه ربا ينجح من ثم ذلك النوى

في فضل الغفر
 ت ص ۱۱

رواه الامام احمد في مسنده والباوردی وسمويه عنه وراوا
المندار ورواه احمد كجهم في الصحيح ابن عبد العزيز الليثي
بوجوده في مصنف جامع الكبير دن وجامع الصغير دن وزيغيب
نزهيد دن روايت ايند وكندي الكندي كافي وصادق ونايبه رمز
ايند يعني حافظ مندر بوسنده زياره راوي ايند استا ايندي
زياده راوا را كنند دن زياده اول دن مقابل اوله ايسه با
بال اتفاق مقبوله در وا كنند دن اول دن بولند ايسه اول دن
بولند بسنده مقبوله بوسنده ز اوله هر نقد را و ايسه
كثير ايسه ج محدثين عنده اصح اوله بود مصنف اول اول دن
اوله بسنده امام احمد بسنده را اوله يعني اوله ثقتك انك
صد رينه شروع ايدوب ورواه احمد كجهم في الصحيح ويز يعني
امام احمد را ويدر كنند و ايدوب احتج اوله صحيح اوله نه بود
و با خود صحيح بخاريه رواه احمد ايدوب احتج اوله في عبد الله بن
عبد العزيز دن غيري هر نقد حافظ مندر ينك بسنده زياده
ايدوب ده بو طريقه امام احمد بسنده رمجد ر بوزياده را و كنند
مطلقا مقبوله اوله يعني مصنف بباينه شروع ايدوب كنند دن
حكاية ايدوب كفت روي يعني بن بوزياده طريق حقنه بن
اوله رقي دير كه قال فيه يحيى بن معين انه ليس بشي يعني او
مقابل اوله زياده يحيى بن معين بشي معتبر وكنند روي

وقال البخاري منكر الحديث يعني بخاري بوسنده هر نقد را و ايسه
زياده اوله ايسه ج اوله مقابل اوله نه اوله بسنده منكره اول دن
بولند بسنده هر نقد را و ايسه قليل ايسه ده معروضه ودي و
وضعه النسي و ابو خاتم يعني ابو خاتم دن ركزت را و ايسه
اعتبار ايند نودند را و ايدوب اكن بوسنده في تضعيف ايند بوضع
صحيح لذاته وكنند وكنند وكنند طرق اينه صحيح لغزه اوله وكنند
ابو زرعه ليس بالقوي يعني ابو زرعه بوسنده نور وكنند روي
بوكا كونه حديث حسن اوله ووثقه الامام مالك وسعيد بن منصور
امام مالك وسعيد بويده اوله بسنده روثق ايند بيزانده روي
مندر ينك زياده سر اوزينه در انا بونده بر معار اوزينه في بنو كند
صير لريحيه بن معين راجع اولوب بكيانك بسنده اوله بسنده
و بكيانك بعضيد تضعيف انه سنده طعن اوله بسنده اشارت
اوله اوله **حاصل معني** امام احمد بسنده و باوردی
و سمويه ابو ايوب الفارسي موقوف بسنده ايند روايت
ايدوب كه رجل لدن بر جلكه بر موصنه بر شجر غرس انزالا
حق سجنه و قال لي اول شجره حاصله اوله ثم عدد بخر اول
رجلك و فزينه ثواب كنيت اواخر ايدوب روي بوزياده **تفسير**
بوعديت موقوف اوله رقي روايت اوله ركن را اي ايدوب تكلم
اوله مواد دن اوله احاديث موقوفه مرفوعه حكمنده در

مشافضا علی اعمار و مغیبات اخبار و احوال قیامت کبیر
 بر حدیث اصحابه موقوف اولی مرفوع کبیر بر تقدیر رسول
 علیه السلام نقل از ابی ایوب و ابی بن کثیر و ابی بن کثیر
 عفر ابی و راکت اولی بلکه مخبر صادق اخباریه توقف ابی
 و دخی بوحید بنده افواج غریب ابی بن کثیر نینی حاله اولی و ابی
 مینک اول شجره دن نموده یا خود ظنی ابی انتفاع نک نیت
 ابی ایوب در و اول شجره و قنیه مؤمنه ابی و بر بنیه یک محله
 اولی ایوب و مقابره اولی ایوب در زیر مقابره نموده افواج
 غریبی مکر و هر مفر بر و طنه سبب اولی و کذ لک ظن ابی
 سایه لک یک محرابی دزدنی مقابره مکر و هر ابی بالک حضرت
 و انی اولی ظنی و نموده سی اولیان افواج جائز و در سدی کبی تا
 نکتده اولی و کوب قرآن او قویان سایه نشون بیت غریبی
 ابی ایوب مقابره و ندادت قرآنک جوارز مختلفه جائز اولی
 کوب دخی از وقتده ندادت اولی و بنیت دخی بر شمس و کدر باب
 ماجا و نموده قتل من یک زوج ابی یعنی ابی ایوب با با سنک زوج
 سنی یک ایوب نک قتل حقده ابی ایوب انصار و دن
 روایت اولیان انار در

اکده بیست ۱۵۰

عن البراء بن عازب رضی الله عنهما قال رايت خالتي يعني

و کذا فی متن کتب زوج ابی
 با کذا فی متن کتب زوج ابی

ابی ایوب انصار و و معه رایة رسول الله فقال ارسلني رسول
 الله الي رجل تزوج امرأة ابیه ان اقتله و اضرب عنقه و داه ابن
 ابی شیب و البخاری و نموده بوحید بن جامع الکبیر و نموده حاصل معنی ابن
 ابی شیب و ابن بخاری و ابن عازب بن روایت ابی و کذ بن خال
 یعنی و الله یک از قنیه شمس دخی اولی و ابی و ابی و ابی
 ابی ایوب مراد ابی و بنده نواد رسول الله کوروم ابی ایوب حضرت
 بجانب و دیگر که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم حضرت زینب را سار
 ابی ایوب شول و بلکه با با سنک خالونی تزوج ابی ایوب انی قنیه انک
 ایچون با خود عنقک ضرب انک ایچون سار ابی و ابی
 بید روی تفصیل بوحید بن تیری یعنی بوحید بن جامع الکبیر دن روایت
 ابی ایوب فقیر دخی انک روایتی او زنه ترجمه ابی کذ ناقده منع اولی
 کن جامع الاصوله و سنن ابی و او دوده بوحید بنک روایت
 بولک خال ف وار و اولی و اناسن ابی و او دهم که روایت
 بر ابن عازب خالون روایت ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی
 اولی و جامع الاصولک فرغ خالون بنده بر ابن عازب
 بوحید بن او روایت ابی و ابی ابی و ابی ابی و ابی ابی و ابی
 عازب حضرت زینب و دیگر که بر کون دوده لری می خجور دم انری
 از انک اصحابه با فارسه مرور ابی دم انزده نواد رسول
 برابر المشرع و بنده بر و کذ بیت دخی اولی و ابی و ابی و ابی

بن یوسف اول رحلت کن هند ز سنوای ایدم انور وید بر که بود جل
 بابا سنک امراه سنک نگاه آتش و کوکب کبر مشن انگش ایکن
 امر رسول اید بر بود جل قتل انیدک دیوب سوخته ده دل شکو
 مانج ابا ذکم است کریم سنک نزولک بیایه اید بد و ایکنجی رویت
 براد ابن عازب حضرت زید وید بر که بن خالم ابو برده با فی بن بنار
 رضی الله عنه به مد فی اولدم کند ده لوا رسول الله کور دم سنوال
 اید مک نه مکانه مراد اید بر سنک بکا جواب وید بر که بنی رسول
 اکرم بر رحله ارسال اید راول رحل بابا سنک امراه سنک
 نزول انشربن اول رحلت راستی رسول اکرم ارسال اید
 حکم دیوب بود در امام نزدی بود وایت اید تخریج ایدی بو
 روایت کوله براد حضرت نیکت خال اید مرادی ابو برده ایمش وایا
 رحاله براد بن عازب اید برده نکت فرزند اسی او غنیدر دیو
 نصیح انشدر و امام بن خال دیو کند مراد معایه بن
 مژده نکت جدی اید مره در وید بر شکم مبهی ت خدیو مصره مطو
 وادجی روایت کند براد بن عازب روایت اید کوب اولار وایت
 عی دیو تعبیر اید مراد حارث بن عمرو وید بو مبهی تده ذکر اید
 واول روایتده راستی ارسال اید کوب ومانی اخذ اید حکم دیو
 واقع اولدر مصنف مرحوم خال کله سنه یعنی ابوالیوب وید بر
 اید یکی جامع الکبیر دن اید شیب ویا ر وایتده العهده علی الاک

غالب مصنفک بود وایتده بنار ابوالیوب انصار حضرت زید بن علی
 رسول الله اطراف شهرت بود و فی رایه دیو عی ک صغیر
 لوا وید کبریه الخاق اول نور وید مقامده رایه و لوا ایکیسی بر
 معایه در و لوا رسول الله اکثر اهی سیر کند ده اوج اید
 بری مرتبه و سودا اید بر که اسمی عفا بر بعض کند به قتل لازم
 کند بو لوا اید ارسال بود ز رایدی وید بر بیضا که الکا بیت
 شمیه انشدر ایدی فتح مکده بو لوا واکلمه وادجی صفه
 اید بر بو مختلفه و عملدار علی بن ابی طالب وزیر بن العوام و
 وسعد بن عباده و جعفر بن ابی طالب و خالد بن الولید و عیاده
 بن رواحه وید بن حارثه رضی الله عنهم حضرت انور بود و فی امام اید
 داود بو حدیثه وید بر که بو حدیثه وید واردر که بر کند محمد بن
 برینی نلاح اید کوب وکای اید اندن حدیث قط اولم لکن فقها
 بو بایده اختلاف اید بر بر جی عت اول کند به حدیث لازم
 کند وید بر شکم حسن بصیر نیکت قولیده بود و امام مالک
 و شفعی بوکای ذاهب اولد بر و بر جی عت اول کند قتل اول نور
 ومانی اخذ اول نور وید بر شکم امام احمد و اسحق بوکای ذاهب اولد بر
 امام اید خنیف و سفیه نور به کوله حد لازم کلمه بلکه نور اول نور
 زرا شهبه اید حد و منع اول نور بو حدیثه قتل اولنسی جائز که
 اول کند کافرا و اوله اولد اولنجه بو حدیثه کت نلاح اید کوب و طای

کلمه اوله
فحمت اوله
کشتن رضی الله
عنہ

ایده بقول لازم اولی امام احمد بن حنبلت و ابوعبد ربیع و غیره
و لیل اوله **باب** ما جاء عنه فی حجة ولید الولد یعنی بویاب ابوالیوب
انصار بدین اول و نیکت اولادینه محبت حفظه وار و اولان
انار در بویابنده مصنف مرحوم بر حد و انقضائش

الحديث ١٥١

عن ابي ایوب انصار رضی الله عنه عن ان رسول الله صلی
علیه وسلم قال کیف لا احبها ریحاتنا من الدنيا اثمها یعنی کهن
و اکین رضی الله عنهما رواه الطبرانی فی الکبیر و الضیاع المصنوع
فی المختار عنه بوحیدیت جامع الکبیر و ن نقل اولیوب کاف
ایده مر موز در **باب** کیف کلمه سی استفهام انکاری
یکدندرسبب عدم محبتن سواله و سبب عدم محبتی
انکار در احب کلمه سی همزه نیک ضمیمه افعال بایند بر غیر
متکلم و حده در محبت طبعیه در تقبیضه ضمیمه یعنی ایده مفسر اولان
اکسن کو اکین کلمه رینه را جعد ریخته و یور نوع قوخل
چچیکه دیر که انک قوخلی استکراه ایده اوله مکرر حسن
شمی مختار اوله مبتدا و محذوف خبر بدو و یاننا رفته برنده در
حده سی مفعولیه و حاله و یا خود استینا قدر من الیه بیا فیه ی
و قوخلی بیان یکو در ظرف مستقر ریحاتنا کلمه سنگ
صفیه رشمی همزه نیک فتحی و شینک ضمی ایده شم بشمن

فعل مضارعک نفس متکلمه در جمله سی استینا فیه در یعنی
ریحاتن دن کسب اوله حتی منفعتی بیا یدر یعنی کلمه سنگ
فاعلی رسول اکرمه را جعد اکسن انک مفعولیه و بوحیدینه
کیف کلمه سید و کرا و نفسی بیا فیه ایده محبتی اثباتی ریحاتن بو
ایلی ذات محمده کند و به محبت طبعیه ایده محبت انما نیک نه
کیفینده اوله و بوی سوال اوله بر س ثل عاقل و لیس که شو
عنه بر محبت اوله و دی بیا و یه اوله محبت انک عقل و طبع و احب
و اکسن اوله ریحاتنا سی کلمه سنده استغناء مصرعه وار در حین
تشبیه قبیلند و کلمه زبرار کتب اضافیه در مضمون اوله ریحاتنا
کلمه سید و مضاف الیه با متکلمه در بوی ریحاتن تشبیه دن
و کلمه شکم علم بیا نه توغلی اولان اخوانه غنی و لمر و من الدیایه
قید اوله یعنی نیکه بواوله که اولاده محبت و اولاده طیب شمع
و بیا دندرا فرنده نفی اوله عملیانه در و کلمه لیکن امر مباح در
و بلکه مند و بدر انبیا و علی نه بر و قوخلی انکاله محال اوله حضرت
یعقوب ایده یوسف علیهم السلام قصه را کما شاهد در **حاصل**
معنی امام طبرانی کبیر نه و فی مقدسی مختار سنده ابوالیوب
انصار رینه منصرف سنده ایده و ابیت ایده را که تحقیقا رسول
اکرم صلی الله علیه وسلم حضرت تر سبطین محترمین حسنین
رضی الله عنهما حضرت زینبی مراد لر اوله رف بید و بید که بن بویایی

صیی به نه کیفیت محبت آنکه آنکه اندر بنم دنیا متعذبه کوزل قوخلی
 ریختن نه چیکینه مش به محبوس در انور ششم ایدرم دیوانه محبت
 انرا ربور و بر **تفصیل** بوجهیت شریفه معلوم اولدیکه اولاده
 محبت بر امر مرغوب و شتم تقبیل و مرحت جائز ایش و سنن
 انبیاد و اخلاق جمیده احمدیه دن ایش و اول ایکی داتین
 محترمه خصوصیه محبت انک دخی جمیع امنه لازم و واجب اولم
 ثابت اولدی و عداوت ایدنلک عقیده و دینده اختلاف اولدی
 ظاهر و نمایم بولدی که نه کیفیت محبت انهم دیوانه وجه اید اول
 ذوات محترمه عدم محبت اسباب کلیه مسلوب اولوب
 انجق انده عدم محبت بل سبب و شغبه عقد و جد و عداوت
 مسلم الثبوت قضیه بدیهیه اولدی زیرا که محبت اینمیدوم که
 محبت طبیعه و عقیده و محبت فی احد اسباب جمه کند و لوده جمعه
 و یکت اولور زیرا اسباب محبت حسن جمال و تمامیت اعضا
 و حسن اخلاق و صلاح و ورع و تقوی و حسب و نسب و عیار
 و کسبه و بوجوه اول و دوانده موجود و در و خصوصاً اول کشته
 کان محترمانه سبب العالین جد عالید و سیده الف رام
 محترمه و کرم احد و لیه پدر مادر لر اولنج بونسبدن عالی
 ماضی نسب اولد که اندون نسب جهشیده اعلی بولنه لکن بولجا
 لازم کلیم که اندر معصوم اولوب سائر مخلوق نه تفصیل اولد زیرا

ذات واحد بر جهشیدن فاضل و بر جهشیدن مفضول اولدیم باین یوقه
 مثلاً صدیق اکبر حضرت نوری بار خا، رسول اکرم و اول صدیقین و
 و بقدر اولوندن اولسی جهشیده فاضل اولوب و نسب
 جهشیده بولدی که زاینده مفضول اولور و نفس علی پدر او بوده
 است اوج فرقه اولدی بر فرقه سی کلب اول ایکی ذات غایبه
 عداوت و امانت ایدوب وجود محترمه طعن اید فرقه طعن
 ایکندن کمال ضلالتده من از اولدی بر فرقه ضلالت ظاهر
 و طعن باهرده اولد فریبی است بهر هر نقد قیل نفس اید
 تکفیر اولمزا اید بوباده اول خانه دان بونه خیانت
 قصد ایدندن بوفعل صدور انا را ایمان اولدی یعنی بخوای
 دکلدر و بر فرقه مجتبه افراط ایدوب خلفاء راشدین اولدی
 تفصیل ایدوب عصمتیه و بلکه بنو نرینه و ایهب اولدی بر بونج
 نصارت یکت عیسی علیه السلام مجتبه افراط ایدوب کبیر بوندره
 ضلالتده در اما فرقه عدل بوندره که سبط رسول احد و سید
 اشباب اهل ائمه در و ربه جهشیده پدر لر کنه و لر نه فضل
 و شجاعت محترمین حضرت اندیده پدر مادر لرندن و حضرت علی
 افضل لر و ترتیب خلافت راجع امت اید در نفس اید
 دکلدر دیوانه اعتقاد ایدندر بوبله اعتقاد ایدنرا اهل سنت
 و جماعت راجع تفصیل بیاندن مستغنیه **باب** ما جاء عنه

مستور در هر نقدر بود حدیث فرات و لاده خاص البسم حضرت
 علی کرم الله وجهه حدیثی ضم ایله سزا و با بولک داخله و یو است
 لال ایند بر اول حدیثکه فخری ثبات حضرت حضرت علی رضی
 الله عنه به سبایا دن ایکی قرنه اش غلام اعطایو و مشرک
 حضرت علی برینی بیع بیور و بر بر کون رسول اکرم بو غلام
 سوال بیور و دفرنده برینی بیع بیور و قدرینی اجبار ایند
 رسول اکرم حضرت علی را علی ادراک ایله ادراک ایله وارالی
 غلامی کنه ملکه ادخار ایله دیوار بیور و بر و کذلت بر خیز
 ولد ر صغیر ایکن انا سنده نفیق انک بولک داخله **باب**
 ماجا و عنه فی طلاق ام ایوب زوجنه یعنی بوباب ابوالیوب
 انصار نیکت زوجنه محترمه لرام ایوب رضی الله عنه نیکت
 الطلاق حقه و ارد اوله آثار و

احکامیت ۱۵۴

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه ان رسول الله صلی
 الله علیه وسلم قال یا ابا ایوب ان طلاق ام ایوب کان
 خوابا رواه الطبرانی فی الکبیر عنه اکوب الذنب الکبیر بوجده
 مصنف جامع الکبیر دن نقل ایند کنه کنه کاف ایله
 انشور **باب ۱۶۱** حوب دیو جانک ضعی و واک سکونیه
 و بار موحده ایله اثم و کنه معانه در شکم قران کریمه انه کان

رضی الله عنه
 ابی ایوب

خواب کبر ای دنیا کبر او بوقیه اولندی و مصنفه بوجده
 اکوب الذنب الکبیر و بوقیه ایله **حاصل معنی** امام
 الطبرانی معجم کبیرنده ابوالیوب انصاری به متصل سندیه
 روایت ایندی تحقیقا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بیور و
 که یا ابا ایوب زوجنه ام ایوب تطبیق انک ذنب عظیمه
 و بیور و بر **نقصیل** ام ایوب رضی الله عنه نیکت
 و زوجنه دندر و ابوالیوب انصار نیکت زوجنه محترمه لرام
 رسول اکرم دن نوم و کرات حدیث روایتی کنه ویه است
 اولند شکم بوقیه و در سبقت ایندی و دخی ام ایوب تطبیق
 کنه اولسی جائز که ابوالیوب حضرت لرام غیر و چه تطبیق
 انک مراد ایله رسول اکرم ان مع بیور و با خود هر هر
 نه بیامونه به هجرت ایند کونده انصار حضرت نیکت ایکی
 او که برینی تطبیق ایوب مهاجرین عباله اولیا نه زوج
 ایند بر حضرت و بولرون علی الفهم آیت کریمه نازل اولوب
 مدوح اولد بولیدی و رسول اکرم مهاجرین انصار دن
 هر ایکی ذاتی قرنه اش انشور ایله خالده بن زید حضرت
 دخی مهاجرینده مصعب بن عمیر رضی الله عنه ایله قرنه اش
 ایند بر جائز که انبار بولسور ایکن ابوالیوب حضرت
 ام ایوب تطبیق و الی زوج مراد ایله لوده رسول اکرم ام ایوب

کند و به خدمت رسالت ایند و کند، الحاقا ص اوله رقی منع بود
 و با خود حدیث افکت عیبه حدیث رضی الله عنهما ده اکثری
 ن و این مدینه منافقینک اقوال کی ذبه رینه تا بعد اوله فله
 ام ایوب شکت اید کب اول افترا بیه حرم رسول اگر مرد
 کور مدیکند، کند و به عصا نصدن مطاقت اوله رقی طلاق
 منع بود و با خود وجوه اخرون اوله و دخی اگر دینور که
 طلاق امر مباح اولوب مباحک حکمی فاعلی اثم و کفر طار الخوف
 اولیجی طلاق ام ایوب بجه خوب کبر اوله جواب بود که
 هر نفدر طلاق امر مباح اب بغض حلاله ندر شکم جامع الصیغه
 ده حق سبحانه و تعالی به بغض حلال و مباح اولک است
 دانده حلال ایکن بغضی اولور جمله بغضی زوجة سنی تطبیقه
 دیو حدیث وارد اولم و در زوجة سنی بر خاسته فعلی ایوب
 الحاقا عده اوله قد تصکه تطبیق انچه ایدا اولد یغذ، بغض اوله
 حتی حق سبحانه و تعالی وان حقم شقاق بینهما فابعدوا حکما
 من اهل و حکما من اهلها بیت کریمه سیده اصلی طرفه سنی
 انچه لینی و ابن عمر رضی الله عنهما زوجة سنی تطبیق ایند که
 رسول اکرم رجعت ایند امر بیورده سر اولی اولک خبر اید
 تطبیق اثباتک اولد یغذ و الد و با خود اثم اولم سنی تطبیقه
 دکلدر بلکه تطبیق ایدایه و فاحشه اوله سینه و اولادی بنی

نفیقه و سیده اولد یغذ من صبیغ لغیره اثم و خوب کبر اولمش اوله بود
 نفس طلاقک ایا سینه مانع دکلدر دانده مباح در لکن و انه مؤ
 دی اولد یعنی جهنم اثم اولمش اوله **باب** ما جاء عنه فی شهادته
 فی حد التوطی یعنی بوب ابو ایوب انصار رضی الله عنهما
 لو طینک حدی صفه اصحاب کرام شهادتی قبول ایند کدر سینه
 روایت اولم انار در

الحديث ١٥٦

عن سالم بن عبد الله و ابن بن عمر و زید بن حسن ان عمه
 بن عفان رضی الله عنه انی برجل فوج بعلام من قبل فقال
 عمه احسن قالوا قد تزوج امرأة ولم يدخل بها بعد فقال علی
 رضی الله عنه لو دخل بها کل عبد ارجم قال اذالم يدخل بها بعد
 اكد فقال ابو ایوب الانصار رضی الله عنه انی سمعت
 رسول الله صلی الله علیه وسلم یقول الذکر ابوا کن فامر به
 عثمان فجد مائة بوا و در المشور دن اولد یغذ کن رینه دال
 اید و را اید و مر اولدی **باب** انی کلمی فعل ما ضیک
 مجرولیدر فخر دیکت فعل صبیغ استدی دیکدر احسن کلمی
 هیزه نکت ضعی و حاکت فخی و صا دکت نشد ید به تخصیذن
 مشق فعل مضارعک نفس متکلمیدر تخصیذن اید و م
 دیکت محسنغیده حکم ایدرم دیکدر شکم تفعلیل بایه رفعه

حمل آمده مستعمله نفسی و تخمین کبی محسن اصل لغته محفوظ
 و مستور معنای سه در شتر بعهده اوج معنای مستعمله بری حال
 زوجی اولان خاتونه در که آنکه نکاح ۹ ام اولور و المحضات من
 الف را بیت کریمه سینه مراد بود و بری کرک اردن و کرک
 عورتان مسلم اولوب و حر اولوب و غیره زوج اتمش
 مکس و کرک حالت تحت نکاح حظه زوجی اولوب و کرک
 اولسون بو احصانه احصانه رجم در که بوصفده اولوب
 زناسی ثابت اولانه رجم لازم کلوب بوصفده بر منعدم اولور
 ایس یا لکه یوز جلد اید حد لازم کلور و بر دفعی احصانه حذف
 که برار و بر عورت مکلف اولوب یعنی عاقل بالغ اولوب
 و حر اولوب و مسلم اولوب و زنادون عفتی و اجتناب اولان
 اهل ۶ صنف اولور ایس اول مکس محسن اولور بر ادم بو
 صفاتی اولان اید و عورت سن زانیب کت دیوب و زناسک
 اثبات اید میوب و مفذوف اولور دعوی ایس اول مکس
 سکین جلد اید حد اولور و ایدی شهادتی مقبوله اولور
 کرک نوبه استوب و کرک اتمسون بو احصانه احصانه حذف
 و بر والدین بر مومن المحضات ثم لم یا تو با ربعة شهدا بیت
 کریمه سینه مراد بود در **حاصل معنی** سالم بن عبدالله و ابان
 بن عثمان و زید بن الحسن و ن مرید که حضرت عثمان ابن

عثمان حضرت زینب زمان خلافت زنده دیوانه بر رجل کنور و بر
 قریش بر غلامه فعل شیع اشکس حضرت عثمان بنور و بر
 که بو رجل تزوج اتمش محسنه رجم اید لم وید و اول فاجره
 کنور نوزید وید که بو رجل تزوج ابتد لکن هنوز زفاف نمدی
 وید مکس حضرت علی کرم الله وجهه بیور وید که اگر بو رجل زنی
 ایدوب و افضل اولش اوله ایدی محسن اولور دی و رجم
 اولور دی اما داخل اولد بعهده یا لکه جلد اید حد اید بکوز وید
 بیور و قدرنده ابو ایوب انصاری حبه یولوب بن شهادت
 ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بن ابواکسن علی حضرت
 زینب ذکر اید و کئی استماع ایدم بیور و بعهده حضرت عثمان
 امر بیور وید اول مکس بر رجم انجیوب یوز جلد اید حد ایدید
تفصیل بو اثر دون معلوم اولد که لوطی به حد زنا کی حد لازم
 کلور ایتمش دخول اتمدن اول یا لکه نکاح اید محسن اولور
 ایتمش زیرا احصانه رجم شری لوطی ایلمه بری نکاح صحیح اید نکاح
 اولور و بر لوطی بولند زیر احدیت اخذه الثیب بالثیب وید
 رجم ثبانی شری قلدیر ثبایت ایس دخول اید اولور لکن
 حد کت لازم اولد سنده اختلاف اولد را امام ایس خنیفه عینه
 لوطی به حد لازم کلم بلکه اما کت زایس اید تعزیر اولور و لیس
 بود که صیبه کراند بر کیفیت حد اختلاف اولد بر بعضی لوطی به

احراق بالنار اول نور دیو بهیج بهیج و طه قیاس ایندی بر و بعضی ازین
 بر دیوار هم ایدوب او به قتل اول نور دیدید بر و بعضی بر ترفع محل
 دن بر اقوب اردینه طش بر اتمق ایلده دیدید و لواطه زنایکی و کله
 زنانه حد و رجم لازم کلد و کمال جنایت اولدیغند زکریا
 جنایت ایله قضا و شریعت و التباس سبب ایلده در لواطه ده
 التباس سبب بود قدر حق فرجک غیری ایلده زنا ایلده حد لازم
 کلد بایک نور اول نور زیر التباس ایچن فرجه زنا ایلده اولور دیو
 امام ایچ خنیفه استدلال ایندی امام شافعی و امام یوسف
 و محمد لوطیه حد زنایکی حد لازم کلد و دیدید و بعدر بود که لواطه
 محرم شری ده کمال ایلده قضا و شریعت اولده ده زنا معنایسته
 در زنا به لازم کلد بولکاده لازم کلد ایدی بود حدیث امام
 شافعی ایلده امامیه دلیل اولور امام ایچ خنیفه به دلیل اولور
 جمیع الوجوه بالاتفاق لواطه حرام در اختلاف حدک و یا نور
 لزومده در **باب** ما جازعنه فی تبرئه عائشه الصدیقه ام المؤمنین
 رضی الله عنها فی حدیث الافک یعنی بواب ام المؤمنین عائشه
 الصدیقه رضی الله عنها به بنی مصطلق غایسته عودنده من غیر
 افک و افتر ایند و کلد اندک افتر الی الله عائشه صدیق
 بری اولمسی حقده ابواب الفیاء به یقوال حد و اول
 و حق سبحانه اول قولی تکلم اید نور ریدع و ثنا امه سی حقده

حدیث افک

واره اوله انار و دیو بایده اوج حد و انار اوله

الحديث ١٥٥

عن عائشة رضي الله عنها قالت كان ابو ايوب حين اخبرته امرأ
 ته قالت يا ابا ايوب الم تسمع ما يحدث الناس فقال ما يكون
 ان ان تكلم بهذه السجدة يا ايها الناس عظيم فانه ابد و لولا ان
 سمعتموه ففتم ما يكون ان ان تكلم بهذه الالهة اخرجه ابن مرد
 عن عائشة رضي الله عنها بوحدی مصنف در المستوردن نقل
 ایند و کلد ان کنایه دال و را ایلده رمز ایدی **حاصل معنی** این
 مرد و به ام المؤمنین عائشه صدیقه رضی الله عنها به منکر
 ایلده روایت اید که عائشه حضرت ابوب ایوب الفیاء رضی الله
 عنیه و ثنا صد دنده بود و دیگر که دقا که مدینه منوره من فقیه العثم
 الله اول حرم نبی و اول طاهره بنت الطاهر حقده افک و افتر
 شهر ایدوب تبرئه لر حقده و هی الظهور انمردن اقدم
 جمله به غیرت و ناس فرقه فرقه اولوب دینه در سوله حیاتی اولور
 بر رینه بود کذب افتر ایچ القایته کلد ام ایچ ابواب زوجی
 ابواب بود عاده به و بود قوله تعجب اید رک با ابواب ناسک
 بیشتر بر رینه کذب ایند کلد عاده به استیخامه و نمی فصل
 قوله دید که حضرت ایچ ابواب بود قولی کمال انکار ایلده انکار
 ایدوب اول حرم خاص نبوت بود مثل کلامی تکلم اید نکر عذبه

تا خبر اولد بغه تعجب و با خود حرم نبوت بود مثل فعلی حق سبحانه و تعالی
 اینک لایق و روا کور مسند حق سبحانه و تعالی بی تنزهایی
 اظهار اید رک ما بکون لنا ان نکلیم بهذا سببی نکت هذا
 بهمان عظیم و بد جواب و بر وی یعنی ما بکون لنا بکه معاش
 مؤمنین و امت پیغمبر زبیرم ایگو نه جائز و لایق اولم ان نکلیم
 بهذا عالت حقه بود سبب و یکت کلام اید نکلیم انهم
 سببی نکت ای بنم بروردگارم حبیب نکت دانه سبب بود مثل
 شی القاتمه دن سنی تنزیه و تقدیس اید رم بهر همت
 عظیم بود سور عالت رضی الله عنهما حقه عظمی بهمانند و بد
 جواب و بر و کده مکر اول حکیم مطلق منزله عالت صدیق نکت
 تبرئه سبب حقه انزال اید یکی اون ایت کریمه سببی یکدن
 ابو ابوب انصار نکت کلامه مطابق و لولا اذ سمعتموه فقلتم
 ایت کریمه سنی الی اخرها انزال بیوروب معناه لطیف بود که
 ای مؤمن حاضر سذر بوافت افزایه استماع ایتد که
 ما بکون لنا ان نکلیم دیو کلا حی نکلیم نفسکری و اخری
 منع اید و کلا خود سذر مؤمن مختصر سکران پیغمبری
 سذر بود مثل افکت و افزادن تنزیه اید سکر و یکد **تفصیل**
 کذک بواثری معالم التنزیل صاحبی امام بغوی بوایت
 کریمه نکت تفصیه عالت صدیق دن روایت اید و اکثری

سر کرده و فی بود در لکن بعضید بود قولی سعد بن معاذ رضی الله
 عنه به اسناد اشرد در جمعه عالت بود قدر و بود قضیه عالت
 صدیق حضرت نزن مشهور و کتب تفاسیر و کسیر رح کتب
 احادیثه مسطور و در تفصیه حاجت بود در لکن بود به استنباط
 اولم مسئله بود که برکت به بغیر حق سواطن انکت حواله
 خصوصیه زنا اید انهم اکبر کبار دن مستنم حد در و عالت
 صدیق رضی الله عنهما به و س ناز و اج مطهرات رضی الله عنهما
 والله ربهم بود مثل کلام موجب کف در زیارت ررض صریح اید
 در حقه قاضی بیضا و اید اولکت برتون مما یقولون ایت کریمه
 سذر و کرا اید که حق سبحانه و تعالی درت ذات محترمه
 درت شی اید ش نکت تبرئه ایدی بر یوسف علیه السلام
 کند و اید حبیب شهادت تبرئه ایدی و بری موسی
 علیه السلام به بود و بد وجود شرف نده عالت و در دیو فترا
 اید کلر نده بر جو یا نده غسل اید رکن جو انک الواب
 مد و مانس اولان محمد کتوروب موسی علیه السلام اید و بد
 شد که وجود محترم نکت مانس کور و کده اول نامندن تبرئه
 قلند بر و قرآن کریم نده فبراه الله فما قالوا ایت کریمه سید
 بیان اولنه روا و جیحی حضرت مریم صدیق رضی الله عنهما
 نصاری عمل حقه افزا اید و کلر نده عیسی علیه السلام به

عابدین تکلم بود و بشارها و توبه صد اقتدر ظاهر و اول
افترا در تبرئه اولند بود و در یکی اول حبیبه حبیب رب العالمین
عاشه صدیقه در که کند واره و نوبت اولند افک
و افترا در تبرئه سینه بالذات اول ذات واجب الوجود
شهادت ایدوب و بشارها در دمی منزل سیمای المید
الیوم الفیض مصاحفه متواتر است و در چهار امتداد و مجمع
و محافله شهرها و اشاعت اولند رقی اولک مبرون
می بقولون دیو عاش و صفوان حقه شهادت ولولا
فضل احد علیکم و رحمة فی الدنیا و الاخرة لم سکم فی فیضتم
فیه عذاب عظیم اید کند و له یو افترا و اید نودیده حد اید و یکه
حرم نبی اولد بغنه کفر و قتل اید و اخونده عذاب عظیم اید
عذاب استحقاق رکش بیان اید شهادت اید دمی بیضا
بومقاده از واج مظهران حقه بالذات رب العباد
شهادت بر نوع اید و فی رسول اگر مک فضلته و الدر
دیو بودی

الحديث ١٥٦

عن امرأة ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه انها قالت
له حين قال اهل الکف ما قالوا الا استمعوا ما يقول الناس
فی عاشه قال من ذلک الکذب الکنت انت فاعلمت

بام ایوب قالت لا واحد قال عاشه و هم خبر منک و اب
انها الکذب و افک باطن فی نزل القوان ذکر احد من قبل
من الفاشه ما قال من اهل الکف ثم قال لولا او سمعوه
طن المؤمنون و المؤمنات بالفهم خبر او قالوا انها افک
مبین کما قال ابی ایوب و صرحه اخبره ابن اسحاق
و ابن جریر و ابن منذر و ابن ابی خاتم و ابن مردويه و ابن
عک عن بعض الانصار عنهما **حاصل معنی** ابن اسحاق
و ابن جریر و ابن المنذر و ابن ابی خاتم و ابن مردويه و ابن
عک که بعض انصار در اول بعض انصار هم امر او ایوب
روایت اید و که و قاکه اهل افک اولان من فقیه و بعض
مؤمنین عاش حقه بوختی سوبه و کلونج ام ایوب
روایت ابی ایوب و دیگر که بابا ایوب ناسک عاش حقه
اولان کل مدک استماع انهم عین و دیگر که ابی ایوب
بود و دیگر که بی استماع ایدم لیکن بوکلام جنس کدند و بو
و عوا سینه استدلال کونه ام ایوب بود و دیگر که بام ایوب
کج عمر زده سن فواشده برشی استمد و کی و دیگر که
ام ایوب قسم ایدوب عاش بنده او بیه فعل جابر
صا و را و له و دیگر که ابی ایوب قسم ایدوب بود و دیگر
او بیه اولیجه سن بو فعلی نفسندن استبعاد اید بجه عاش

سند بن خیر له والحبیب ربو مادیه کذب رواکت باطرد دیو
 بیور دیو کلکات عقیده عاقله حقه فخر سوبیندی
 فاولکات هم الکاد بوز و بوزکذب بیور و قد صکه عاقله
 حقه مؤمنین کلا منی بیان بیور و کلا اذ سمعتموه
 ظن المؤمنین والمؤمنات بانفسهم خیر اوقالوا هذا افکت
 مبین ایت کریمه سنک فممنده هذا افکت مبین قول سیر
 ابوالیوب وصاحبہ سی ام ابوبک قولہ مطابق انزال بک
 یعنی ای مؤمنین ن سزای عاقله حقه افکت اولک
 کلا منی است دو کده نفسیه اولک حسن ظن کنی عاقله
 حسن ظن ابیوب و ک نریه بوظاهر و باهر افکت و اقرا
 و دیو و ک بوجالت فخر و ایمان و بیضا و ربو اینده خطا
 غیبه التفات اولک ظنتم محمده ظن المؤمنین ابیوب و ارد
 اولک بوظن خیر مؤمنین ایمانده بناسی اولدی یعنی با
 نکه التفات و دیو بیور و ابوالیوب ام ابوبه سزای ابیوب
 کند و فخر و واکورید کنی اخیره و او شایسته کورده سی
 کی ل رضا باری به کنسب و سید اولک سبب
 موصی بوضفنده اولک ابوالیوب کنی مؤمنین و ام ابیوب
 کنی مؤمنات و دیو اندون کنی بظن و قولدر مقبول الی
 اولک رضی الله عنهم و عن ازواجهم بیور و اینده محل ایته

اختلاف اولک اولکی روایتده بنابرین عظیم قولی و دیو
 روایتده هذا افکت مبین قولدر و دیو ذکر و روایت اولک
 و دیو عیدیه اهل افکن مراد رئیس المنافقین عبد بن
 ابی سول و مؤمنین دن حسن و مطمح بن امانه و حقه بنت
 محسن و زید بن رفاعه و درکن حسن و مطمح نائب اولدی و
 نوبه لر مقبوله اولوب لکن ابن ابی حقه و الذی قولی
 کبره منهم له عذاب عظیم ایت کریمه سید اهل افکت ایکن
 ابن ابی سول عذاب عظیم اصابت ابی جلی اغتیا راوکه

الحديث ١٥٢

عن ابي مولى ابي ايوب عن ابي ايوب الانصاري رضي الله
 عنه ان ام ايوب قالت لا اسمع ما يقول الناس في عاقله
 قال بلى وذلك الكذب افكنت يا ام ايوب فاعده ذلك
 قالت لا والله قال فعالمته والله غير منك فلي ترك الغفرك
 وذكر اهل الافك قال الله تعالى لولا اذ سمعتموه ظن المؤمنون
 والمؤمنات بانفسهم خيرا و قالوا هذا افکت مبين يعني
 ابوالیوب حين قال لام ايوب اخبره الواقدي واکي کم و این
 عکرا بیدی بیور و ایت یو فارو که روایت معنی و لفظات
 و بوسند الکاشیه و در معنای معلوم در باب ماجا و عنه
 فی ان کلل نبی و خلیفه من بطانتین صاکیه و غیره صاکیه یعنی

فی ان کلل نبی و خلیفه
 من بطانتین

بواب ابو ایوب بن هر بنیك و هر خلیفه يك ابلیس بطانه
سی اولوب اول بطانه صاچ و غیر صاچ اولسی عقدہ
وارد اولگا انا در بوابده مصنف ابلیس حد و حدیث رویت ایدی

الحديث ١٥٨

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال سمعت رسول
صلى الله عليه وسلم يقول ما بعث الله من نبي ولا كان معه
من خليفه الا له بطانان بطانه ثامره بالمعروف ونهيه عن
المنكر و بطانه ثا بالونه عبال فمن دفعي شرا ففقد دفعي رواه
البخاري عنه بوحديث رغب زهير بن نفل اولد بغداد
تا ايدرم اولد **باب** خلیفه کلمه سی یا فعیل بمعنی
فاحلده و یا خود بمعنی مفعولده و تقدیر اولده معنا خلف او نمیشد
و یکت اولد و یو کالوده بر مقدم مخوف لازم کلدور الیکنجه کوه
خلف نمیشد و یکت اولد مؤخر مخالف لازم کلدور ناسی مبالغه
ایکوندر مؤثنه و مذکره نمیشه به وجهه الطلاق اولدور بوحیدینه
مراد معنای اولدور زیرا استخیکی روايته و لا من خلیفه بعده
و یو وارد اولمشد اما شریعتده جمیع انبیاء به و انبیاء و نسکه
روی ارضده حاکم شرع اولدوره خلیفه الطلاق صحیح و هو الیک
جعلکم خلائف فی الارض ایت کریمه سم بولکات بدر اما
خلیفه الله نفعی حضرت آدم ایدم حضرت داود و نصیر و غیر

صیغه

حقیقت معنای سجد و را اما می را تعجبی جایز و را اما خلیفه رسول
الله الطلاق ایکنی اول رسولک سیر بنی و طریقی کنونی انبوب
عدل ایدم حاکم اولانه الطلاق اولدور کرک رسول اگر بدن
اولدور سینه یکت ایکنده اولسون کرک صله اولسون زیرا
امویه دن عمر بن عبد العزیزه خلیفه رسول الله الطلاق ایدم
اویه اولیج اکلانده بعد رشتون سینه حدیثه ن مراد علی القوا
ایتن سینه ملک و جیاره دخول ایدم دن خلقت اولدور سینه در
صله کاه خلقت اولدور و کاه ملک اولدور و یکدر تفصیلک
مراد ایدم شرح عقائده مراجعت ایسون اما امام نفی خلیفه
و ملک که تا ایدم زیرا هر کس که ظاهر ده ایا بیعت اولوب ناسه
احکام شریعه به اجرا و تنفیذ قدرت اولوب ناسه جمعه و عید
و اقامت حدود و استیغ شهادت ایدم اما امام دیگر کرک
حاکم اولسون و کرک فاسق اولسون اویه اولیج خلفا ایکندر
هم امام و هم خلیفه در لوس شریعت اسلامیه حقیقتده امام
ولکن خلیفه الطلاق حقیقت و کلدور بلکه مجاز و دخی بطانه دیو
با یکت کس به یمن دن مستقدر ظاهرک ضد بد لیکن بود و نه
انوابک استارینه دیر صله استغاده اولوب برکشنگ
اسرار اولک امور بنی کند و ایدم سوبش و کی و دستنه بطانه
وید بر تخت و ابطانه من و دنگم ایت کریمه سینه کی بطانه

بود و لا یا لونه کلمه سی الی یا لاون فعل مضارع جمع مذکر عابد
 هم لهو والهم و هم ناقص و اویدر مصدر را لونه کلمه بر امر
 قصور انکث معنای نه در حرف نفی داخل اولی قصور انکث
 و یکث اولور خیال کلمه سی حیده و ضعه انکث معنای نه در لا یا
 لون کلمه سنگ مفعول ثانی به هر نفذ حرف جوابه نقد به
 این معنی در اولوب لا بقصرون فی حق عن اقبال
 معنای نه ایست منع معنای نه تضمین ایند و کند
 لا یمنعون خیال و یکث اولور و فی کلمه را یکی موصعه ده قاف
 شد بدیده تفصیل با بندن فعل مجهول را اولیکث نائب
 فاعلی تخنده ضمیر موصوله را جعدر شمر با کلمه سی انکث مفعولیه
 ضمیر مؤنث بطایفه را جعدر را یکجینکده کذا کث موصوله را
حاصل معنی امام نجی را اولوب انصار حضرت زینب متصل
 سنده ابدا روایت ابدا را اولوب بیور و بر که بن رسول
 اکرم صلی الله علیه و سلم استم بیور و بر که حق سبحی نه
 و تعالی بپیردن بر بنی و اول بنی ابدا بیده اولیکث خلیفه اردن
 بر خلیفه بعث و اربال اندر الا اول ذات ایچو را یکی صنف
 و کست حاصل اولدی بر صنفی حسن زین اولوب و اول
 بنی به و خلیفه به معروف ابدا لمر ابدا و مشکدن نهی
 ابدا و بر صنفی و فی اول بنی به و خلیفه به حیده و ضعه ابدا بود

زین اولوب و انما و بن و دنیا سنده مضر تر امور سوق ابدا بود
 یکجین سوا زین اولیکث شمر دن محفوظ اولان محفوظ اولیک
 انما عظامک کلیمی و خلیفه رک بعضی کی **تفصیل** و فی معلوم
 اولیک بود حدیث شریفک متشده و سنده نه من وجهی لغت و ارد
 زینا بخاریده ابوهریره دن روایت اولدی بو متشده و فی بخاریده ابدا
 الفاظ زیاده قلندی حاصل نقل بالمعنی اولی کر کرد و بود حدیثی
 الا نوار شمری اکلمه رسول اکرم حضرت زین و فی شمر با لفظیه
 کند و وجود محتر بر بنی کنایه اوله رقی مراد بیور و بر و بیشتر زینا
 عظام معصومه را انکث قلبه به شیطان و سوسه الفا
 ابدا مژوب و سوا زین اولیکث مخالف ام الهی اندی بر امر
 مکر و به القاب قادر اوله مژا اول اول سوا زینک حق صورتند
 اولیک کلمه زینب اعتماد ابدا یکث اوله را عقبنده و حی الی و الهم
 ربانی ابدا بنیه اولور را اول فعلی شمر را و لکن س از خلفاء
 معصوم و کلدر و لکن اگر سیرت بنوت و شمر یعنی تنک
 ابدا کو بانی ماله و حق سبحی نه و تعالی به و انما توفیق را جاسیده
 توجیهه اولور را ابدا حق سبحی نه و تعالی کند و این حسن
 زینب مفارن ابدا و بن دنیا سنده و دولته حلل و بره کث
 امری سوق ایند مکرند اول امر کث مکره و مضر تنی اولدی یعنی
 کند و به طرف باریدن اعلام اولور نصرهم ابدا بنوفقه و دخی

بوحید بنده مع لفظیہ وارد اولوب اشغلی حید بنده بعد لفظیہ
 وارد اولوب سندن خلفانک الواعنه اشارت اولمشد زبیرا
 قاموس صاحبی بشارت بنده خلیفہ نک نفس بنده ویرک خلافت
 دیونیا بنده ویرک کرک منوب عنک حیات بنده اولسور کرک
 موئذات صلیک اولسون اولوب اولنج بوحید بنده منقلم اولک
 انبیاء عظامک وقت سعادت بنده بولیم خلفاری مراد اولنور
 نلکم ابنت کریمه دلکین من نبی فانی مع ربیون کثیر دیو انبیاء
 عظامک وقت سعادت بنده برابر مقانی ایدن خلفاریه اشارت
 اولندی موسی علیه السلام زمانده یوشع پیغمبر کبی حضرت
 سلیمانک وزیر ی آصف کبی و حضرت عیسی نک حواریونک
 کبی و فخر کائنات علیه افضل النجیات حضرت نرنیک وقت بنده
 ولایه امری اولک خلفار راشدین حضرت کبی یا ایها النبی
 حبیبک الله و من اتبعک من المؤمنین و لبنة ابته قال
 الله هو مولی و جنر یل و صاحب المؤمنین ابته انزه اشارت اولنور
 و یا خود بطانہ دن مراد ان نک قلب بنده بولان ملک ایله
 شیطانه ریغی هر نمیده و هر خلیفہ نک باطن بنده بر ملک واردور
 دانی خیره سلف قدر و بر شیطان واردور که دائی مشرک سلف قدر
 انبیاء عظام شیطانه دن معصوم و پیغمبر اولیک کند و حفظ
 سعی انسون بومعانی بعض شرح ترجیع ایند بر دیدی

الحديث ١٥٩

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وسلم ما بعث الله من نبی ولا كان بعده من خليفة
 الا كان له بطانة بطانة يأمره بالمعروف وينهاه عن المنكر و
 بطانة لا يألو له حبلا فمن وفى بطانة السوء فقد وفى بوحید
 جامع الکبیر دن نقل اولنوب کاف ایله رمز اولندی بوحید
 شریف مالدیه یوقار و کله حدیث کیدر الامم بینه بعد لفظیہ و
 نلکم و جلی سفت ایلدی

منه ففان سببها و

ما جاء عنه في فضل الجهاد في سبيل الله يعني بواب ابو ايوب
 انصار يدن في سبيل الله جهادک ففانلى حقه وارد اولک
 آثار بیانده در بوباید مصنف اون بدی حدیث رتوا ایلدی

الحديث ١٦٠

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى
 الله عليه وسلم غدوة في سبيل الله او رزقة خير مما طلعت عليه الشمس
 رواه الامام احمد و سلم و النسائي عنه بوحید جامع الصغیر دن
 نقل اولنوب عداد ایله رمز اولنور **باب** غدوة عنک خمیس
 صباح نمازی ایله لدوغ شمس بنده کله وقت در لر میند اور
 روحه رانک فخی ایله اولوب دن صلیک اولان وقت در تقسیم
 اوقات بوبیده در که امک وقت فجر در زیاده بیاض اولدقه

صبح در طلوع شمس قریب غده در طلوع شمس در صبح
 بکره در استوا ایند که غمی در رتوشن و فتنه ضحوة در ر
 استی اولغه باشد فقه هجر در زوال اولد قه ظه در زوال
 صکره به رواج در صکره عصر قریب و فتنه م در عصر و ن
 صکره به اصیل در ر غ و بدن صکره به عث والاول در ر شفق
 عائب اولد فتنه و اخیره در **حاصل معنی** امام احمد و سلم
 و ن ای ابو ایوب الفاری به متصل سند ابیه روایت
 ابیر که رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بورد بر که حق سبحانه
 و تعالی بکشت رخساری اولان طریقه به صبح صبا ملحق و باقی
 بر اخشام اخشام ملحق شمس کند و او ز به طلوع ایدن
 شبانک جمله سندن خبر بود **تفصیل** بوجدیت بود و ایند
 بویله وار و اولمش اما سندن ای و او دده خبر محافیه الارض
 و بود واقع اولمش اما نسبت ابیه ابو داود و دایمی دخی
 ابعدر معنارده مغایرت یوقدر و بعض روایتده لغد و لام
 ابتدا ابیه در و بوجدیتدن انجن فی سبیل الله و سجدتکریض
 منقرم اولور هر قدر فی سبیل الله نطقی غراون غیری حج
 و هجرت و طلب علم و حیعت لم یقرینه شمل ای حرم غراو
 استعمال ش یعدر و بوجدیتده او ب سفر معلوم اولد که
 امامه لایق اولان بود که عسکر اسلام صبح و فتنی جغیر و

لین

ایندیره بکث محدود استراحت ایندیره و کیجه ابیه سیر ایندیره
 زیرا و بیهیقین و فتنه حیوانانک سیری ممنوعه را که علی بن خضر
 و شمر جیندن امین اولور

الحديث ١٩١

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله
 عليه وسلم قال السيف اربعة المجاهدین رواه ابو منصور
 الديلمی فی المسند الفوقس **عنه** **الاعراب** اردیه و انک جمعی
 رواه ابو خرقه سنان در **حاصل معنی** ابو منصور و بیمنه فوئنه
 ابو ایوب الفاری به متصل سند ابیه روایت ابیر که تحقیق رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم بورد بر قیج حی بد لک انوابه **تفصیل**
 بوجدیتدن مراد سیفیه جنگه گیر بکدن مبعذر و برکشی به در یعنی
 خرقه لرم اولوب وجودنه انک ابیه حفظ ابیر و بوردون
 کند و منع ایتد و کی کبی حمایه اولان کمند و محدودن کند و
 انک ابیه منع انده سیف و ابیه تشبیه اولمش و و ردا الغده
 نفس نفیس و فی الحدیق اولمش و لکن بومقارده فائده غیر اولد
 اول معتابه عمل اولندی و ذی بومقارده سفر ظاهر حرم دولی هر ابیه
 حدال و مجاهده ایدن حقه و و اعداء باطنی اولان نفس شکاک
 سبیل الی ده قعود ابیر و لا قعدن اللهم صر الحاکم المستقیم
 اول طریق سقیمه سیر و سفر ابیر لک صده و اضل لک سغی ایتد کلدن

ص

اول سفری مراد اینست که در فی اور زلزل زلزله که سبب شریعت
و قوس ذکره اید زدی ایدوب بودیه جیفه که صحن اول ایلی عدو الیه
مکر و صید سی ظهور اید که عید نفینه و لا شیطان اید الیه
ربانی یه فرق ایدیه بوسه سفر اولدن اصعب اولدنی فی هر
و با هر دور و بونک فرقی بود که هر شیکه صدف شریعت احمد اوله
راقی غلبه ظهور ایدیه اول خاطر الیه هم الیه و کدر و هر خاطر بالکله
خاطر اولک عینی اوله اول خاطر نفینه و هر خاطر که عینی اولیه
اول خاطر شیطان بندر صوفیه مثنی بونک بعضی رسالت
بودیه فرق اید و کدر و خا خود

اکدیت ۱۶۲

عن ابي ایوب الی الفاری رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
وسلم قال من لقی العدو فصر حتى یقتل او یغلب لم یقتل فی قبره رواه
الطبرانی فی المعجم واکم بوجده فی جامع الترمذی منقول در حاشیه
معنی امام طبرانی واکم ابو ایوب الفاری رضی الله عنه منصرف سنده اید
روایت ایدر که تحقیقا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بود و بیکه بر
مؤمنه عده و سنده اولوب قرار ایدوب قتل اولجیه قد صبر ایدوب
شهید اوله و یا خود کشانه غالب اولوب ظفر بولوب تور توله
اول مؤمن و یا اید که قبر نه فتنه لزم تفصیل و در فی بوجده بدن
مراد اگر فرض اولان جهاد اید صبر ایدک فرضه قرار ایدک خا

دلی زدند بومو عود اولان بواب فرشت ثواب اولور و اگر
فرض اولان جهاد اید یعنی زکده فتنه اوله جهاد که بر کینه عده و بیکه
عده که کینه بدن ایلی فاندن زیاده اوله مثلا بونراون کینه و کینه
عده و بیکه بونراون جهاد ایدوب صبر ایدکده جاز اولور و قرار ایدکده
جاز اولور لکن غنیمت و افضل اولان ایدوب مقانده ایدکده راوید
اولجیه بوجده که اید فاضل اعلی لدن اولور

اکدیت ۱۶۳

عن ابي ایوب الی الفاری رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه
وسلم قال من لقی العدو فصر حتى یقتل او یغلب لم یقتل فی قبره رواه
الطبرانی فی المعجم واکم بوجده فی جامع الترمذی منقول در حاشیه
معنی امام طبرانی واکم ابو ایوب الفاری رضی الله عنه منصرف سنده اید
روایت ایدر که تحقیقا رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بود و بیکه بر
مؤمنه عده و سنده اولوب قرار ایدوب قتل اولجیه قد صبر ایدوب
شهید اوله و یا خود کشانه غالب اولوب ظفر بولوب تور توله
اول مؤمن و یا اید که قبر نه فتنه لزم تفصیل و در فی بوجده بدن
مراد اگر فرض اولان جهاد اید صبر ایدک فرضه قرار ایدک خا

۱۰ رن مصون اولور ایلکدور

اکھڑت ۱۶۹

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم نهى عن قنعة الصبر رواه ابو داود وعنه ابو حنيفة وفي جامع الصغير **نذر الاربعة قنعة** كلمة سي فافك كسرة سيدة بناو نوعد بر دور قتل و مكر و بعض نسخ قتل الصبر دلو واقع اوله الصبر كلمة حس معانسه در صبر ده صبر و بد مكر بر فعلی شمر نفس حس اوله بقند نذر بو مقاده صبر قنيد قتل و مكر قتل بر نوعد قنعه صبر و يك بر حيوانه بريره حس ايدوب بغليب اوق ايله انه نك و هدف ايدوب اوقه الكا انا راق قتل انكه و در مصنف بو حدیثك سندك بيان ايدوب نفسك اخبا ايدوب رك قتل ویدی بو حدیثك سندك ویركه و قال ابن النجاشي ابن نحاس ویدیكه رواه الطبرانی من طریق مثنی بن عثمان عن صدقة ابن موسى و هو الثمین یعنی امام طبرانی بو حدیثی مثنی بن عثمان يك طریق قندن و اندوه صدقة بن موسى و ن بو موسى سمین و يك ايله مشهور و رو و فی مثنی كه ابو یعلی و يك ايله مشهور و رو سندك اخرا ايله و فی بیه شروع ایدوب ویركه رواه الكا کم من طریق معاوية بن یحیی و فی ضعف و قال صحیح الاسناد یعنی بو حدیثی فاکم حفص تروی معاوية ابن یحیی

مكتبة
مكتبة

طریقہ نذوقی روایت ابدی اول معاویہ رضی اللہ عنہ و ابوبکر
حضرتی صحیح اکسناد ابدی **حاصل** ابو داود ابوالیوب
الضاری رضی اللہ عنہ دن روایت ابدی کہ تحقیق رسول اکرم صلی
اللہ علیہ وسلم پر حیوانی ہدف و نشان ایہ رک جس ابدی
بولوع قتل ایہ قتل اندون نہی بیور و بیور و بیور و بیور
عش ندن اندرہ صدقہ ابن موسی دن روایت ابدی و حاکم
حضرتی معاویہ بن یحیی دن روایت ابدی معاویہ صحیح اکسناد
در ویدی **تفصیل** و دخی ابو یعلی دن یعنی مبنی ابن عثمان
مروید کہ خالد بن الولید رضی اللہ عنہ حضرت زینب فرزند لری عبد
الرحمن حضرت زینب غازیہ کتکت کند و یہ ماک غنیمت دن درت عدد
حی و وحشی کند و بیور و بیور و بیور و بیور و بیور و بیور
اندی ہدف ایہ بر لب اوق ایہ قتل ایہ یروی بوجہ ابوالیوب
الضاری رضی اللہ عنہ یہ بالغ اولہ قدہ بیور و بیور کہ بن رسول اکرم
صلی اللہ علیہ وسلم دن استماع ایہ مکہ بو مشق قتل صبری نہی بیور
و بیوریدی حضرت ابوبکر بو قولے عبد الرحمن واصل اولہ قدہ
اول خط ایہ مجہولے اولوب اشہد و کے ایجوہ کفارت قتل
رفیہ الحنفی ابدی و دخی بو حدیث دن ماعد ابن عباس دن
مروید کہ رسول اکرم حضرتی بیور و بیور کہ سہ روزی روح دن
برشی غرض یعنی نشان ایہ و نکت دیو قول رسول ایہ

لکھنؤ

وحي نبي اولندي وپو مثل حديث وفي جابر بن عبد الله بن دابن
 عمر رضي الله عنهما دن مرد ودر و حديث افزه رسول اكرم پور ودر
 عصفور و انكث فوقه اولاد حيوانه هر كه كه بغير حق قتل
 ايسه يوم قيامته سزاوار اولور و پور و بغيره و رسول
 اكرم حضرت نرينه بار رسول الله حيوانه صيد حلال ايكين بغير حق
 ناصل قتل اولور و پور سزاوار اولور و رسول اكرم پور ودر كه
 و نكث اولور و پور سزاوار اولور و رسول اكرم پور ودر كه
 معلوم اولور كه حيوانه اكل ايكين قتل حلال اولور بغير حق
 ايكين قتل جائز و كلكش حقه فقرها كل يكث جائز اولور سنده زود
 ايسه بر بعضي كلب عقر اولور و يا خود كثره اولور بغيره
 مضره اولور ايسه قتل جواز ودر ودر بولكم مضره اولور بغيره
 اما مضره اولور حيوانه قتل بال اتفاق جائز ودر

اكديت ۱۶۵

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله
 صلى الله عليه وسلم من جرحه بقتل او بقلب لم يفتن في قبره
 اخرجه اليكم و صححه عنه ابو عبد الله مصنف و المشهور دن نقل ايكين
 كن رينه وال ايسه را ايسه رمز ابدى بوجه يكث ماليد بوقار وكي
 حديث كسبر

اكديت ۱۶۶ يعني ال اثر

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله
 وكن باله نية وبعث ان غير ابي سفيان قد اقلب فقال ما زون
 فيها لعل الله يعينها و ويسمن فوجنا فلي سرتنا يوما اولو مدين امرنا
 رسول الله ان نتعاد ففعلنا فادنا ثلثا ثلثة و ثلثة عشر مدين فاضربنا
 النبي بعدتنا فسرنا لك و محمد و قال عدة اصحابك انك
 فقال ما زون في القوم فانهم قد اضربوا بمخرجكم فقلنا بارك
 لا واحد مانا لاقه بقتل القوم انما خرجنا للعبث ثم قال ما زون
 في قتال القوم فقلنا مثل ذلك فقال المقداد لا تقول لي
 قال قوم موسى لموسى اذهب انت و ربك من بينك
 يا بني وان رفيقا من المؤمنين لكارهون الي قوله تعالى
 واذ بعدكم الله احدى الطائفتين انهما لكم فلي و عدنا الله احد
 الطائفتين اما القوم و اما لغيره لبيت الفسائ ثم انا اجتماع
 مع القوم فصفقا فقال رسول الله اللهم اني استكث و عد
 و قال ابن رواحة بار رسول الله اني استكث و عد
 و رسول الله افضل ممن يشير عليه ان الله اجل و اعظم ممن
 ان نشه و عدده فقال بابت رواحة لا تشبهن الله و عد
 فان الله لا يخلف الميعاد فاخذ قبضة من التراب فرمى بها رسول
 الله في وجهه القوم فانهم موافقوا لزل الله و عاريت اوزيت
 ولكن الله رمي فقلنا و اسرنا فقال عمر بار رسول الله ما اري

ان يكون لك اسرى فاما نحن راعون مؤلفون فلفن معشر
 الانصار انما يحل عمر على ما قال محمد بن قاسم رسول الله ثم استيقظ
 ثم قال او خوالى عمر قد عي له ان الله قد انزل على ما كان لنبى
 ان يكون له اسرى الانية افرجه ابن جبر و ابن ابي خاتم والظاهر
 وابن مردويه في الدلائل عنه بوجهين شريف وراى المشهورون
 منقوله **باب** خبر ديوينيك كسر يد فافقه وطاربان معك
 وراى كسر كسى ثابته و افعال بايذن مستعمله ريشي
 شفيق و وسيله انما ذابوب انكسر بكس و ن ريشي طلب
 التمه و ر ر نذكر كيد الهى سورسن شوماده ليه اشك يا خود سوبه
 ديك مقامه در بوجه بنده لاشدن الله و عده ديك حق
 تعالى به بزه انبه كى و عده و وسيله انيكه انجا طلب ابده دم يك
 اولد شفا ديك كسى تفاعل بايذن بر برينى تعداد ايد و سبب صابون
 معافسند و انما يحل عمر ز كيد بنده عمر كيد كسى مفعول فاعلى
 حداثه در حصر مقصود فاعله اولد يعنى تاخيرى واجب
 اولد انما ضرب عمر و از يد كيد يعنى عمرى بولكده انجن
 بزره يعنى الفاهه حدى عمل ايد و يكده **حاصل** معني ابن
 جبر و ابن ابي خاتم و طبراني و ابن مردويه و لثغره ابو ايوب
 انصارى به منصرف سنده ايد و ايت ابدا ايد ب قصه
 بدرج اوله بعض و فاعلى نقل مراد ايد و سبب بورد و يكده

بزره بنده اليكن رسول كرم مكدون ابوسفيناك بخاره
 عظيمه و ما كثره ايد و فرق كسى ايد س نه بنى رت ابكون كندك
 جبريل عليه السلام اخبار ايد رسول كرم صبرى بالغ اولد فقه
 بزره است نه لى يقيد خطاب بورد و بركه بوقافه حقه نه زاي
 ابدا سكر حق تعالى دن رجا اولد و كى بوقافه بزره غنيمت
 اولد رقى نصيب ايد و بزره راى كرك مكدون و حداثه دن سلم
 ايد بورد و قدره بزره سمعنا و الطعان ديو ب و فافقه كى غنيمت
 و سكر كى فقه استب رايده ركن خروج ايد و سبب بدينه
 دن بكون و با خود ايل كون قدر كند و كرمده رسول كرم بزره
 فتح كسى اولد يعنى معلوم اولد ابكون بر برينى تعداد ايد
 امر بورد و بوقافه كى تعداد ايد يكده مهاجرين و انصار مجموع
 او جبر و اولد اوج كس اولد يعنى معلوم راولد فاعلى بولك
 حالات او رزبه كيد و سبب غالب اولد يعنى او جبر و اولد اوج
 كس اولد يعنى فخر كى قات بوقافه ايد تفاعل خبر و كد و ن
 ابوب و سكر و اولد بركه لم ابوسفيناك طرفه و قفا كى ابو
 سفيناك فخر كى قات بوقافه ايد فخر و حنى خبر الله فقه كى
 و بزره خبر ارسال ايد و سبب فخر ايد كى با ايل كى اكر بوقافه
 محمد بلور ايد برفى سزره فخر بوقافه بوقافه كى بركه
 اشرف فريشك ابولسديدن غريشى و الهراف قباشيك

عدد و یا خود طغوز بوز کشی مک و ن سوا قصد بد و مطابره اید عقید
 و ابیس علیه اللعنه بوز سه سرافه هور تنده کور بوز تکلیف شیخ
 اید رک قتال ایگون خود جوی رسول اگره اخبار اولنده
 برله بیور دیو که کرجه بزر غیر ایگون خروج اینک لکن خود جوی
 کفره خبر اولنده مخاریه بی عقید بوز رای اید سکر حاریه اید لم می
 بوزنه غیر غارت اید لم می بیور دقنده بزر دخی بار رسول الله
 بزرک عدد مر فیدد ایجنی غیر ایگون خروج ایدک بزم دلیز
 اید حاریه بی طقتر بوز دیو جواب دیر و کرده بزر بوشلی
 طریق اید جواب دیر دیگرک غصینه انصار دن مقدار این
 عمر و حضرت بیور دیو که بار رسول الله بزر حضرت موسی علیه
 السلام کجبار بن مخاریه سه نامور اولد قدره قوی کند و به
 باموسی سن رک اید کیدوب مقابله اید بزر بوشلی نه خود
 ایدوب سنگه بید حاریه بکتمز دیو دیر و کوری جواب کبی سک
 جواب دیر میوز بلکه سن نه امر اید رک الی مطیع دیو جواب
 ویر و کرده رسول اکرم غایت مسرور اولوب مقداده خبر بد
 و اید بر حق سبحانه و تعالی حضرت نوری مال غنیمتک تقسیم
 بعض ماده لنده کر به کور و کورینی قتال ایگون رسول اگرک
 بپسنگ امر به بیت سر یضه بوز اجنه تشبیه بیور و بعضی
 تقسیم غنائمه که تقسیم کنی کر اهنده حالدری بپندن و بعضی

رنگ افر اجنی کر اهنری کیدر دیو کی افجک بیور و بعضی سبانه
 و تعالی غیر اید قوم بپندن ایلک سنگ بزم غنیمت مر و عد اید سن ایلن
 بوزنه مشقت اولد یضه بوز ایا داره مرز کر به کور و ب غیره عدد و غیر
 و مال کیم اولد یضه بوز اینه اختیار اینه مرز عتاب کور بوماده به
 ناطقه است کر به ازال بیور و ب بیور و یکی یا محمد بوموندرک مال
 غنیمته کر اهنری سنگ رنگ مشر کینک قتال ایگون
 سنگ بپندن حق اید افر اجنی کر به کور در کیدرسن قتال
 اینه کی مراد اید و کنده بعض مؤمنز اینه کر به کور و دیر و کنده و بینه
 نصرت و عد اولمش و اسکا به اولمش ایکن و عد عقده سنگه
 قوم کیم بوز غیره کیده اوز دیو حاریه اید ر لکانه حالدریست
 اولمش ایگون موده سوف اولمش کبی حار و عد اید موده ن عد ایدوب
 جهاده نظر اسباب موده نظر اید کیم نظر اید لرد حق سبحانه و تعالی
 رنگ غیر اید قومک ایل طقتر در اندرک بریز سزله و عد اید و ک
 و فتح و سه ر عسکر قلیل و شوکتی اولمش غیر سزرک ایگون
 اولد سه نخت و مودت ایدوب و بعضی سبحانه و تعالی حضرت
 اید ایجنی احقانی حق و کفره و خیره رنگ افکار بالهدی ایلک
 اید اعلی ادین و اطفا مشر کین مراد ایدوب سزرک اراده
 و اختیار بکر حق سبحانه و تعالی رنگ رفا سنگ خدای اولد یضه
 غیر اختیار رنگ خط اولد یضه و قوی اختیار صوب اولد یضه

بیان ابدی آمدی بزرگده قوم ابدی می ربه به اختیار ایدوب
 مقدر از بقیه قد رسول اکرم حضرت زین العابدین علیه السلام و مناجاته
 شروع بپروپ یا اله العالمین سنگت بزه ایند بیکت و عدنی
 سکا وسیله اتجا ذایدوب رجایده رمله و عدنی اتجا ذایدوب
 رجایده و قد ابن رواحه حضرت زین العابدین علیه السلام یا رسول الله سزا
 برشی شارت و افاده ایتمی مراد ایدوب رم کرجه سزا محرومی
 الهی اولد یفکرون کمند بیکت حدی دکلر که سزا برشی شارت
 ایدوب بلکه جمیع مناسبات اتجا سزا ایدوب سزا شارت
 بود که حق سبحی نه و تعالی بوالیکی کافه بیکت برینی و عدی بوسر
 ایکن برلر قومه حیار به به شروع ایند بیکر ده جزنا و قطعاً منصوص
 مقدر اولد جعفر محقق روح سبحی نه و تعالی و عدیه خلف نموده
 منزه را ایدوب اولنج سزا بیکت حق سبحی نه و تعالی ایدوب و عدنی
 انت و بیور مکر نه لا اندر دید که یا ابن رواحه البته بن حق
 سبحی نه و تعالی به و عدنی انت و ایدوب رم و اتجا ز و عدنی
 و عدیه خلف اتم ایکن کلب ایدوب رم بیوروب عقیده کف
 سعادت توبه بر قبضه تراب اخذ ایدوب کعبه بیکت و جهیده انکه
 رمی بیور و قد زده عقیده کعبه منزه رم اولوب حق سبحی نه و تعالی
 فخر کائنات یعنی اظهار ایکن و اول ترا بیکت هر روانه سسی
 کعبه بیکت عبودیت بنشد و مکرده بوانه زام اتجا کافه بشر دن

خارج اولوب محمد وضع الهی اولد بیکت بیه ایکن کریمه انرا بیوروب
 یا محمد سن کعبه به رمی ایند و بیکت ترا بی کافه سن رمی ایدوب و کعبه
 حقیقت سن رمی اتمه و بیکت اتجن اول ذات واجب الوجود رمی
 ابدی و ایدوب رمی اندن بزرگ کعبه به غالب اولد بیکر ده کسی
 قتل و کسی اسیر ایدوب و قفا که اسیر رسول اکرم علیه السلام
 اولد قده اصل شرب بعد از اسیر احطامی قتل ایدوب فدا یعنی تحبیر اولد بیکت
 اصحاب کرام ایدوب است نه بیور و بیکر که بوالیکی طریق بیکت فتنی اختیار
 ایدوب لم و ایدوب و قد زده ابوبکر رضی الله عنه و صبی بیکت انکه مال ایدوب
 فدا اتمه به اختیار ایند بر حضرت عمر فاروق رضی الله عنه بیور و بیکر که یا
 رسول الله بن اسیر اتمه ایتمی سنگت ایکن و جاز کورم رمی ایدوب
 قوت کعبه ای انرا اتمه کعبه در قتل اتمه و کعبه به تقبل امور بیت الله
 تکبیر دن اولد و بیور و قد زده بزرگ که معاشره انکار حضرت عمر
 بوقولنی تحبیب ایتمی بیکت اتجن بوقول حضرت عمر دن بزرگ حد
 و ایدوب و ظنه ذاهب اولد فی رسول اکرم علیه السلام حضرت عمر کت رأیه ذهاب
 اولمیبوب اسیر ایدوب و ایدوب و قفا که رسول اکرم علیه السلام او یکجوبه واروب
 او با ند قد زده عمر دعوت ایدوب کلسون و بوا بر بیور و بیکر حد
 عمر کعبه که یا عمر حق سبحی نه و تعالی سنگت را بیکت رضانه مطابق
 اولمینی ناطقه مالکان لینی ان بیکون له اسیر ای آیت کریمه سنگت
 نزولنی اختیار بیور و بیکر **تفصیل** ابوبوب حضرت زین بیکت بوحید دن

راوی غار برده اوج محدوده بعض اصحاب کرام اجتهاد ده خط
اینکه برز و حق سبی نه و تقالینک رضایه اصابت اینده و در کلونی
و حق سبی نه و تقالینک رضایه اصابت اینده و در کلونی
اصعب اولد یعنی بیاد اوج محدوده بری بود که مار غنیمت نقیب
رهاجر بن الفار بننده منارعه اولوب رهاجر بن قدم اسدی
جهنم کند و درک نقیب برین اولی کورب الفار حضرتان دینه
ایماند و غرور جهنم کند و درک کند و درک نقیب در اولی
کور و بر و با خود سب اولد و جهنم اینک مار غنیمت بزرگ مستحق
اولد ق و شیوع دخی بزرگ سزه ارفه اولد ق بزرگ سزه استحق
وارد و در یک اید منارعه اولوب حکم اول ذات واجب الوجود
قل لا تقال لعدو الرسول آیت کریمه رسول اگر یک نقیب
احاله اید امر بورد رسول اکرم علی السویه نقیب بود و مغذ زعم
منذفع اولد و اینچی ماده غیر ایسفا نه قتال فریش او زین نقیب
اید و رسول اگر یک قتال ستر یعنی کریمه کورنر اید امر به راضی اولوب
مغذ او کی اولد و درک امر بنی نقیب ایدی بوالی صورتده خط بعض
صی به اولوب رسول اکرم دخی اند جاننده اولد ریاس بود و زرا
اصی به خط جائز در و حق سبی نه و تقالینک رضایه غنی اولد
ای اصابت اینکده نامور و کلور در لکن ماده ناله که استر افا
ماده سزه اکثری اصولیون و فقها مالکان لبنی ان نکلون له اسر

این کریمه سنی بو مغذ به کل ایند بر و صاحب کشف بو اینده رسول
اگره عتاب وارد و دیوب رت ایدی و بیضا و رمحوم دخی صاحب
کشف نبیعت اید را ایدی انبیا و عظام حقه ذله و اولی به ترک
صد و برینی بخور اید نزه کور جائز در لکن مشایخ صوفیه نک اکثری
بو آیت کریمه به بو مغذ به و بر محبوب مالکان لبنی ان نکلون له اسر
و یک بودا اسر انک جوارز و بد لک مال افا اید و ب اول
مالک حلال اولسی اینچ رسول اگره خاض اولوب سانه انبیا
جائز اولد یعنی حق سبی نه حضرت نیک حبیب من و اظها و غنیمت
مغذ این کریمه با محمد سنی غیر بنی اینچ اسر انک من
و قد اسنده بخیر جائز اولد مشر لایق و کلور اینچ سکا حاصد و مال
غنیمت حقی دخی سکا حاصد و کلور اما اگر دینور سه که یا پنج و انغیده
لولا کن ب من و سبق لمکم فیما اخذتم عذاب عظیم اید عتاب اولوب
یعنی اگر بزم عندم زده سکه اینچ عذاب اینک کن بت اولد
ایدی لو ماده ستر عذاب عظیم افا اید ایدی و بو بود و در و کلور
و بر و درک اول آیت کریمه دخی بود و امتنان و اظها و غنیمت
ستر یعنی بود و درک بو مال غنیمت حق سبی نه و تقالینک عندم بر
خطم در که اگر حلال اولد ستر اعم کبی حرام اولد ایدی خود
و انده اخذ اینکده عذاب عظیم ستر استحقاق بولور ایدی اوید
بر امر عظیمی ستره حلال ایدم و کلور و اگر دینور سه که چونکه اید و

اوله جعفر وید بر و بعضی حال یار کنت عثمانیه اولاد در دیدار ابا ابو
 ایوب حضرت زینک فتی ایچور غزایه و قدر انجی بود **حاصل معنی**
 عبید بن حمید و ابو داود و ثقیف و ابو یعلی و ابن المنذر و ابن
 ابی حاتم و طبرانی و ابن مردودیه و بیهقی سننده و زبیدی و حاکم
 و ترمذی و اوزع و ابویسک حدیث صحیح و در کمال را حدیث
 اسم بن ابی عمر اندن روایت ابی رکه بزرگ قسطنطنیه ده
 غزاهه ابی کث اول وقت اهل مصر کث امیر رقیقه بن عامر
 و اهل کث امیر فضاله بن عبید ابی راصل روم کوفه اندن
 بر صف عظیم خروج ابی راصل اول صفه نهیا ایچور صفی میری
 بغدادی مسکرون بر رجل عده ایوب کوفه صفه جنگه سر
 ابی راصل اسلیدن اولان ناسی صحابه ابیوب نجف ابی
 اول رجل حقه کندی و بی تهلمه به الفا ابی راصل اول جنگ
 بود جنگ کریمه کور و ابی اول رجل خطه و زم ابی کورینه ایچور
 صاحب رسول احمد ابیوب الفار موجد ابی راصل
 بود جنگ مکه ابی کورینه ناسی خطی ابی راصل ای کس
 سزای بو آتینی بوید ناویل ابیوب تهلمه دن مراد ظاهر ده تهلمه
 به الفا ابی کث ظن ابی راصل ابی راصل ابی راصل بزم یعنی انصار
 حقه نازله اولدر سببی بواید یک وقتا که حق سببی نه و لغال
 دینه عت و بر و ابی کث ناصر لکثیر اولد قه بزرگ رسول

اگر کث خبر اولمیه رف بر لرم ابی سر صحبت ابی و کثی بزم بو
 دینه نصر تم و بدلمر سببی اموال ضایع اولدر شمد رلد اکم
 حق سببی نه و لغال دینه عت و بر و ابی ناصر لکثیر اولدر
 بزرگ لغال کث ابیوب اصند ضایع اولم اموال و ضایع
 اولدر جمع ایچور اهل عیالم با نده اقامت انکث ضایع
 اولدر اصند انکث و بو جهاد در کث بیت ابی و کرم عقیده
 حق سببی نه و لغال پیغمبری اولدر بزم اقوال مرز و سر و ابی کث
 کث جهاد تهلمه اولوب انکث کندی و بی تهلمه به الفا اولدر
 بی اوله رف بوایت کریمه به اتراب بو رواب ای مؤمن حق سببی
 و لغال انکث بولنه اموال لکثیر اتفاق ابی کث و ضایع اولدر
 حاکم و ناسف ابی کث ابی و کندی و اراده کر ابی جهاد کث ابیوب
 اهل عیالم کندی عت اقامت ابی کندی و کرم تهلمه به الفا ابی کث و بو
 بو معنای ناطقه آیت کریمه نازله اولدر اولدر اولدر تهلمه به الفا کث
 ظنک اولان اول رجل صف کفاله عده سر و خوضی و کندی
 جهاد کث ابیوب اموال عت اقامت و اموال اصند
 سعی و غایب کث ابی کث مرز و بو اول رجل رابنی تصویب و اول
 رجل خطی به کرم ابی کث خطی بوید **تفسیر** معنی قاضی بیضاوی
 و لا تقوا با بدکم الی تهلمه آیت کریمه سنده اولم تهلمه به کث
 مجاهده ابی تفسیر ابیوب بو تفسیر ابیوب الفار رضی عنه

روایت اولیہ انرا تا یہ ابیدر دیو تفسیر یہ بوا تر ایدہ سنسرا انند
 عن ایہ صادق قال قدم علی ابی ابوب الا انصار رغبة العواف
 فقلنا لا قد اکرمت الله عز وجل بحجة نبیه و نزلہ علیک فی الی
 اراک تستقبل الناس فاقبلهم تستقبل یهول و مرة و یهول و
 مرة فقال ان رسول الله عهد ابی ان تقابل مع علی النکین نقض
 فاقبلناهم و عهد ابی ان تقابل مع الفاسطین فزهدا و جهنا الیهم
 یعنی معاوینہ و اصحابہ و عهد ابی ان تقابل مع علی المارقین فلم
 اراهم بعد رواه ابن عی کر عن ایہ صادق عن بوا تر جامع الکبیر
الاعراب ناکتین ناکت جمعہ رنگتین مستقد رنگت و نقض
 عهد ابی ناکتین نقض عهد ابی ناکت و مکرر بوندون مراد عهد
 سعادتین صلیک خرافت صد بقده مرتد اولک و زکوتی منع ابی
 عریک مشرکد بر اندر ایدہ می ربه اولوب حضرت علی ابی ابی
 ابوب حضرت نذر اول غاذه بولم شد و فاسطین فاسطک
 جمعہ ر قسطن مستقد ر قسط دیو جور و ظلم معانہ و اگر اقبال
 بانه نضل اول نور ابی ہمزہ سر از الہ ایجو ر اولوب ظلمی منع انک
 معانہ اولور محادل معانہ اولور بومقادمہ فاسطدن مراد
 حضرت معاویہ نک دم عثمانی طبع ایجو ر خلیفہ حق اولان
 حضرت علی کرم احد و جہہ خروج ابدن فتنہ خاٹنہ در بوجہ ہدہ

فی مقادیرہ افراس

دخی حضرت ابوب حضرت علی معینہ بولم شد و مارقین مرقہ
 مستقد مرق دیو خروج معانہ مرق السرم عن القوسدن
 مستقد ر خارجین و مکرر بولم شد و خارجین دخی حضرت علی
 خروج حضرت علی انز رقتل ایدہ جلنی رسول اکرم خبر و بر شد
 ابی ر ابی ابوب الی مرق ابی بید کہ حضرت علی ابی اول غاذه
 دخی بولم شد **مصل** یعنی ابن عی کر ایہ صادق و قد مر و ابی
 ابی کہ بزر غاذه ابی ابی ابوب حضرت نذر ر شریف بورد
 بزر ابی ابوب سزا کر ایند مکہ یا ایہ ابوب حق بسی نہ و لغالہ
 سزا کر صحبہ نبی عبد السلام ایدہ مشرف و خانہ سعادت مکرہ نزول
 و دھمان اولدر ایدہ مشرف انہ می سعادتے سزا کافے ابی
 بن نجب ایدہ رم کہ ہر نہ ربه جہا و اولہ اول طرفہ استقبال
 بورد سزا کر ک کفر یہ و کرک ایل اسلام بعض بطرفہ بعض
 اطر طرفہ مقادیرہ ایدہ سزا بوند عجب حالہ رد بیکدہ ابی ابوب
 حضرت نذر بورد بید کہ تحقیق رسول اکرم حضرت نذر رزم ایدہ عہد بورد
 و بید کہ ناکت و س قسط و مارق ایدہ مجاہدہ و حضرت علی یہ معینہ
 جنگ ایدہ و ز شمر بن عہد رسول اللہ بناؤ ناکت ایدہ جنگدہ
 یعنی مرتزہ جہا و اولہ بعینہ حضرت علی ابی بولم شد مقادیرہ
 ایند اول عہد را و ایند شمر قسط کہ معاویہ عسکر بر
 نوجہر اندر و اول عہد ایدہ ادا ایدہ رم وان ک و ایدہ بورد

بودند نصیحه مار قین که خارجید در انزلت قنانه و فی حضرت
 علی ابیه بیدم مقانده ایدم اما اول مار قینک عکس ظاهر بود
 اندر سمنوز کور مردم دیو بود و بد **تفصیل** بود از دون مراد
 حضرت ابی ایوب عهد رسول اخریه وفا و هر مجاهده هم شهید
 و بیداهنم و بودند نصیحه اولنه جنی مجاهده کرده بودند نمیت
 ابتدیر زیبا نذر بود معرکه در کث قصه در مخلصه مفضلدرین
 لازم و کله

ال ان

عن محبف بن اسم قال این ابا ایوب فقیه یا ابا ایوب
 فانت المشرکین بسیفک مع رسول الله ثم جئت فقاتل
 المسلمین فقال ان رسول الله امرنا بقتال ثلثة الکثیر
 والفاصلین والمارقین فقد قاتلت ان الکثیر والفاصلین
 وانا مقاتل ان سارده الارقین رواه ابن جریر عن محبف
 عنه بود فی جامع الکبیر و نذر **باب** ابن جریر محبف بن ابی
 ایوب محبف نقل ایوب که ابا ایوب حضرت زکریا علیه السلام
 ایچون نشر یف ایوب بزرگسوال ایندک که با ابا ایوب
 یوسفک ایوب رسول اکرم ایوب بیدم مشرکین مقانده ایندک
 بود امر مستحسن و عاوت عظمی در تعجب اولنم لکن بودند
 ایوب گفتا اینجوب شمد رسم را ایوب مجاهده و مقانده انجبه

نشر بکری بچونند و یوسفوال ایند و کزده ابو ایوب بزرگ بود و بیک
 تحقیقا رسول الله صلی الله علیه وسلم بزرگه اوج و فقه نک متفانده
 امر بود و پیر بری ناکند و بر قسط و بری مار خود را یکی اولکید
 ایوب مقانده ایوب امر رسول الله ایوب بودند نصیحه انک ایوب
 مار قدر ایوب مقانده ایوب و دیو بود و یور و ابیت ایوبی

الحديث ١٦٨

عن ابی ایوب الانصاری رضی الله عنه و عن ابن عباس رضی
 عنه ان النبی صلی الله علیه وسلم قال یا عمار ان رأیت صلی قد
 سلک وادی و سلک الناس وادی یا غیره فاسکک مع علی و مع السلام
 انه ان بدلت علی روی و لن یزکک عن الی و اذ الی علیها
 بود حدیث و فی جامع الکبیر و نذر **باب** و مع کلمه سی امر حاضر در
 زکک ایوب و کله روی ایچون و کر به فعل و شی و کله **معنی**
 اما و بی ایوب و عمر بن یاسر و ن روایت ایوب که رسول
 اکرم حضرت زکریا علیه السلام خطاب ایوب بود و بیکه یا عمار اگر علی به
 وادی به سلوک انش و ناسکک کلیدی بود وادی ایوب سلوک
 انش کور رس حضرت علیک سلوک ایند و کس وادی به
 سلوک ایوب ناسی زکک ایوب بزرگ علی سنی الیته امر کله و
 و ماده خطوه و لالت انم و سنی بربندن اوج انم و یوب بود

الحديث ١٦٩

رضی اللہ عنہ
عن ابی ایوب

عن ابی ایوب الانصاری رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم قال من کنت مولاه فعلی مولاه اللهم وال من والاه
وعاد من عاداه رواه الامام احمد والطبرانی فی الکبیر والضیاع
فی المختار عن ابی ایوب الانصاری وجميع من الصحابة ورواه
اکاکم ابن عکرم عن علی بن زید بن ارقم وثنانین رجل من الصحابة
ورواه ابو نعیم فی فضائل الصحابة عن سعید واکھطیب البغدادی عن
ابن بوشیب شریف جامع الکبیر دن منقولہ ابو حدیثی امام
احمد اول اوج قدر صحابی ہے یہ متصل سندانہ روایت ابوب
اول صحابہ دن بری حضرت ابی ایوب انصاری ریدر ابوالیوب
انصاری رواہ ابنہ اللہم وال من والاه زیادہ سیدہ دروگدنگ
امام احمد کت سندی حضرت علی یہ وہ شہید روگدنگ
لہرانے کیرنہ وضیاع المقدسی محتہ سندانہ ابو ایوب دن
ویرجیع صحابہ وہ روایت ایند بر وحاکم ابن عکرم حضرت
علی ابیہ حضرت طلحہ دن وکنہ احمد وطرانہ و مقدسی زید بن
ارقدن اولوز مقدار صحابہ دن و ابو نعیم فضائل صحابہ
بابندہ سعید بن ابی وقاص دن و خطیب بغدادی حضرت انس
روایت ایند بر **باب** من کلمہ سی موصول اولوب مبنی
کنت نفس متکلم وحده اولہ رقی فعل ناقصہ راسمی ضمیر
متکلمہ مولہ کلمہ سی تقدیر منصوب ضمیر بدو ضمیر جو در موصولہ

عائذہ در فعلی کلمہ سندانہ فاجزائہ در علی مبنی مولہ کلمہ سی
تقدیر امر فوج ضمیر بدو ضمیر جو در موصولہ عائذہ مولہ الفاظ
مترکہ دن در نہایہ دن نقل اولہ رقی معانیسی مولہ کلمہ
ابو مالکہ وسیدہ و عینک کسریہ منعمہ و نائک کسریہ معنفہ
و ناصرہ و مجبہ و تابعہ و جادہ و ابن عمہ و خلیفہ و صہرہ و عیدہ و نائک
فتخید معنفہ و عینک فتخید منعم علیہ اطلاق اولوز ابو حدیثہ
بو معانیسیک اکثر می صحیح اولوز **حاصل معنی** ابی ایوب انصاری
رضی اللہ عنہ دن امام احمد و طبرانی وضیاع المقدسی روایت
ابو کہ تحقیق رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم بیور و بر کہ ارون
و عودندن بر کسہ کہ بن انک ناصر می اولہم علی انک
ناصر بدو یا خود ہر کہ کہ بن انے سورم علی وہ انے سور بار
سن علی یہ محبت ابیہ نہ محبت ابیہ علی یہ عداوت ابیہ نہ عداوت
ابیہ دیو بیور ویدر

الحديث ۱۲۰

عن ابی ایوب الانصاری رضی اللہ عنہ ان رسول اللہ صلی اللہ
علیہ وسلم قال من کنت مولاه فعلی مولاه رواه ابن شیبہ
والطبرانی فی الکبیر عن ابی ایوب والامام احمد واکاکم عن ابن
عباس وابن ابی شیبہ والحمد لله ابن عباس عن بریدہ والحمد
وابن ماجہ عن البراء والطبرانی فی الکبیر عن ابن جریر و ابو نعیم

عن جندب الانصاري عن قانع عن جندب بن جندة و
الترمذي وقال حسن غريب واللفظ في الطبراني في الكبير
والضياء والمقدسي عن ابي الطفيل عن زيد بن ارقم او حذيفة
بن اسيد الغفاري وابن ابي سبيبة وابن ابي عامر الضياء
عن سعد بن ابى وقاص والشرازي في الالقاب عن عمر
والطبراني ايضا عن مالك ابن اكوبرث وابو نعيم في فضائل
الصحاب عن يحيى بن جعدة عن زيد بن ارقم بن عفة في كتاب
مولات عن حبيب بن بديل عن ورقاد وثيب بن ثابت
وزيد بن شراحيل الانصاري والمام احمد عن علي وثلاثة
عشر رجلا وابن ابي شعبة عن جابر ابن عبد الله الانصاري
رضي الله عنهم قلت فهو حديث متواتر في صريح الشيخ اكد
حال الدين الاستيوطي في كتابه في الاطوار المتواترة ولا
اعلم **تفصيل** ودفي معلوم اوله كه حديث متواتر رسول حبيب
ويرا كه عصر سعادت بن روايه كلنجه اسانده صحيحه ابي كذب
اور زينه اتقادي في اول الاقوال السه سببه نقل
اولان بو حديثك متواتر اولان في اجني بور وابنه اولان
من كنت مولاه فعلي مولاه لفظ شريف يرد في ابيوقارو كه
روايته اللهم ون شغيب بن اجني ابوايوب انصاري ون
روايته مصنفك امام سبويه بن تواتر روايتي اجني متن

اولاد و بور و ايت مدري الاسناد اولمعه احتمال در و امام زنديك
حسن غريب و يرسى امام سبويه كحديث متواتر و يسنده من في
الكلدر جائز كه امام ترمذي به و اصل اولان سنده غريب اوله امام سبويه
به تواتر ايله و اصل اوله و با حذو اولي سنده كي زياده به نسبت
ايله غريب اوله **تفصيل** ودفي معلوم اوله كه بو حديث شريفه
على القاريك شرح شفاوه و شرح مستحانه بيان ايله و كي
و به اوله جائز اولان معانيصي حاصل معاده و يرد بكم ايلي معناه
بر مولانا ناصر معاشه و بر رجب معاشه و اما ناصر معاشي
امام شافعي بن منقوله كه بو حديثه و لا دن مراد اول و سبويه
رسيل بو كه حق سبحانه و تعالي انما وليكم الله و رسول الله و الذين امنوا
ايت كرميه سنده ضمير خطاب مؤمنه اولوب و بو ايت حضرت
على حقه نازل اوله بعثت و يك اوله كه اي مؤمنك
ناصر كرم و معشركه اجني حق سبحانه و تعالي بدير و في انك رسول الله
دفي على كهي مؤمن كالمدر او يله اولنجه هر كه به رسول ناصر
اوله على ده ناصر اولمعه شجه و يرد در اظهار اولان معاش بودر
بو حديث اينك تفسير كيد و هم حضرت عمر ك بو حديثك
و رد و ينك عقيدته حضرت على به با على جميع مؤمنه مولي
اوله ريق صباجه داخل اولد و ك و بو زمينه بيور مدري ابو معاش
تا به ايله و يرد بكم بو معاشه بنده اللهم و اولد بفي نقد رجه

اما محبت معنای ابوالعباسه ن منقول در که معنی رحمت و محبت
اولی که بر کسی که با محبت اید علی به ده محبت اید و با محبت
اید و ب علی به بعض اید و با محبت انتم مش اولی و معنی
و ایه اولی که و لیلی ابوالیوب و اینده اولی ان الله و ال
من و الی و در و حدیث اخذ به علی سکا انجن مؤمن محبت
اید و بعض اید و من فقر و یو یو و سید و یو یو و بعض
مولی و هم او سید معنی و در و یو یو و یو یو و رسول
اگر محبت عید زید بن حارثه نک او عید و اس من زید و حضرت
در حضرت علی اید بنده نزاع اولی و با علی بن بن مولی
سیدم و ملک انجن بن سیدم رسول اگر در و یو یو و قد
رسول اکرم و ما ده به غضب یو و ب بن ملک سیدی
ایسم علیه انک سید و یو یو و یو و ای صلی و معنی نک
کلیسی صحیح و اما شعی لایفه سنگ و یو و هر معنی که مولی و ن
منصرف معنی سید معنی رحمت بن هر کسی که منصرف و حاکم
اولی م ایه علی و ای حاکم و یو معنی نک بطلانی ظاهر و زیا
رسول اگر محبت و فت سعادته رسول اگر در غیر حاکم یو و
یو و حدیث ساقی ایه و فتده اولی اقتضا اید و زیا نک
نقطه و اید و اولی اما اگر رسول اکرم و لایفه نصر فی مراد اولی
حضرت علی نک خد فتنه نص اولی ایدی معنی سید و مولی

عباسه سید و اید و اولی اید و اولی و یو یو و حضرت علی نک
خلافته نص یو و یو و یو ای نک کلیسی علی الفارید و منقول در
و هم بعض معنی به نک حضرت علی اید و یو یو و معنی
و لایفه زیا انک محاربه سی حضرت علی به بعض و عداوت و نک
و لایفه نک و اید و حضرت معاویه حضرت عتی نک اید
اولی و یو و قتل اید و یو یو ای کور و یو یو و من قتل
منقول و یو یو لایفه سلطان ابی کریم سید و م عتی و
حضرت معاویه نک حق ثابت اید و اما حضرت علی نک و اس
یو اید یو یو قتل عتی و جم غفر و قتل شعی و ن یو و اولی و یو
اندر قتل انک فتنه به و سفک و ما یو و سید اولی حق و یو حضرت
معاویه و اولی قتل و یو یو و یو یو و یو و استغفار و
اید و فی الواقع قصاصه و ریه مقتول ایلی بنده و یو و یو
حضرت علی نک اجتهاد و صواب و حضرت معاویه نک اجتهاد
خطا و اولی زیا و یو یو ای کور و یو یو و یو و یو
ما ده و اصحاب کرام اید و یو و یو و یو و یو حضرت معاویه
اید و یو یو یو یو یو یو یو یو و یو و یو و یو و یو
معنی اجتهاد اید و حضرت علی اید و یو یو رسول اگر محبت و یو
رق یو ای فرقه نک محاربه اید و ب حضرت علی طرف صوابه یو
یو یو یو اخبار یو و یو و یو جامع الکلی ندر کنیه و اصغر اولی و یو

می ر بن یاسر و ابوالیوب انصار که زیرا اندکند و این اصل اول
 اید مامور در با قید اصل اولان طلب قصاصک جواز اید علیه
 مامور در ابوالیوب انصار بنک و غیر بنک بوداده رده حضرت
 معاویه اید خصوص مندی طرف معاویه بود نموده کما صحت بنزدن
 و در و ایدن آثار اید عمل کند و در واجب اولوب ترک عوام
 اولد یغنه در بعض تواریخده اولان نزهت شعبی کافه بنک
 ارجاف مؤمنین و فتنه امت اولسون اکیون اذخالاته
 مؤمن اولان لایق اولان بومش عقانده دن اجتناب در زیرا
 حضرت معاویه حجة الوداعده نازل اولان الیدم اکلتم لکم دینکم
 وانتم علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دنیا آیت کریمه سنده
 اولان حی طینه و اخدر استخفاف ظاهر در بوابت کریمه فوه
 سنده معاویه به طعنه وال بر دلیل یوقدر الایهل تاریک
 کل مدبر اندر اید دلیل اولدم مزیم بود و رکث اجبا و عطا به اینه کمر
 اهل تاریخ کل مبداء فتر الکریمه را اما وارد اولم حد بنک نهانی
 فنه باغیه اولسی منته رفنه باغیه اولمق اید ایمان دن خروج انحر
 ایمان دن خروج انمیحه اسم می به اندون مسیح اولم فاعوف
 اکنی و استقم عیبه فانه کربن اسم بسم الله شفا عنهم

الحديث ۱۲۱

عن ابوالیوب انصار رضی الله عنه ان رسول الله صلی الله علیه وسلم

من جمیع الحائضات المریضات و الحائضات
 من جمیع الحائضات المریضات و الحائضات

قال انصار و مزینة و جهينة و غفار و شجع و من كان من بني عبد
 الدار موالی و من الناس واحد و رسول الله صلی الله علیه وسلم
 و الترمذی عنه یوحیث جامع الکبیر و منقول در **ابوالیوب انصار** که
 جمیع انصار و یو ادس و حراج قبیل سنده مدینه ده رسول اکرم
 حضرت ایدن دانه در روزه بیست و نه روزانک فتنی و بایک سکن
 بر قبیل بنک اسمید را می بدن شهادت احدون و هب بن قابوس
 المزی رضی الله عنه یو قبیل و نذر فرزند اشرا و علی اید قبیل سنده
 اسلام اید و به یکه به شریف اید کنده رسول اکرمی غار احد شتر
 یعنی خبر ابوب احمد و اید یغنه اصل اسم کفر به انهرامه قریب
 انشور یو ابوب جنک انکه باشد بر طایفه کفر به منهرم اید کده
 رسول اکرم بونکم منهرم اید و یو سواد بیور دقه مزین منهرم
 اید و یو خبر و یدر اول کون ایش به و کین بنی کفر قتل اید
 کده و در روزه شهادت مرتبه سن بودید اصحاب کرامت جلد سی
 بودانه غبطه ایدید رضی الله عنه و جهینه صیحت ضمیمه بر قبیل بنک
 اسمید و غفار جنک کس به وفایک تحفیض اید و در حضرت بنک
 قبیل بنک اسمید و شجع منهرم کت فتنی و شین معجزه اید قبیل
 و در یو بر جنک اسمید رحمة الله و ید کلر جا به یکه اول صنف
 نسبت اولد یغنه رحمة الله و یدید اول کت اول و لریه بنو عبد الدار
 و یدید اول و در جو غلوب بر قبیل اولد یغنه یو قبیل به واریه و غوی

اصحاب بن عیسی بن اوس الدار و ابو هذیل الدار رضی الله عنهما بوقیله
 ثبات التمسک و یولفت قاموسه منقولہ موالے مولانک
 جمعید راجے داد و سنده بوحیدہ مولان مراد جو سنت و ناصر
 معانی و درویشہ ران لفظ و ما عطف علیہ مبتدا اولک موالے
 بانک تشدید یدیدہ مبتدا انک خبر یدیدہ یا و مشکلیه مضاف اولہ بغض
 یار اولے یار ثانیہ ده او غم اولند و و ان الناس ناکبہ در و و
 سائر الناس تقدیر نه در **حاصل معنی** امام احمد و مسلم و ترمذی حضرت
 ابی ابوب الفارسی به متصل سنده ابیہ روایت ابیہ که تحقیق رسول
 اکرم صلی الله علیه وسلم بوردن که الفار و مزین و جهانب و غفار و
 و جمع و بنوعیه الیادون بعضی رزنامک و ونده اولد فر
 حاله بنم احباب در رزنامک و کلدرا اول ذات واجب الوجود
 رسولی و فی اول قیامه محب و ناصر در **تفصیل** بوحیدہ موالفیل
 مذکور به مدح و ثناء و بونردن الله تعالی و رسولی راضی و لذت
 و بونزه خبر مراد اند کلدرا بیا نذر و بوردن روایت ابیہ رقی سزیده
 امام مسلم و مزین ابی ابوب بن روایت اولد رقی و من کان من
 نبی عبد الله مقامنه من نبی عجمه و یو واقع اولوب شارج مرق
 اکمل قاضی روایت ابیہ که بنی عبد الله بن مراد عبد العزی بن
 غطفان اول و در بر غزی به اضاق سنجی اولد یغنه عبد
 ابیہ تغیر اولند و کنه الحده بوحیدت در که فخر کان تک بوقیله مدح

بیور بوقیله شکست حجاب سز و بر ماده ده دینه معارضه سز کند
 اختیار ربه و در لیدن هجرت ابیوب اسلام ابیہ مشرف اولوب قوم
 قبایلی و فی بونزه تابع اولد رقی اسلامه کلد کلد رز قیامه نسبت ابیہ
 رسول اکرمی تخصیص و کنه و رکث امور رکث بنفسه التزمه مدینه و سیده المیده
 رضی الله عنهم اجمعین

الامر

عن ابی العوام عن ابی ابوب الفار رضی الله عنه انه اقام عن الجهاد
 عاماً واحداً فقرا هذه الآية الفروا عفاً وثقلاً فغرامن عامه و قال
 ما رأيت فی هذه الایة رحمة رواه الامام مسلم عن العوام عنه بوار
 ابی ابوب الفار بن ابی النخاس مصارع العرب فی اسمی کن بینه
 ذکر ابیہ و کنه ان ربه یم و صله ابیہ مرآتیه **حاصل معنی** امام مسلم
 عوامه روایت ابیہ که ابی ابوب حضرت در سزده تشریف انجیوت
 اقامت ابیہ که بوایت کریمه به قرانت ابیوب اول سزده تکرار جهادی
 ترک انتمش ایکن تکرار جهاده شروع ابیوب و بیور و بد که بن بو
 ابی کریم جهادک ترک نه هیچ حضرت فاهم انجدم و بو بیور و بد **تفصیل**
 بوایت کریمه غازی بتوکت حقنه نازله اولوب معانی نظم عبیر بود که سز
 حقیف اولوب زاور اعلیه قاور و در کلد بکضاح اولد و ثقل
 اولوب مشی ابیہ کتمکه محتاج و راعله که اولمیبو استیا که زظهر که
 تمیل ابیہ اولور سه ده جهاده کید و فی سبیل الله اموالک و نفسک

مکتوب
 فی الجهاد و سبیل الله
 فی الجهاد

اید مجاہدہ اید بکزد بوف دن و صبی نزن ما عدا یہ جہا و فرض اولدی
 لکن بو فرض اولان جہا و اگر کزد و مملکت بنی کفره استبداد کب
 یا خود منقل عده ده فوت اولوب جمع کیزه محتاج اولورسه دراما
 اگر مجاہد بن کیز اولوب بر جمع کیزه اقدام مصلحت نمکین اولور
 ای فرض کفایه اولور و اگر کفره نک تسلطی بوق ایکن بر کفره
 سنی فتحه اقدام انک مستحب اولور زیرا بوابت کریمه نازل اولور
 ان صکه فلول نفر من کل فرقه منهم طایفه بتفرقوا فی الدین ایست
 کریمه سی نازل اولوب بوعومی تخصیص انشد یعنی جہا ده
 بر طایفه اقدام ایند کده بر طایفه اخر جہا ده کتموب عده سنده
 ناسه فقه دینی تعلیم و جہا دون فرار اید نذر انذار ایچور اقامت
 انمہ سی شروع اولور او بیہ اولنجہ ابو ایوب حضرت نرینک بو
 لکن بدر جہا نر که بنو ک کبی جہا و فرض اولان جہا ده اولور خود
 کند و راقوی اید عامل اولورند و اولور واکا صل بود و ایست
 ابو ایوب بن صحنی معلومده اولور یعنی معمول به اولورند

الان

عن اسم بن ابي عمران قال سئل عن ابي عبد الله عليه السلام في قوله
 وعلى ابي عبد الله بن خالد بن الوليد والروم ملحقوا بظهورهم
 بالظلمة فقال الناس من له الاية فقلت يا ابا عبد الله بن علي بن ابي
 ابي التهمكة فقال ابو ايوب انما نزلت هذه الآية فينا معشر الاصلاء

محمد بن
 فضالة رضي الله عنه
 راجع الروم

نصر الله عليه صلى الله عليه وسلم واظهر الاسلام فقتلهم بغير حق في اموالنا
 وتعلمها وندع الجاهل قال ابو عمران فتم بزل ابو ايوب بجاهل خبيث
 الله عز وجل حتى دفن بالفلسطين رواه ابو داود والترمذي ومحمد
 والبيهقي وابن حبان في صحيحه واکا لم وقال صحيح علي بن ابي حمزة
 ابيه داود وعند بعضهم فكان الاثارة بالبداهة التهمكة وهو زكيا لثقات
 في سبيل الله بو اثر ابو ايوب بن نقل مصارع العتق في ابي الحسن بن
 اولور یعنی کن ربه ميم وصاد اید رمر اولور وایندة فلسطين
 کلمه سی فاک صحنی و سبک سکون و طاء اولیک صحنی و زونک
 سکون و طاء ثانیة و فصلک طاء مکسونه و صکه باب کنة و یاء و صکه و
 مکسونه و لوزن صکه یاء مشددة مفتوحة و ناء مر بوطه اید و افعه اولور
 و دخی مصنفه صادر اولور نسخه راجع عبدالرحمن خالد بن الولید
 ابن کلمه سنی حذف اید کور شد رست و فتم ناسخ اولمق احتیلا در
 ریزا صحیح اولور عبدالرحمن بن خالد اولور و دخی علی بن ابراهیم
 ثقیفه صمیر رت اید ابن حبان راجع در عالم حضرت نذر انذار
 کدر روزنه صحیح رودیدر دیکر اندک شد طبر بن خننه ده ابن حجر
 عسقلانی ذکر ایدر که اگر بر حدیثک راویسی اهل بدعتن اولور
 ایسم بدعتن داعی اولوب نادوده و داین مقبوله اولور اصح اولور
 بود و یوب ابن حبان و امام نرینک شیخی جوز جابن
 نصر اید راویده اولنجہ بود و ایندة اصل بدعت بولوب بو اثر عتبه

نقیبت و برید بکنند: ابن حبیب ایدہ امام بن نیک شکر اور نہ صحیح
 اولیٰ شش اولور و یا خود شش و ابن حبیب شکر اولور و اولور
 را وید بخار و مسندہ کنندن حدیث روایت اولیٰ شش و اولیٰ
 مد کلمہ سیمک فتحیدہ و علم نیک سکونیدہ در الکف معانی اسم
 الیٰ نیک و مکرر حاصل معنی ابو داود و تریون و ابن حبیب
 صحیحہ و عالم اسم بن ابی عمر ابن روایت ابی رکه برکہ معاش
 اصحاب و تابعین فلسطینہ بی مراد ایند بکر حالہ مدینہ و افرج
 ایند نیک ناسک ابی رحالد بن ولیدک او غنی عبد الرحمن ابی
 در و نیک نایت طغیانہ ظہور انشیر ابی راول مرتبہ کہ مدینہ حائلہ
 ظہور نیک الصافی انشیر ابی ریکم دن بر رجل عدویہ مکرر ابی ر
 ہجوم ایند کہ ناسر بر رینہ بور جکت حمد سنی استکراہ طغیانہ
 نجیب ابی ریب ای رجل کف ابی ریب داخل اولور دیو منع مراد ایند
 مغنیہ اولور قد بور رجل بدیدہ کند و یی تہلکہ بہ الفا ابی ریب وید کلر نہ
 ابو ایوب بور وید کہ بوایت کریمہ برنم حفرہ نازلہ اولور و نیک
 حق سبحانہ و تعالیٰ بجمہرینہ لغت ایند کہ ہزلہ بر ریکمہ دعوت
 ابی ریب از احوان شمد نیکہ براز وقت اموالہ عندہ اقامت
 ابی ریب اموالہ از اصل ابی ریب علم و جہاد ترک ابی ریب دیو تکلم
 دیو مادہ یہ شروع ایند و مکررہ بوایت نازلہ اولور حبس سنی
 و تعالیٰ ترک جہاد در تہلکہ بہ الفا تغیر یہ بزرمنہی بور وید وید

ابو عمران بوکلمی نقل نیکہ ابو ایوب حضرت نیک جہادہ کمر ایہا نیک
 نقل ابی ریب ابو ایوب فی سبیل احد مجاہدہ احمدون نائل اولور
 اخرا الامر جہاد ایچور فلسطینہ بہ واروب اندہ مدون اولور دیو بور
 وید بور وایتی تریون صحیح دیو و عالمہ نیک و ابن حبیب شکر نہ
 مطابق صحیح ابی ریب و ابو داودک نقلی یوبہ در وید بزر بعضیہ بایندہ
 تہلکہ بہ الفا و مراد فی سبیل احد الفا فی ترک انکدر وید وید

الان

من قابوس بن ابی ظبیان عن ابیہ قال انیت مصر فانیہم قد قتلوا
 من و انہم یقی فی فلسطینہ فاجہد فی انہ لکان عند القضا و مغراہم
 بکت براہم العدو اختصر ابو ایوب الانصار فقال اذا قبضت
 فتم کبوا اکیل ثم القوا العدو فیردونکم حتی لا تجدوا منقذ ما فاحضر والیٰ حبید
 فیراثم او فونہ ثم سودہ و لطن اکیل والرجال حتی لا یوف بوحدت
 مصاع العث فی اسهل کن بدہ منقولہ حاصل معنی قابوس بن ابی ظبیان
 اندو فی بابسی ابی ظبیان دن روایت ابی ریب مصرہ دار دم کورد ملک
 فلسطینہ غاسسہ بر قند رجوع انشیر انورہ اخبار ایند برکہ وقت
 و اموالہ دار و نیک عدو برہ نظر اتہ کوہ علی موضعہ وار و قدہ ابو
 ایوب انصار حضرت نری حنضر اولور و برہ و صلیت بور وید کہ
 فجاہنم و دم قبضہ اولور قدہ و سیر بکرہ رکوب ابی ریب ان دن عدویہ
 ملا فی اولور عدو سیر رر و ابیہ حاک اولور قدہ و سیر بکرہ

ایا قدریه موضع کلمه جاک ایله اول موضع مخمین ایدوب و حق
 ایدوب بنی اول موضع دفن ایدوب و قبرم و دوزخ ایدوب و کفر
 ایدوب بنی جگنه سند که حق قبرم معلوم اولمک و دوزخ ایدوب و کفر
 و وفات ایدوب بنی ایدوب و کفر و صیبتی و نه موضع دفن ایدوب بنی
 اهل مصره خبر و بر و دوزخ علی القار شمشاعل شتر حنده بود که
 ای ایدوب حق نذر هر چه قدر تواضع نذر غایت موحدینک
 اندینک ایا قدر الله قبرم کمنه بمسجون و بدیدر ایله حق سببی
 و تعالی من تواضع دفعه الله منظوفی قبر شتر بقدره اول مرتبه
 شرف و شهرت و بر دیکه جمیع دوزخ و کفر ایدوب و دوزخ بود

باب حاجه عند فی مرضه عند مونه یعنی یوباب ابوالیوب الفاضل
 مرخص اول قدر شتر یوباب یوباب و قدر و قنده کند و رنده صادره
 اولان حالات و بعض اخفا بود و قدر انا را که به یس الظهار لری
 حقیقه کند و رنده و از اولان آثار بیابنده در

الامر

عن ابي زيد قال دخلت انا و لؤق البکالی علی ابي ایدوب الفاضل
 رضی الله عنه و قد استنک فقال لؤق اللهم فاف و اشقه قال لا نقول
 هذا و قولوا اللهم ان کان اجله عاجلا فافخه له و ارجه وان کان اجلا
 فافه و اشقه و ارجه رواه ابن عکک عن یوحنا بن جابر الکلبی و قد
حاصل معنی این عک که ای ایدوب و نفل ایدوب که تابعین و لؤق البکالی

فی مرضه عند مونه
 یعنی

ایده بید ابوالیوب الفاضل رینک عباده سنده وار دقله معنی شکایت
 اوله حق علت اولش لؤق و عامر ایدوب یارب ابوالیوب
 عافیت و شفا احسن ایله و یو و عافیت کده ابوالیوب یو و یو که
 یو مشی و عافیت بجای عافیت بلکه و عاکره یارب اگر ایدوبک اجبی
 عاجل یعنی قریب ایله ابوالیوب مغفرت و رحمت ایله و اگر اجبی
 قریب و کل ایله عافیت و شفا احسن ایله و یو و عافیت کده یو و یو

الحديث ١٧٤

عن ابي ایدوب الفاضل رضی الله عنه انه قال حين حضرت الوفاة
 كنت کنت عنکم حدیث سمعته من رسول الله و سوف احد ثلثه و قد حیط
 بنفسی سمعته بقول لولا انکم نه تنون له هب الله بکم و خلق خلقا
 یذنبون فیغفر لهم رواه الامام مسلم و الترمذی عن یوحنا بن جابر
 الصغیر و من منقول **باب** لولا کلمه سر لا متنع الشی الوجود
 غیبه ایچور اوله لولا و انکم کلمه سی اسم مع ایچور تاویل مفزوده
 مبتدا اولوب خبر رنده و قدر لول و نیکم موجود له هب الله بکم تقدیر
در حاصل معنی امام مسلم و ترمذی را ابوالیوب الفاضل روایت
 ایدوب که و قفا که وفات کند و رنده حاضره اوله قد یو و یو که بن
 رسول اکرم استماع ایته و کم بر حدیث شریفی سزا و یو که ایدوب
 شکر و عافیت موت نفسی عافیه ایدوب یو که ایدوب کم حدیث سه خبر
 و بره یو بن رسول اکرم استماع ایته یو و یو که ای ایدوب

ص

اگر سر زده کنه موجود اولسه ایدی حق سبی نه و تقالی سزای
 کیده ر و ب بر سخته مخلوق خلق اندر ایدیکه اندکنه ایدوب انور مغفوت
 ایدیه **الحديث ۱۷۴**

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لولا انكم تدينون خلق الله خلقا يدينون فبقولهم واه انهم
 احمد في مسنده وسم في صحيحه والترمذي في سننه عنه ابو داود في مسنده
 بله لفظك نقصا بنده وارد اولدر و دخی بوا یکی روایده ابو ایوب یک
 کتم بورد و قدینه واهی معلومدر که ناس بوحیدیتی استیع ایدوب و نه
 مبارک و حق سبیانه و تقالینک رخصته واقف اولدر بیکه کنه انمه ده
 مبارکات انمه مکرینه و سیده اولد بغندند و دخی بوندیم معلوم اولدیکه
 بر عالم بعض ناسک رخصت فهم ایده مکرر مشدیه کتم و اخفایه
 جائز اولور و ابو ایوب کتم انمش آئین اضرالام تبلیغ بورد و تبلیغ
 ات هم مشکم الغائب حدیثه امثالدر زبرا اگر کتم انسه را ایدی بو
 حدیثر کند و لرنده غیر مبلغ اولد بغندیم ضیا عنه سبب اولدر
 اولور را ایدی انک ایچون اضرالام نقل ایده اظهاریه بورد و بورد و بورد
 ناسی کنه همه رخصت و کنه هر ترغیب معنانه و کلد زبرا و عبده و کلد
 انمه متعلقه آثار بولک معارضدر و ابو ایوب یک و دخی بوحیدیت معلومدر
 ایچین امر و بنده رخصت عفو طهر فی اولان ماسک سلوک انموب
 و انی غایبم و عدلیم خوف عقوبت اولان ماسک سلوک بوردیم مشک

دستبر بر اولسی فرینه در که بوحیدیت کله هرینه محمول و هر کس نه فکله
 و کلد ر بیکه حق سبی نه و تقالی به نقد بس و تخریه صفتربیک اشتغالیه
 و ناسور الید اولان محمولک و انما عصب و ونب ایچنده اولمنه و بنده
 موجود اولدر و انما اولد بغندیم بیانه رشت رقی الا لوارش رقی ابن
 ملک بوحیدیت معنانه بیان ایدر که بوحیدیتن مرادنا سر و نه به
 قند رقی و کلد ر بیکه اصیب کرا نه تنبیه و صدر لرندن سدت خوفی از الله
 در زبرا اصیب کرا نه خوف بر مرینه ده ایدیکه بعضدر رؤس جیه وار
 و بعضدر نشارنده اعتراف بعضدر نوم و راحته زک ایدر بومشکی
 حق سبی نه و تقالینک رخصت و سعته و ان اولان اجابت ایده
 کند و بر تنبیه در و بوحیدیتنه حق تقالینک معقرتی ایدر و بر تنبیه
 و حق تقالینک علمنده اولان ماده ل محاله وقوع بولد معنی تحقیق دارد
 شول و هر بیکه اگر فرض اولسه محققاندر بر اصد عاصی اولسه ایدی
 تحقیقا لعلم حق تقالی بر مخلوق خلق ایدوب علم از لیده بولک مغفوت
 احقاق ایدر **باب** ما جازعنه فی صفة الغیر لکل احد یعنی بویاب ابو ایوب
 انصاری درم خبر و فن اولد قد نصکه هر بیکس به ضم ایدوب بر احد
 اول صمه دن خلص بولد یعنی حقیقه ابو ایوب انصاری دن نقل اولد
 اجابت بیانه در بوبابده منصف ایکی حد و حدیث روایت انمشدر
الحديث ۱۷۵

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم

ما جازعنه فی صفة الغیر

ص

قال افلت احد من ضمة القبر لافلت هذا الصبي رواه الطبرانی
 في الكبير عنه وهو في شرح الصدور شيخ اکابر جلال الدین الی
 سیوطی یلفظ عن ابی ایوب الی ان صبی دفن فقال
 رسول الله لو افلت احد من ضمة القبر لافلت هذا الصبی بوجہ
 جامع الصغیر من منقولہ **باب** افلت کلمہ افکار بابہ
 فعل ماضی مجهول مکمل مفرد مذکر غائبہ ثانیہ فکلت ورفلت
 ویوصف ایوب جورک وکفیکص انک ودر لک ولفک ولفک
 لغتہ لغتہ صرف معانی دخی کلد یقال فلت وجرہ عن ایوب
 ویقال فلت عن رایہ اصراف ویدر ایوب راہی ثانیہ لازم
 اولہ یغذون تغذیہ ایکن ہمزہ اوفاک اولمش افلت اولمش
 نائب فاعلی احد کلمہ سیدر من ضمة القبر کلمہ سیدہ من افلت
 متعلقہ منع معانی متضمن اولہ یغذون من ایوب صلی اللہ علیہ
حاصل معنی امام طبرانی کبیر ندہ ابو ایوب انصار بن منقل سیدہ
 روایت ایوب کہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم یور ویدر کہ اگر قبر
 ختم اندہ سندن بر احد صرف وابعار وخلص اولہ ایوب صبی
 صرف وابعار اولوز ایدی دیو عذاب قبر دن کویف یور ویدر
 ودخی بوجہ بیت امام سیوطی کشف شرح الصدور اسمی کن ندہ
 ان صبی دفن لفظیک زیادہ سیدہ حدیث سبب وروای
 ودخی نفس اولمش **تفصیل** بوجہ بیت منفرم اولہ بلکہ قبر

انما ختم ایوب فوجہ سندن، خلاص اولمش کس بوقدر لکن
 سو قدر کہ مؤمنی ضمة ختم تغیر اولوز کما وکلیہ صغیر اولوز یعنی
 مؤمنیک و صبیک کی کمانہ بر کس نک اولوز رغبتہ، کلوب انہ
 ملاقی اولہ اول اولادنے ناصل محبت ایوب ختم ایوب سرہ قبرہ اوید ختم
 ایوب نامعنا واند کما وک صغیر سے ایوبی ایوب باسندن، ختم عداوت
 ایوب ختم ایوب رکھار بر بر یہ فارشوب حورج اولوز و بوجہ بیت صبی
 صبی ایوب ختم قبر ثابت اولدر لکن سدا منکرین صبی یہ اولمش
 اہل سنت اتفاق ایوب بر لکن بر ملک مؤکل اولوب اول صبی
 جواک تلقین ایوب ویدر و فخر کما ثانیہ حضرت ابراہیم تلقین ایوب
 قل ربی احد و دینی الاسلام و رسول الله ایوب ویدر و قدر بعض سیدہ
 منقولہ را کہ دینور کہ چونکہ صبی یہ تلقین ایوب ملک مؤکل اولدی
 بوسدا نفاذہ و نہ حکمت اولہ بوندہ حکمت بود کہ چونکہ حق سبحانہ
 و تعالیٰ دین ہی آدمی عالم وزدہ استنطاق ایوب کہہ قالوا ایوب
 مؤمن اولدر بوجہ بیت ایوب ایمان بر حق سبحانہ و تعالیٰ تا ہر اولوب
 اول شخص دنیا یہ کلمہ کہہ مؤمن اولوب ایمانہ انبیاست
 اولدیر کی قبرہ و روقہ قبرہ اولمش شہادتہ دخی بلکہ رشتہ
 اولسود ایوب شیطانیک یوم قیامتہ اول مؤمنی بوسم حرم عکرم
 ویدر جواک ایوب حق تعالیٰ عالم وزدہ کے ایمانہ تا ہر و انبیادہ
 ایمانہ و ملائکہ قبرہ کے ایمانہ شہادت انہ کلمہ شیطانیک مذموم ویدر

اوله سی ایچوندر دیو بعضی مواظدن منقوله **باب** ماجار عنده فی الی
العرب ثم العجم وفتح الالمصار وکثیر الکنوز الاسدیہ یعنی ابواب
الابواب الالفارید، ویک ایمانه کلوب صله عمر بن ماعدا
عجک ایمانه کلمه سر و امصار فتح اولوب و جهود اسدیہ نک
کثیر حقه ر وایت اوکلمه احادیث بیانده در ابوابه مصنف
ایلی حدیث نقل ایدر

الحديث ۱۲۵

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم اني رايت في المنام غني سوادا ثعبانها غنم غفرا بابا
عبرها قال هي العرب فتبعها العجم قال هكذا عبرها الملك
سوار واه اكي كم في مسندك عنه بوجدت جامع الكلبه ان منقوله
الابواب سود سينك غني وواو ك سكونيه اسودك مجعير و غني
كوك سينك صفتيه ر وعصر عين مهندك غني وفانك سكونيه
اعفرك جمع اعفرو و بياض معانده در حنه بعض رواينه بيض
لفظيه واقع اوله ر صي جوهريه بياض غني سبه اوله بياض
ور و بونك و در واهم و غني اعفرو تغير اوله ر لكن حسن ايه و اوج
مصرح اوله ر غني بياض روايني قنيه سبه بوجدت ابيض معانده
عجم و بوعبه ماعدا به الطوق اوله ر لكن بوجدته فارم معانده
سنن ايه و او و دن منقلم اوله ر بوجده الكله سر عبره بوجدت

منقول

منقول فمهر **حاصل معنی** عالم مسند رکنده ابواب الفارسی
منقول مسند اید روایت ایدر که رسول اکرم صلی الله علیه و سلم پیور و
تحقیق بن منامده بر سیاه غنم غنی رویت ایدم و انک ار دیکه بر
سور سیاه غنم غنی غنم اول سیاه غنم غنی غنم تابع اوله ر بابا بیکر و اوج
تغیر اید پیور و قنده ابوبکر حضرت پیور و پیور که بار رسول الله اول
سیاه غنم اوله ر و در و سزه تابع اولوب وینه دخول ایند بر اول
بیاض غنم اوله ر و عجم ر عجم صله انده وینه واصل اوله ر و
تابع اوله ر و در و اوبانک تغیر پیور و پیور و قنده غنم غنی
پیور و در و وقت سحر بر ملک کلوب پیور و اوبایه سنک تغیر
کبه تغیر ایندی و پیور و در **تفصیل** بوجدته بر مؤمن و اوباکور و که
بر صلی و مندن و جهود و لمیه و وسنه غرض انک و اول مکنده
تغیر اید بک اوله ر و اوبانک حاکم وینه مناسبت تغیر
اینک لارم اوله ر و ابوبکر حضرت بیکه تغیر و اوبایه نا و و اوله ر
فهم اوله ر و غنم لارم حضرت بیکه غنی بخت علیه ر تنظیم امت
و اصلح عالم اوله ر و رویت پیور و قدر اعنای غنی امتک کثر
ایده افخ اوله ر و تغیر پیور و در و حنه اصل غنم اگر طالب مال اوله
رویت ایدر اب کثر نام اید و اگر طالب علم رویت ایدر اب تخصیص
علم اید و اگر طالب رویت ایدر اب فوئ طوبیت و صلح غنم
ایده تغیر اوله ر و غنم معلوم اوله ر بوجدت سنن ایه و او و غنم

کائنات بود و یا رکند در تغییر بود و قدر بود و او دکت و ابده
 غم یعنی لفظیه و ابیت اولوب و افزنده وین تر باده اوله البده
 ابدا و فارس الکا نائل اولور و دیو بود و قدر و ابیت اولور و
 بود بده رسول اکرم وقت سحر و ده ملک بود به تغییر ابندی و دیو بود
 بکری تصدیق بود و در بلکه تغییر ابند و بکندن صلیک و حضرت صدیقه
 تغییر ابند و ده وجه بود اوله که فخر کائنات هم بشریت و هم ملکیت
 صفیتر ابیه منصف اوله لریه ابلی طرفک ابلیس و غرض بود
 اوله لریه خود اصل تغییر ملکیت تغییر اوله ده حضرت صدیق
 تغییر ملکیت تغییر بیه موافقت ابیه شان صدیق ظاهر اولی
 ایگون اوله زبیر و یا اول تغییر ابند و کدر و امد اعلم بالصواب

الحديث ۱۲۶

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه
 وسلم ستفتح عليكم الامم ما يستولون جنود مجندة تقطع عليكم فيها بعوث
 فبكرة الرجل منهم البعث فيها فتخلص من قومه ثم يتفزع القبايل فيعوض
 نفسه عليهم يقول من الله بعت كذا من الله بعت كذا الا و ذلك
 الا عبر الى امر فطرة من وده واه الامام احمد في مسنده و ابو داود و
 في مسنده عنه و تقدم حديث سياجته على الناس زمان فتفتح فيها فتوحات
 الى اخره بوحديث جامع الكبير و من منقول في باب مصادر مصر
 جمع بين مصر شهر معناه و در توفيقه فقها اختلاف ابند بر بعض

نعم من امير متين

الکبر سجدی قومی اعطاه الله و یو توفیق ابند بر و بعضه ایچده بشق
 فاضلی و عالمی اوله و به بر اصح اولان قول اخیر و لکن فقها ناک و اختلف
 شریک و ادراجده اولان مصر حقنه و در بوحیث مطلق بر و عظیمه
 سنده و در فی بعوث بانک و عینک ضمیمه و نامشده ابیه بعثت
 جمعیه بعثت عکرمعنا سنده و در و جنود ده جنک جمعیه را عوان
 انصار معنا سنده و در قدر بود اوله که بعوث دیو ارسال اوله و
 الحاق اولمش اوله جنده مطلق عکرمه الحاق اوله و یا خود اعانی
 جهنمه جنده و مرسل و لمسی جهنمه بعثت و لمسی اوله و جنده ابیه
 صفیتر جنده و کثر تنی و انتظامه بیان ایچده اوله شکم لاری
 جنود و جنده دیو اثرده و در و اولمش و تقطع کلمه سر اگر عینک ضمیمه اوله
 ابیه تفعل یا بندن فعل مضارع عدد نانک بر محمد و در و یا خود عینک
 فتحیه فعل مضارع اولمش احتمال لکن سیاق قرینه سیده مضارع اطلاق
 احتمال را چدر تقطع و دیو بر بولک عکرمه جهنمه ابیه و لکن کسبیه
 خروج انمه سنده و کتیه و در منکم البعث ترکیده بعثت کلمه بر مصدر و در
 معناه و در تخلص و یو قومی ترک ابیه و ابیات لغز تنن نفسی
 ابیا انکه و در تفسیح و یو طلب صفی معناه سنده یعنی بر قومک کند و یا قبا
 طلب معناه سنده و در من کلمه سی میبند و در و استغفار میبند و در انکه لکن سکون
 عد و ایچده بر عد و کت اسیمیه و یو مقادیر مطلقا کثر و ن کنیه اوله
 بعثت کلمه سکت فاعلی الله را جوده و اسناد و مجاز عقیده رسیده است

قبیلند ز کذا کلمه سی مفعول و مبعوث اولان قومک عدد و ندن کنایه
 الا کلمه سی حرف تنبیهدر همزه استفهام ایله لایقیه دن مرکب و با خود
 خوف بیدر و ذلک جمله سنده که داو عطف اولوب مفعولیه فعلیه
 معطوف اولیق و با خود یوقا و جمله رک برینه معطوف اولیق و با خود
 استیفاء اولیق احتمالدر **حاصل معنی** امام احمد سنده و ابو داود و ترمذی
 سنده ابویوب انصاری بن روایت ایدر رسول اکرم حضرت زکریا علیه السلام
 نبوتن زمان استقبالیه ای حالن اجبار یوروب ای اتم یغی
 جفده سرتک اوزر بیکه و لا یترفع اولور و براز عسکر ظهور ایدر انرا بکنن
 سرتک اوزر بیکه قطع طریق و فیهل و ایچون براز و فخر سال اولور سرتک
 ایچیکر ده جنگه قادر اولور بیکر اول عسکر اوزر بیکه و ب جنگ اتمی کره
 کورر کند و قومی اماندن تخلص و عزالت ایدر ب اجنبی قبیله دن طمع مال
 ایچون صغیر طلب ایدر ب کند و یه سینی رایچون انده و غرض ایدر بنید کلیم
 که قنقی قبیله وارد کره بیکت النون و یا بیکت ووش و یوروب بزم کبی بکنر
 الی بر دم و نفرت اتمک ایدر عسکر سال ایدر و یونکلیم ایدر و کند و یه انده
 مع یز اول کمنه به لایق اولور کند و قبیله سرتک اوزر بیکه و سینی ظهور
 ایدر ب اندامانه محتاج اولمش ایکن اخراج عملی و امر از شهادت بکنر
 ایدر ب مناع و بنا به میل ایدر ای اتم الیه اولنگه اول کمنه جنگ ایدر ب
 و مجروح با خود قتل اولور قده نفاطر ایدر ب و منک امر قطره سینه و کین الی
 کمنه نفسی اول قبیله به ای رانمش اجبر در و یوروب و یوروب مصنف و بیکه

س تراشه الم عنه متعلقه اولان احادیثک بعضی یوقا رحم سبقت
 ایدر **تفصیل** یومد بیکت مالی بر قبیله کند و ایچر بیکه جنگا و عسکر و ارا بکن
 ناسک طمع مال رغبتدن اول عسکر ز قبیله به نفسی ایچا ایدر بکن
 معین بوله ممسنی و اول تخلص ایدر بکنه ده طمع مال ایچون قومه
 و دینه اعانت ایدر ب کند و یه رسوله ایچا ایدر ب هر قطره و می کف
 عیزانده اجور بیه نهاییه بیدن محرم اولمش و دینه ضعف کلک ایدر
 برالدین عیسی و سید **در بیان منطوق فی مال نه موضعه الیه اعانت**
 اول موضعه اولوب فرض الی اولان صله رحمی زک ایدر بقی نغان
 ورسوله عصیان ایدر بکن کمنه تنی اعلی در **باب** ما جاء عنه فی ان ساعی
 الامراض تذهب الی عات اکلا یا یعنی یوب ایچا یوب انصاری بن
 مؤمنک مرض حالده اولان اوقانه خطا یا و ذلک بیکت و فتنه
 اولان اوقانی حیوانی حقه اولان انار بیکه در یوبابده برعد و شد
 نقل **الحديث ۱۷۷** اولدی

عن ابي یوب انصار بن روایت عن ان رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال ساعی الامراض تذهب الی عات اکلا یا رواه البیهقی فی شعب الایمان
 عنه بوحید و فی جامع الصغیر و من مفعول **العراب** بمراده مطلقا وقت
 معناه در امراض مرمنک جمیع خطا یا خطیئة نک جمیع خطیئة فکلا
 التملک مفعول بیکت اسمیه یعنی اسم مفعول در **حاصل معنی** امام بیهقی
 شعب ایما سنده ابویوب انصاری بن روایت ایدر که رسول اکرم یوروب و بیکه

ص

بر مؤمن و بر مؤمنه یک مرض و سبب است که این سبب است اول آن سبب
 و خطای این سبب است این که او قانی محو را بدین معنی که اول او قانی که او قانی
 گوی اول و تفصیل بود بعد شدن مراد مؤمن اول آن که وجود بر مرض مستولی
 اول قده عزت این که بر این تقدیر رحمت جلوب صبر ابریه کند و به انفعده
 غنچه ضایع اول اگر سبب سر و ابریه غنچه اولوب بوم فی میده نیز آنه وضع
 و اگر سبب سر یوفی ایه در جانی رفت بولور بود بعد شده مرصن مراد مؤمن
 مرصید اما لی فک و مشرک است مرضی هر تقدیر صبر آنه فائده و بر مران اعدا
 بغیران بشک به منظور فیه زیرا صبر است سر علی ایماذ را مؤمن که خطای باسی ایلی
 نود بر نوعی کند و به قضا و کفارت و نوبه و باحد و قصاص لازم کند و نوع و نوبه
 اجرا اولوب و عذبه مقبول اول قده عذبه عقاب اول و بر نوعی و فی
 و نوبه با لک نوبه و استغفار لازم لک و بر نوع صاحب که کنایه است این که
 مکفرات و مالیه و به نوبه و اول و به اصابت ابدن مصائب اید محو اولی جاز
 اما لی فک و مشرک است اعلی صاکه لک مقبول و لک و نوبه اول آن مصائب
 و معتدیه مصائب زیرا معتد را سبب را بعد را مؤمن که تمتی باعث شکر
 اولوب و مصائبی باعث صبر اولوب و ایمانی سبب شکر و صبری مقبول
 اول بعد از این سبب نعمة بعد ائمه و الله علی توفیق الاله **باب** ما جاء عنه
 فی الرجل یفزع بعنه عند معارفه من الموتی او اعرض عنهم بالصبر و البس
 یعنی بوباب ابواب صبریدن بر رجعت اعلی سبب سی افرنده اولوب
 کند به عارف اول نکر اخشاده و صبر حده عرض اولوب انک سبب

بسم الله الرحمن الرحیم
 نه و فی ان صبر الاله علی العبد

افرنده اول نکر پینده رسوای اول سی خفنده وار و اولان انار و
السر
 عن ابراهیم بن مسرة قال سئل ابو الیوب الیضا عن رجل یرضی عنه الفطن طنبه فمر
 بقاص یقول اذا عمل العبد فی صدقتها رخص علی معارفه اذا امسی من اهل
 و اذا عمل العبد فی اخراتها رخص علی معارفه اذا أصبح من اهل الاخرة فقال
 ابو الیوب انظر ما أقول قال چه لکی اقول قال ابو الیوب اللهم انی اعوذ بک
 ان یفطن فی عذبه بن الصامت و یسعد بن عبادة بما علمت بعدهم فقال القاص
 و الله ما یکتب الله و لایة بعد الا ستر عورانه و انشی علیه با حسن عمله قال شیخ
 اکبر فی کنا یسرح الصدور فی حال الموتی و القبور اخرجه ابن ابی شیبہ
 فی المصنف و الکلیم الترمذی و ابن ابی الدبی عن ابراهیم بن مسرة عن ذکرت عنه
 قاص کلمه سر قص یفقدن اسم فاعده قصه نقل ایدیه و در معارف و در کنا
 جمیع و تفصیل کلمه سی افضا عدل مستفید اصل فضا حذر افعال یا به
 نقل اولینش فعل مضارع کنا حی طنبه رافض و یو بر کنا کنا مساوی
 ذکر ایدیه رسوای انکه در **ما مل معنی** شیخ اکبریت امام سیوطی شرح الصدور فی
 حال الموتی و القبور اسمی کنا بنده ذکر ایدیه که ابن ابی شیبہ مصنفه و حکیم
 ترمذی و ابن ابی الدبی ابراهیم بن مسرة و ابن ابی الدبی ابراهیم بن ابی الیوب
 انصار فطن طنبه ده غا ایدیه بر قصه خوان و اعظم راست کلمه در نامه
 قصه نقل ایدیه و بر که بر عید صبح و قنده بر عمل اسکندیه اول کون بنده
 افرنده کندن اول کیدن معلومی اولان اخوانه اول ایدیه کین عمل عرض

بوابه مصنف درت حدیث نقل امسدر

الحديث ١٧٨

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان
نفس المؤمن اذا قبضت مقام اهل الجنة من جوارحه كي يقول البشير اهل
الدنيا فيقولون انظروا ما حكم من يسبح فانه كان في كرب شديد ثم تلوته ما
فعل فلان وقوله اهل نزع جنت فاذا سألوا عن الرجل قد مات قبله فيقول
انتم ماتت ذاك قبل فيقولون انما للدواعي واجوبون بذهب الى الله والارباب
قبضت الامم ونبئت المراتبة وقال ان اهل الجنة قد علموا على قاربكم وعثركم من اهل
الافرة فان كان خيرا فواووا وقالوا اللهم بفضلك ورحمتك فاقم نعمتك
عليه وامنه عليها وبعرض عليهم عملهم فيقولون اللهم الله عملنا نرضى
به وبغزة البكت قال مولانا شيخ الحديث جلاله بن في شرح الصدور اخرج
ابن ابي الدنيا والطبراني في الاوطى عنه **باب** نفس المؤمن في امره
روح اهل سنت عندئذ جل جلاله فانك وزوده سرابن كبي لطيفة روحا
ورغما لاهك فخي وقا فاك تشيد بربكس يه حجت ايد فارش حبيب مد في
اولمقدرا اهل الرحمة وانما مؤمنه ورغما ففعلك فاعلمه ربي يقول لكس
لايك سكوت وقا فاك فتجيد ورويا فود بانك فني ولايك فخي وقا فاك
سند هك فتجيد ورنكم ويقولون فيها آيت كريمة سنده ايلي قرائت ايد اخذوا
اولي اولنا وجه تائيد روایت بوايكسك بید اهل الدنيا لفظا مرفوع يقولون
فعلك فاعلمه بدارنكم واسر والنجرا الذين كلموا اية كريمة سنده الذين

كلموا موصولي اسر وافتلك ضمير نه بول اوله يعني كية النظر والكله سر ههركسك
فخي وقا فاك كسره سنده امره لاهم فاعلمه سنده ورنكم سنده لذين امنا
الطروانا آيت كريمة سنده حمزة كسك فخي ههركه ايد قرائت ايدوب بيضا وروفي
امرله وادوب تغير ايدوب انظروا امهال لاهم وروفيوب معناه لاهم اوله كسك
اسره ايدوب ايه كسك ههركه كسك فخي وبانك سكوتيه ههركه كسك سنده بغيره
نكم صاحب فاموس ههركه كسك اللى ايلي قدر لغته وارور ویدو كرائه
معنا سرعبد اوله ویدو راهه كسك اصل ورجع معناه دركسك والاه
ام الحاق اوله سرعبدك برشعبد خوف ايدوب انك عندنا النجا ايدوب
كسك ورجع ايدوب ویدو كسك ايت كريمة فاهه باویدون مراد ههركه معناه
كفركك وفسكك مرجعي وكوف اوله بغنه وروفي باویدوب ههركه سنده
برشعبدك غفنه وقدره كوفه در اول كوفه ههركه فویدون لاهم اوله فویدون
لاویدون الحاق اوله ویدو كسك ايت كسك سنده ویدو باویدون فویدون
الام دنياه والاه معناه در امة كسك ههركه كسك فخي وبانك كسك
سكوتيه امانه واهه حاضر در **عالم** امام سبطی شرح الصدور اسلحه
كنا سنده ابن ابي الدنيا والبراني في الاوطى عنه **باب** ايدوب ايل
روایت ايدوب كسك رسول الكرم حضرت زور ویدو كسك حقیقا بر مؤمنك روي قبض اوله
حق تعالیك فویدون افرة رحمة واصل اوله دنياه اهل دنياه بر ماده كسك
ايك كسك بشره سرور ايدوب والام ايدوب مد في اوله قدر كسك اول مؤمنك
روحي حجت والكرام ايدوب سیر ولاح في اوله لاهم ویدو كسك حاك

موضوع الدلائل

—

2

2

در وصف احوال

ایکده شمس مؤید الطوعی قالوب حضرت عیسیٰ مسمیٰ لفظه طواف ایدر ایکن عروج ایدر
ویدر **باب** ماجا ائمه فی وصف یوم القیمه یعنی یوب الوایوب الفارید یوم قیامت
وصف حقده وارد اول ائمه در یوب ایدر مصنف بر حدیث نقل ابتدای

اکدیت ۱۸۶

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه قال ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان
اذ يقول الله عز وجل في كتابه والارض جميعا قبضته يوم القيمة فابن اكلبي عند
والك قال لم فيها كرم الكلب اخرجه ابن جرير عنه بوجه حديث في المنثور منقول
ال ۶۰ **باب** جبر كلهم حاد الله لك فتحي ويا خود كسريد وبار موده نك سكوتيه با
رك وشمه ربه وبار وملك على معا من كلور اني فعلك فاعليد وروا
الله مصقوليد تعظيم نكشي مفعول تقديم اولد وورقم باز ربا مق معا من
حاصل معنی ابن جریر ابی ایوب انصاری بن توحید ایدر که رسول اکرم حضرت نبی
مبارک عالم رکوب سنوا ایدر که حق تعالی قرآن کریمه والارض قبضته یوم القیمه
بودی یعنی یوم قیامت بودی رحتی نعلینک قبضه الیه سنده ورا ویدر اولنج بو
خلافی بر اولد قد نعلک نه مطانده اولور لرسول اکرم جوب ویدر نهم رکن کت
بارشی کی اولور بر نه ح اولور الیه الخایع اولور یعنی بکس بکس بکس بکس
ایند که اول کن بکس یکده اولن منقولست ومرتقا حاصل اولن بدن منفک
اولیوب اول کن بکس نه بر کید راب انکه کند بکی خانی دخی اولد بر ایدر کیدر
ویدر جوب ویدر یوب کرم بکس نغیر نه امام بغیر سنده ایدر ایدر که حق تعالی
بوارضی قبضه قدر نه اکوانا ای این المنکرون ویدر جبر کس وکبر با ایدر دخی ثانی ایدر

باب ماجا ائمه فی الخی صمد یوم القیمه واول من یحکم یعنی یوب الوایوب
انصاریدن یوم قیامت اولان منی صمد وابتدای صمد اولد جن کرم حقده
وارد اولن ائمه در یوب ایدر دخی بر حدیث نقل اولد

اکدیت ۱۸۵

عن ابي ايوب الانصاري رضي الله عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان
من تخضم يوم القيمة الرجل وامرته وامه ما يتكلم بها ولكن يراها ورجل بالشهد
عليها بما كانت تعيب زوجها وشهد يراه ورجل بما كان يوبه ما تم يدعي الرجل وحده
فمثل ذلك ثم يدعي اهل الاثاق وما يوجد ثم واثيق ولا قرار بط ولكن حنك
هنا نفع لهذا الذي ظلم وسبنا هذا الذي ظلمه نوضع عليه ثم يؤتى بالكبيرين
في مقام من صمد فيقال اوردوهم الى النار فواحد اورد رقيه خلونها
او كما قال الله تعالى وان منكم الا وادها كان على ركب من مقيت اخرجه الطبري
بسندنا بس به عنه رواه شيخ اكدیت فی البد وراا فرة وقدم بوجه حديث و
المنثور منقول **ال ۶۰** **باب** كمال يوليها كلك سنده كس آلی یول ایدر دن
مشقه را ایدر یوب غده بین انکه در رشر بعنه زوج اولانکه درت آلی دیا
زباده خاتونه تقربانم کس بین ایدر اگر درت آرتوب انخر الیه اول خاتون
طوافی باین ایدر مطلق اولور و اگر درت آکس یکده نقوب ایدر الیه بالک
بین ایدر راب لغات بین اقتضا ایدر و اگر حج ویا تود غیر شی ایدر تعلیق
ایدوب مست نقرب ایدر اسم فلان ماده فرض اولد ویر الیه اول ماده یه
اولان زم کلور و دخی دانی نونک کس بید ایلی غیر اطمقدار روزنه در رقرط

در وصف احوال

في قوله تعالى واذا القوا منها مكانا ضيقا قال مثل الزج في الزج افرجه ان ايه فان من
 طريق فسادة عنه عن ابن عمر ورواه في المشهور **رواه ابن عمر** ورواه في المشهور
 وحيث تشبه به من زانك او حنقه اولادهم ورواه في المشهور ورواه في المشهور
 ايه ضيق اولادهم نفس لدرمه مثل اولادهم **رواه ابن عمر** ورواه في المشهور
 ايه اوب الالف ربي متصرف سنده ايه واليا اوب ايه ورواه في المشهور
 كرايه اولادهم بن عمرو بن العاص ورواه في المشهور ورواه في المشهور
 مكانا ضيقا آت كرايه سنده كرايه ضيقا آت كرايه سنده كرايه ضيقا
 من زانك ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه كرايه
 ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 مشروا كل طعم ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 حق تعالى بيوريكه اذا ارادهم من مكانا بعد معمولها تعظيما ورواه في المشهور
 يومئذ اولادهم كرايه يوزن بطنه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 اغلث سمعه وكنه وركبها كرايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 انك يا بشر ان من حق تعالى بيوريكه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 يعني لدرمه اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 الفا اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم
 اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم

زج ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 بلانك ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 من زانك ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 بن عمر ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 رضى عنها يوم القيمة ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم
 يعني يوب اوب الالف ربي متصرف سنده ايه واليا اوب ايه ورواه في المشهور
 ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 عن ايه اوب الالف ربي متصرف سنده ايه واليا اوب ايه ورواه في المشهور
 يوم القيمة ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 فني من فاطمة بنت محمد على الصراط فني مع سبعين الف جارية من ابي بكر العيين
 كرايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 كرايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 اوب ايه ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور
 ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور اولادهم ورواه في المشهور

في فضيلة فاطمة
 رضي الله عنها

عن أبي أيوب

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال
 المتى يؤمن في الله على كذا من يافوت حول الوش رواه الطبراني في الكبير
 عنه بوجه حديث جامع الصغير من منقول **صالح** معناه أن طبراني كبره أبو أيوب
 الفارسي من منقول سنده أئمة روايت أبيه كرم رسول كرم بيور وديركه أنه يكون
 بربر لربه تحت ليدن ورك الطرفة يافوتون كرسيد او تنده بربريه كور ووجبت

الحديث ١٨٨

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال المتى يؤمن
 في الله على كذا من يافوت حول الوش أخرجه الترمذي وحسنه والحاكم ومصحح والد
 فطر عنه بوجه حديث وفرد من أئمة امام زين العابدين حسن وديركه أنه يكون
 وحاكمت صحيح وديركه أنه يكون ودارقطني يوافي وطره انك أبو أيوب رواه
باب ما جاء في من يدخل الجنة من هذه الأمة بغير حرب يعني بغير الجواب
 انصاره بجنة لوائمه ولسر داخل اوله جعفر حفذه وارجه اوله انار وديوباده
 مصنف اوج عدد حديث نقل ائمة في

الحديث ١٨٩

عن أبي أيوب الأنصاري رضي الله عنه أن رسول الله صلى الله عليه وسلم خرج ذات
 يوم اليهم فقال ان ربي خير مني بن سبعين الف ليلة فلان الجنة بغير حرب وبين
 الكعبة عنده لاني فقال له بعض اصحابه يا رسول الله انك ذكنا فبنا فقل رسول
 الله ثم خرج وهو يكبر فقال ان ربي زادني مع كل الف سبعين الف والكعبة عنده
 فقال ابو هريرة يا ابا أيوب وما تظن خبيثة رسول الله ان خبيثة رسول الله

عن أبي أيوب

ان يقول رب من شربه ان لا اله الا الله وحمده كثر يكف له وان محمد عبده ورسوله
 مصدقات قلبه فادخله الجنة اخرجه الامام احمد والطبراني في الكبير عنه وكرهه في البداية
 والنهاية بوجه حديث جامع الكبير وند **باب** ذات يوم كثر خرج فعلنك مفعول
 فيه مدركه كثره زباد واولس ليدن اختر ازور زباد يوم مطلق وقت معك كثر
 مستعمله رغبه كثره برما وده به اخفا ايدوب مصطنع مفسر ورجينه فعليه وند
 برشيك عنه نده كثر لوب وادخار ايدوب اظهار انتم سنده برغير لوب وقت كثره
 ويلي شبه مصدق شهد فعلك في الله حاله رت انك مفعول وروقه
 فاعليه وراي له اعني ايدوب واستغيا مفسر اوله بعنه فاعل لما هو
 ومفعوله فعلك شرمي بولنمدران جينة كثره كثره فصح ائمة ايدوب
 كثره رجه وف اظن فعلك مفعول ورا كثره كثره كثره اوله ايدوب
 ايدوب كثره اوله بوجه حديث فاعل فعلك مفعول اطلق وياخود استغيا وند
 اختاره **صالح** معناه امام احمد وطره ان كثره ايدوب الفارسي من منقول ائمة رسول
 ابو ركه بر كرم رسول كرم حضر نر اصحابه فخرج ايدوب بيور وديركه ارضيهم ثم
 تشر كثره خبر وديركه تحقيقهم بني ائمة بتمشيك كثره بغير حرب عنه كثره
 اخذه بنم فميرده كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره
 وحوالتي قبول ايدوب كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره
 وديركه يا رسول الله ريك سنك كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره
 بيور كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره
 كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره كثره

واخر اوله جفرك هر يكده نيمش يك دخی زياده سيله احسن بيور در و كزله دوكم
 افزونه طلب ابد حاكم مراد دخی غنده احسن بيور در و نيمش بيور در و اوله اوب
 حفر تر بود بتر نقل بيور و قه اود هم محبده بود لب يا ابا الوب رسول اگر يك
 اخفا بيور و قدر مراد لر حفره نه ظن ايد سكر اول مراد نه در و ديكره ابا الوب حفر تر
 لا ادر و لب جوب در و كده ابا هم بيور و يكه اول مراد لر بيور و كده يوم قيامه حق
 تعالى به رجا بيور جفرك يارب هر كنه كه سنگ و حدانيه نك و محمد عليه السلام
 رب نك كذا هو حفره نني قبل نقيدني ايند و كده حاله شهادت ايد ايد اول
 كنه به حفره اوفار ايد و لب نياز ايد و يكه و لب بيور در و با خود ابا الوب اود هم
 جوب اوله رقي بود بيور در و لب كنه اوله و لرسوله الصلوة و النجاة مصنف و كده
 بود حديث بايد نه به ده دخی بود به چه مذکور در

الحديث ٢٩٠

عن ابي الوب الالف ررضي عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 ان رب خير من بين سبعين الفا به خلون اكنة لغير حب و بين اكنة غنده
 ان به زادني مع كل الف سبعون الفا و اكنة غنده رواه الامام احمد والطر
 عنه بود و ايد سبعون الفا و ايد و ايد و ايد و ايد مع كلهم مقدم خبر اولوب
 سبعون مؤخر مينا اولوب جمله و اكنة غنده حال اوله رقي اذلق
 اخفا ايد ر بوفار و كده و ايد زانو نك مغوليد و اكنة غنده و اود حاله در

الحديث ١٩١

عن ابي الوب الالف ررضي عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم قال ان به

خير من بين سبعين الفا به خلون اكنة لغير حب و اكنة غنده ان ربي را دني
 بين كل الف سبعون الفا و اكنة غنده رواه ابو الوب في اكنة غنده مصنف
 غيب لفظه و غيبه لفظي تفسير مراد و اكنة غنده به نيمه ثم موصدة لكسوف
 ثم هرة بود و زن عطية هر ما به هرة الشفره حار و بود به ايد ريع غيبه
 فارسي و فارسي و كده به نك ليه با و كسوف ايد اندن و كده هر ما به ايد عطية و نيمه
 بر شمسك مراد ايد و كده شمسك اوفار ايد و كده شمسك در **نفس** لوب احويت
 و لوف يعطيك ريك فخر في آيت كرمه سده رسول اگر يك لا ارضه ادمز
 است في النار بيور سده عصا امند البعصر نك ناله و خوله و ايد ناله
 و كده زشم بود فارح لوب كده منافق في دفع ايد و عجم ايد و نقل اوله ريب
 ما جاعه في نر ادر اهل اكنة على النبي و اكبر لوب ابا الوب الصاب اهل
 غنك بر ربه نجيبه و حسنا دوه رواند ايد زيارت انه لريك بيانده بود ايد
 مصنف اوج عدد حديث نقل ايند

الحديث ١٩٢

عن ابي الوب الالف ررضي عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
 قال ان اصل اكنة بتر اودون على جانب بعض كاهن من النافوت و ليس
 في اكنة شئ من الهام الا الابل و الطير و اه الطير ان في محبة الكلب غنده بود
 جامع الصغير و در **الاعراب** نجيب نجيبه نك مجده رنجبه و بود كونه حسنا طهر
 مفاصنه در بعض كده اصل بيفانك مجده رجم اكنة معي عمر كده و كده كنه
 با جلمه سراج و نيك غنده كسره به نيمه اوله **حاصل** معني امام طبراني مع كنه

فخر اوله اهل اكنة

ص

ابو ایوب انصار بن مسعود سنده اید روایت اید کہ رسول اکرم صلی اللہ علیہ وسلم فرمادی
 ہو کہ جو شخص اہل جنت پر برتری یا قوت کہے یا فخر دہے اور اگر کسی نے اید
 زیارت اید در جنت ہا کہم یعنی ورت یا فانی جیوانا نہ برتر بود و الا وہ اید بود
 وار و بود بود بود

کتاب ۱۸۳

عن ابي ايوب الانصاري عن النبي صلى الله عليه وسلم قال ان
 دخلت الجنة انيت بفارس من ياقوتة لها جناحان تحملت عليه ثم طارت
 حيث شئت رواه الترمذي في سننه عنه بوجهين جامع الصغير وندرجاه **مع**
 امام ترمذ سنده ابو ايوب انصار بن مسعود سنده اید روایت اید کہ رسول
 اکرم صلی اللہ علیہ وسلم فرمادی کہ فی آن سن جنت داخل اولہ بغدہ ایک قنادی
 یا قوتہ فارس گذر و در سن انک استندہ حامل اولور سن اندہ منی را و انک
 موضع طیران اید کہ ایصال اید و بود بود بود **تفسیر** بوجه بندہ کے خطب
 کرک بر سر سندر اید اول ساندہ خطاب مراد اولہ شکم الثعلبی روا بندہ
 ظاہر اولور اول وقت حقیقت اولور و کرک ہر مخاطب مراد اولہ اول
 مجاز اولور جنت ہر داخل اولہ بر سعادتہ مظہر اوسر منہم اولور واحد اعلم

کتاب ۱۸۴

عن ابي ايوب الانصاري عن النبي صلى الله عليه وسلم
 اني انا رسول الله اني احب الخيل في الجنة خيل قال رسول
 الله ان دخلت الجنة انيت بفارس من ياقوتة حمراء لها جناحان تحملت

لها ركب حيث شئت رواه الترمذي في سننه وقال راوي هذا الحديث
 ضعيف بروي المنكير عن ابو ايوب انتهى بوجهين جامع الصغير وجامع الأصول
 مر وید امام ترمذ سنده بوجهین روایت اید بوجهینک روایت ضعیف را بود
 اید بن منکر حدیث روایت اینست روایت بوجهینک ضعیف است اینست ضعیف
 امام ترمذ بک مرادنی لفظه موافق افاده بوجهین ابو ایوب انصار بن مسعود
 روایت این راوی ماضی است اولہ لغیر ابو ایوب انصار بن مسعود را بود
 بوجهینک روایت اولہ لغیر سنده اید بن مسعود را بود و گند و نفسدن اخبار او
 اید کہ در کہ گفت عبارتہ کی قال ابن القیم ہذا حدیث یسکنا وہ بالقوی ولا
 تعرفہ من حدیث ابي ايوب الا من هذا الوجه یعنی الوجه الذی رواہ محمد بن سبیر
 بن سمرۃ الحمیری عن ابي عوانہ عن واصل بن ابی لباب عن ابي سورة عن ابي
 ايوب قال و ابو سورة بن اخی ابي ايوب یضعف فی کتبہ ضعف ابن مہاجر جدا
 یعنی مصنف امام ترمذ بک عبارتہ کی نقل مراد بوجهینک بن اید اول
 عبارتہ بود کہ ابن قیم امام ترمذ نقل اید بوجهینک اسناد خوبی و کلمہ بود
 حدیثی ابو ایوب روایتدن بود ہندہ غیر سندہ روایت معروفہ و کلمہ ابن قیم
 اول و جہد ہر او را بود ہر یہ مقصود سندک بخاریت بیانہ روایت قیم بود و کلمہ بود
 ابو ایوب کثرتنا شر او غلبہ روایت دنہ ضعیفہ روایت معین اید سوندہ
 ابو ایوب ہر روایتنی مطلقا ضعیفہ دید کند امام ترمذ بوجهینک ضعیف ائمہ
 قال و سمعت محمد بن اسماعیل یقول ابو سورة ہذا منکر اکثرت بود و مناکیر
 عن ابي ايوب لا ینال علیہ وفاق ابن القیم للحديث لم یقا حرمه عند الترمذي انتهى

وکجه بن جابر دن ماعدا اے سوده و حدیث روایت معروف و کلمہ و کلمہ سنی
 مصنف افضل مراد اید و اے سوده و ابو داود و شافع حدیثی و ابوالویب انصاری
 رایت رسول الله لفظیہ تحلیل اصابع حدیثی و حتی تسانوا آیت کریمہ فقیر
 حقہ کہ حدیث تخریج روایت اولہ روایات اے سوده و ابی بن اظہار اولہ
 و کلمہ امام ترمذی فی الجکۃ حدیثی روایت ابیہ و ابو طریق اے سوده و کلمہ
 ابیہ روایت تائید اید و رواہ ابو نعیم من حدیث جابر بن نفیع عن ابیہ
 وقال ان اهل الجکۃ لیتزاوروا علی ثياب یضی کما یضی ایا قوت و لیس فی الجکۃ
 من البرہان ان الکتب الابل انہی تم ذکر فی جیل الجکۃ روایت آخرت ہذا
 تقدم یعنی کلمہ ابو نعیم جابر بن زحاک و اصلہ بکوند اید ان اهل الجکۃ
 لیتزاوروا لفظیہ روایت ابیہ و ابو نعیم جابر بن زحاک و اصلہ بکوند اید ان اهل الجکۃ
 و فی تقدم ابیہ روایت تائید ہذا اولہ روایت حدیث ذکر ابیہ و قلمہ مصنف
 حضرت ابیہ روایت تائید لکتری طریقی صحیح و ابیہ کلمہ حسن کسی منکر
 کسی منقطع و معلق و لد لغزہ اعتذار اید و قالہ ہر اکلم علی کلمہ البیہ
 نہ ہا با حسن لا یغنیہ ہذا ذکر و کلمہ واحد سنی و لغزہ اعلم بالصواب
 ثبوت کلمہ سر بوب بوب دن اسم مفعولہ روایت تائید اولہ و کلمہ
 اعتقاد و عقد دن مشتق قوت بولتی معانیہ در یعنی مصنف ختم کلام
 اید و ابو کہ ابوالویب انصاری رضی اللہ عنہ حضرت ترمذی بولکندہ ہذا
 حدیث روایت و جمع دہر بابہ مشک باب ایمانہ و باب صلاتہ و تائید
 اولہ بابہ راجع اولان جملہ سنہ حدیث حسنہ و ابو حکم اولہ ہذا ہر تقد

حدیث کلمہ حسن لذاتہ و کل الیہ بوب ہذا ہذا قوت و بوب اولہ
 حدیث روایت اولہ یعنی اید حسن لغزہ اولہ و بوب ہذا ہذا حدیث حسن
 ابیہ و بوب حسن لذاتہ و جمع شریعت بولکندہ صلیت بولکندہ
 نہ و بوب حسن لغزہ و کہ حدیث بولکندہ مقبول (اولیہ بولکندہ اول مقبول
 اولیہ نہ بولکندہ بولکندہ بولکندہ و بولکندہ مصنف بولکندہ ہذا ہذا
 لکندہ و لکندہ مصنف روایت تائید ابیہ حدیث تکمیل اولہ و بوب ہذا ہذا
 و مترجم فقیرہ و فی حق سنی و لغزہ الطافہ بعض ماخذ اولہ کتبہ
 و بعض بخاری شہرہ ہذا ہذا اولہ اید و بولکندہ ہذا ہذا بولکندہ
 ظفر باب اولیہ و اول معنی حدیث بولکندہ یعنی جملہ حق ابیہ مصنف ذکر
 اعتقاد اید ہذا ہذا الفاظ تائید اولہ معانی اید لکندہ و بولکندہ مصنف
 غائہ ذکر اید بوب اول غائہ مطلقا انصار کتفائی و انصار ابیہ ہذا ہذا
 ابو ابوب کتفائی ذکر و بوب ہذا ہذا بولکندہ مصنف الفاظ بوب ہذا ہذا
 ترک ابیہ بوب ابیہ ترکیب اید لکندہ غائہ بولکندہ انصار ہذا ہذا ہذا
 حضرت قرآن عظیمہ و ابی بولکندہ الاولون من المہاجرین و الانصار عنہ
 بیع و ثنا اولہ بوب حق تعالی کند و لکندہ رایت اولہ بولکندہ و بولکندہ
 اندہ نور عظیمہ ناظر اولہ بولکندہ بولکندہ و بولکندہ ہذا ہذا ہذا
 و بولکندہ بولکندہ بولکندہ یعنی یا محمد اول ذات واجب الوجود کسی فقیر
 و لکندہ ایمان اید بولکندہ اولہ بولکندہ بولکندہ و بولکندہ بولکندہ
 تکمیلی رسول اکرم کتفائی و انصار کتفائی کند و بوب ایمانہ سید اولہ

و گفته حق تعالی رسول اگر چه خطاب اید و ب یا ایها النبی حکایت اند و
 اثبات من المؤمنین و یو بیور و یعنی ای نبی معهود سلطنتت اولاد است
 واجب الوجود و مؤمنان سنکت رسالتت از اقرار و اقرار اید ایان اید
 کفایت اید از حق و نصرت طبعه محتاج و کسوت و بکدر بعضی معین بود
 که یاده او که مؤمنان مرادها بر یزد و دید بر و بعضی انصار و دید بر
 حق تعالی سوخت خشنودن فی ادغنا کث مصارفک بیان صد دنده انفق
 ملها جبرین الذین اخر جوا من و بار هم و اموالهم آیت که پیسیده مهاجری
 و الذین نبوا الدار و الایمان من قبلهم بچون من مهاجر الیهم آیت که پیسیده
 انصار در ریح و ثنا اید و مهاجر رسول اکرم رضای چون و بار ک
 و مالک ترک اید و حق تعالی کث و مینه و رسول اکرم شریعت
 نصرت اید و اندک ظی هر روز و باطنیه موافق اوله رفی و صدق و
 اولسیده و انصار و اخراجت و دار ایانده اقامت اید و ب کند و رینه
 هجرت اید و ذاتره است احتیاج اید محتاج اوله قدر خانه ترک و وجه
 و باغ بوستان ترک اعطای اید و مهاجرت و یرین مال غنایه و العباد محبوب
 اندک راحت ترک کند و راحتیه تقدیم و اید و با و آخرت و فخر حده و بخانده
 اولاد نیز تبشیر اید و این ایه خاتم شیدان روایت اید که هو الذی اید که بشیر
 و بملوئین آیت که پیسیده مؤمنین مراد انصار و مصنف در که بود و ی
 سید بن مراد سید که بر دیگدر اسمی اسمی عیله و نقد و روائع اید که کند و روایت
 انشد و اما سیدی صغیر که اسمی مولد بن اکلمد که آید و روایتی معبر اوله از

بدوایتہم روانہ گشتی و ابی صالح فتم اولو را یہ الی سلسلہ کذب و بدروایت
 مرد و یہ نعل بن سیرون و ابن عکرم و ابی رباح کہ مؤمنین نہ مراد
 انصار و ابن اسحق و ابن ابی خاتم زہریدین باہم ہا البنی حبشہ کہند و من
 اشبعک من المؤمنین آیت کریمہ سنہ ۱۸۰ من المؤمنین نہ مراد انصار و بدو
 روایت ابی رباح و ابی ہریرہ بن جبر و ابن عساکر و ابی ہریرہ بن جبر کہ
 انس بن مالک رضی اللہ عنہ دن سترام آیت کہ یا انس سترہ انصار و بدو کہ
 شمیمہ آیت انس حضرت زبیر و بدو کہ زلزلہ حق تعالیٰ انصار شمیمہ سیدہ
 آیت انزال ابی ہریرہ بن جبر و ابی رباح و ابی ہریرہ بن جبر و ابی ہریرہ بن جبر
 ابی ہریرہ بن جبر رضی اللہ عنہ دن روایت ابی رباح کہ رسول اکرم حضرت زبیر و بدو کہ
 ہر کہنے کہ انصار محبت ابیہ حق تعالیٰ الی محبت ابیہ و ہر کہنے کہ انصار بعض ابیہ
 حق تعالیٰ الی بعض ابیہ و عمارت بن زیاد و ابیہ حق تعالیٰ الی محبت ابیہ کہنے
 عمارت ابیہ کہنے و بعض ابیہ کہنے و ملا فی اولاد یعزفندہ و بدو وار و اولاد
 و امام بخاری و مسلم حضرت انس بن روایت ابی رباح کہ رسول اکرم حضرت زبیر و بدو کہ
 یا مالک عن منی انصار مجتہد و لغات عدلیہ انصار بعض انصار و امام احمد حضرت
 انس بن روایت ابی رباح کہ رسول اکرم حضرت زبیر و ابیہ حق تعالیٰ الی انصار
 و لا زواج الا انصار و لہ زار الا انصار و بدو انصار اولادینہ و ازواجہ و وزیرانہ
 معزز ابیہ و عمارت زبیر و انصار حق تعالیٰ انصار ہم کہ شمیمہ و عمارت زبیر و
 ہم عالم کہے و اتفاقہ و حفظہ سفر کہے کہ کہنے مالک و وضع ابیہ کہنے ہر کہ
 کہنے و اگر جمیع مانس بر شعبہ یہ یعنی ابیہ یا عمارت کہے و ہر یہ شروع و ان

[illegible]

↓

بولوب حق تعالی سزک است و بگو ایله بزرگوارانه حرام اید و برزانه
 و شجیه قریب خدک کن رنده الکن حق تعالی سزک اید بزرگوارانه و شجیه
 حق تعالی اید و برزانه حرام اید سینه حق طع اید حقه عدل انمش الکن حق تعالی
 سزک اید برزانه طمع سینه حرام اید اید و بزرگوارانه حق تعالی سزک اید
 و محمد علیه السلام نبوتی راضی اولدق دیو جواب بورد و قدرده رسول اکرم
 حضرت یور بورد و برک اول واجب الوجوده قسم اید و مکه اگر بولکن کت غیر اید
 بجا کلوب جواب و بر سزک کنه بن سزک کلن نگر نصیبی و قبول ایدم
 اول کلن مکه اگر سزک بجا من اید و بجا رسول حق سن بلا دنده قومک
 اید و سزک سینه بزم بده مکه شریف بورد و بزرگوارانه قبول اید و کتیه
 ضم اید و بگرام اند و کتیه فو کت نکذیب و زک انمش الکن بزرگوارانه
 نصیبی و دینه نصرت اند و کتیه دیو بجا بوالغالی اید امتان انکر نصیبی
 ایدم و بولامت ان حقد و بولاعتراف ایدم دیو بورد و قدرده جمیع انصا الی
 ذات محترمه دیو بولواضع و بولتنزله کند و بینه و بولید خلق عظیم صاحب
 ابتکار متین فی الدنیا والاخره موجب عقوبت کلن ایدوب جمله برون الاما
 یار رسول الله بولنه اخلاق حسنه و شیم سخنه و ر که بزرگوارانه واجب الوجود
 و سزک انک طرفه بزرگوارانه نعمت عظمی و رحمت الکن نه حد مکه بزرگوارانه
 اید سزک من اید و زوید بولما این عیاس روایتده و فاکه انصا کند و کت
 اید مکه نصرت علی لمرقن الا فتی ربینده تکلم اید مکه مکه حضرت عباس راضی عنه
 حضرت قریشی انصا نه نصیب و زجج اراده سیده افتی زکونه بورد و برک بزرگوارانه

قریش اولد بوردن سزک اید و بزرگوارانه حاله فضله و رحمتی بزرگوارانه الکن بولکن
 مال غنای مستحق اولدق دیو جانب قریش اند و جواب و بزرگوارانه بزرگوارانه
 بولکم رسول اکرم باع اولد فقه انصا و تطیب بولکن احف ربوبی بولنا
 تواضع بولنا انصا کت حیدر بینه شریف بورد و بزرگوارانه حقا اید و ای انصا
 جمیع سزک کفر نه تنیده بول الکن حق تعالی سزک رعت دین اید اعزاز اندکی
 دیو بورد و قدرده اندکی بارسول الله دیو جواب و بزرگوارانه رسول اکرم بورد که
 سزک نه امتان مقابیل جواب و بر مکه سزک بورد و قدرده انصا و بزرگوارانه
 الله بزرگوارانه جواب و بر مکه و بزرگوارانه امتان اید لم و بزرگوارانه رسول بورد و بزرگوارانه
 سزک نه بجا ثنوقول اید امتان اید و بزرگوارانه و بزرگوارانه رسول الله فو کت سنی
 مکه ان اخرج انتمیه سبب اولد بزرگوارانه سزک قبول اید و بزرگوارانه مکه دعوت اندکی
 و فو کت سنی نکذیب اید که بزرگوارانه نصیبی اند کتیه و فو کت سکا نصرت زک
 اید مکه بزرگوارانه نصرت اند کتیه دیو رسول اکرم بوالغالی انصا نقیب بورد و
 انصا حضرت انی کلم حیدر اند و بزرگوارانه سزک جواب الاما بارسول الله اموالهم
 و بزرگوارانه اولانده جمله حق تعالی بولکن و رسولی بولکن بول اید لم مکه غنیمت
 طعنه بولکن و بزرگوارانه اید و بزرگوارانه و بزرگوارانه حق تعالی بولکن بولکن
 عبید اجرا الی الموده فی القریه ایت کریمه سزک انزال اید بولکن باجمه سن انزه
 سولیکه بن سزک مکه نبوت بولکن ایت طلب انم الا قرآن مکه موت و ایدک طلب
 ایدم دیو بزرگوارانه رسول الله اکرام اید نامور اولد بولکن و بزرگوارانه و بزرگوارانه
 اندوه ابن عمر رضی الله عنهما و بزرگوارانه انصا که انصا حضرت انی رسول اکرم

کتاب مدینه احبنا جبر اوله بخت کند و بکون بر منبع ما انجمن رجا بکون رسول
اکرم کلد کونده رسول اکرم حضرت ترانده مر جاد و بواستقبال و هر بر دینی مقادیر
اجلاس تفکیر بیور و بر که ای انصار جمیع سز رجا بشین سوار اندیک
الابن انی سزه اعطایتم دیو بیور و فونده رسول اکرم بکل مرنده انصار
بر برینه نظر اید یک وید بر که رسول اکرم بزره بود عدکسی بمر اید
اوید اولی سوزالمز امور دنیا و اولان شبیه نیچون صرف اید لم بلکه امر فونده
شی طلب اید لم دیو رسول اکرم بار رسول اند حق تعالی به دعا بیور که بزر فونده
مغفرت انسون وید کونده رسول اکرم مبارک بدیک ببط بیور رب اللهم
اغفر لانا انصار دیو و عابور و بر اندن انصار حضرت بار رسول حمد و غلدر بیک
و غی مغفرت اولی سزه دعا بیور ک وید کونده رسول اکرم و انباء الانصار دیو
و عابور و بر اندن انصار انباء انباریک و در تیرینه و ن رینه وار و اجدرینه
از و اجدرینه و انباء انبار از و جدرینه و مو الیدرینه و انباء مو الیدرینه الی یوم القیمه
انصار و برینه مغفرت طلب اید کونده رسول اکرم محمد مسؤلدرینه س عده
بیور و دعا اید بر اندن رسول اکرم انصار نه ماده ایچون کلد کوندن
سؤال بیور و فونده اند و غی مطلوب بر عرض اید کونده رسول اکرم بر دیک
بط اید و عابور و بر اندن رسول اکرم حق تعالی کند و رینه منبع ما انجمن ایدی
و کند صد بده رسول اکرم وایت اولی سزه بیور و بر که تحقیق حق تعالی بنم
اصی بزو انصار و اصهار لر یعنی و اما در اختیار اید هر کس که بونر تحت
ایده حق تعالی انره تحت اید و هر کس که بونر بغض اید حق تعالی انره بغض

اید و هر کس که بونر اذای اید بجا اذای انش اولور و بجا اذای بدن حق
تعالی به اذای انش اولور هر کس که حق تعالی به اذای اید حق تعالی انه عذاب
و عتاب اید اخذ اید و ب اولور و با کیده انصار ک و عابک فضل حقنه احادیث
و آثار جود و مصنفک مرحوم انصار ک و عابک فضل حقنه تشبیه من و ب
علی من برنج و من عاب اسمنده اولان کن بمر ده فاضل کثیره نفور و اید اولان
مراد ایدن الحامر اجعت ایسون دیو فاضل انصار ک بقیه سنی خصوصیه
اول کن به احاله اید رالو الیوب انصار حقنه اولان آثار و الیوب ک
س نوصی بدون امتیاز و فاضل دینی علیه السلام ک سنده کیم انباده
مقابلتک رفیع و کوفه اید جماعه ره ملازمتی و اصی بدن انک فاضل اولی سزه
حاصره کس فاضل اولی قدر حقنه آثار و فاضل ذاتده کثیر اولی سزه مصنف
مرحوم برینه سکت ذکر اید لم دیو ذکر برینه شرح ایدر اولی اسم بر فونده
و قبائل بر ذکر مراد ایدر اما اسم سر یعز خالده و زید و زید در و انک
بر بر کلیدر و انک بر بری ثقله در و انک بر بر عید عوف و بعضی عمر و
بن عبد عوف بن غنم دیو سکت بیان ایدر و بعضی عبد عوف بن
جهم بن مالک بن النجار دیو بیان ایدر و اکی صل اختلاف ثقله ک
فونده در و والده لر اسمی همد در و همد ک بر بر برجه و بری کعب
و انک بر بر عمر و و انک بر بری ام القیس و انک بر بر ثقله و انک
بر بر کعب و انک بر بر فرج بن الحارث بن اکرم و دیو سنی مصنف
مرحوم حافظ جلال الدینک نهذب الی لندن نقل اید و ابن جریر سنده

بوقتی ترجیح اید بکن ذکر و بیان اید و جزع انهم که او سکت فرزند اشید
ایکسک نشی حضرت اسی عیسی علیه السلام منتهی را نزن ابوالبک
اوصافه شروع ایلوب ابوالبوب الفاروق و الفاروق یکدن خزرچی
اولوب و بیعت عقبه ده بولند یغنه عقبه ر ابوالبوب قدیم دن اسلام
کلوب و تیش اوج عدد الفاروق مکه ده عقبه ثانیه کچیس موسم مجده
همچونن ایکی سنه اقدم اسلام کلوب انرا اید مدینه به عودت ایدوب و مدینه
اسلام دن اظهار بیو دیو الفاروق س بقدرن اولاد بدو انکت اسلم
ایدوب و جهم ام ابوب دخی اسلام کلوب بو ایکی سی رسول اگر به جوق
خدمت اید بدو رسول اگر مکت مدینه به قد و مدینه منتظر اولوب کچیس و کون
شریف ایدوب الی الفهرت انه به غنچه اید بدو در فضیه بود که وقتا
رسول اگر م حضرت مکه ده ناسح دینه دعوت نامور اولد قدرنه قریب کچیس
اول ذات سرور کائنات و معیننده بولند اصحاب کرامه جور و ازا به
نقد را تمییز بیلوب رسول اگر م دخر هر سنه وقت موسمه اطراف
قبائل جمع اولد قدرنه هر قبیله به کند و لرینه نصرت و دار لرین دار هجرت
ایتمه به و خض بود در اید را اولی سنه ده ایل مدینه ده و خزر ج قبیله سندن
ایتمه مکنه به اسلام و خض بود بوب اندو فراسلم می قبول ایدوب مدینه به
مکه کلزده قوم قبیله لرینه رسول اگر م وصف اید بر الفاروق دار لرین بردا
باقی قایلوب الا رسول اگر م اندو حجت و ذکر جمیل مدینه استقام اید رکسنه
بولند رارنه سنه اولد قدره اون ایکی ذات موسمه بولوب عقبه ده رسول

فضیه هجرت

اگر م ملاقی اولد بدو عقبه اولی عهد اولد را اول و اندر رسول اگر م اید بیعت
ایدوب بیعت اید بدو که با ایهما النبی و اجماع المؤمنات بیابعت علی ان لا
یشترکن بالله شکیانیت کریمه سنده که موادر ر مکتوب اولمقی ایدوب اید بدو
اول ناده که برشی اید الله تعالی به شریک قوشمنی و سرقه و زنا و قتل
اولاد و بر لرینه نهان و رسول اگر م معروف اولد شیده عصبه دن حجاب
انکت ایدوب بیعت اید بدو رسول اگر م اندک معینه مصعب بن عمیر رضی
حضرت بر لغین بیور دیر که مدینه به واروب ایلد فقه و قرآن تعلیم اید
انه مصعب حضرت بر مدینه ده احد بن زواریه نک منزله نول ایدوب
انده مکن کند و در تعلیم فقه و قرآن اید بدو قفا که مدینه ده اسلام شیوع
بولوب رسول اگر مکت ر فغندر معروف اولد قدرته سی مکه تیش
اوج مکنه کلوب بیعت اید بدو رسول اگر م مدینه به هجرت طلب و رجا
اید بدو رسول اگر م هجرت اید نامور اولوب و دار هجرت را ایکی عزت بیعت
ایکی طرفی که عاشق اوردن به خالق بر موضع اولد جغه کند و ره مواعده
لر بقید دخی الی و اذن صمدانه به مترقب اولد قدر بر احباب اید بدو هجرت
بیعت عقبه ثانیه و بدو حضرت ایلوب الفاروق ر تیش اوج مکتوب
یکجده داخل اید بدو ن ایل مدینه رسول اگر مکت کند و بده لرینه شریف
بیور هجرت ترقب و انتظار اولد بدو قفا که رسول اگر م مکه دن خروجه اید
الی اولد قدره خفیه صاحب را ابوب الصدیق رضی الله عنه اید مکه دن مدینه به توشه
بیور کب ابوالبوب الفاروق را ایل مدینه هجرت استماع اید کلزده

هر صبح که طوفان اولی که غره جوقب حرارت شمس کند و درین تاثير اید بیکدیگر
 منتظر اولوب هر قافله که ظهورات ایاز رسول اکرم اندک ایکنه میدرد و بدو
 اهل ایدر ایدر بر کوه کینه عادت نوازنده اول ملک نده منتظر اولد بدو فنا که
 حرارت شمس کلده که نامید اولوب منزه لایینه و جارشو زینه کلده بدو باور اولد
 بر هر خانه شکست سطوح نده اول شاه عالمی بار غار و صاحب صدیق اکر
 اید بیاض اولد باس اتمش که طوفان کورده اول بدو نفسی
 ضبط اید میروب اعلام صوت اید باغب جمعی منتظر اولد بیکدیگر پیغمبر بکر
 ثاب ایدر ایدر ظهور ایدر دیونا و صبح اید که جمیع اهل بدینده اولان
 مسکرو اولوب الفار صبحی استیخ ایدر کونده سل حرکت فتنه
 حره جاننده رسول اکرمی استقبال ایدر کوب ملاخی اولد بدو امن و فرح
 کلوب و خوف راغل اولد راندن رسول اکرم جانب بپنزنده نبی عمر و
 بن عوف دارینه نزول بورد بدو که اول کوب ربيع الاولده اثنین کوش
 ایدی اصل تاریخ هجرت بو کوندن معه و در اندن ابو بکر حضرت نری
 ناسک سلامت و ایدر قیامه طور در رسول اکرم حضرت نری کمال
 انس و دیاده و قار اید صامت اولد قدر حاله جلوس بورد مشر اید
 حنی ابو بکر دفعه عنه حضرت نری سعاد ندر رسول اکرم ایدر ایلکن
 سبب ایدر ندر کاشی خفت ظهور ایدر اول امردن نظر ایدر ایدر خنر
 کائناتدن سندر زیاده ظن ایدر ایدر دیونا و صبح اید که جمیع اهل بدینده اولان
 ایدر ابو بکر صدیق توجه قریب اولد رایدی اما رسول اکرمی حرارت شمس ایدر

انسون ایکن ابو بکر حضرت نری و اسعاد ندر به نظیر بورد ویر ایدی بوند
 استلال ایدر بدو که رسول اکرم کوننده غی منک نظیر قبل البعته ایدر ایدر
 ایدر ایدر بعثت ایدر امت و خنده نک کثری اولمعه اول غی نه به اجتناب
 اولد روقا که رسول اکرمی بپنزد ابو بکر مقام خنده اولوب ابو بکر
 خادم و رسول اکرمی مخدوم اولمید رسول اکرمی بپنزد روالی خنجه و اکرم
 ایدر ایدر رسول اکرم بر روانده اولن کچه دن زیاده و موسر بن عقبه خنده
 بدو ایدر ایدر کچه نبی عمر کت دارنده کچو اولوب مسجد قبا بنا اولوب مسجد ایدر
 انده نماز قیام ایدر سخن روانده رسول اکرم بنی سالم بن عوفه نزول بوند
 انده صکت جمیع فرض اولوب ابتدا جمعی انده ایدر ایدر ویر اندن واحد راند
 رکوب ایدر کوب بنی سکت کبار راندن عباس بن عباده و عثمان بن ماک
 کسید رکوب یار رسول انده بزرگه شریف بورد بزرگه شرف و سزاه اسهلدر
 بزرگم خادم بیکر ایدر منع ایدر بیکر بورد بزرگه شرف و سزاه اسهلدر
 جذب ایدر باشد خنده اول سرور کائنات نافه ملک اسبیلک تحکیم ایدر
 بزرگم خادم ناموده در یعنی حق تعالی طرفه کند و ایدر اولد نزول و بوند
 ایدر جاک محک بورد و بورد ویر اندن بنی بیاضه نک دار او کله کلده
 بنی بیاضه نک ایدر بزرگه زیاده بنی لید و خنده بن عمر و قار شوق جوقب اندر
 رسول اکرم دعوت ایدر کونده انده ده بنی سلمه و بزرگه جوقب ایدر جوقب
 ویر ویر اندن بزرگه کوب بنی س عده نک دارینه اندن بنی حارث بن
 انکر جاک دارینه اندن عده بنی بنی حارث دارینه اندن بزرگه رسول

اینک وضع قافله خاندن چون ایدر ایدر
 سعاد غایتی ایدر ایدر ایدر ایدر
 ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر ایدر

اگر چه نزد آن عرض بیورد و آنچه نافه نامیده بر مهر نه مکانه بر هم اندر اید رایبه اول
 مکانه نزول اید و بن انده سکن اولورم دیو بیور در اید رسول اگر مکانه بود که
 اولنه فیاض جلاله ر عبد المطلبک زوجه سر ستمی نت عمر و طر فنه در رسول
 اگر مکانه اخوالدر واقع بار اید بی و فنا که نافه طامسجه شریفه قریب ابوالیوب
 انصار نیک و اینه منتهیه اولد فیه انده بروکت و نزول اید و بیو که در حق رسول
 اگر مکانه نزول بیور میوب نافه بروکت ایند که صلیه صیحه یوب قادر بر ایز حمل کیده
 کنه ایدینه نظر اید یوب کلوب ابوالیوبک فیوسر اوکنه چو کندر رسول اگر مکانه
 یولار نیز صالی و بر سو بونینه آتمشد اید ر اندن بونیکت بیره وضع اید و بیو
 یولارینه محاروب آندی نامور بیتی اولکه منزل اول محل اولد یعنی طاهر اولد فیه
 رسول اگر مکانه صلی احمد علیه وسلم حضرت نرجهان نزول بیور و بر انده ابوالیوب
 حضرت نر قوسوب فخر علی ثنائک راحله رکت یو کلوب مسرور اولد رف
 منتهیه کنور در اول سرور کائنات مسجده شریف بنا اولد بجهان تنظیم
 اولنجیه رکت ابوالیوبک منتهیه میمان اولد بر ابوالیوب انصار حضرت نری
 س از صی با کرام بیننده بوکشف و لوحه ایله ممتاز اولد بر حضرت انزل
 مرویدر که وفا که رسول اگر مکانه شریفه ر ابوالیوبک باینه چو کنده
 بنی نجار قزلی نفیست اید رکت کمال سرور اندن بونیتی او قور اید بی
 یا حنیف یا حمید یا من جبار و کنه حضرت انده روایت اخبریده مرویدر که وفا
 رسول اگر مکانه بنی نجاره برود بیور و قد بنی نجارک قزلی رفوف اید حضرت اید و
 نحن جوار من بنی نجار یا حنیف یا حمید یا من جبار دیور رسول اگر مکانه رکت کمال

فصل
اگر چه دروغ است که این کتب را بر آید
بجای آن کتب سید و اولاد او و سید بکری
سخت گیرند
بجای والدین کتب
افزون

و نشر بفرست نهیاید در اید و رسول اکرم، غنی اندر تطیب بگوید حتی غنائک
معلومید که بن ستم تقیم اید محبت اتمشده و دیو جواب و پر را بی و در روانه
رسول اکرم اوج دفعه بنی بنی رکت سر و صبیح عقده بارب بنو نیکانک
اصبید و دیو بود و بدین بنی رکت ترزنگ رسول اکرم که در غنچه طلع اید
علینا من نیک الواع • و حب الشک علینا ما و خالد و اوج دیو و نور روی
روایتی بگفته و کلامه بلکه بنوک غنائده و خود ترزده در زیر آینه الواع شام
لخرزده در هجرت ایه که طر زده اید و دیو مصنف ذکر اتمشده و حکم اضلک بولیا
اندر دایم بگفته و هم بنوک و دارد اوله دیو ایکی رزوا بختی جمع اید و حب الواع
بر ملکه مخصوص است او دیو ب بلکه ملطف هر موضع است و واع حتی اوله و نور
دفع اتمشده و واقعه را و ایتده رسول اکرم خانه ایه ابوبه نزول بود و طر زده فاف
زنا بزم اسعد بن زراوه رضی عنه تهر کما اخذ بپورک زمام شریف اندک غنچه
اید و دیو مصنف ذکر اید و زید بن ثابت را و اید که رسول اکرم حضرت اید
ایوب که خانه زید نزول بود و طر زده اول حضور اسعد بن زید اید بن کندم
والدهم بر قصه ایکنه لب و باغ ایه محلو طر بلیج اید و بتم اید رسول اکرم
اسم اید زینه و اید و قصه بیه حضور اسعد بن زید وضع اید و بیا رسول اکرم
والدهم بو قصه بیه سوره اسم اید زه بیکده بارک الله دیو و عابور و
واهی بنی و فوت اید و ب الکله مباشرت اید طر زده سعد بن عباد رضی عنه
عمر نرنگ قصه سی کوب انک قصه سده لم اید متر و طعام اید و رکیجه
یوق اید بلکه الا رسول اکرم بیب سعد و ترزده مناد به طر بقیده اوج و یاد است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِذَلِكَ يُرْتَبِطُ كُلُّ شَيْءٍ وَكُلُّ شَيْءٍ مَا خُلِقَ مِنْ رِبِّكَ مِنْ شَيْءٍ
الاسماء والالهام وانما قلت ذلك فان ادركت فبها ونعمت وان لم ادرك
فاستغفر لي يوم القيمة ولا تنس فانني من اصل الاولين وباعتك قبل
مجيئك وقبل ان يرسل الله وانما على منك وملة ابراهيم عليه السلام
وبعض دايته كذا بك اولده الى محمد بن عبد الله خانم النبيين اكره
ورسول رب العالمين من تبع الا دل حجة امانه الله في ايد من وقع
هذا الكتاب في يده الى ان يدفعه الى صاحبه ابو عبد الله ايله ابتدا اولمش
ويدهر حليج مذکور در لکن مصنف مردم بواقواک غایت ذهاب اولو
ابو الیوب کسی حقده معروف اولو ابوالیوب وشم الفار ورتت ویدند
وین اسرانیوس فرقیده سیدیه مختلط اولمش دیوسید سیم هوریک مدینه
نارنجند نقل ایدر اما بیعت نامه سر رسول اکرم واصل اولمشه بعضی بعضی
اول واصل اولد و بعضی دیگر نه مدینه ایدر که بیئنه الین ابالیلی نامنه
بروشن یدیه واصل اولد و دیو بلر شکم کتب سیره معلوم در و قاکه رسول اکرم
ابو الیوبک بیتن نزول بیور و قلنده رسول اکرم بیتن علویه نزول ایتد کورده
ابو الیوبک تضرع و نیاز ایدر بیتنیک علویه دعوت ایدر رسول اکرمک اجاب
بیومدر در رسول اکرمک بیتن علونده وکل الین ابو الیوبک ام ابو الیه
نزول وجه قبولت ایدر رسول اکرمه فکتر سببه تناثر غبار احمالی الی یکن
احضرت ترک اندر شرفی منقبه سر ابو الیوبک فیه روکه ابو الیوبک فضا غلزد
فخر کاشانک منته لمرنده مدت اقامت لمرنده کند واربته حاصله اولو رفاقت

و فرمایند که منکره ده مدت اقامت در آن مکان که در آن است بپوشد و فرمایند
 شد و در آن عقیقه میبندد بدین ترتیب که بعد از آنکه از آن مکان بپوشد و فرمایند
 کمال است و فرمایند که در آن ایستادگی کند و در آن ایستادگی کند و در آن ایستادگی کند
 خاصه در آن که بعضی طرق حدیثیه روایت اولی که حاکم مسجد مدینه و همسایه
 و همسایه اسمی ایلی بنی کث اولاد و اول معتبر ایلی بنی کث حجره سنده و تحت
 پیرانده اولاد و مسجد بر او ایستادگی کند ثم مرتب می آید اولی که ایلی بنی کث
 توسط ایلی کث اول در همه اول معتبر در رسول اگر چه ایلی بنی کث اول
 معتبر از رضا آمده سعی بپوشد که در آن مسجد شریفه اولی که ایلی بنی کث
 و قصد نماز و وقت سعادت و سعاده امام المتقین و از بهای جبریل این است و منزل این
 مبارک اولاد البتة بر مسجد عبادت سعی بپوشد اولی که ایلی بنی کث
 ثم در ظاهر ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 شرف کفایت بپوشد و بعضی اول معتبر در آن ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 اول مکانی که ایلی بنی کث معلوم اولی که ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 اگر چه ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 معاذ بن عفران در دیدار مصنف روایت صحیح قول اولی ترجیح ایلی بنی کث
 ایلی بنی کث فضا غنند که در این منزل بضع و قد دیدار محله بر بنی کث
 الاختیار حفر و تعمیر بپوشد که ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 و کث فضا غن ایلی بنی کث رسول اگر چه ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث
 از این فضا غن اولی که ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث ایلی بنی کث

و نوم حدیثه ذکر اولدی و امیر المؤمنین حضرت علی کرم الله وجهه حضرت خدیجه فخره
عاقده توحید را دایه کردند ابوالباقه مدینه دستخیز بود و حضرت علی کرم الله وجهه
فائز مقام اولاد رسول اکرم مصعب بن عمیر بنیدنی موافق و قریه اسبق اینده مصعب بن
عمیر که اصحابی کثرت خواص و کبارند در ۴۰۰ نفرین اولیده و غزا احد هم علیه السلام بود رسول
اکرم حضرت تدریکتر اوقات غیر کثرت نشریف بود و انزده مخصوص رسول اکرم مقام ادعا
بود رسول اکرم خواص اصحابی بیخنده کلام ناول بود و رسول اکرم کذب برین
بر جاریه میدید و اعطای بود و اول جاریه یحیی بن ابی صفا و زینب سیدام بود و قریه انکه
خیر ابی الصکام اتفاق انکه ردیو ام کما انشال بنی سواد یکو اتفاق بود و رسول
اکرم ابی جمیع غوثانک قرب و بعدین نظر بود و یوسف مخصوصه غوثه کبری اولاد بر واحد
و افراده و غیر غوثانده معیننده بودند و کند دارند و توانایند مصنف و اصل اولان
روایانده ایکو زون زیاده و تندیب کی لده الله عدد مقدار و در تفسیر ابی کرک و بعض
کتبه بود و الله قدر حدیث روایت بود و ابی که اگر الله بر این جانب و مقدم بن بعد
کرب و ابن عباس و جابر و انس رضی الله عنهم کتب و کتب کرام و جمله اصحاب کتب دارند
حدیث روایت بود و در کتب کبار را بعینه هم غیر این چو کتب اصحاب سنده و حافظ
مزینک نه بدینده نقل بود و قریه وجه اوزنه کند دارند حدیث و اطوار سخنه نقل بود
و حقوق الله و ام معروف و نهی منکر اجماع انکه لایکث لایند خوف بود و یوسف و اخفا
حد و بود و در شکم سالم بن عجم رضی الله عنهما و یوسف بنیدنی بود و قریه بدینده
همینه ترینه متا به بود و قریه مجلس ان افاض بود و در حضرت معاویه رضی
کند و در بعض کتب نام ضیه انکه کی سبیده بنیدند پیران و مباحده افعال

کعبه و خوارج و فتنه با عید و قریه حق عدل و احسان حضرت علی کرم الله وجهه و
اولاده و اولاده اولاده بود و در کتب کبار را بعینه هم غیر این چو کتب اصحاب سنده و حافظ
مزینک نه بدینده نقل بود و قریه وجه اوزنه کند دارند حدیث و اطوار سخنه نقل بود
و حقوق الله و ام معروف و نهی منکر اجماع انکه لایکث لایند خوف بود و یوسف و اخفا
حد و بود و در شکم سالم بن عجم رضی الله عنهما و یوسف بنیدنی بود و قریه بدینده
همینه ترینه متا به بود و قریه مجلس ان افاض بود و در حضرت معاویه رضی
کند و در بعض کتب نام ضیه انکه کی سبیده بنیدند پیران و مباحده افعال

کعبه و خوارج و فتنه با عید و قریه حق عدل و احسان حضرت علی کرم الله وجهه و
اولاده و اولاده اولاده بود و در کتب کبار را بعینه هم غیر این چو کتب اصحاب سنده و حافظ
مزینک نه بدینده نقل بود و قریه وجه اوزنه کند دارند حدیث و اطوار سخنه نقل بود
و حقوق الله و ام معروف و نهی منکر اجماع انکه لایکث لایند خوف بود و یوسف و اخفا
حد و بود و در شکم سالم بن عجم رضی الله عنهما و یوسف بنیدنی بود و قریه بدینده
همینه ترینه متا به بود و قریه مجلس ان افاض بود و در حضرت معاویه رضی
کند و در بعض کتب نام ضیه انکه کی سبیده بنیدند پیران و مباحده افعال

مطهره منوره غیر بسند یقین اولد یکتا ذکر ایدر یکن شمس شمس حظه ابو یوسف
 طاهر و معین و معروف و در یوسف هم انجمنه بالکرم علیه بودیم بیوسه البتہ کند
 بر یقین کلمه روا شد علم و مصنف مرحوم مدینه قبر بسده عباده بن الفات رضی الله
 عنه حضرت تریک روضه مخمره در می صبیح دن ام حرام رضی الله عنها حضرت زن و ذکر ای
 احتشام ایلدی بو مقامده اول دست واجب الوجود و اول صاحب العطاء و اکو
 کی لطف و عنایتی و تمام انعام و توفیق ایدر بو عید غیر و لو کدای صاحب العیسان
 و التقیر بدین بیکت ایکیور اول سکون سده ماه رمضان شریف بیکت اینده اسی نام
 اربعاده بعد صلی الصبح بو ترجمه بیکت اختتام کت نصیب و مقدر ایدر حق سبحانه
 و تعالی اول تقصیر انری عفو و مغفرت و یدر و مادر ممر خود کت دخی قبر کت
 سو وقت ابرکت و مایه کت حرمه دینه نور ایدر بوب و بو ترجمه کت اناسده
 اول کت نکرده اگر خطا و تقصیر صادر اولدی اب کت الطیفله انری دخی عفو
 و مغفرت ایدر بوب و بو ترجمه جامع اول احمد فخری نام دست مخمره کت دخی فخر کت منور
 و بو ترجمه یسع ایلین اول دست مخمره کت جامع الطیفه امام اول کت خدمت منور اول
 عبد بن صالح بن سحیل قول کت حرم و تقصیر کت عفو و بوند بوبیده رضا شریفه
 موافق اعلی و اعلی موفق ایدر بوب و اخر وقت حرمه کت ایدر ایدر بدین قد وقع فرغ
 عن بد مترجمه الفقیر عبد بن صالح الامام الاول بحسب مع ابی یوسف الا انک
 رضی الله عنه وارضاه و تقف بینه عتہ یوم لا ینفع مال
 ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم

Süleymanîye U. Kütüphanesi
 Kütüphane
 Hasaniye
 Yeniköy
 20